

Decas collectionis suae craniorum diversarum gentium illustrata.

Contributors

Blumenbach, Johann Friedrich, 1752-1840.
University of Glasgow. Library

Publication/Creation

Gottingae : Apud Ioann. Christ. Dieterich, 1790-1828.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/arqdbcr2>

Provider

University of Glasgow

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The University of Glasgow Library. The original may be consulted at The University of Glasgow Library. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

429-1887

Cc 4-a. 7

Digitized by the Internet Archive
in 2015

<https://archive.org/details/b24918192>

JO. FRID. BLVMENBACHII

PROF. MEDIC. ORDIN. M. BRITANN. R. A. CONSIL. AVL.

SOCIET. R. SCIENT. GOTTING. ALIARVMQVE MEMBRI

D E C A S
COLLECTIONIS SVAE CRANIORVM
DIVERSARVM GENTIVM
ILLVSTRATA.

G O T T I N G A E
APVD IOANN. CHRIST. DIETERICH

MDCCXC.
C

Quam sibi posuerat legem LINNAEVS vir summus in speciebus plantarum designandis, vt scilicet non nisi sibi ipsi visas plantas reciperet, ne dubia certissimis misceret, toties, quod ipse addit, elusus ab auctoribus, tantum abest vt ipsi quod ab aliis factum vidimus, tanquam incredulam diffidentiam vitio vertamus, vt potius dolendum censeamus, eandem sapientem normam in reliquo historiae naturalis studio, zoologia praesertim, ob longe maiores et magnam partem inuincibiles difficultates non aequè adhiberi posse.

Quantam enim *autopsia* huic studio afferat lucem facile patebit vel ingentia eius incrementa, imo vero nouam quasi et digniorem vere scientificam faciem perpendenti quam ab eo inde tempore nactum est, quo primum collectiones rerum naturalium quas *musæa* vocant condi coeperunt. Et eo magis sane mirandum cultiores gentes Europaeas, in tanto, quo omni aevo naturalem historiam coluerunt studio, tam sero tamen de eiusmodi museis, tamquam omnis naturalis studii subsidio primo et principe et promo condo cogitasse. Aequè vero mirum per bina ista cum dimidio secula quibus iam colligendi res naturales industria homines nostros ad luxuriosum fere vsque excessum tenuit, vnice ea quae ad ipsius hominis naturalem historiam et *varietates* praesertim generis *humani* attinent adeo neglecta

sta et praetermissa, vt et in ditissimorum alias museorum catalogis vix vnum alterumue id argumentum spectans specimen reperias. Neque minus incomprehensibile in vniuersum hancce humani generis naturalem historiam tam diutissime incultam et neglectam iacuisse, ita vt et apud classicos et maxime polygraphos praeteritorum seculorum zoologos qui vniuersum fere regni animalis ambitum indagando complexi sunt, vt apud CONR. GESNERVM, IO. RAYM etc. vnice de ipsius hominis historia altissimum regnet silentium. Imo si a FABRICII a) philologico magis labore discefferis, ante BUFFONIUM vix vllus extiterit qui ea quae varietatem generis humani natiuam attinent curatius et ex professo tractauerit.

Arrisit argumentum cum ante tria circ. lustra de dissertatione quam vocant inaugurali cogitarem, neque ab eo inde tempore idem horis subseciuis vltius indagare destiti, tum quod grauitate aequae ac amoenitate animum teneret, tum quod et amicum quasi vinculum naturalem inter historiam et physiologiam praeberet; imo vero etiam quod mea intererat continuata istius agelli cultura ea quae in iuuenili illo opusculo minus curate aut per transennam saltem dicta erant, renouatis curis emendare et quantum in me esset magis magisque ad naturae veritatem componere.

Inprimis vero eo vitio laborare libellum facile agnoui, quod in eo conficiendo fere vnice ex libris sapere mihi licuerit, ita vt maxima pars eorum quae de hominum varietatibus continebat, non nisi ex itinerariorum farragine compilata, verbo ex charta in papyrum translata esset.

Nec studio ergo nec sumptibus peperci vt huic defectui quantum licebat mederer, vtque subsidia mihi compararem *ex ipsa natura petita*, quibus varietates gentium rite dignosci possunt, crania viz., embryones, pilorum specimina, aliasque corporis partes huic scopo inferuientes. Denique vero et imaginum ad viuum curate factorum copiam.

Et

a) IO. ALB. FABRICII *diff. critica de hominibus orbis nostri incolis, specie et ortu auito inter se non differentibus*. Hamb. 1721. recus. in E1. opusculor. sylloge.

Et annuente fortuna et suppetias ferentibus fautoribus et amicis rara mihi contigit felicitas insignem id genus apparratum anthropologicum conquirendi, cuius specimen, decadem scil. *craniorum diuersarum gentium* in praesentarium exhibere et illustrare animus est. Craniorum inquam quibus ad gentilitias varietates distinguendas et definiendas nulla alia humani corporis pars aptior videtur, cum caput osseum (praeterquam quod animae domicilium et officina, imo vero interpret quasi et explanator eius sit, vtpote vniuersae physiognomiae basin et firmamentum constituens,) stabilitati suae maximam conformationis et partium relatiuae proportionis varietatem iunctam habeat, vnde characteres nationum certissimas desumere licet.

Cum vero omnis vis et vsus eiusmodi rerum in studio anthropologico vnice ex eo pendeat vt *genuinae* sint, ante omnia regulas et criteria enarrare mihi liceat, quibus ipse in diiudicandis craniis vtor.

Et quidem primum et princeps est vt de occasione et via inquiramus qua cranium eiusmodi exoticum ad manus nobis venit. Ideo collectioni meae iunctas habeo epistolas autographas fautorum et amicorum a quibus ista cimelia accepi et quibus tanquam documentis cuiusuis cranii authentica origo demonstratur. Quae vlllo modo dubia aut ambigua videri possint, ea separatim pono, et de dubitationis causa in catalogo moneo.

Porro curiose seruo partes accessorias cranio vni alteriui forte adhaerentes, si tales fuerint vt ipsae iam genuinam eius indolem demonstrare possint; vt in mumiarum *b)* craniis bitumen aut byssi

A 3

reli-

b) Parum quidem antehac tribueram iis quae vulgo apud auctores, ALSTONIVM aliosque leguntur de mumiis spuris, quae nuperis temporibus a fraudulentis hominibus in genuinarum imitamentum paratae et venditae fuerint. Ipse tamen ante aliquot annos Norimbergae, apud nugiuendum quendam eiusmodi pseudomumiam oculis meis vsurpauit cuius fraudulentam originem, etsi pro genuina venditaretur, praeter reliqua inuolucrorum curatior indagatio demonstrabat, vtpote quae partim sericeis, partim linteis laciniis constabant, pice conglutinatis, cum e contrario byssi genuini ne vestigium quidem deprehendere potuerim.

reliquias etc. Ita Caribaei cranium quod munificentiae perill. BANKSII Baroneti debeo, peropportune seruati sunt passim adhaerentes capilli recti, rigidiusculi, quibus vel primo intuitu si adhuc opus esset scrupulus tolli potest ne forte ad aethiopes pertineat fugitiuos c) quos Caribaeas insulas et maxime insulam *Sti Vincentii* inde a medio seculi praeteriti magno numero habitare, et passim indigenarum Indorum singularem capitis formam, artis imitamento acquisitam prae se ferre d) notum est.

Tunc vero cranium ipsum ad examen reuocandum, et inquirendum num et vere caracteristicum sit et anthropologico scopo inferuire possit. Fieri enim potest vt et vere genuinum cranium tamen huic fini male respondeat si forte morbosa affectione laboret, aut indiuiduali partium disproportionem quam casus intulit, deformatum sit. Ita enim et inter nostrates passim occurrunt homines capitis forma adeo singulari conspicui, vt si eadem vniuersae cuidam genti communis esset, haec inter varietates humani generis iure meritoque poneretur. Cauendum ergo ne et in exotico cranio similem fortuitam deformationem pro gentilitia sumamus; cui quidem errori omnium optime obuiatur si plura eiusdem gentis crania inuicem comparare licet.

Si hoc non datur, imagines saltem conferendae ad viuum factae, et quibus aut artificis docta manus, aut periti iudicis autoptae testimonium fidem facit.

Refero huc quoque, imo vero praefero subinde icones quae, etiamsi non personam aliquam vt vulgo dicitur, exhibeant, tamen

c) Cf. LABAT *voyage aux Iles de l'Amerique* ed. 2. T. VI. pag. 243 sq. — „L'habillement uniforme n'empêche pas qu'on ne distingue aisément les „Caribes des Nègres, ces derniers ont les cheveux crespés et fins comme „de la laine, au lieu que les Caribes les ont noirs, longs, droits, et „fort gros.,,

d) Cf. THIBAUT DE CHANVALON *voyage à la Martinique* p. 39 sq. — „Les negres introduits chez les Caribes en prirent les moeurs et les coutumes. Ils applatirent comme eux la tête de leurs enfans par devant, „en la comprimant entre deux planches dès qu'ils sont nés, ce qui la rend „difforme et monstrueuse.,,

men characterem gentis egregie demonstrant, vt antiqua figilla et idola Aegyptiaca, aut icunculas hodiernorum Sinenfium, Calmuccorum, Indorum Americae borealis etc.

Denique et auctores adeo, itinerarios praesertim, et quatenus eorum relationes cum ipsa natura conueniant, dispicio.

Aut grauitur fallor, aut neglectus critici huius studii in craniis diuersarum gentium rite examinandis causa est miri dissensus et contradictionum quibus ea ab inuicem discrepare videmus quae passim de specifica et characteristica nationum quarundam capitis figura apud egregios ceteroquin auctores relata legimus. Quando vc. desideratissimus CAMPERVS characterem Calmuccorum in angusta et quasi carinata cranii eorum forma ponit, quam e contrario latitudine singulari vel primo intuitu conspicuam esse omnes qui eam gentem norunt vno ore testantur. Aut si DAUBENTONIVS Sinenfium crania in museo Parisino seruata nullatenus a gallicorum hominum capitibus differre scribit, cum LINNAEVS e contrario Sinenfes ob anomalam plane conici capitis figuram in systemate naturae ad monstrosas hominum varietates referat.

Proximum est vt iam ea momenta enarrem quibus maxime crania ab inuicem discrepant et vnde ergo characteres eorum distinctiuos desumere licet.

Non defuerunt viri cel. et egregie anatomice docti qui peculiarem lineam constituerent tanquam normam s. regulam ad differentiam craniorum hominis et brutorum determinandam; quo vc. occipitalis linea DAUBENTONII v. cl. et facialis amicissimi CAMPERI pertinent. Ille scil. binas lineas rectas animo concipit: alteram nempe inde a margine postico foraminis magni occipitalis per marginem inferiorem orbitae, decurrentem: alteram vero per planum horizontale istius foraminis magni, media inter vtrumque condylum via, ductam: angulumque quo binae istae lineae inuicem concurrunt pro normali quasi cranii caractere habet. CAMPERVS contra alias binas lineas rectas se inuicem secantes constituit. Pri-
mam

mam nempe horizontalem per meatum auditorium externum *e*) et narium ossearum fundum ductam. Alteram vero quae offis frontis supra nasum prominentem partem tangit et inde ad extremum usque limbum alveolarem superioris mandibulae decurrit. In angulo qui binarum istarum linearum concursu efficitur constare credidit vir egregius non solum differentiam animalium sed et diuersarum generis humani nationum.

Vtraque vero harum regularum, etsi ingeniose excogitata, mihi tamen magis ad craniorum diuersitatem in brutis animantibus quam in humani generis varietatibus definiendam, apta videtur. Ut enim taceam esse in quarundam nationum craniis characteres distinctiuos in quae neutra istarum linearum cadit (quale quid vc. iam inter Europaeas de Scotis relata legimus *f*) quos malarum prominentia insignes dicunt,) in vniuersum tamen ab vna parte variabilis vtriusque lineae in craniis vnius eiusdemque gentis inconstantia, et ab altera e contrario similitudo eiusdem in craniis toto reliquo habitu mirum quantum ab inuicem discrepantibus, cuius cui copia craniorum ad manus est, facile patebit.

Quod enim DAUBENTONII occipitalem lineam attinet, directio plani foraminis magni in eiusdem gentis capitibus (vt vc. in binis Turcarum craniis quae dum haec scribo ad manus sunt, aut in tribus aethiopicis quae infra recensentur) diuersissima saepe conspicitur.

Contra

e) Ita in E. I. *kleinere Schriften* T. I. P. I. p. 15. In alio vero opere scil. *natuurkund. Verhandel. over den Orang outang* etc. tab. II. fig. II. eandem lineam horizontalem infra tuberculum ducit, quod mastoideo hominis processui respondet.

f) „Quis celsas Scotorum malas explicauerit? nemo. An ideo specie discrepare habendi sunt?“, cl. IO. HUNTER *de hominum varietatibus* pag. 3.

„The high cheekbones of the Scotch are a national feature.“, S. R. RAMSAY *on the treatment of African slaves* pag. 217.

„Die hohen Jochbeine und die daher entstehende Form der Backen gaben dem Cptn. Cook ein etwas schottisches Ansehn.“, coniunctiff. LICHTENBERG in *Götting. Magazin* 1780. P. II. pag. 287.

Contrario fere vitio CAMPERI facialis linea laborare videtur quod nempe satis similis esse possit in craniis cetera reliquo vniuerso habitu toto quod aiunt coelo ab inuicem abhorrentibus: maxime ideo, quod nasi directionis nulla in ea habita sit ratio. Est, vt exemplo vtar quod vt tot alia munificentiae Perill. L. B. DE ASCH debeo, inter nouem crania quibus paucis abhinc septimanis denuo me donauit vnum e gubernio Kostromensi quod si facialem eius lineam spectes, qualem CAMPERVS definiuit, a forma veterum Graecorum ideali proxime abest; si vero nasum horride depressum et vniuersum reliquum habitum consideres e tali stemmate ortum potius peierares quo monstrosa facies pertinet quam S. R. LAVATER pro Baschkirensi exhibuit g).

Aptius sane quod facies humanas attinet a latere visas, anthropologico scopo inferuiet immortalis viri ALB. DVRERI schema quod in egregio opere de symmetria partium in rectis formis humanorum corporum ea sectione vbi de virilis capitis compositione agit h), primo statim loco posuit, quodque ternas faciei lineas terminales constituit; frontalem vnā, alteram nasalem, tertiam denique maxillarem.

Verum in vniuersum et in hac historiae naturalis parte vt in reliquis *naturalem* quam vocant methodum, quae longe plurimos corporis organici characteres simul sumtos complectitur, artificiali qua singularem tantum characterem a reliquis abstractum pro fundamento systematico ponunt, praeferendam puto: ideoque in ordinandis et describendis variarum gentium craniis neque DAUBENTONII, neque CAMPERI, neque DVRERI regulas vnice adhibui sed vniuersum eorum habitum indagavi.

Ne tamen vagae sint et ambiguae *habitus* istius *vniuersi* voces, ex tota cranii compage bina inprimis selegi ossa quibus tanquam fundamentis reliqua capitis forma cuius varietates gentilitias quae-
rimus, nititur, *frontale* sc. et *maxillaria*.

Fron-

g) *Physiognom. Fragmente* T. IV. pag. 314.

h) fol. Eij^b editionis principis a 1528.

Frontalis enim ossis formam vniuersae fere caluariae habitus sequitur, cum plani circularis directio lateralem angustiam aut amplitudinem capitis demonstret; supremus vero ossis margo quo cum sagittali futura concurrit, verticis acumen aut depressionem. Vt arcuum superciliarium et glabellae differentias taceam vnice in hocce osse positas.

A maxillaribus vero ossibus narium primo amplitudo pendet tum et ipsa nasalium ossium directio, et pro malarium processuum configuratione ossium iugalium ipsis appositorum maior minorue protuberantia, et (quae magni in hac disquisitione momenti est) malaris foveae ratio qua iugale os ad anteriora ossis maxillaris transit: denique et limbi alueolaris siue angustia siue amplitudo. Quid quod et inferioris mandibulae forma et habitus, cum alueoli eius et dentes istis superioris maxillae respondeant, ex huius fabrica aestumari potest.

Ex utroque vero osse, maxillari nempe et frontali iunctim sumto orbitarum quoque directio, amplitudo et profunditas pendet.

Hisque ergo ossibus normalibus tanquam fundamento positis facile exin vniuersi craniorum habitus characteres firmi et stabiles quatenus etiam in vicinis ossibus positi sunt vltius deduci poterunt: firmi inquam et stabiles; quae enim ab iisdem ossibus remotiora sunt vt occiput, aduentitiae magis varietati amplitudinis et figurae obnoxia videntur, vtpote quae saepe in craniis eiusdem gentis, quod ad reliqua sibi simillimis, multimode ludere videmus.

Iam ergo ad ipsam decadem craniorum accedamus quorum caussa haftenus dicta praefati sumus. Omnia quidem et singula peculiari et characteristica forma ab inuicem distinguuntur: nullum vero magis a reliquis discrepat quam et in aliis animantium domesticorum speciebus capita diuersarum varietatum passim ab inuicem differre videmus, apri v. c. cranium ab eo suis domesticae: ita vt et hocce argumento vniuersi generis humani communis ex vno eodemque

que stemmate primitiuo origo pateſcat. Quum vero et in aliis organicorum corporum ſpeciebus quae in numeroſos quaſi naturae luſus degenerando abierunt, vt tuliparum aut caryophyllorum flores, hi ipſi degenerationis luſus in claſſes dinidi ſoleant, idem quoque in generis humani natiua varietate commode fiet: vtpote quam proxime ad naturae veritatem in *quinque* claſſes redigendam puto, quae quidem omnes gradatim et inobſeruabili tranſitu inter ſe confluunt ita vt non niſi arbitrariis limitibus definiri poſſunt, in vniuerſum tamen ex principali corporei habitus differentia qua gentes a gentibus diſtinguuntur, petitae videntur.

Et quidem I^{ma} earum Europaei complectuntur cum Aſiatis maxime occidentalibus citra Obin et mare Caſpium nobis obuerſis, vt et Ciſgangetanis, cumque Africae borealis incolis. Vno verbo orbis fere veteribus cogniti homines; plus minus candida cute conſpicui et ea faciei forma quam nos Europaei pulchriorem arbitramur.

II^{da} Reliqui Aſiatae cum Americae maxime borealis habitatoribus, occidentalibus ſc. Kamtſchatkae vicinis, et orientalibus Grönlandis et Eſquimotis. His omnibus color magis ſubſcuſus, facies planior, palpebrarum apertura anguſtior, capillus tenuior.

III^{ta} Reliqui Africani; plus minus nigri, maxillis magis prominulis, naſo obtuſiore, labiis tumidioribus, capillo plerumque criſpo.

IV^{ta} Reliqui Americani, cuprei maxime coloris, capitis forma varia plerisque artificiali, capillo rigidiore, recto.

V^{ta} Maris pacifici incolae ad Indiae vsque orientalis inſulanos. Plerumque ex nigro ſcuſci, faciei partibus (contraria

ac in II^{da} varietate ratione) alte prominentibus, naso latiore, ore amplo, capillamento vberimo, denso.

Et eundem quidem ordinem sequatur decadis huius craniorum recensio, quae priorum quatuor varietatum specimina memorabilia exhibet; in quibus explicandis ita versatus sum vt primo loco fontem indicem vnde quoduis eorum in meam supellectilem deuenit: tum notas principes et characteristicas cuiusuis eruam; quibus reliqua in eodem obseruata subiungo; memorabilia quidem, verum de quibus nondum mihi constat an gentilitia sint, anue accidentalia et indiuiduo quod describo propria. Vltimo demum loco icones ad naturam factas hominum ad quos cranium pertinet, et auctorum de capitis eorum forma relationes cum ipsa natura confero.

* * *

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA
QVATERNA.I. *MVMIAE AEGYPTIACAE.*

(— Tab. I. —)

Agmen ducat cranium hominis tum aevi quo vixit antiquitate, tum gentis ad quam vt verisimillimum est, pertinuit, dignitate et celebritate memorabile; veteris nempe Aegyptii medicatum caput. Emi cum aliis Aegyptiacis rebus naturalibus a Friderico mercatore Dantiscano cum ex Aegyptiaco itinere redux a. 1772 exeunte urbem nostram appuleret.

Characteres primarii: caput augustum ad latera compressum, maxime versus verticem. Frons parua et eleganter fornicata; reliqua contra facies a glabella ad menti apicem vsque elongata. Arcus superciliares arcuatae, valde prominentes, maxime vbi foramina supraorbitalia ipsis vtrimque subiecta sunt. Orbitae amplae, approximatae i. e. angusto saltem osse ethmoide abinuicem seiunctae. Malaris fossa pone foramen infraorbitale profunde depresso. Inferior mandibula magna, robusta. Dentes vaegrandes, et incisorum quoque coronae crassae, cylindricae magis aut obtuse conicae i) quam scalpriformes.

Alia obseruata: occiput retrorsum valde protuberans. Suturae sagittalis tractus extrorsum sulcatus. In vniuersum suturae adhuc integrae nondum deletae. Vestigia insertionis muscutorum profundiora. Planum semicirculare vtrinque praemagnum. Radices dentium, praesertim caninorum superiorum longissimae. Angulus exterior mandibulae inferioris in dextro latere 105 graduum, in sinistro contra = 118.

In vniuersum huius cranii habitus eundem characterem prae se ferre videtur quem et ingentia Aegyptiacae artis veteris opera spirant, non quidem elegantem et pulchellum ast magnum.

B 3

Vix

i) Cf. Götting. Magazin 1780. P. I. pag. 109 sq.

Vix quidem monitu opus est in tanta seculorum serie qua mos cadauera balsamo condiendi in Aegypto sollemnis fuit, inque tam variorum eius terrae dominorum et incolarum vicissitudine magnam mumias intercedere debere varietatem tam quoad conditurae variam rationem et materiem; quam quoad craniorum in mumiiis gentilitiam formam et speciem. Idemque praesertim de singulari dentium incisorum habitu valet; quem quidem nemo sanus in omnibus mumiarum craniis perfecte eundem supponet, quem tamen cum ab altera parte in non vna mumia plane idem obseruatus fuerit (vt in Casselana *k*), Cantabrigiensi *l*) etc.) memorabilis sane videtur et fortassis olim vtiliter adhibendus tanquam character distinctius quo vnus aevi et gentis mumias a reliquis dignoscere licebit.

Vniuersus vero cranii de quo agimus habitus ad amussim respondet Osiridis idolo ex argilla cocto, sed affabre facto quod in museo academico seruatur, ex eorum genere quae passim in ipsis mumiiis reperiri solent. Vtriusque vero, cranii scil. et idoli forma, toto quod aiunt coelo abhorret a Sinensium notissima physiognomia cui Aegyptiacam ex GOGUETI vt puto et DE GUIGNES hypothese simillimam dicere ausus est egregius ceteroquin vir Io. WINKELMANN *m*).

Ita etiam ea quae celeber peregrinator THOM. SHAW de mumiarum craniis perhibet *n*) quod nempe aliquantum crassiora sint ac nostratia magis ex HERODOTI notissima relatione praeiudicata, quam ex ipsius naturae obseruatione hausta videntur. Mihi sane varias mumiarum caluarias earumque fragmenta comparanti, ossa haecce variae quidem sed non adeo insignis crassitie visa sunt. In cranio quod descripsi idem explorare, bituminis copia vetat quo encephali cauitas adhuc scatet.

*

*

*

II.

k) Cf. cl. BRÜCKMANNI archiatri Brunsvicens. relationem de ea mumia, Brunsv. 1782. 4.

l) V. MIDDLETON'S *miscellaneous works*. Lond. 1752. 4. T. IV. p. 170 sq.

m) *Geschichte der Kunst des Alterthums* pag. 56.

n) *Travels* pag. 377. ed. Lond. 1757. 4.

II. TURCAE.

(— Tab. II. —)

Donum Perill. L. Bar. DE ASCH qui binis craniis Turcarum in nupera miranda expugnatione *Oczacouensi* m. Decembri a. 1788 occisorum collectionem meam ditauit.

Characteres primarii: caluaria fere globosa; occipitio scil. vix villo, cum foramen magnum pene ad extremum baseos cranii positum sit. Frons latior. Glabella prominens. Fossae malares leuiter depressae. In vniuersum faciei symmetrica et elegans proportio.

Alia obseruata: Protuberantia occipitalis externa vix vlla. Condylus occipitalis ingentes, valde arcuati. Sutura coronalis vtrimque versus tempora subtilissimis maeandris anfracta. Narium apertura angustior inferius hemicycli in modum rotundata. Maxillae superioris pars alueolaris breuissima, ita vt quae naribus subiecta est, vix digiti minimi latitudinem altitudine aequet.

Perfekte inuicem conueniunt, quod primarios quos dixi characteres attinet, vtraque ista crania quae ex Generof. DE ASCH munificentia mihi ad manus sunt. Vtrique etiam quod fere orbicularem globosi capitis verticalem superficiem spectat, ad amussim respondet pars caluariae Turcici militum praefecti in obsidione vrbs *Neuhaeusel* a. 1685 occisi, quae ex celebri museo Harreriano Ratisponensi in meum transiit.

Porro cum iisdem congruunt imagines Turcarum quas contuli ad viuum factae a peritissimis artificibus WENCESLAO HOLLAR et DAN. CHODOWIECKI v. cl.

Denique vero et globosam cranii in Turcis formam vno ore testantur auctores: sufficiat ex his excitasse VESALII locum de *c. h. fabr.* pag. 23. ed. 1555.

„— ple-

„— plerasque nationes peculiare quid in capitis forma sibi vindicare constat. Genuensium namque, et magis adhuc Graecorum et Turcarum capita globi fere imaginem exprimunt, ad hanc quoque (quam illorum non pauci elegantem, et capitis quibus varie utuntur tegumentis accommodum censent) obstetricibus nonnunquam magna matrum sollicitudine opem ferentibus.,,

quibus egregie respondent quae pridem me docuit Perill. B. DE ASCH litteris humanissimis d. 20 Iul. 1788 datis, adeoque diu ante quam ipsa quae dixi crania nactus esset. Scribit scilicet „quae-rere vulgo obstetrices Constantinopoli post partum e matre qualem „neonato suo capitis formam optet? et ab Asiatis quidem eam praeferrere, quae fascia transuersa frontem et occiput arte cingente efficitur, quia rubra capitis tegumenta quibus uti solent tunc melius „insidere putant.,,

Mirandum ergo potuisse quem iam excitaui WINKELMANNUM egregiam quam praedicat capitis Turcarum formam felici coelo et climatis clementiae tribuere o), qui tamen ipse vulgatissimum quem modo diximus VESALII locum, obstetricum artificio eandem aperte vindicantem, citet.

o) l. c. pag. 24.

* * *

III. ASIATAE MACROCEPHALI.

(— Tab. III. —)

Misit Aschius generosiss. et *probabiliter* Tattarici hominis esse scripsit. Singulari plane et insolita forma conspicuum est, in vniuersum tamen summa symmetria insigne adeo vt morbofi quid aut monstrosam aliquam contra naturam fabricam subesse, non est quod suspicari liceat. Cum vero de propiore eius origine nihil certi adhuc constiterit praeter designationem eorum quae ipsi peculiaria sunt, quae ultro addam non habeo.

Vertex inprimis valde elatus, compressus, carinatus. Sutura sagittalis ab vtraque pagina prorsus deleta, coronali e contrario et lambdoidea perfecte superstitibus. Neque enim senio euanuisse istam sagittalem, praeter hancce reliquarum integritatem, vniuersus quoque cranii habitus demonstrat, dentium v. c. malarium coronae apicibus perfectis et integerrimis, nihilum detritis; postremis quos sapientiae dentes vocant vix progerminatis etc. Occipitium decliue, elongatum. In interna verticis facie eo loco vbi alias futura sagittalis decurrit, fossa cui sinus venosus longitudinalis adiacet profunde insculpta est.

IV. *CASACCI DONENSIS.*

(— Tab. IV. —)

Eidem Perill. B. DE ASCH summae liberalitati (cui in vniuersum iam viginti duo crania, maximam partem Russici imperii nationum, debeo;) integrum quoque sceleton Casacci Donensis acceptum refero, cuius cranium praesens icon exhibet.

Habitus in totum horridus. Orbitae maxime profundae et latae, sed valde depressae. Narium apertura late patula. Arcus superciliares inuicem absque glabellae intercapedine fere contiguae et protuberantes. Limbus plani semicircularis vbi a processu orbitali externo ossis frontis sursum vergit, in acutum quasi iugum abiens; anguli alarum maxillae inferioris fere monstrofe extrorsum tractae, et masseterum insertione valde inaequales et quasi hispidi. Foramen occipitale angustius. Crassities ossis occipitalis prope protuberantias enormis. Sed et textura ossium caluariae tam densa, vt hinc illinc casu detritae marmoris durissimi aut iaspidis politi in modum niteant. Hinc et pondus vniuersi cranii ingens.

Verum et reliqui sceleti partes capitis horridae conformationi respondent. Cylindria v. c. ossa praeter modum crassa et ponderosa. Pectoris os quatuor fere digitos transversos latitudine aequans, et quae sunt huius generis alia, rude robur testantia.

Faciei quem diximus habitus, iam ad alterius generis humani varietatis formam accedere videtur: cui respondent quae apud classicos itineratores relata legimus esse vtique inter Cosaccos qui vultu et physiognomia proxime a Calmuccis absint *p*).

p) Cf. v. c. SAM. G. GMELINI *Reise durch Rußland* T.I. pag. 174.

* * *

VARIETATIS

VARIETATIS SECVNDAE SPECIMEN.

V. CALMVCCI.

(— Tab. V. —)

Itidem donum ASCHII generosissimi.

Characteres primarii: Facies complanata, vertex depressus, eiusque ossa vtrunque protuberantia. Nasi ossa minutissima, ad perpendiculum fere declinata. Arcus superciliares vix vlli; et nasi radix tam parum depressa vt frontis arcus per planam glabellam ad nasi iugum vix sensili flexura transeat. Narium apertura perexigua. Malaris fouea planissima.

Alia obseruata: Foramen occipitale angustum. Condyli eidem affidentes plani. Processus mastoidei perexigui.

Conuenit maximam partem cum nostro specimine curata descriptio alius cranii Calmuccici, quam in dissertatione eleganti exhibuit Jo. BENJ. DE FISCHER *q*), vtpote qua inter alia caluaria eidem complanata tribuitur et in latera insigniter extuberans, facies introrsum valde acta, et versus superiora in superficiem latam distracta &c. In aliis vero, nasi v. c. ossium directione magis ad primae varietatis conformationem accedere istud cranium, quod cum descriptione tum icone exhibuit FISCHERUS, nemini mirum videbitur vel eum consideranti quem supra iam inuimus varietatum generis humani inter se inuicem transitum et confluxum.

C 2

Perfecte

q) v. EI. *Diff. de modo quo ossa se vicinis accommodant partibus.* L. B. 1743. 4.

Perfekte e contrario respondent cranio quod nos exhibemus binae quae mihi ad manus sunt imagines ad viuum factae iuuenis Calmucci, qui ante tria circ. lustra a Darmstadiensi comitatu Petro- poli reduce arcessitus, Carolsruhae a perito artifice depictus est.

Nec minus denique in idem cranium quadrant ea, quae itin- ratores autoptae et egregie obseruantes de characteristico et fallere nescio Calmuccorum vultu gentilitio vno ore testantur r).

r) Cf. v. c. SCHOBERI *memorabilia Russico-Asiatica* in cl. MÜLLERI *Samml. Russischer Geschichte* T. VII. pag. 52. Cl. PALLAS *mongolische Völkersch.* T. I. pag. 98 sqq. DE PEYSSONEL *sur le commerce de la mer noire.* Paris 1787. T. I. pag. 179. etc.

* * *

VARIETATIS TERTIAE
SPECIMINA TRIA.VI. VII. VIII. *AETHIOPVM.*

(— Tab. VI. VII. VIII. —)

Debeo egregiam hanc craniorum trigam amicitiae coniunctissimi MICHAELIS, Prof. med. in acad. Marburgensi et Hassiae Landgrauio ab aulae consiliis, qui in vniuersum quoque multifariis aethiopicorum funerum spoliis suppellectilem meam anatomicam ditavit. Medium ordine (— tab. VII. —) ex America boreali redux Noueboraci mihi attulit; postea vero Cassellis bina integra capita aethiopum pridie defunctorum mihi transmisit, quae primo anatomico cultello subieci, tumque crania denudata studiose praeparavi.

Maximi sane pretii seriem constituunt terna haecce crania, ob insignem quae omnes tres intercedit diuersitatem, luculentissimo documento non adeo propriam et characteristicam Aethiopibus esse speciem, quin aequè insigniter inter se ipsos differrent ac vulgo ab aliis protoplastorum nepotibus differre censentur!

Mandibula v. c. magis prominens in secundo (— Tab. VII. —); longe minus in tertio (— Tab. VIII. —),

Narium apertura amplissima isti tertio; longe angustior reliquis.

Contra limbi narium externi inferius segmentum in secundo acutum marginem prae se fert, rotundatum e contrario in primo et tertio.

Nasi radix intropressa et sulco transuerso alte incisa in primo; minus in secundo; omnium minime in tertio.

Dorsum nasi vbi futura longitudinali dirimitur, acutum in secundo; minus primo; eleganter contra fornicatum in tertio.

Offis palatini lamina horizontalis in neutro quidem adeo ampla qualem in tribus Russorum craniis coram video, proportionem tamen reliquorum latissima in tertio; minus in primo; in tertio denique adeo angusta, ut vix arctiorem in Europaeo vnquam vidisse meminerim.

Limbus alueolaris longe angustior secundo quam reliquis duobus.

Vtraque fissura orbitalis amplissima in tertio, perangusta in secundo.

In vniuersum orbitalium habitus in singulo ab eo reliquorum duorum paulisper diuersus: in neutro tamen alia varietate ludens quam et in Europaeorum craniis coram video.

Postica caluariae pars prope protuberantiam occipitalem acute prominens in secundo, eleganter vero rotundata et fere globosa in tertio.

Quibus praeter alia denique et ea accedit differentia, ut secundum crassitie et pondere singulari reliquos duos mirum quantum superet.

Confirmantur hisce ea, quae alias iam, occasione insignis picturae a summo artifice ANTONIO VAN DYK profectae et quatuor Aethiopum effigies exhibente, monui s), si monitu adhuc opus erat, et tum auctorum testimoniis t), tum ipsa autopsia postquam

s) In coniunctissimi VOIGTII *Magazin für Physik und Naturgeschichte*. T. IV. P. III. pag. 1 seq.

t) Vnum ex his in medium protulisse sufficiat cl. ADANSON in *hist. nat. du Senegal* pag. 22. — „Les femmes sont à peu près de la taille des hommes,

quam numerosos aethiopicos homines ex utroque sexu curate contemplari licuit, euici, esse nempe inter Aethiopes maxime genuinos ab altera quidem parte passim multum diuersos ab Europaeorum physiognomia, ab altera vero etiam alios tam eximiae et elegantis formae, ut si colorem demseris, vix vlla ratione a nostratum vultu differre dicendi sint.

Et eandem quoque aethiopici vultus varietatem et cum reliquorum hominum forma confluxum quasi et transitum testantur multum ab inuicem diuersae imagines quotquot extant Aethiopum a peritis artificibus ad viuum factae et aeri incisae; tum et differentia, quae icones craniorum aethiopum passim iam publici iuris factas intercedit; et ea quoque potissimum, quae insignis anatomicus, amicissimus SOEEMMERRING, Prof. Moguntinus et Electori ab aulae consiliis, de similibus discrepantiis, quae ipse in huius gentis caluariis obseruauerat, curatissime annotauit u).

„hommes, également bien faites. Leur peau est d'une finesse et d'une douceur extrême. Elles ont les yeux noirs, bien fendus; la bouche et les lèvres petites et les traits du visage bien proportionnés. Il s'en trouve plusieurs d'une beauté parfaite. Elles ont beaucoup de vivacité, et surtout un air aisé de liberté qui fait plaisir.

u) Ueber die körperl. Verschiedenh. des Negers vom Europäer, pag. 14 sqq.

* * *

VARIETATIS QVARTAE SPECIMINA BINA.

IX. INDI AMERICAЕ SEPTENTRIONALIS.

(— Tab. IX. —)

Itidem donum amantissimi MICHAELIS, qui egregium hocce cranium Philadelphiae a celebri in nouo orbe anatomico D. CHOVET acceperat, asserente ipsi, fuisse ducis Indi istarum regionum, qui ante 30 circ. et quod excurrit annos ob caedem commissam ibidem capite plexus fuerit.

Characteres primarii: Vertex depressus, amplus, versus latera supra tempora protuberans, planis semicircularibus vtrinque inde ab orbitali processu ossis frontis sursum diuergentibus. Iugalia ossa prominula. Olfactus officina amplissima, ita vt et conchae mediae in bullas quasi excauatae sint et sinus SANTORINI insignis capacitatis contineant.

Alia obseruata: Dentes incisores breuissimi, sed acutissimi, scalpriformes. Sutura frontalis superstes. Caluariae ossa valde tenuia; et totum cranium leuissimum.

Et si pro certo mihi non constet, ad quamnam Americae borealis gentem cranium hocce proxime pertineat, in vniuersum tamen perfecte conuenit cum octonis imaginibus Indorum Cherokeesarum ad viuum a magni nominis artificibus delineatis α), quas cum cranio illo

α) Septem viz. gentis suae principes a. 1730. Londini degentes ex MARK-HAMI pictura aeri incidit IO. BASIRE.

illo studiose contuli: utpote quae omnes malas protuberantes et ad vnum fere omnes verticem depressum monstrant.

Posteriores huncce characterem artificio deberi probabile videtur, utpote quo plures istius noui orbis plagae incolae infantum tenellorum capita deprimere et in dilectam sibi formam cogere post tot alios curatissime docuit cl. ADAIR y).

Amplissimae vero olfactus officinae egregie respondent, quae apud auctores peritos et fide dignissimos de summa istorum barbarorum odorandi acie relata legimus z).

Celebrem vero sex nationum ut vocantur ducem, IOSEPHVM TAYADANEEGA ad magni artificis G. ROMNEY picturam, nigro quod dicunt opere expressit a. 1779: egregius chalcographus I. R. SMITH.

Neque ab his multum differt Virginici hominis 23 annorum elegans icon a claro artifice WENCESLAO HOLLAR a. 1645. ad viuum delineata et aqua forti incisa.

y) *History of the American Indians* pag. 8 seq. — „The Indians flatten their heads in divers forms: but it is chiefly the crown of the head they depress, in order to beautify themselves, as their wild fancy terms it: for they call us long heads, by way of contempt, etc. —

z) Cf. post REN. DE LAUDONIERE, P. CHARLEVOIX aliosque PHIL. G. FR. VON RECK *Reise nach Georgien* in VRLSPERGERI *Nachr. von der Salzburgischen Colonie in America* T. I. p. 862.

* * *

X. *CARIBAEI EX INSULA S^{an}cti VINCENTII.*

(— Tab. X. —)

Ditavit collectionem meam hocce cimelio Perill. Baronetus JOSEPHUS BANKS: cimelium enim vocare non dubitabunt, qui norunt, vniuersam eam Caribaeorum stirpem quondam adeo celebratissimam hodie Aethiopum maxime liberorum hostili saeuitia fere totam extirpatam et ad vnā tantum alteramue familiam adhuc superstitem redactam esse, quae vnice in insula *S^{an}cti Vincentii* in remoto angulo solitariam vitam degit.

Caput est ducis eorum ante triennium circ. defuncti, cuius ossa, rogatu BANKSII generosissimi effodi curauit cl. ANDERSON horti regii in ista insula praefectus.

Characteres primarii: Frons retropressa et orbitae mirum in modum hiantes, patulae, sursumque quasi spectantes; eo fere modo vti in hydrocephalis spectantur; lamina scil. orbitali ossis frontis valde decliuī, margine superciliari obtusissimo &c. Praeter alia quae exin fluunt singularia ingens quoque notanda venit distantia, quae supremum marginem ossis vnguis et sulcum supracorbitalem pro neruo frontali intercedit.

Alia obseruata: verticis ossa vtrinque valde protuberantia. Nasi ossa praelonga. Denique singularis plane habitus coronae dentium incisorum externorum superioris maxillae; vtpote quae non scalpriformis vt vulgo solet, neque obtuse conica, qualem in mumiæ capitis descriptione diximus, sed talis sit, vt cylindrum osseum a postica parte oblique truncatum et sulco longitudinali inscriptum, exhibeat.

Exactissi-

Exactissime respondent rarissimi huius cranii conformationi, quae de singulari Caribaeorum studio, neonatorum capita variis artificiis peculiarem in modum formandi, testes autoptae locupletissimi vno ore testantur. Mirari adeo satis nequeo scepticam quorundam neotericorum diffidentiam, qui totum hocce infantum capita fingendi artificium tanquam impossibile in dubium vocare ausi sunt *a*). Vix enim quisquam circa rei *possibilitatem*, ut hac voce utar, haesitabit, qui consideret ossibus quidem (ut ALBINI verba mea faciam,) naturam firmam esse, duram, rigidam: eademque vero nihilominus plerisque corporis nostri partibus mollibus longe magis mutabiles esse, utpote quibus non solum fortuitae ex fracturis iacturae miranda reproductionis vi facile reparentur (quod in vulneribus partium carnosarum cum substantia deperdita ob causam alias a me indagatam *b*), successu caret); verum et secundum naturae ordinem *elementa* eorum perpetuo renouentur et cum aliis nouiter appositis commutentur. Perpetuam enim nouarum particularum ex purpureo sanguinis fluente ossibus adlato appositionem post tot alia argumenta tritissimis hodie de rubiae tinctorum in ossa animalium effectu specifico experimentis, euictum est. Absorbitionis contra substantiae osseae vnum instar omnium afferre liceat vulgatum phaenomenon, alueolos scil. mandibularum post dentium casum deletos. Ex ipsa autem hacce haud inficianda substantiae osseae perpetua commutatione facile iam si quid video, intelligitur, quomodo etiam figura et conformatio ossium infantilium sensim mutari et in varias species cogi possit, quando nempe diutinus et per annos continuatus constans et violentior pressus in ea agit; quod sane eo minus mirandum, cum et in adultis passim phalanges digitorum extremorum pedis calceorum arctorum diutina constrictione deformes reddi, imo per ancylosin concreescere, videamus.

D 2

Quid

a) V. C. CLAR. SABATIER in *Tr. complet d'anatomie* T. I. pag. 25. ed. Paris. 1781. desideratiss. CAMPER in *klein. Schriften* l. c. pag. 17. et nuperime adhuc D. ARTHAUD in *Journal de physique* m. Apr. 1789.

b) *Institution. physiol.* §. 460.

Quid quod et longe minus violenta actio fluidi cuiusdam, puris v. c. ossium cauernis inclusi sensim pedetentimque eas expandere et formam earum immutare potest, cuius rei documentum dum haec scribo coram video in mustelae vulgaris sceleto, cui sinus frontalis dexter pure in eum congesto et vermiculis lumbricoideis in eodem nidulantibus in amplam bullam dilatatus est. Similem casum in homine obseruauit collega coniunctissimus cl. RICHTER c). Idemque fere effectus est aquarum cerebri ventriculis in hydrocephalo inclusarum vtpote quae eadem ratione frontalis ossis laminas orbitales deprimere et antrorsum protrudere solent, qua in Caribaeo nostro easdem externo frontis pressu protrusas conspiciamus.

Verum et iam muscutorum actionem adultis et obfirmatis ossibus nouam et a pristina alienam formam impertire posse, senum diu edentulorum maxilla inferior docet, vtpote cuius anguli laterales, mutata totius ossis et maxime menti directione et ad superiorem mandibulam relatione, mirum quantum sensim a naturali habitu deflectunt, longe obtusiores fiunt &c. Imo vero et similem effectum non semel in craniis obseruauim, quibus in alterutro tantum latere malares dentes lapsi et alueoli obsoleti erant, quam quippe iacturam itidem angulorum maxillae inferioris inaequalitas secuta erat: quale quid supra ad mumiae cranium annotauim. Nec dispar ratio est egregii speciminis pathologici, quod vt tot alia munificentiae perill. L. B. AB ASCH debeo, quodque itidem obsequiosam ossium indolem, qua violentae et diuturnae constrictioni sese accommodant, ad oculum demonstrat. Cranium est virilis aetatis hominis, cui ex perenni spasmo muscutorum faciei sinistri lateris ea ipsa ossa, quibus adfiguntur, adeo contracta sunt, vt cum dextro faciei osseae dimidio collata, monstrosam fere discrepantiam monstrent, idemque cranium ab alterutra laterali facie spectatum diuersae plane aetatis et magnitudinis species prae se ferre videatur. Spasmo autem miram eam sinistri lateris contractionem tribuendam esse, praeter alia primo statim intuitu iugalis ossis sinistri a dextro differentia docet, vtpote

c) *Nov. commentar. soc. reg.* T. III. ab a. 1772. pag. 86 sq. 89.

utpote quod eadem ratione deorsum tractum cernitur, qua maxillae inferioris ala sinistra sursum acta est.

Artificiali ergo cranii infantilis formationi physiologiam et osteogeniam tantum non repugnare, ut potius ad amissim eidem respondeant, luculentissime patet.

Iam ergo ad Caribaei cranium reuertamur, quod ipsi huic excursioni ansam praebuit, quodque haud inficianda eiusmodi artificii vestigia et effectus prae se fert.

Non vnus idemque modus est, quo Caribaeos istam infantium suorum capitis formationem perficere, itineratores referunt. Alii fronti alligato asserculo id perfici testantur *d*), alii premendo caput inter binos eiusmodi paruos asseres *e*), alii denique nuda encheiresi, manu scil. frontem diu et frequentissime comprimente *f*).

D 3

Facile

d) Cf. v. c. LABAT I. c. T. II. p. 72. — „Les Caraïbes sont tous bien faits, et bien proportionnez, les traits du visage assez agreables. il n'y a que le front qui paroît un peu extraordinaire, parcequ'il est fort plat et comme enfoncé. Ils ne naissent point comme cela, mais ils forcent la tête de l'enfant à prendre cette figure, en mettant sur le front de l'enfant nouveau né une petite planche liée fortement derriere la tête, qu'ils y laissent, jusqu'à ce que le front ait pris sa consistance, et qu'il demeure applati, de maniere que sans hausser la tête ils voyent presque perpendiculairement au dessus d'eux. „ —

e) THIBAUT DE CHANVALON I. c.

f) Ex nube testium ROCHEFORT, DU TERTRE, DE LA BORDE etc. verba citare liceat auctoris egregii sed parum cogniti RAYMUNDI inquam BRITANNI qui in dictionario Caribaeo pag. 145 sequentibus: — „Tous les sauvages hommes et femmes ont une mesme coëffure, et affin qu'elle soit accomplie à leur mode, bien tost apres que l'enfant est né, la femme, qui est choisie pour cela, pestriissant de nouveau sa teste, l'élargit par le haut et l'unit comme en penchant par le bas jusques aux yeux, applatissant le front à l'egal du reste. (et en cela ils veulent faire consister leur beautés.), — et paulo post ita pergit: — „La mere près de deux ans de tems pendant le jour, pose les jambes de l'enfant sur une de ses cuisses (estant assise) et la teste sur l'autre, l'enfant estant endormi, elle ouvre sa main droite, la pose sur le devant de la teste de l'enfant, appuye son coude gauche dessus, pauche sa teste sur sa main, et dort ainsi avec l'enfant, affin de faire subsister la forme qu'on luy a donné. „Cela fait qu'ils ont de gros yeux, qui leur sortent hors de la teste. Je ne me suis pas apperceu que cela les rendit ordinairement camus. „ —

Facile ergo patet in tanta methodi varietate, et arbitraria illius praesertim applicatione quae nuda manu perficitur, effectum quoque non perinde eundem expectari posse. Ita v. c. quod meam collectionem ornat ex ista gente cranium, etsi primo intuitu characteristico proprio habitu agnoscendum, non tamen adeo monstruosam frontalis ossis impressionem prae se fert, qualis in caluaria Caribaei, quam HUNALDUS quondam descripsit g), conspicitur: quam vero anomalam et a sueta Caribaeorum capitis forma abhorrentem, et non nisi a violentiore excessu artificiosae istius manupressionis natam esse, facile patet, si ea contuleris, quae de Caribaeorum habitu idonei testes referunt, quorum neuter tam horridum et deformem eum describit, omnes vero talem perhibent, qualem nostrum specimen prae se fert, cui et ea Caribaei caluaria respondet, cuius icon nuper ex cimeliis musei philadelphorum insulae Domingo depromta publici iuris facta est h).

Similem inaequalem effectum tam arbitrariae capita neophytorum ligando aut comprimendo efformandi methodi alterum quoque demonstrat cranium Turcae in nupera obsidione Oczacoveni occisi, quod iunctim cum priore quod supra exhibuimus miserat generosissimus ASCHIUS: quodque etsi in vniuersum characterem quem diximus primario, occipitio scil. vix vltra foramen magnum retrorsum prominente sed sursum ascendente, perfecte cum priore conueniat, nutricis tamen, vt verisimillimum videtur, negligentia tam inique ligatum fuit tenello, vt iam mirum in modum oblique pressum appareat, et a vertice spectatum peripheria eius fere ad rhombi speciem accedat, frontis scil. dimidio dextro, et bregmate contra sinistro prominentibus, dextro vero verticis esse cum sinistra frontis parte luculentissime intro pressis.

g) *Mémoires de l'acad. des sc. de Paris* a. 1740. pag. 371 sq. tab. XVI. fig. 1.
Aut grauitur fallor aut ipsissimum hocce est cranium quod iam in museo cl. CLINE Londini seruatur, vbi denuo delineauit et iconem aeri incisam perillustri BANKSIO dedicauit a. 1785 CAMPERS.

h) *Journal de physique* l. c. tab. I.

JO. FRID. BLUMENBACHII

PROF. MEDIC. ORDIN. M. BRITANN. R. A CONSIL. AVL.

SOCIET. R. SCIENT. GOTTING. ALIARVMQVE MEMBRI

D E C A S

ALTERA COLLECTIONIS SVAE

C R A N I O R V M

DIVERSARVM GENTIVM ILLUSTRATA.

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA
TERNA

VI. CRANIUM GERMANI

(Tab. XL.)

G O T T I N G A E

APVD JOANN. CHRIST. DIETERICH.

MDCCXCIII.

JO. FRID. BLUMENBACHII

PROF. MEDIC. ORIGIN. IN BRITANN. R. A. CONSIL. AULIC.
SOCIET. R. SCIENT. GOTTING. ALIASVMQVE MEMBR.

D E C A S

ALTERA COLLECTIONIS SVAE

C R A N I O R V M

DETERMINATIONVM CRANII ILLVSTRATA.

GOTTINGAE

ABD. IOH. CHRIST. DIETERICH

MDCCCIII

Cum praeter ea quae in fronte superioris commentationis praemonui de instituti ratione vltro exponenda non sint quae habeam, ad ipsam statim nouae decadis craniorum enarrationem me accingo e supellectile mea ita delectae vt et hic aequae ac in priore illa, diuersitatis tum formae craniorum tum gentium maxime ab inuicem diffitarum rationem haberem; eundem et hic ordinem seruaturus generis humani varietatum cuius expositionem itidem priori decadi praemisi.

* * *

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA TERNA.

XI. CINGARI GENVINI.

(— Tab. XI. —)

Memorabile specimen quod inter rariora collectionis meae refero. Quamquam enim Cingarorum natio a quaternis fere inde seculis numerosis cohortibus vniuersam fere peruagetur Europam, in erratico tamen et syluestri quod agunt vitae genere quo ipsos modo plagio infantes rapuisse constat, modo etiam alii vagabundi erroneae castra eorum sequuntur, progeniem eorum e diuersimode mixtis

parentibus ortam passim a nativo corporis habitu deflexisse mirum non est. Vnicam tantum Europae regionem nouimus in qua primigenia Cingarorum stirps impermixta degit, Transsylvaniam scilicet, et maxime quidem Colosiensem cum vicinis comitatibus. Rara ergo est opportunitas genuinum eiusmodi hominis cranium acquirendi; et ipse per bina circiter lustra frustra in id incubui, donec demum curante cl. PATAKI Med. Dre. Claudinopolitano eo potirer cuius curatam iconem tab. XI. exhibet.

Caput est osseum famosi latronis ex eorum quidem Cingarorum numero quos *incolas* vocant vt a nomadibus vagis distinguant, qui vero aestiuo tempore in syluis quas viae publicae transeunt viatoribus insidiari, tum et rapinae causa nundinas frequentare solebat, donec a. 1791. captus Claudinopoli in carceribus diem suum obiret.

Genuinum istius nationis characterem gentilitium tam luculenter prae se fert hocce cranium vt saepius iam Transsylvani qui collectionem meam curatius inspexerunt, primo statim intuitu illud ad Cingarum genuinum pertinere, declararent.

Characteres primarii: Facies oblonga. Frons parua, fornicata. Arcus superciliares pone glabellam valde prominentes. Orbitae admodum profundae. Olfactus officina amplissima, conchis mediis vtrunque in bullas insignes inflatis et sinibus SANTORINIANIS excauatis. Dentes grandes, molares inprimis ingentes. Mandibulae aliquantum prominulae.

Alia obseruata: Suturae, maxime occipitales eleganter flexuosae. Foramen occipitale fere quadratum. Condylus ad latera eius valde conuexus. Palatum alte fornicatum; ossis palatini lamina horizontalis perampla.

Singularis plane est similitudo quae vniuersum habitum huius cranii et capitis ossei mumiae Aegyptiacae intercedit quod Decadis I. tab. I. exhibui: quae certe tanta est vt et me primo intuitu commoverit et ab omnibus aliis qui collectionem meam craniorum curatius inspe-

inspexerunt, illico agnita sit; cum inter 64 crania peregrinorum extra Germaniam populorum quae iam possideo nullum extet a quo Cingaricum hocce propius absit si formam eius in vniuersum spectes, quam ipsum istud quod dixi medicatum veteris Aegyptii.

Et quamquam non is ego sim qui ex singulo eiusmodi specimine de gentium origine coniectari audeat; memorabilis tamen ea similitudo utique videtur et aliorum virorum quibus plures Cingaros genuinos videndi occasio datur, attentione digna. Notum enim est plures viros doctos a binis fere inde retro seculis, et nuper maxime cl. GRISELINUM, variis argumentis originem Cingarorum aegyptiacam probare studuisse, cui quidem opinioni ab aliis et quidem ex professo et singulari egregio libro a cl. GRELLMANNO grauius argumenta opposita et Cingaros ex Indica potius peninsula deriuatos esse nouimus. At enim vero quodsi eorum rationem habemus, quae doctissimus MEINERS collega coniunctissimus de Aegyptiorum cum Indis affinitate demonstrauit, facile patet, ipsam quoque istam quam diximus cranium similitudinem exinde intelligi posse, nouumque exinde accedere pondus sententiae VOLNEII viri acutissimi, quam nuper de vi argumentorum ex physiognomia gentium petita ad originem eorum computandam, tulit a).

XII. TATARI CASANENSIS.

(— Tab. XII. —)

Elegantissimum cranium ut tot alia summae et assidue liberalitati Perill. Baronis DE ASCH debeo. Viri iuuenis est quod praeter alia os occipitis a sphenoideo adhuc separatum, tum dentium integerrimae ne hilum adhuc deletae testantur coronae, vniuersum vero caput osseum eximia conformationis pulcritudine et nescio qua mol-

A 3

litie

a) *Voyage en Syrie et en Egypte* T. I. p. 75. — „on peut poser en principe, „que la physiognomie est une sorte de monument propre en bien des cas à „constater ou éclaircir les témoignages de l'Histoire, sur les origines des „peuples.”

litie singulari conspicuum est vtpote quod comparando id cum aliis barbarorum hominum craniis laeuore naturali excellit quo partes eleganter inuicem quasi confluunt: in vniuersum nil asperi, horridi &c.

Characteres primarii: Os frontis amplum, modice fornicatum; arcus superciliares neque protuberantes, neque glabella depresso distinctae, sed aequaliter inuicem coniuncti; nasi ossa neque depresso neque aquilina, sed pulcra directione a fronte descendunt; planum semiorbitale in temporibus non aspera linea terminatum sed sensim cum frontis et verticis ossibus confusum; superior dentium ordo prae inferiore per vniuersum ambitum aliquantum prominens; incisores superiores cum vicinis caninis reliquis pro portione maiores, omnes vero vtriusque ordinis symmetrici et contigui; maxillae denique inferiori mentum prominulum et inferior alarum lateralium margo paulisper extrorsum flexus.

Alia obseruata: protuberantia occipitalis externa nulla; futura lambdoidea dens circ. officulis Wormianis distincta; maxilla inferior ubi alueolos dentium molarium continet insigniter crassa.

Comparando cranii huius elegantiorum habitum et conformationem cum characteribus quos vulgo a naturalis historiae nuperis scriptoribus Tataricis hominibus tributos videmus, ingenter istum ab his differre deprehendimus. Quodsi enim v. c. accuratissimum ceteroquin ERXLEBENIUM *b)* audimus, hic Tataricam humani generis varietatem quam expresse tum ab ea quae borealis Asiae incolae complectitur, tum a Transgangetana distinguit, praeter alia facie plana lataque, naso breui crasso et dentibus longioribus interstitiis maioribus insignem ait. Facile vidi virum egregium post tot alios hanc Tataricae gentis picturam mirum quantum a naturae veritate abhorrentem a BUFFONIO mutuasse, hunc vero praeter reliquos testes ad PETR. BERGERON editorem collectionis itinerum medio quod vocant aeuo a MARCO POLO aliisque in Asiam susceptorum, prouocare *c)*.

Detexi

b) *Syst. regni animalis* cl. I. pag. 1 sq.

c) *Hist. nat.* T. III.

Detexi denique primarium fontem ex quo et hic Tatarorum suorum descriptionem haufit, vnde sensim in tot alios libros deriuata est: epistolam nempe YVONIS cuiusdam NARBONENSIS Clerici, a. 1243 Vindobonae ad GIRALDUM archiepiscopum Burdegalensem datam et a coaetaneo suo MATTHAEO PARIS Monacho Albanense anglo *historiae* quam vocat *maiori* insertam. Agit ea “*de horribili vastatione inhumanae gentis, quam Tartaros vocant*” qui ipsis istis temporibus in Pannoniam quoque et ipsam Vindobonam inuaserant, et post atrocium facinorum ab ipsis perpetratorum narrationem, corporis quoque eorum habitum sequentibus describit, quae, cum eo quem diximus modo tot tantorumque anthropologorum a BUFFONII inde temporibus errori ansam praeberint ex ipsius PARISI chronico *d*) rarius obuio transcribere operae pretium erit:

„*Habent autem Tartari,*” (— verba sunt YVONIS —) „*pectora dura et robusta, facies macras et pallidas, scapulas rigidas et erectas, nasos distortos et breues, menta proëminencia et acuta, superiorem mandibulam humilem et profundam, dentes longos et raros, palpebras a crinibus usque ad nasum protensas, oculos inconstantes et nigros, aspectus obliquos et toruos, extremitates ossosas et neruofas, crura quoque grossa, sed tibias breuiiores, statura tamen nobis aequales; quod enim in tibiis deficit, in superiori corpore compensatur.*”

Haec NARBONENSIS noster. At enim vero curatius rem pensanti facile patet eum plane non de genuinis Tataris loquutum esse sed de gente mirum quantum ab his diuersa, Mongolis scil. f. Calmuccis quibus praeter nomen quo tum temporis veniebant et adhuc dum passim cum Tataris male confunduntur *e*), nihil omnino cum his commune erat: adeoque omnes istos characteres qui toties ab historiae

d) MATTHAEI PARIS *historia maior*, editore WIL. WATS. Lond. 1686. fol. pag. 530.

e) Adeant quorum interest originem erroneae huius confusionis nosse, vnde Tatarorum nomen ad Mongolicas gentes transferri cepit, JO. EBERH. FISCHER *coniecturas de gente et nomine Tatarorum* inter *EJ. quaestiones Petropolitanas* p. 46 sq. it. *EJ. Sibirische Geschichte* T. I. p. 28 sq. 142 sq.

historiae naturalis auctoribus Tataris tributae sunt, ad diuersissimam Mongolorum nationem pertinere. Tataros contra nouimus formosos homines venusto et symmetrico vultu conspicuos qualem et ipsum quod exhibemus cranium adhuc refert a Calmuccorum simo et repando vultu (qualem tum prior Decas tum infra explicandae tabulae exhibent) longissime abhorrens.

* * *

XIII. KIRGISAE - CAISACCI.

(— Tab. XIII. —)

Donauit me hocce quoque cranium aequae ac altero quodam eiusdem gentis, Perill. DE ASCH cui vtrumque Orenburgo miserat cl. Dr. SANDEN medicus Vfsensis. Ambo capita sunt seniorum istius gentis (*Starschini* vocantur) et vel ideo maxime memorabilia, quod si iunctim spectentur et comparentur siue a minoris momenti differentiis recesseris, vniuerso habitu ad amussim inuicem conueniant, et vnum eundemque characterem gentilitium prae se ferant.

Characteres primarii: Habitus inter Tataricum et Mongolicum ferem edius; facie quidem ad iugalia ossa satis lata, superficie malari ossium maxillarium complanata, cui scilicet nulla impressa est fouea: fronte vero angustiore quam in Mongolicis craniis esse solet, orbitis quoque profundioribus, minus quam in his superne hiantibus. Glabella tumide protuberans: nasi dorsum arctiore iugo decurrens: et quidem magis quam in Mongolorum capitibus, prominens.

Alia obseruata: Lamina ossium palatinorum horizontalis angustissima. Orbitalium parietes superior, interior et inferior qui nempe ab ossibus frontis, cribriformi et maxillaribus formantur, tenuissimi, ossea eorum substantia hinc illinc plane resorbta, senio puto; senis enim fuisse praeter alia futurarum fere omnium coalitus monstrat.

* * *

VARIE-

VARIETATIS SECUNDAE
SPECIMINA TERNA.XIV. CALMUCCI *secundi.*

(— Tab. XIV. —)

Integrum huius Calmucci sceletum a Cl. KARPINSKI Professore Petropolitano paratum, itidem munificentiae generos. B. DE ASCH acceptum refero.

Characteres primarii: Globosa fere caluariae forma; facies lata et depressa; frons explanata; iugalia ossa extrorsum prominentia; orbitae amplissimae, patulae; arcus superciliares elatae; habitus totius cranii quasi inflatus et tumidus.

Alia observata: singularis cranii leuitas; ossium palatinorum lamina horizontalis amplissima; processus mastoidei quasi in bullas inflati; introitus canalis lacrymalis amplissimus; narium apertura angustior, obliquitate deformis.

Respondet vniuersus huius cranii habitus in vulgus notissimae Calmuccicae physiognomiae et perfecte omnino conuenit cum icone Caluariae Calmucci quam Jo. BENJ. DE FISCHER olim exhibuit *f*); mirum vero quantum imo vt nil supra abhorret ab ea quam in opere desideratissimi CAMPERI posthumo super linea faciali *g*) pro eiusdem gentis capite osseo exhibitum, eiusque formam pro norma quasi ideali maximae partis habitatorum orbis nostri terraquei per vniuersam nempe Asiam, Americam borealem et mare pacificum quoque ad antipodes vsque nostros Nouae Zeelandiae incolas, declaratum videmus. At enim vero vt posteriorem hanc opinionem sicco praeteream pede quae vix quemquam assentientem habebit cui ingentis
istius

f) *Diff. osteologica*, praefide GAUBIO defensa, de modo quo ossa se vicinis accommodant partibus. Lugd. Bat. 1743. 4. tab. I.

g) *over het Verschil der Wezens trekken*. Ultraj. 1791. 4. tab. I. fig. 4. tab. III. fig. 3.

istius partis globi nostri homines eorumque natiuae varietates paulo cognitae sunt; id vnice monuisse sufficiat, mihi persuasum esse cranium istud potius ad diuersissimam a Calmuccis hominum varietatem, ad Aethiopem nempe pertinere. Quamquam enim nulla gentilitia nationum forma tam constans et perpetua sit, quin multimodis lufibus defleat, vt v. c. inter nostrates Europaeos passim Aethiopicum habitum aut Calmuccicum referentes videamus, ipsa tamen Calmuccorum capitis forma isti Aethiopum tam plane opposita et contraria est, et CAMPERI contra figura, de qua nobis sermo est, tam genuinum et quasi idealem exhibet Aethiopem, vt nullus plane dubitem, casu nescio quo deceptum fuisse virum meritissimum, adeoque in opere isto egregio praeter Europaeorum et bina Aethiopum crania nullius plane alius gentis osseum caput exhiberi.

* * *

XV. *IACVTAE.*

(— Tab. XV. —)

Rarissimum cranium vtpote ex remotioribus Sibiriae terris ad-
vectum. Itidem indefessa Generosi ASCHIADAE munificentia ad me
peruenit. Irkutskum primo attulit cl. KRATZSCH chirurgus summam
exercitus curans; hinc vero Petropolin secum tulit illustris LAXMAN-
NUS Russorum Imperatrici ab aulae consiliis.

Characteres primarii. In vniuersum prope abest ab illo Calmucci
cranio quod priore Decade exhibui. Forma ipsi fere quadrata. Or-
bitae vaegrandes amplissimo osse cribriformi ab inuicem disiunctae;
glabella tumide prominens; nasi ossa coarctata et superne in acutio-
rem apicem confluentia; verticis ossa vtrinque in tubera elata.

Alia obseruata. Senio confecti hominis caluariam esse, mandi-
bulae magnam partem edentulae, et suturae pleraeque deletae docent.
Quid quod et faciei ossium, nasi sc. et vnguis, et maxillarum et
iugalium suturae s. vt vulgo in his ossibus vocari solent, harmoniae,
rariore exemplo conferbuerunt.

* * *

Disputa-

Disputatum est inter antiquitatum septentrionalium auctores a quam generis humani varietate deriuandi sint Iacutae? an scilicet ad Mongolicam (quae mihi secunda est ex quinariis istis in quae vniuersum genus humanum maxime ad naturae veritatem diuidi posse, censeo) anne potius ad Tataricam (quam ad primam istarum varietatum refero). Tam corporis forma quam animi indole ex vtrisque quasi compositos esse alii monuerunt *h*). Cranium quidem de quo agimus, manifeste Mongolicum characterem prae se fert, et respondent huic similitudini Jo. G. GMELINI observationes qui Iacutas sibi visos Calmuccis quod ad faciei formam, nasum simum, oculos angustos v. c. comparat *i*), facile vero ab altera etiam parte intelligitur quomodo etiam si Iacutorum aborigines ad Tataros pertinuerint, temporis tamen progressu connubiis cum Mongolicis populis, quorum stemmata, Tungusae v. c., hodiernum Iacutorum terras ad Lenam fluuium peruagantur, passim plus minus ab horum natiuo habitu ipsis admixtum fuerit.

* * *

XVI. TUNGUSAE.

(— Tab. XVI. —)

Pretiosissimum itidem ob remotissimam vnde venit orbis partem, ASCHIADAE Gener. curae vt tot alia quibus collectio mea superbit, debeo. Tungusae est, et quidem ex iis qui vulgo a *rangiferis* appellantur (— *Rehnhier-Tungusen* —). Nomen ipsi erat *Tschewin Amureew* ex *Gilgegirskio* stemmate nato, qui 350 leucarum Russicarum (*Verstas* vocant) distantia ab vrbe Bargusin degebat, anno vero 1791. sibi ipsi gulam fregit, ideoque cl. SCHILLING, chirurgus exercitus primarius Werchnelldinski illinc mittebatur vt de laesione

B 2

mortis

h) Cf. cl. GEORGI *Beschreibung aller Nationen des Russischen Reichs*. Petrop. 1776. 4. pag. 264.

i) J. G. GMELIN *Reise durch Sibirien v. 1733 - 43*. Gott. 1751. T. I. p. 77. — „In der Gestalt des Gesichts glichen die Iacuten den Kalmucken. Sie hatten nämlich eine platte Nase, kleine Augen und ein fast rundes Angesicht.“ —

mortis causa ex lege disquireret, qui cranium autochiri secum reportavit et Aschio perill. transmissit.

Characteres primarii: Habitus perfecte Mongolicus: facie plana ad arcus zygomaticos latissima, fronte depressa &c. Olfactus officina amplissima. Occiput mirum in modum retro eminens ita vt protuberantiae occipitalis externae distantia a dentibus incisioribus superioribus 9 pollices Lond. aequaret.

Alia observata: Ossis frontis pars media inferior cui glabella proxime subiecta est, depressior, quasi foueae planioris forma; crista longitudinalis ossium vnguis in acutissimam laminam osseam excurrens; processus pterygoidei exteriores in alas latissimas expansi, ita vt dexter cum ala parva INGRASSIAE quae foramini spinoso ad spinam sphenoidalem apposita est, confluat et foramen magnum commune formet.

VARIETATIS TERTIAE
SPECIMINA TRIA.XVII. *AETHIOPIS quarti.*

(— Tab. XVII. —)

XVIII. *AETHIOPIS quinti Congensis.*

(— Tab. XVIII. —)

XIX. *AETHIOPISSAE Guineensis.*

(— Tab. XIX. —)

Prius istorum craniorum (— Tab. XVII. —) debeo fauori anatomici summi CASP. FR. WOLFFII Professoris Petropolitani celeberrimi. Aethiopis est quem ipse ante aliquot annos anatomico cultello subiecerat, et qui perenni spasmo musculorum manducationi interuentium dextri lateris laborasse videtur, vnde maxilla inferior dextrorsum paulo distorta est.

Alterum (— Tab. XVIII. —) quod Congensis hominis est, acceptum refero medico illustri et longe meritissimo cl. REINEGGS, augustissimae Imperatricis collegio a consiliis. — Vtrumque itidem Perill. Bar. DE ASCH cura ad me peruenit.

Tertio vero (— Tab. XIX. —) me donauit vir egregius meique amantissimus, STEPH. JO. VAN GEUNS, illustris MATTHAEI fil. Professor medicinae Vltraiectinus celeberrimus. Aethiopissae est, Guineae natae, Bataui cuiusdam concubinae, quae aetatis anno 28vo Amstelodami diem suum obierat.

Praestantissimam exhibent seriem, maxime si cum tribus istis aethiopum craniis comparantur, quae priore Decade exhibui, vtpote quae luculenter demonstrant, genuinos aethiopes si craniorum formam spectes non minus certe, imo vero magis passim inter se ipsos ab inuicem differre, quam nonnulli eorum a multorum Europaeorum capitis forma differunt.

Ita enim v. c. secundum ordine (— Tab. XVIII. —) proxime ab Europaea conformatione abest vtpote cuius mandibulae longe minus quam in reliquis duobus (— Tab. XVII et XIX. —) prominent; nasi contra ossa magis quam in his et proprius ad Europaeorum similitudinem porrecta sunt, et s. p.

In priore inferior maxilla prae superiore prominet; in tertio contra haec prae illa.

Olfactus officina priori insigniter angustata, reliquis duobus perampla.

Ipsa nasi ossa isti perexigua, singulariter arcta; secundo contra proluxa, tertio prae reliquis latiora.

Secundo arcus superciliares cum glabella ad nasi radicem valde protuberantes; priori minus; tertio omnium minime, glabella scil. plana et patula leniter ad nasum descendente.

Palatum et limbus alveolaris secundo latior, reliquis angustior.

Isti maxilla inferior alta, reliquis humilis, depressa.

Isti angulus maxillaris magis ad perpendicularum excurrans, reliquis longe obtusior.

Isti mentum depressum vt sub foraminibus mentalibus vtrinque angulum formet, rotundatum contra in reliquis.

Taceo reliquas totius conformationis diuersitates primo intuitu ex adiectis iconibus dignoscendas.

Id vero obiter adiecisse liceat, in altero isto (— Tab. XVIII —) oram foraminis maxillaris postici anteriorem vtrinque in spinosum aculeum ascendere, proxime ab angulo inferiore processus pterygoidei externi latissime expansi distantem.

* * *

VARIE.

VARIETATIS QVARTAE SPECIMEN.

XX. FEMINAE CARIBAEAE EX INSULA
STI VINCENTII.

(— Tab. XX. —)

Coronidem impono huic decadi prodigioso plane cranio feminae eiusdem gentis cuius virile alterum superiorem dissertationem ornat. Superbit quidem et hocce rarissimo specimine museum meum munificentia eiusdem Perillustis viri et magni omnis historiae naturalis promotoris, JOSEPHI BANKS, Baroneti, Reg. Soc. Lond. praesidis dignissimi, cui et alterum illud acceptum refero.

Horridam et fere monstrosam huius capitis distortionem non nisi artis opus esse, violente scil. et perennis tam in fronte quam in nucha pressionis per se patet, et luculenter ea confirmat, quae ad calcem prioris decadis de eo argumento contra CAMPERI aliorumque obiectiones monui. Gratissimum vero insuper accidit, cum post editam istam decadem dissertatio cl. AMIC Med. Doctoris apud Guadelupenses, de Caribaeorum capitis forma prodiret, qua importunam cl. ARTHAUD dubitationem curata descriptione et iconismo fasciarum et puluillorum refellit, quibus barbari isti insulani infantum suorum capita ceu vdum et molle lutum (vt cum PERSIO loquar) in gratam ipsis depressam et repandam formam fingunt. Quorum puluillorum machinamenta ita comparata sunt vt cranii huius formae ad amissim respondeant, quae quidem ex icone adiecta tam luculenter patet vt vltiore explicatione praeter ea quae priore decade ad alterum Caribaei cranium attuli, non egeat.

NOTTINGHAM
APUD JOANN. CHRIST. HENNING

JO. FRID. BLUMENBACHII

PROF. MED. ORDIN. M. BRITANN. R. A. CONSIL. AVL. SOC. REG. SCIENT. GOTTING. ET

LONDIN. IT. ACAD. AMERICANAE ART. ET SCIENT. BOSTON. SOCIET. ROTTEROD.

ALIARVMQVE MEMBRI

D E C A S

TERTIA COLLECTIONIS SVAE

C R A N I O R V M

DIVERSARVM GENTIVM ILLVSTRATA.

G O T T I N G A E

APVD JOANN. CHRIST. DIETERICH.

MDCCXCV.

JO. ERIC. SILVERMASTER

THEY ARE OPEN AT BATHS IN THE CITY OF BATH

AND IN THE ADJACENT COUNTRY OF BATH

ALLIANCE

D E C A 2

TERTIA COLLECTIONIS SVAR

C R A N I O N V M

DIVERSARIUM GENIVM ILLUSTRA

DOCTINGE

ABD JOAN. CHRIST. DISTRICT

WHICH

Quamquam priores duae decades insignem satis et memorabilem
cranicum diuersarum gentium copiam exhibuerint, bina tamen
haecenus restabant, quibus inuitissimus carebam ad seriem vniuer-
sam anthropologico scopo explendam: primo nempe caput osseum
tanta symmetricae pulcritudinis perfectione conspicuum vt pro norma
quasi ideali et canone venustissimae conformationis haberi possit:
tum vero vnum quoque alterumue specimen istius generis humani
varietatis quae oceani australis insulanos complectitur.

Vtrique desiderio iam satisfecerunt pro insigni sua erga me
munificentia viri Perillustres BANKSIUS Baronetus, et L. B. DE ASCH.
Huic nempe acceptum refero speciosissimum cranium feminae ado-
lescentis Georgianae; isti vero bigam cranium vtriusque stem-
matis principis barbarorum australis oceani insulas habitantium;
alterum nempe Nouo-Hollandi, alterum Otaheitae.

Hisce vero selectum septem aliorum capitum osseorum talem
iunxi, vt nunc tertiae huius decadis additione satis completam varie-
tatis gentilitiae cranium synopsin, me exhibuisse, confidam.

* * *

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA BINA.

XXI. FEMINAE GEORGIANAE.

(— Tab. XXI. —)

Cranium est, ut modo dixi, feminae iuuenis Georgianae, quae nuperiore bello Turcico a Russis capta, et Moscouiam translata, illic cum morte subitanea obiisset, causam eius legali sectione ex muneris officio indagauit cl. HILTEBRANDT, anatomes Professor apud Moscouienses dignissimus; qui caput osseum ob eximiam formae elegantiam curate seruauit, et Perillustri L. B. DE ASCH Petropolin misit, cuius liberalitate, quam toties iam expertus veneror, in collectionem meam transiit.

Vniuersus huius cranii habitus tam elegans et venustus, ut et tantum non semper vel indoctorum, si qui collectionem meam contemplantur, oculos eximia sua proportionis formositate feriat.

Caluaria subglobosa, versus tempora paulo compressior; frons modice explanata; ossa iugalia angustiora, inde a processu malari ossis frontis leniter vtrique descendunt et retrorsum flexa; arcus superciliares aequabiles nullo ad glabellam interfinio distincti, sed eo loco molli potius tubere cum nasi dorso confluentes; limbus alueolaris aequabiliter arcuatus; mentum pleniusculum, pulchre rotundatum; verbo, in vniuerso capitis huius ossei ambitu nihil asperi, nihil praeter modum profluentis, ita ut perfecte medium teneat locum inter bina faciei gentilitiae in humano genere extrema; Mongolicum nempe alterum, facie complanata et quasi depressa, ac ossium iugali extrorsum vtrique directa eminentia insigni; alterum Aethiopicum, fronte contra tuberosa et fornicata, ac mandibulis angustis sed antrorsum porrectis, conspicuum.

Quam ingenter enim bina ista extrema ab inuicem abhorreant, quamque perfecte medium inter ea locum teneat Georgianae de quo agimus cranium, luculentissime patescit craniis his iuxta se positis, facie

facie eorum ad eandem lineam horizontalem directa, tumque retro a vertice consideratis: de cuius aspectus seu *normae verticalis* ad craniorum formam gentilitiam inuicem comparandam ratione et vsu alias egi, et ipsissimorum quae modo dixi ternorum craniorum exemplis illustravi a).

Quanta vero Georgianae capiti osseo symmetrica proportio et venustas, optime sentitur curatius id ipsum comparando cum vno alteroue femineo simulachro diuinorum artis antiquae Graecanae operum. Est mihi v.c. dum haec scribo ad manus gypseum exemplum protomes marmoreae Clyties ineffabili pulcritudine conspicuae, quae ex Laurentiano quo Neapolis superbit palatio in thesaurum selectissimum artis antiquae operum transit, quem vir humanissimus et doctissimus CAR. TOWNLEY Londini summo iudicio et gustu sibi concessit. Comparato iam isto de quo agimus cranio cum hocce capite gypseo, quatenus nempe inuicem conferri possunt, adeo istud huic respondere vides, vt illud huius prototypo quondam inhaesisse, peierares.

Respondet ceteroquin formosum istud cranium, quod sane pro canone ideali habere licet, iis quae de summa Georgianae gentis pulcritudine vel in vulgus nota sunt b).

* * *

A 3

XXII.

a) *De generis humani varietate natiua*, edit. 3. 1795. pag. 204 sq. tab. I. fig. I. 2. 3.

b) Ex nube testium citasse sufficiat JO. CHARDIN, itinerarii classici vol. I. pag. 171. ed. Amst. 1735. 4. — "*Le sang de Géorgie est le plus beau de l'Orient, et je puis dire du monde. Je n'ai pas remarqué un visage laid, en ce pais-là, parmi l'un et l'autre sexe: mais j'y en ai vu d'angeliques. La Nature y a répandu sur la plupart des femmes, des graces qu'on ne voit point ailleurs. Je tiens pour impossible, de les regarder sans les aimer. L'on ne peut peindre de plus charmans visages, ni de plus belles tailles, que celles des Géorgiennes.*"

XXII. *SARMATAE LITVANI.*

(— Tab. XXII. —)

Donum desideratissimi REINEGGS, viri de re medica et historia naturali longe meritissimi, quod itidem cura Generosissimi ASCHIADAE ad me peruenit.

Eam praesertim ob causam hic exhibeo, ut ad oculum quod aiunt comprobem, quae alias in *lineam facialem* CAMPERI animadverti, quam male nempe sufficiat ad characterem craniorum gentilitium constituendum. Quodsi enim hocce de quo agimus cranium a latere tantum spectamus, parum sane abest quin ei Aethiopis Congensis capiti osseo, quod Decadis secundae tab. XVIII delineatum est, fere ut ouum ovo simile sit; quando vero utrumque ad *normam verticalem* reuocatur, quam modo dixi, mirum quantum vnum ab altero differre, luculentissime apparet. Tunc enim alterum vel angusta iam et a lateribus quasi compressa caluaria, fronteque tuberosa et fornicata, aperte Aethiopicam originem testatur; et insigniter ab altero hocce Sarmatico discrepat.

Validissimum ceteroquin hocce cranium est, valde crassum, robustum et ponderosum: prouectioris aetatis viri: praeter alia minoris momenti, maxime limbi orbitalium angustia, harumque contra alta profunditate, et sinibus frontalibus praesertim ad glabellam horride prominentibus, insigne.

* * *

VARIE-

VARIETATIS SECVNDAE
SPECIMINA TERNA.XXIII. *SINENSIS DAÜRICI.*

(— Tab. XXIII. —)

Cranium est genuini Tungusae Daürici s. Sinensis tribus Saradulicae, quae quidem Seculo posteriore ad finem vergente principem GANTIMUROW secuta, Amuri ripas relinquens, Russicae potestati se subiecit. Senis est octoginta octo annorum, ante aliquot annos ad Onon fl. prope reservatum ut vocant, Tungusio-Iljinense mortui, a viro egregio Jo. ROESSLEIN, M. D. Rutenorum Imperatrici ab aulae consiliis, in itinere Sibirico versante, ex sepulcro erutum, et ad Perill. Bar. DE ASCH Petropolin missum est, cuius liberalitate in meam collectionem transiit.

Characteres primarii. Omnes ac singuli habitum Mongolicum spirant. Facies plana, depressa; naso simo, fossa malari leuissime tantum sinuata, et ossibus iugalibus vtrique ad latera exporrectis. Mentum prominulum.

Alia observata. Limbus alveolaris superior, etsi pridem edentulus, tamen non ut alias in silicerniis dentibus orbis solet, resorptus, sed magnam partem superstes, alveolis quamvis clausis et margine extremo quasi in aciem excurrente.

Memineram cum priore decade primum Mongolici hominis cranium exhiberem, binarum imaginum iuuenis Calmucci quae penes me sunt et gentilitio suo caractere perfecte cum eo conueniunt quem istius hominum varietatis capita ossa prae se ferunt. Contigit vero mihi ab eo inde tempore esse tam felici ut amicitia viri humanissimi cl. TATTER, M. Britann. Reg. a secret. legation. eiusdem Calmucci effigie, sed ab hoc ipso propria manu, incomparabili plane artificio et gustu, et viuidissima similitudine creta nigra
(s. schisto

(f. schisto scriptorio) delineata, potirer. Cum enim vir iste humanissimus in comitatu Serenissimi M. Britann. Principis AUGUSTI Romae versaretur, in pictorum coetu diuersarum gentium illuc confluente Mongolicum hunc summum artificem, cui nomen FEDORIS IWANOWITSCH, offendit, eamque quam dixi imaginem ab ipso parari curavit, eaque tanquam cimelio summi pretii supellectilem meam anthropologicam ditauit. Tanto autem gustu tamque delicata perfectione expressa est haec imago, ut non semel vel artis periti primo intuitu haesitarint anne anglici chalcographi opus esset summa mollitie aere expressum. Quanta vero ipsi insit similitudo vel ex eo conicere licet, quod saepius iam viri in itinere versati Roma reduces me inuisentes, primo statim aspectu et sponte imaginem eam admirabundi agnouerint. Simul autem tam perfecte gentilitium characterem Mongolicum spirat, ut pro ideali huius varietatis generis humani icone haberi possit.

* * *

XXIV. *ESKIMOTAE PRIMI.*

(— Tab. XXIV. —)

Rarissima binorum Eskimotarum crania debeo amicitiae viri tum scriptis tum factis de salute multorum hominum longe meritissimi, cl. JO. LORETZ, cuius quippe cura et studio e colonia Nain orae Labradoricae ad me peruenerunt.

De vtrisque seorsim. Atqui prius de eo quod adhuc inferiore mandibula instructum est.

Characteres primarii. Vniuerso habitu perfecte medium locum tenet inter Mongolicae varietatis crania haftenus a me descripta et Americanae; ita ut transitum ab istis ad haec facere dicendum sit. Facies nempe plana quidem, iugalibus tamen ossibus non adeo ut apud Mongolicas gentes extrorsum eminentibus; nasus paruus utique, neque tamen adeo ut in his simus et depressus. Mentum acuminatum, prominens. Fossa basilaris, (regio scilicet margini postremo

postremo laminae horizontalis ossium palatinorum, et processibus pterygoideis ossis sphenoidi ad condylos vsque occipitales interiecta,) in longum extensa, sed plana, parum profunda. Occiput protuberans.

Alia observata. Ossa vnguis angustissima, fere linearia et perquam tenuia. Dentium coronae maximam partem detritae: procul dubio ex victus crudi et durioris ratione; vnde et Eskimotarum nomen originem traxisse perhibetur.

Ad amissum respondet caput hocce osseum egregiis imaginibus viuis coloribus a summo artifice NATHAN. DANCE ad ipsam naturam Londini factis binorum Eskimotarum, viri et feminae, a cl. G. CARTWRIGHT a. 1773 a Capite Caroli orae Labradoricae in Angliam translatorum c), quorum copiam pro humanitate sua et studia promouendi ardore mihi fecit Perill. Baronetus BANKS. Nam et viuidae hae icones adeo mediam testantur faciem gentilitiam Mongolicam inter et Americanam, vt vel solae ad refutandam ROBERTSONII paradoxam opinionem sufficiant, si refutatione adhuc opus esset, quasi nempe Eskimotae a Normannis originem suam traxerint d).

* * *

XXV. *ESKIMOTAE SECVNDI.*

(— Tab. XXV. —)

In vniuersum priori quoad characteres primarios simile cranium. Imo vero planities singularis fossae basilialis adhuc maior. Hinc et zygoma elongatius, et valde gracile.

Differt tamen maiore ambitu limbi alueolaris, cuius vero in altero cranio angustia fortassis alueolis pridem post dentium casum obli-

c) Cfr. Cptn. CARTWRIGHT'S *Journal during a Residence of nearly 16 years on the Coast of Labrador.* vol. I. pag. 41. 262-75. 277.

d) v. ROBERTSON'S *history of America* vol. II. pm. 40.

obliteratis debetur; cum contra in eo de quo nunc agimus vtrique maxillares restent: sed et hi aequae ac caninus superstes admodum detriti.

Singulari ceteroquin et characteristico suo habitu prope abest a binis aliis craniis, eiusdem ut verisimillimum est gentis, etsi ex longe distantibus, quas mire diffitas incolit, oris; altero nempe quod ex sinu Georgii (*Nutka-Sound*) retulit meritissimus KING et academiae Oxoniensi dono dedit, ubi in theatro anatomico collegii Christi asseruatum, monstravit mihi amicissimus PEGGE, anatomes Prof. in ea academia dignissimus e); altero ex insula canum (*Hond-Eyland*) ad fretum Disko littoris occidentalis Groenlandiae, quod a chirurgo Würtenbergenfi RIECKE reportatum et a WINSLOVIO curate descriptum f).

* * *

e) Iconem huius cranii exhibuit a. 1785 tabula anecdota, Perillustri BANKSIO dicata, CAMPERUS.

f) In *Mémoires de l'acad. des sciences de Paris* a. 1722. pag. 323.

Lapsum CAMPERI, cum WINSLOVIUM plane immerentem hac occasione erroris reum autumabat, emendaui nupera editione l. de generis hum. varietate nativa pag. 227.

VARIETATIS QUINTAE
SPECIMINA BINA.

Bina haec crania insulanorum oceani australis s. pacifici, quibus collectionem meam ditavit munificentia Perill. BANKSII Baroneti, vtut per se iam tam ob ingentem locorum distantiam in aduersa orbis terraquei plaga vnde aduecta sunt, quam ob gentium ad quas pertinuerunt famam et celebritatem summo supellectili meae ornameto sunt, praeterea tamen duplici ex causa tanto magis memorabilia sunt; quod nempe haecenus nullum huius varietatis generis humani caput osseum icone exhibitum sit: tum vero quod ad bina ea stemmata pertineant in quae istam varietatem denuo disspescendam esse nuperis nonnullis auctoribus visum est. Alterum nempe, quo et Otaheiteses referunt, badii coloris et elegantioris formae, qua, aequae ac lingua, cum Malais conueniat; alterum contra, cui et Nouo-Hollandos accensent, tam fusco magis colore, quam vultu propius ad Aethiopum habitum accedens. Quam tamen differentiam non tanti momenti esse, docet tum curatissimorum autoptarum obseruatio, qua constat, multifariis gradationibus oceani istius insulas quoad vultum gentilitium inter se differre et inuicem denuo confluere; (inter ipsos v. c. Otaheiteses alios Europaeis satis similes esse, alios contra Mulatorum faciem prae se ferre g); Nouo-Caledonios autem medium inter hos et Papuanos tenere locum &c.) tum vero ipsius quam hic exhibeo craniorum bigae contemplatio et comparatio.

XXVI. OTAHEITAE.

(— Tab. XXVI. —)

Retulit hocce cranium BANKSII generosiss. rogatu fortis et animosus Nauarchus, GUIL. BLIGH, ex memorabili itinere redux quo artocarpi incisae stirpes ex Societatis insulis oceani australis in Indias occidentales felicissimo successu transportauit. Tantoque maioris

B 2

aestu-

g) v. BOUGAINVILLE *voyage autour du monde* pag. 214.

aestumandum quod inferiore mandibula adhuc instructum sit, quae in publicis sepulcretis, ubi funera ex gentis istius ritu machinis elatioribus imponuntur, in tanto coeli ardore cito a capite soluta delabitur et cum aliis confunditur; ab eorum vero cadaueribus qui in clade occubuerunt a victoribus statim rescinditur et tropaei loco horum ante fores suspenditur.

Characteres primarii. Caluaria modice angustata; utriusque tamen bregmatis medio insigniter protuberante. Mandibula superior aliquantum prominens. Frontis medium et verticis, ubi futura sagittalis excurrit elatiore quasi iugo distinctum. Arcus superciliares admodum tumidi.

Alia observata. Vtraque lamina orbitalis ossis frontis, eo praefertim loco cui glandula lacrymalis assedit, pluribus et maioribus foraminulis pertusa est, quam unquam alias me vidisse memini. Inprimis vero memorabile est vulnus quo diu ante mortem, lanceae ut videtur ictu, afflicto fuisse Otaheitam ad quem hoc cranium pertinuit, necesse est, ex quo nempe diffracta et in interiora ossis ethmoidei intrusa lamina papyracea orbitae sinistrae cum vicinis narium internarum partibus ossibus, mirum in modum conferbuit.

Conuenit ceteroquin cranii huius habitus perfecte tam cum iis quae de rudiori vultu et lineamentis plebeiorum Otaheitesium perhibentur *h)*, quam cum fidis et a peritis artificibus profectis imaginibus eorum, v. c. iis notissimi OMAI quae ad NATHANAELIS DANCE et JOSUAE REYNOLDS picturas aeri incisae sunt.

* * *

XXVII.

h) Ita v. c. de iis magnus ceteroquin Otaheitesium encomiastes, desideratiss. G. FORSTER in *voyage round the world* vol. I. pag. 265. "*their features were very irregular, and in general very ordinary.*"

Et pag. 290. "*artless nymphs in whom youth supplied the want of beauty.*"

XXVII. *NOVO-HOLLANDI.*

(— Tab. XXVII. —)

Viri iuuenis est, et quidem, vt ex Perilluſtris BANKSII litteris didici, ex primis eorum qui noua Anglorum colonia prope fretum botanicum (*Botany-bay*) ad Sydneii finum (*Sydney-cove*) constituta, huic se committere et cum nouis aduenis degere aui sunt.

Characteres primarii in vniuersum cum iis quos ad Otaheitae cranium recensui, conueniunt, bregmata tamen minus protuberant; hinc caluaria angustior et hoc respectu paulo propius ad Aethiopicum habitum accedens. Mandibulae superioris anterior facies naribus subiecta vtrinque vsque ad caninorum dentium alueolos singulariter plana; fortassis ex diutina obicis transversalis pressione, quod barbaros istos septo narium perforato gestare, notum est. Choana perangusta. Fissurae orbitales superiores praeter modum breues et exiguae.

Alia obseruata: ossium vnguis loco rima angusta, fere linearis, ita vt si adfuerunt ea officula, ipsa tamen mirifice angusta fuisse, necesse est. Alueolus dentis incisoris superioris medii dextri coalitus, quod eum dentem Nouo-Hollandi pueris suis tantum non omnibus, ex superstitioso vt videtur ritu, euellant.

Proxime abest cranii huius habitus ab imagine accurata Papuani ex inf. longa (Belg. *Lange Eiland*) ad caurinum littus Nouae-Guineae, quam peritus artifex CORN. DE BRUIN itinerario suo inseruit i), et cui binos iuuenes Nouo-Hollandos, quos nouae Coloniae primus Gubernator cl. PHILLIPS Londinum attulit, simillimos esse, ab autoptis doceor.

* * *

B 3

SVPPLE-

i) v. Ej. *Reizen over Moskovie &c.* Amst. 1711. fol. pag. 364. tab. 197.Collato NIC. STRUYCK in *Vervolg van de Beschryving der Staartsterren.* ibid. 1753. 4. pag. 165.

SUPPLEMENTVM TRIVM CRANIORVM
INFANTILIVM DIVERSISSIMARVM GENERIS
HVMANI VARIETATVM.

XXVIII. *PVELLAE IVDAICAE.*

(— Tab. XXVIII. —)

XXIX. *INFANTIS BURATI.*

(— Tab. XXIX. —)

XXX. *AETHIOPIS NEONATI.*

(— Tab. XXX. —)

Trigam hanc craniorum hic subiungere operae pretium duxi quod luculenter demonstret, characteres gentilitios, quibus varietates diversissimae generis humani ab inuicem differunt, iam infantili aetatula conspicuos esse.

Duo ideo specimina exhibeo binorum in ea varietatum scala extremorum, quae nempe omnium maxime inter se abhorrent, Mongolicae inquam et Aethiopicae. Tertium vero quod perfecte medium inter ista extrema locum tenere dicendum est, ad Caucasianam varietatem pertinens.

Hoc scil. Iudaicae puellae circiter quinquennis, hisce in terris natae et symmetrica conformationis elegantia insigne.

Alterum, Mongolicae quippe varietatis, Buratici infantis est sesquiennis, quod rarissimum exemplum iterum Perillustri ASCHIADAE munificentiae debeo. Irkutskum primo attulit cl. KRATZSCH, meritissimus cui summa exercitus commissa est, chirurgus: dehinc vero Petropolin secum attulit cl. LAXMANN Russorum Imperatrici ab aulae consiliis. Utut infantile, molle quasi et rotundatum, non infitiandum tamen Mongolicum characterem, faciem nempe

nempe complanatam et iugalia ossa extrorsum prominentia, aperte prae se fert.

Tertium denique, Aethiopis nempe neonati, acceptum refero cl. BILLMANN, chirurgo Cassellano experientissimo. Tenellum hocce cranium mandibulis porrectis vel primo intuitu originem suam et ingentem a Mongolica varietate differentiam, luculentissime testatur.

* * *

Coronidis denique loco bina monere liceat, quae vniuersam iconum craniorum, quae ternis decadibus exhibui, rationem attinent.

Primo nempe, quoduis cranium eo situ et aspectu delineatum esse, quo characteres eius distinctiui gentilitii euidentissime oculos feriunt. Alia ergo a latere, vt ea Aethiopum. Alia directe a fronte, vt macrocephali istius, (Dec. I. tab. III.) aut Indi Americae septentrionalis, (Dec. I. tab. IX.). Longe plurima autem directione plus minus oblique deflexa, quod eo situ plerorumque character distinctivus omnium optime dignoscatur; melius quam si vel a latere vel a fronte exhibitum fuerit caput: adeo vt me hac ratione, curate in quouis aspectum maxime characteristicum exquirendo, studio hocce anthropologico longe fatius consuluisse persuasus sim, quam si quodvis eorum duplici figura, a latere nempe et a facie directa, exhibuissem.

Alterum monitum eo redit, quod tamen artis delineandi peritis per se patet, omnes ac singulas craniorum icones *pietorum* more ex vno eodemque puncto optico s. principali fixo et inmutato, perspectiuice vt dicunt, delineatas esse; minime gentium vero orthographica *architectorum* proiectione, qua axis opticus sensim sensimque mutatus semper horizontali directione cuius obiecti parti obuersus est

est *k*). Quanquam enim haec ratio architectonicarum designationum fini egregie respondet, imo et in vulgaribus tabulis anatomicis satis commode adhiberi potest, quod plures simul obiecti partes visui offerat, quarum contra in perspectiuica delineatione altera alterum absconderet; eandem contra in eiusmodi imaginibus quales hic exhibui et quarum vis et vsus vnice in accuratissima repraesentatione vultus characteristici gentilitii, proportionis ergo et habitus totalis consistit, nunquam sane admittendam esse, facile fatebitur qui craniorum iconem, orthographica ista architectorum projectione designatam, qualis v. c. in B. S. ALBINI *tabulis ossium* extat, cum ipsa natura comparauerit, utpote in qua, fatente ipso tabularum istarum egregio auctore *l*), „quia more architectorum „mensurata et reddita erat, dentium series *multo latior* est quam si „quis pictor prope adstans ex vno eodemque aspectu cerneret. — „Pleniora enim et latiora apparent omnia quae architectorum modo „mensurata sunt.”

k) v. pluribus de duplici hac delineandi ratione disputantes, CAMPERUM in *epistola ad anatomicorum principem magnum Albinum*, Groning. 1767. 4.
et B. S. ALBINUM *annotationum academicarum* L. VIII.

l) *Annotat. academic.* l. c. pag. 25. 28. 30 et al.

JO. FRID. BLUMENBACHII

PROF. MED. ORDIN. M. BRITANN. R. A. CONSIL. AVL. SOCIET. REG. SCIENT. GOTTING.
LONDINENS. ET SENENS. ACAD. AMERICANAE ART. ET SCIENT. BOSTON.
SOCIET. PHILOS. PHILADELPH. ROTTERODAMENS. HARLEMENS.
ALIARVMQVE MEMBRI

D E C A S

QVARTA COLLECTIONIS SVAE

C R A N I O R V M

DIVERSARVM GENTIVM ILLVSTRATA.

G O T T I N G A E

APVD JOANN. CHRISTIAN. DIETERICH.

M D C C C.

CRANFORD

Vicesimus iam voluitur annus, ex quo primo consilium cepi comparandae suppellectilis anthropologicae, qua quidem generis humani varietates gentilitias tanquam documentis genuinis ad ipsam naturae veritatem illustrare liceret. Creuit ea, tum assidua quantum in me erat perseuerantia, tum vero maxime fautorum et amicorum liberali quo me iuuerunt studio adeo, vt iam vel craniorum diuersarum gentium numerus, ex quinque terraquei orbis partibus rara fortuna congestus, *centenarium* superet.

Ternis eorum decadibus e pluribus selectis, quas superioribus annis exhibui, nunc quartam iungere liceat, tam eximia speciminum raritate, quam insigni eorum ad characteres gentilitios stemmatum humani generis illustrandos vtilitate et dignitate, nulli istarum secundam. Praeterquam enim quod inter alia remotissimarum Americae et ipsius Australiae populorum crania contineat, inprimis triga speciminum reliquis praestat veneranda non solum antiquitate memorabilium, verum et ex ipsis ternis quae orbem veteribus cognitum constituunt mundi partibus, desumptorum. Europaeum scil. caput veteris Romani militis praetoriani; Afrum mumiae Aegyptiacae; Asiaticum denique Tschudae ex vetustissimo Scythiae Sibiricae tumulo erutum.

Atque de his quidem primo statim loco sigillatim agamus.

* * *

TRIA CRANIA PERANTIQUORVM EX
DIVERSISSIMIS ORBIS PARTIBVS
GENTIVM.

XXXI. MVMIAE AEGYPTIACAE SECVNDAE.

(— Tab. XXXI. —)

Prima quidem iam decade Aegyptiaci medicati funeris caput descripsi, quod vero aequae ac reliqua ad vnum omnia mumiarum crania, quotquot mihi adhuc contemplari licuit [satis multa autem vidi neque perfunctorie tantum in eadem me inquisivisse, binis quas super mumis edidi dissertationibus *a*), probare studui.] haec inquam omnia id ipsum quod nunc exhibeo, insigni quo conditum est artificio et intemerata integritate, longe superare dicendum est. Debeo hoc cimelium amicitiae viri coniunctissimi, THOMAE TURNER, armigeri angli, qui quidem id ipsum antea in museo PETITI, medici Londinensis *b*), fuisse, me docuit.

Tectum adhuc erat cum ad manus meas pervenit, inuolucris byssinis bitumine firmissime induratis, demta vnice ea tegminum parte, quae per mediam faciei longitudinem decurrerat, ita ut iam frontis pars denudata esset, nasi autem ossei foramina hiarent et labiis dilapsis dentes incisivi utriusque ordinis exserti conspicerentur. Quum autem vultum vetustissimi Aegyptii hominis reuelatum intueri auserem, inuolucra bituminata, quae ipsi arctissime adhaerebant, cauta et suspensa manu a dextro faciei latere diffregi; quo quidem facto non osseam tantum, ut in priore isto mumiae cranio, compagem, sed et mollium partium, conditura exsiccatarum, imo et cutis magnam partem, hancque in submaxillari regione adhuc barbae male

a) Von den Zähnen der alten Aegyptier und von den Mumien, in Götting. Magazin der Wissensch. und Litteratur. P. I. p. 109.

Observations on some Egyptian Mummies opened in London, in Philosoph. Transactions 1794 pag. 177 recusae in new Annual Register a. 1794. gallico autem idiomate in Magazin Encyclopedique T. I. P. IV. et italico in cl. BRUGNATELLI *Annali di Chimica* P. XI.

b) V. JO. HADLEY'S Account of a Mummy in Philos. Transactions Vol. LIV. 1764. pag. I.

male tonsae vestigiis asperam inueni; quo quidem virile fuisse funus constitit, et vel hoc specimine paradoxa hodiernorum Aegypti incolarum opinio refutetur, saepius ab auctoribus rerum Aegyptiacarum repetita *c*), quasi humanae mumiae ex arenosis istis prope Sacaram hypogaeis erutae omnes ac singulae sequioris sexus essent. Palpebrarum quoque vestigia haud infitianda supersunt; interiora autem orbitarum singulari substantia quasi ochracea pissasphalto intermixta, replentur.

Quam vero alias iam ex professo tetigi *d*) mirandam et vere anomalam dentium incisuiorum conformationem, in tot iam mumiis (ex eorum nempe numero quae bitumine vere obduratae, non vero mollibus tantum fasciis byssinis laxius obuolutae sunt) obseruatam, etiam in hoc egregio specimine luculentissime cernere licet. Sunt enim vtriusque maxillae, praesertim vero superioris incisores, si modo incisores eos appellare licet, non scalprorum in modum cuneati, intrinsecus sinuati et in transuersam desinentes aciem, ut dentibus ad secandum a natura paratis, conuenit, sed mirum in modum crassi, obtusi et versus extimum marginem latiori facie oblique truncati *e*).

Ipsam vero caput si cum altero isto quod priore decade descriptum est, comparaueris, in vniuersum a lateribus minus compressum apparet, iugalia tamen ossa paulo angustiora habet; frontem satis quidem fornicatam, attamen maiorem pro ea portione reliqui vultus quae a glabella inde ad menti usque apicem descendit: arcus superciliares perparum prominentes; inferiorem autem

A 3

mandi-

c) Cf. v. c. *Travels by VAN EGMONT and J. HEYMAN* T. II. p. 203. |

POCOKE'S *Description of the East* T. I. pag. 227.

Ansam fortassis praebuit errori tum imberbis imago in tot mumiarum extrimis faciei inuolueris depicta, tum illidis larua quam Sycomorini earum sarcophagi prae se ferunt.

d) H. cc. tum et libro *de generis hum. var. nativa*. ed. 3. pag. 224.

e) Haud ita pridem amicissimus AUTENRIETH Prof. Tubingensis celeberrimus iconem me donauit maxillarum dentatarum mumiae Sturgardienfis, quam ipse accuratissime aeri incidit, et quae dentium priorum coronas, illis me de quo agimus speciminis, adeo simillimas exhibet ut ad hoc ipsum delineatas esse peierares.

mandibulam aliquanto latiore et ab antica parte minus altam; mentum denique magis acuminatum.

Quod vero vniuersum vultum attinet, differt quidem ille satis luculenter a genuino isto Nigritarum, qui Anglis vulgo facies Guineensis audit, Aethiopici tamen aliquid spirat, ita vt propius absit ab Habessinico, qualem curata icon exhibet *f*), proxime autem ab eo quem tot antiquissima Aegyptiacae artis monumenta prae se ferunt *g*), de quorum caractere physiognomico, in aliis magis Aethiopico, in aliis contra Indico, alias disputaui *h*).

Obiter etiam obseruasse liceat, nares internas septo suo osseo, cum maxima ossium turbinatorum parte orbas, laminam vero cribratam ossis ethmoidei pertusam esse, ita vt nasale antrum in ipsum encephali cauum hiet, quod quidem ad amissim respondet Herodoteae de ratione qua pollinctores Aegyptii cerebrum per nares extraxerint notitiae *i*), male a nuperis quibusdam in dubium vocatae qui contra per foramen magnum occipitale id factum esse autumarunt, quod sane in nostro specimine neutiquam factum esse vertebrae tres colli superiores vinculis suis natiuis adhuc inuicem et cum capite arte copulatae, aperte testantur.

Denique et illud notandum, extare in vtroque capitis latere aurium imitamenta ex bysso bituminato fabrefacta, qualia in altera istarum mumiarum quae ante aliquot annos cum Londini versarer, in museo Britannico soluere mihi licuit, itidem inueni, antea, quantum noui, nemini obseruata.

* * *

XXXII.

f) Abbae Gregorii Amharensis imago ab amico eius, JOBO LUDOLPHO, *Commentario ad historiam Aethiopicam* inserta.

g) Perparum v.c. abludit a vultu signi veteris aenei Ididis, quod cum pluribus aliis idolis Aegyptiacis, munificentia perill. GULDBERG museum academiae nostrae ornat. Icon eius exstat in *Recueil d'Antiquités Egyptiennes &c. par J. WIEDEVELT* tab. III. fig. 2. in qua tamen ipse vultus minus feliciter expressus est.

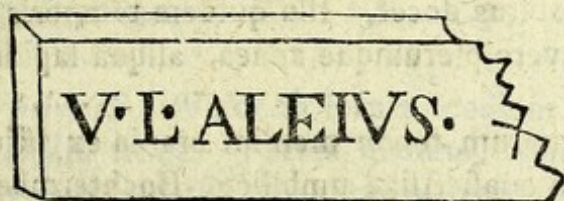
h) In *Philosoph. Transact.* l. c. p. 191.

i) Acceptissima erat qua me nuper dono affecit cl. WEIGEL, medicus apud Misnenses doctissimus, pars media facialis capitis mumiae bitumine suo adhuc obducta et referta, quod quidem postquam pissasphaltum caute liquefaciendo eliceram itidem lamina ossis cribriformis transuersa cum crista galli et narium septo carere naresque internas in caluariae cauum hiare reperi.

XXXII. VETERIS ROMANI MILITIS PRAETORIANI.

(— Tab. XXXII. —)

Eminentissimus Cardinalis, STEPHANUS BORGIA, ob insigne quo litteras ipse colit et in aliis fouet et promouet studium per vniuersam Europam celebratissimus, rarissimo hocce cranio supellectilem meam ditauit. Militis est veteris Romani, cuius ossa inter rudera castris praetorianis simul cum marmorea tabella reperta sunt, quam itidem Eminentissimus princeps transmisit, et cui nomen spectabilis bellatoris ita incisum est:

Characteres primarii. Forma ipsi in vniuersum maxime concinna et symmetrica, caluaria subglobosa anterie fronte eleganter explanata terminatur, quam ipsam longitudinalis linea lenissime prominens discriminat; glabella cum arcubus superciliaribus modice protuberans. Nasi ossa nec vt in simo depressa nec vt in aquilino prominentia, sed media inter vtrumque ratione decliuia. Iugalia vero neque vt in Aethiopibus protuberantia neque vt in Mongolico stemmate vtrinqe late extantia sed ab inferiore et exteriori orbitarum margine leniter descendunt. Mandibulae denique cum alueolari ambitu et dentium seriebus congruis pulcre rotundatae.

Alia obseruata. Protuberantia occipitalis externa latissima et ingenter eminens. Spina nasalis insignis, duplici quasi radice oriunda; interiore scil. quae cristae nasali continua est, exteriori vero vtrinque versus iugum transversum cui affigitur os turbinatum inferius, exprorecta. Denique singularis obstitio meatus auditorii sinistri, exostosis angustati *k*).

* * *

XXXIII.

k) Puderet fere pigeretque annotasse, vel in hoc veteris Romani cranio non magis quam in vilo alio humano capite earum suturarum vestigia esse quae

XXXIII. VETERIS TSCHUDAE.

(— Tab. XXXIII. —)

In maxime memorabilibus donis quibus supellectilem meam anthropologicam generoso et indefesso studio auxit Perillustris L. B. DE ASCH, pono bigam craniorum ex tumulis vetustissimis erutam, quales passim in australioris Sibiriae montibus metalliferis visuntur et vulgo Tschudarum (i. e. barbarorum) appellantur ^{l)}). Ad antiquissimam aliquarum gentium eos pertinere quae priscis temporibus metalla illinc eruit, praeter alia cum ossium tum vtenfilium in iis reperiendorum habitus docet. Illa quidem temporis iniuria maxime fragilia ^{m)}), haec vero plerumque aenea, aliqua lapidea, vix vnquam vero ferrea.

Bina ergo quorum modo memini crania ex istiusmodi tumulis, et quidem in ipso quasi Asiae umbilico, Buchtermæ, Kolywanicae prouinciae versus Sinenſis imperii confinia, ad ripas orientales Irtyſchi superioris prope metallifodinas Tſchebuchterminſkoi, eruit cl. KITSCHIGINS, chirurgus Buchtermenſis, tumque cura cl. SCHENK, medici Barnaulenſis, ad perill. ASCHIUM sunt transmissa.

Alterum

quae in brutis mammalibus os intermaxillare, ipsis proprium, a maxillaribus extrorsum dirimunt, et a Galeno bona fide homini quoque tribuuntur, nisi in mentem reuocaretur JAC. SYLVII magni sane suo aevo viri defensio osteotomes Galenicae aduersus Vesaliū (oper. p. 138) quem quidem istam futuram in humana utique gena disquirere iubet, et, si minus expressa ea appareat aut non tota, Galenum ne accuset, monet, „sed naturae impedimenta quaedam nostris corporibus in victu et venere intempestiua ac immodica vitiis succedentia.“ — Tam putida sunt argumenta ad quae delabitur in exculpando Galeno suo misere se torquens pertinax senex.

- l) Pluribus de Tschudicis tumulis speciatim de Kolywanicis, agentem videtiſ perill. PALLAS in *Reise durch verschiedene Provinzen des Russischen Reichs* T. III. p. 608 sqq.
- m) Quinquennium est et quod excurrit ex quo ASCHII generosiſſ. rogatu, doctiſſimus pharmaceuta JO. SIEVERS in eiusdem prouinciae metalliferis montibus talem tumulum effodi curauit in quo praeter humanum sceletum ossa quoque equi et armamenta equaria aenea reperit. Istius vero sceleti cranium adeo fragile erat vt non ipsum sed icon tantum eius iunctim cum alterutro ſtapede aeneo transmitti potuerit, qui iam inter innumera alia perill. ASCHIADAE dona in museo academiae nostrae ſeruatur.

Alterum eorum quod iam exhibeo, iuuenile est, id quod praeter futuras adhuc integerrimas, processus basilaris ossis occipitalis nondum cum sphenoideo coalitus et dentium coronae nullatenus detritae demonstrant; habitu vero suo summam testatur vetustatem. Tantum enim iam animalis sui glutinis perdidit, ut, tum leuitate, tum fragilitate qua quidem hinc illinc vel vngue facile radi potest, denique et quod linguae admotum eidem adhaereat, multis fossilibus elephantorum, vrsorum aliorumque animantium mammalium ossibus comparari possit.

Characteres primarii. Vniuersa forma medium quasi inter Caucasianam et Mongolicam tenet. Facies quidem, maxime circa malarum ossa, latior quam in illa, neutiquam tamen tantopere explanata et extrorsum eminens ac in genuinis Calmuccorum craniis. Caluaria subglobosa. Glabella tumidula. Orbitae rotundiores.

Alia obseruata. Sutura lambdoidea vaegrandibus officulis quae Wormiana vocant, distincta; quale et sagittalis suturae cum coronali confiniis interiacet.

Haec de ternis prisca aevi diuersissimarum orbis plagarum craniis; iam vero de septenis hodiernorum maxime memorabilium populorum.

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA BINA.

XXXIV. IUDAEI CENTENARII.

(— Tab. XXXIV. —)

Iudaeam gentem a tot inde seculis per vniuersum pene terrarum orbem dispersam, vultum nihilominus gentilitium quouis sub coelo intemeratum et plane caracteristicum seruasse, vt vulgo notum est ita et pridem caussarum memorabilis phaenomeni indagatio physiologorum et physiognomorum ingenia exercuit n). Minus vero peruulgatum et magis adhuc mirum est, eundem peculiarem characterem vel in ipsis eorum craniis luculenter adhuc obseruabilem esse. Testatur hoc quod iam exhibemus specimen, iudaei nostratis, senis centenarii, quod quidem adeo aperte stemmatis sui vultum prae se fert, vt toties iam, quanquam in scriniis meis tot aliis promiscue interpositum sit, vel ab indoctis hominibus primo statim intuitu pro iudaico agnitum sit.

Characteres primarii. Maxime quidem nasus aquilinus et mentum porrectum, tum vero etiam maxillae superiores quae naribus subiectae sunt in acutiorem angulum spinae nasali continuum concurrentes.

Alia obseruata. Suturae non tantum genuinae illae ossium calvariae planorum, sed et reliquae quas harmonias vulgo vocant, ad vnum fere omnes senio decrepito confusae et oblitteratae.

* * *

XXXV.

n) v. de generis hum. variat. nativa L. ed. 3. pag. 169.

XXXV. PERSAE.

(— Tab. XXXV. —)

Praeda est a Russis militibus ex Persica expeditione a. 1797 reducibus reportata. Quum enim exercitus ad fl. Kur (Cyrum vet.) prope pagum Rutbari iter faceret, in aediculam sepulcralem s. mausoleum o) incidit quod Persarum nobilium (quos *Beg* vocant) aliquis dum in viuis esset erigi sibi curauerat. Hoc ipso vero a militibus funditus euerso, cranium principis in eo conditi seruauit centurio exercitus Generos. L. B. MARSCHALL DE BIEBERSTEIN historiae naturalis studiosissimus, et perillustri ASCHIADAE Petropolin retulit, cuius munificentia iam in meam collectionem transit.

Viri fuisse senio confecti primo intuitu patet. Satis elegans vero eius conformatio. Calua fere globosa. Frons pulchre fornicata. Nasus fere aquilinus. Processibus malaribus ossium maxillarium perexigua altitudo. Mentum bifidum.

Frontis et orbitarum forma prope abest ab illa pulcherrimi cranii Georgianae feminae quod tertiam decadem ornat. Nec mirum, cum Persarum illustrium et principum formam connubiis cum Georgianis feminis pulchriorem redditam esse, pridem a fidelissimis et curatissimis obseruatoribus annotatum sit p).

o) Cf. de istis Persarum aediculis sepulcralibus CHARDIN T. IV. pag. 197.

p) CHARDIN T. III. pag. 45. SAM. G. GMELIN *Reise durch Rußland* T. III. p. 145. Adeant quorum interest genuinos Persarum vultus conferre, legatorum in aula Rudolphi II. Romanor. Imperatoris versatorum imagines quas egregius artifex Aegid. Sadeler aeri incidit; aut Muhammedis Jumlae fortissimi apud Aurengzebem exercitus ducis natione Persae iconem in VALENTYN'S *Oost-Indien* T. IV. P. II. i. e. Vol. VI. p. 264. cuius picturam archetypam ab Indo pictore mirando sane artificio nitidissime absolutam, amicitiae cl. Dr. BUNSEN bibliothecae academicae a secretis, acceptam refero.

VARIETATIS SECUNDAE SPECIMINA BINA.

XXXVI. GROENLANDI.

(— Tab. XXXVI. —)

XXXVII. FEMINAE GROENLANDICAE.

(— Tab. XXXVII. —)

Vir illustris meique amantissimus, GREG. WAD, historiae naturalis apud Havnienses Professor meritissimus, mediante cl. EULNER, in colonia Danica Godhavn ad occidentale Groenlandiae litus degente, supellectilem meam anthropologicam ternis Groenlandorum craniis ditavit, quorum bigam in praesenti exhibeo. Alterum nempe viri 40 circ. et quod excurrit annorum; alterum feminae quae trigesimo septimo aetatis anno diem supremum obierat. Tertium filii est eiusdem mulieris, iuuenis qui 18 circ. annis vixerat, simillimum ceteroquin matris cranio. Verum et priora illa ita inuicem congruunt vt apte de vtrisque iunctim agere liceat.

Vniuerso habitu perquam similia sunt Eskimotarum capitibus osseis tertia decade illustratis *q*). Grandia sunt, et quidem calvariae ossa inprimis amplissima, versus occipitium elongata. Pro magnitudinis autem ratione mirum in modum tenuia et leuia. Frons iugo longitudinali paulo eminente diuisa. Orbitae magnae. Nasi ossa longa sed angustissima.

Fossa malaris orbitis subiecta feminae profundius impressa.

Mentum viro exporrectum.

Respon-

q) Singularis plane habitus quo quina ista Americae maxime borealis hominum capita ossa inuicem conueniunt, maxime spectantium oculos ferit, quando iuxta se posita a vertice visuntur; cuius crania comparandi rationis vtilitatem pluribus exposui l. *de generis hum. var. nativa* p. 204. quem tamen locum ita emendare oportet: "crania (*remotis maxillis*, *inferioribus*) ossibus suis iugalibus versus eandem lineam horizontalem, directis eidem tabulae vna serie imposita" &c.

Respondent quae de magnitudine horum craniorum notauit, relationibus autoptarum qui Groenlandiam inuiferunt et incolas eius capitones esse asserunt *r*). Facies autem conueniunt cum imaginibus feminarum istius gentis quas accuratissimus OLEARIUS ad viuum fieri fecit *s*). Hic quoque Groenlandos suos Samoiedis quos viderat similes esse dicit *t*); EDWARDSIUS contra Indos Americae borealis sibi visos cum Samoiedis vultu comparat *u*). Vtrumque respondet iis quae superiore decade de Eskimotarum Groenlandis adeo affinium craniis dixi, perfecte ea medium tenere locum inter Mongolicae varietatis crania haftenus a me descripta et Americanae *x*).

* * *

r) v. c. CRANZ pag. 179.

Praua autem interpretatione contigit vt hi macrocephali boreales a quibusdam scriptoribus per errorem pro giganteae staturae hominibus haberentur. v. c. a SAUVAGESIO *nosologiae methodicae* T. I. p. 498. ed. Amst. 1763. 8. et a FR. RUYSCH in *Catalogus van het Kabinet van anatomische Voorwerpen*. Amst. 1731. 8. p. 109.

s) v. EJ. *Moscowitische und Persianische Reisebeschreibung*. ed. 3. 1663. p. 172.

t) l. c. pag. 160. 169.

u) *Natural history of Birds*. T. II. pag. 118.

x) Mentionem quoque illic inieci binarum iconum Eskimotarum, quarum copiam mihi fecerat perill. BANKS. Idem vero vir generosus meique amantissimus nuper adhuc tertia imagine alius ex oris Labradoricis feminae me donauit, a celebri artifice Jo. Russell Londini ad viuum et naturali magnitudine oleatis coloribus depictae; quae quidem pictura alteri istorum craniorum adeo ad amissim respondet, vt hoc ipsum istius feminae caluariam fuisse suspicatus essem, nisi hanc, (cui nomen Mikkak et cuius in historia missionis fratrum Moravicornum inter Eskimotas saepius mentio fit,) anno demum 1795, diu postquam cranium istud ad manus meas peruenerat, diem suum obiisse, ex actis fratrum istorum didicissem.

VARIETATIS QVARTAE SPECIMEN.

XXXVIII. AMERICANI ILLINOICI.

(— Tab. XXXVIII. —)

Donum cl. BARTON, M. D. et Professoris in litteraria apud Pennsylvaniae vniuersitate. Erutum est, vt me docuit vir humanissimus, ex tumulo Indico prope Cayhokiam ad orientale litus fl. Mississipi (circa 40^{mum} gradum lat. boreal.).

Cum in vniuersum Americana generis humani varietas respectu vultus et craniorum formae transitum quasi faciat a Caucasia ad Mongolicam *y*), facile intelligitur alia eius specimina propius ad hanc, alia contra ad illam accedere. Et sic Illinoicum de quo agimus caput, minus a Caucasia quam a Mongolica abesse, primo intuitu patet. Singularem vero verticis conformationem, qua inde ab vtriusque lateris semicircularibus planis, fere ad perpendicularum sitis, tecti aut carinae inuersae in modum ascendat, barbaris Mississipi accolis artificiali et violenta capitis infantilis pressione contrahi, autoptae asserunt *z*). Orbitae vero huic cranio valde profundae curatis imaginibus Indorum Americae borealis respondent, quae oculis altius inter orbitas reconditis notabiles sunt *a*).

* * *

y) Genuinam huiusmodi transitus rationem et sensum exposui in *Handbuch der Naturgeschichte*. ed. 6. pag. 64. not. ²).

z) Cf. *Relation de la Louisianne ou Mississipi*; in *Recueil des voyages au Nord*. T. V. pag. 14. ed. 3. 1734.

a) Videtis v. c. egregiam Basirii tabulam, decade prima laudatam, septenos huiusmodi Indorum duces exhibentem.

VARIETATIS QUINTAE
SPECIMINA BINA.

XXXIX. IAVANI.

(— Tab. XXXIX. —)

Acceptum refero egregium hocce specimen liberalitati viri amicissimi cl. FORSTEN, Professoris medicinae in Academia Harde-rovicensi celeberrimi.

Characteres primarii. Caluaria oblonga, minus tamen quam in aethiopica hominum varietate a lateribus angustata. Frons quoque minus fornicata, et facies latior. Orbitae parum amplae, et margines earum inferiores aequae ac ossium zygomaticorum facies anteriores rotundatae. Glabella planior cum ossibus nasi depressiusculis quasi confluens. Narium apertura fere ovata. Maxillae prominentes. Choana angustissima.

Alia observata. Dentium coronae praeter extremam quam manditur superficiem quasi fusco pigmento obductae, quod quidem singulari cupedio, quo asiani Euronoto obuersi insatiabiliter delectantur, foliis nempe piperis betle simul cum nucleis Arecae catechu et calce manducatis,tribuendum b).

* * *

XL. NOVO - HOLLANDI SECUNDI.

(— Tab. XL. —)

Perillustris BANKSII munificentiae qua collectionem meam iam tot tantisque cimeliis ditavit, et hoc memorabile cranium barbari novae Cambriae incolae, aequae ac prius illud quod tertia decas exhibet, debeo.

Adeo

b) v. perill. BANKS in Hawkesworthi collectione periplorum iubente Augustissimo GEORGIO III. peractorum. Vol. III. pag. 286. 347 sq. ed. Londinens. secundae 1773.

Adeo vero quod ad characteres primarios illic enumeratos, isti vt ouum ouo simillimum est, vt quidem quid vltro de iis monere possim non sit quod habeam. Nihilominus autem huic decadi inserui, quo luculentius monstret peculiarem quo inuicem conspirant habitum, non singuli aduentitium, sed vere gentilitium et natium esse.

Offa vnguis quae priori isti specimini deerant, in hoc quidem adsunt, attamen valde angusta.

Alueolus dentis incisivi medii dextri pridem euulsi, itidem vt in priore illo clausus, quo quidem et hoc virile cranium esse docemur, siquidem pueris istius Australiae regionis quando adoleverunt, antequam armis uti ipsis conceditur, dens ille singularibus sub ceremoniis et mimicis ludis euellitur, nuper a cl. COLLINS curate descriptis et iconibus illustratis c).

Idem et egregio suo operi imaginem barbari Nouo - Hollandi ad viuum delineatam, inseruit, quae quidem cum utroque quod exhibuimus gentis istius cranio quam perfectissime congruit.

c) In EJ. *Account of the English Colony in New - South Wales* pag. 563 sqq.

JO. FRID. BLUMENBACHII

PROF. MED. ORDIN. SOCIET. REG. SCIENT. GOETTING. LONDINENS. ET
SENENS. ACAD. AMERICANAE ART. ET SCIENT. BOSTON. ITALICAE
PISANAE, FLORENTINAE, IMPERIAL. NATVRAE SCRVTATOR. MOSCOVIENS.
SOCIET. PHILOS. PHILADELPHICAE, ROTTERODAMENS. HARLEMENS.
MEDICAE PARISINAE, MONSPELIENS. LONDINENS. HAVNIENSIS, TIGVRINAE,
PARISINAE PHILOMATHICAE, PHILOTECHNICAE, MEDICAE AEMVLATIONIS
ET GALVANICAE, VETERINARIAE HAVNIENSIS, NATVRAE CVRIOSOR.
BEROLINENS. LINNEANAE LONDINENSIS, ALIARVMQVE PLVRIVM SODALIS,
INSTITVTI IMPERIALIS FRANCICI CORRESP.

DECAS QVINTA

COLLECTIONIS SVAE

CRANIORVM
DIVERSARVM GENTIVM

ILLVSTRATA.

GOETTINGAE

APVD HENRICVM DIETERICH.

MDCCCVIII.

TO HIS EXCELLENCY

THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES
OF AMERICA
WASHINGTON
D. C.

DEAR SIR

COLLECTOR'S COPY

C. R. A. N. I. O. R. V. M.
DIVERSARUM GENTIVM

ILLUSTRATA

GOTTINGEN
AND HERMANN D. DIERCKMANN
1854

Quando primum animum ad parandam ex diuersis per terrarum orbem populis craniorum humanorum collectionem appuli, variam quidem eiusmodi congeriei vtilitatem ad illustrandam generis humani naturalem historiam perspexi; neque defuturas mihi occasiones speraui ex principibus generis humani varietatibus vnum alterumue specimen acquirendi. Verum vti istam spem successus quem expertus sum vltra expectationem superauit, ita et vtilitatem ex studio huius supellectilis deriuandam, longe vberiore et magis multifariam deprehendi, quam quidem in antecessum putaram.

Vt enim pauca tantum e multis hic memorare liceat, inferuiit mihi ista collectio

1. ad quosdam characteres distinctiuos humano generi proprios constituendos, quo quidem inprimis dentium incisorum inferiorum situm erectum, et quod huic positioni respondet, mentum prominulum, refero.

2. ad pulcherrimam et quasi idealem capitis ossei formam normalem demonstrandam, cui scopo v. c. eximium feminae Georgianæ cranium (— Dec. III. tab. 21. —) accommodatum est.

3. ad generis humani varietates quotquot haftenus innotuerunt, vni eidemque speciei vindicandas, quae per varios gradus inter binae vniuersae scalae extrema Aethiopicam scilicet et Mongolicam formam, infinitis modis ludit.

4. ab altera vero parte et ad confirmandam diuisionem generis humani in quinas varietates, Caucasianam inquam, Mongolicam, Aethiopicam, Americanam et Malaicam.

5. ad explicandam formam mixtam quae nempe populis ex diuersarum varietatum connubio ortis propria est, vt vc. Cafaccis (— Dec. I. tab. 4. —), Kirgis (— Dec. II. tab. 13. —) etc.

6. ad diluendas opiniones de putatitia vultus similitudine inter dissitas quasdam gentes, quas ideo inter se affines et cognatas crediderunt, vt veterum Aegyptiorum cum Sinensibus, aut horum ipsorum cum Hottentottis.

7. vtique vero ad illustrandum ortum quorundam populorum qui capitis conformatione euidenter cum aliis quibusdam conueniunt, vt prisca Guanchi insularum fortunatarum cum Libyco stemmate veterum Aegyptiorum (— Dec. V. tab. 42. —) aut lacutae cum aliis Mongolis (— Dec. II. tab. 15. —)

8. ad explicandas quasdam physiologicas diuersarum nationum proprietates, vc. insignem odorem Aethiopum et Indorum Americae borealis (— Dec. I. tab. 9. —)

Verum taceo numerosas alias obseruationes quibus quadragintae caluariae quas ex supellectile mea selectas, quaternis decadibus haftenus selegeram, ansam praebuerunt, et his tanquam complementum, quintam adhuc decadem subiungo craniorum maxime memorabilium et rarissimorum; quibus tandem vnica maioris momenti lacunas in ista collectione (quae dum haec scribo 134 continet specimina), feliciter expletas esse dicere ausim.

VARIETATIS PRIMAE
SPECIMINA BINA.

XLI. ARMENI.

(— Tab. XLI. —)

Equidem e Caucasia varietate, vtpote quam pro primigenia habere cum physiologica tum historica argumenta suadent, primum prodeat caput osseum Armeni, cuius gentem ad antiquissimas omnium referre, imo vero quasi pro aboriginibus humani generis habere licet, siquidem ex Armeniae montosis iugis post noachicum diluvium orbis terraquei incolas denuo deriuatos acceperimus.

Debeo hoc cranium amicitiae Cl. HACQUET, anatomes professoris in academia Lembergenfi.

Viri est, 67 annorum, dum in vivis esset, ipsi HACQUETO probe noti.

Habitu suo proxime ab eo abest quem iudaea gens prae se fert, maxime si nasum aduncum et mentum prominulum spectes, vtpote in quibus simillimum est calvariae iudaei centenarii quod antea exhibui (— Dec. IV. tab. 34. —). Et in vniuersum luculentam analogiam quae gentilitium vtriusque nationis vultum intercedit, tum mihi ipsi in curiis mercatorum videre licuit, quas praesertim Amstelodami et Londini ea causa studiose frequentavi, ut diuersarum gentium natiuos characteres inuicem conferrem; tum vero et a curatissimis et quasi graphicis Armeniorum descriptoribus annotatum est, e quorum numero ipsum HACQUETUM in historia itineris per Daciae et Sarmatiae carpaticos montes a), et Cl. GEORGI in classica de gentibus quae vniuersum Russicum imperium inhabitant opere b), nominasse sufficiat.

A 3

Et

a) *Reisen durch die Dacischen und Sarmatischen Karpathen* T. II. p. 208.

b) *Beschreibung aller Nationen des Russischen Reichs*. p. 451.

Et quidem ille, qui ipse magnam Europae partem inuifit, expresse memorat, et hoc Armeniis cum Iudaeis esse commune, quod gentilitium istum vultum vel in remotissimis regionibus, etiamfi eas per longam iam generationum seriem inhabitarent, immutatum tamen feruent; imo et infantes eorum a patre Armenio ex matre alius gentis natos, nihilominus paternae stirpis physiognomiam tantum non plane intemeratam prae se ferre.

Characteres primarii. Nasi ossa valde exporrecta, a lateribus compressa, et acuto dorsali iugo decurrentia. Frons reclinata. Glabella prominens, et tubera sinuum frontaliū turgida. Maxilla vtraque angusta.

Alia obseruata. Caluaria tenuis, proportionē leuis. Meatus auditorii externi angusti.

XLII. GUANCHI TENERIFFENSIS.

(— Tab. XLII. —)

Inter cimelia musei mei anthropologici refero integram mumiam veteris *Guanchi c)*, pretiosum donum perill. BANKSII cuius munificentiam toties iam expertus sum.

Quantum ex vniuersi corporis habitu, thoracis ad ilia relatione, clauiculis etc. coniecere licet, muliebri est cadauer, cum ex antro sepulchrali subterraneo Teneriffae Londinum afferebatur, pro more priscarum istarum in insulis fortunatis aboriginum, totum quantum coriis caprinis, quae iam soluta seruo, curiose insutum *d)*.

Ipsam corpus plane inodorum mirum in modum exsiccatum *e)*, ita ut ossibus musculi firmiter adhaereant, integumentis quae vocantur communibus stricte obtecli, ventribus vero encephali, thoracis et abdominis viscera adhuc contineantur.

Omnia vero adeo exsucca et leuia ut totum cadauer non nisi septem libras cum dimidia pondere aequet, cum tamen vel solum sceleton ex carne feminae eiusdem staturae, et rite ceteroquin siccatum at minimum denas libras pendat.

Caput mumiae quod hic solum exhibemus, faciali parte latius est, non quidem ut in mongolica varietate iugalibus ossibus fere in eodem horizontali plano vtrique extantibus, attamen ut in eo vulgari veterum Aegyptiorum vultu quem alias a binis aliis quem in istius gentis monumentis videre licet distinximus *f)*,
quorum

c) Verbum *Guan* lingua istius gentis hominem denotat. v. JOS. DE VIERA (y Clavijo) *Noticias de las Islas de Canaria*. T. I. p. 131.

d) Cf. EDM. SCORY in PURCHAS'S *Pilgrimage* p. 787.

e) Modum quo sacerdotes *Guan* horum funera haec parabant, curate describunt ABREU DE GALINDO in GLAS'S *History of the Canary Islands* p. 151. et VIERA l. c. p. 175.

f) In *philosophical Transactions* for 1794. P. I. p. 191. Cf. et PAULINI A S. BARTHOLOMAEO *mumiograph. musei Obiciani* p. 25.

quorum quidem alter propius ad Aethiopicum alter ad Indicum accedit. Vertex depressior; occiput tuberosum; frons spatiosa; limbus orbitae superciliaris ad processum orbitalem externum s. malarem valde protuberans; inferior faciei pars a naribus ad mentum breuior; maxillae inferioris curvatura magis arcuata quam elliptica, mentumque rotundatum; coronae vero dentium primorum inferiorum (nam superiores pridem ceciderant) neutiquam scalpriformes ad demordendum aptae, verum obtusae, fere cylindricae, extima superficie plana detrita, verbo tales quales pridem ab aliis et a me ipso (— Dec. I. ad tab. 1. et Dec. IV. ad tab. 31. —) in variis mumiis aegyptiacis annotatae sunt. Verum his conformationis singularis characteribus alia quoque accedunt momenta quibus prisca insularum fortunatorum incolae etsi tota fere Africae borealis latitudine a veteribus Aegyptiis diuisi tamen cum ipsis conueniunt, quo praesertim tum singularis defunctos condiendi ritus pertinet, itidem sacerdotibus pollinctoribus commissus, vt et lineae coralliorum quibus mumiae Guanchicae aequae ac aegypticae passim ornatae reperiuntur; tum vero et linguarum congruentia, siquidem Cl. MARSDEN ex vocabulario Tuarikorum Aegypto vicinorum, quod desideratissimus HORNEMANN noster apud eos collegerat, affinitatem linguae eorum cum ea Numidarum seu Berberorum demonstrauit g), quam ipsam iterum cum Guanchica Canariensium insularum conuenire notum est. Ex quo triplici consensione vultus inquam gentilitii, linguarum et rituum peculiarium, communem tum alterius Aegyptiorum stemmatis, tum Guanchorum a Libycis s. Numidicis aboriginibus ortum, aut saltem cognationem eorum, probabiliter coniectare licebit.

g) V. HORNEMANN'S *Tagebuch seiner Reise von Cairo nach Murzuk* p. 235.

VARIETATIS SECVNDAE
SPECIMINA BIN A.

XLIII. LAPPONIS.

(— Tab. XLIII. —)

Cum Perill. THUNBERG a populari quodam docto aliquandiu nobiscum Goettingae versato acceperat diu iam sed haftenus incassum me desiderare Laponis cranium, pro singulari qua excellit tum humanitate tum naturalis historiae cultores iuvandi ardore, non destitit donec ope amici qui inter Lappones sacerdotis munere fungitur, bigam istius gentis craniorum, alterum maris alterum feminae acquireret, mihiq̃ benevole transmitteret. Vtrumque ex sepulcris templi hodie derelicti erutum est, in quo ante 24 et quod excurrit annos plures Lappones baptisati inhumati erant, quorum sceleta iam simul cum vestimentis suis ex renonum pellibus confectis, restabant. Quoduis eorum vt alteri simillimum ita et ad amissim tam cum graphicis classicorum de Lapponibus auctorum descriptionibus *h)* conuenit, quam cum fidissimis quae passim extant eorum iconibus *i)*, vt et cum vultu virginis Lapponicae quam ante decennium in comitatu nobilis cuiusdam Diuionensis ex boreali ista regione reducis et me visitantis videre mihi exoptata contigit occasio.

Characteres primarii. Cranium proportionē staturae magnum. Habitus in totum qualis mongolicae varietati sollemnis est. Caluaria fere globosa. Ossa iugalia extrorsum eminentia. Fossa malaris plana. Frons lata. Mentum prominulum acuminatum.

Alia obseruata. Palati fornix complanatus. Fissurae orbitariae inferiores ingentes. Fossae iugulares vltra modum diuersae magnitudinis; dextra amplissima.

h) Praeter notissimos de Lapponibus auctores, SCHEFFERUM, REGNARD, HÖGSTRÖM al. nominasse liceat opusculum ab ipso Lappone editum s. t. *kurze Lappländische Beschreibung, von Nic. ÖHRN, gebornem Lapp-länder und der freyen Künste Besizers.* Hannov. 1704. 8. De auctore qui magnam Europae partem peragrauerat et Regibus Carolo XI. Sueciae, Ludovico XIV. Galliae, Georgio I. magnae Britanniae et Imperatori Rufforum Petro innotuerat, deque admiranda facilitate qua linguas exoticas didicit, cf. WEBER *verändertes Rußland* et SCHÖBER *memorabilia Rußico Asiatica* in MÜLLER *Sammlung Rußischer Geschichte* T. VII. p. 100.

i) v. c. in MATTH. CONSETT'S *Tour through Sweden.* Lond. 1789. 4.

XLIV. SINENSIS.

(— Tab. XLIV. —)

Cl. JASSOY M. D. Bataviae in India orientali physicus et nosocomii medicus primarius, quondam auditor meus dilectissimus, opportunitate vsus quam grauia sua munera ipsi praebent, mei memor maxime memorabilia diuersarum gentium Indicarum crania non solum collegit sed et nitide parauit, mihique iunctim cum curata notitia quae ad historiam cuiusuis attinet, eaque tum ex diariis nosocomii, tum si hominum fuerant legali quod vocant sectione obduktorum ex actis iudicialibus excerpta mihi transmittit.

Est et inter ea quod hic exhibetur caput Sinensis cui nomen fuerat Tan sayko, qui a. 1803. aetatis anno trigesimo aut quod excurrit in nosocomio Bataviae lethali capitis vulnere obierat *k*).

In vniuersum quidem habitu suo propius a Mongolica varietate quam ab vlla ceterarum abest, haud parum tamen a gemino Calmuccorum vultu differt quem quasi pro normali typo istius stemmatis habere licet *l*). Longe maior etiam inter Sinenses quam apud Calmuccos vultus varietas, quod mihi ipsi obseruare contigit, cum Amstelodami in publico diuersorio (Belg. *het Gasthuis*)

21 Si-

k) Adiecit quoque cl. JASSOY ipsi cranio integrum nodum capillorum cadaueris, qui si cum aliis comparentur, quales ex maxime memorabilibus per orbem terraqueum gentibus mihi comparauit, praeter nigredinem rectitudine et maiori crassitie insignes sunt. cf. STAUNTON'S *account of an Embassy to the Emperor of China* T. II. p. 367. "Their hair so thick and strong, that, comparatively, they liken the hair of Europeans to the pile or fur of the smaller animals."

l) Hinc et quod iam alias monui, in quauis quinarum varietatum principalium generis humani, vnam alteramue eius gentem adhuc a reliquis distinguere et quodammodo subdiuidere licet; vt a Caucasia, *Hindostanicam*; a Mongolica, *Sinensem*; ab Aethiopica, *Hottentotticam*; ab Americana boreali, *australem*; denique a fusco Malaicae varietatis stemmate, *nigricans Papuense* etc.

21 Sinenses nautas curatius contemplare data fuerit exoptata occasio *m*).

Osseum de quo hic agitur caput praeter alia dorso nasi profundius concauo praesertim autem singulari fere subglobosa rotunditate partis alueolaris maxillae superioris notabile est, cui et arcuata curvatura dentium anteriorum superiorum, praesertim quoad radices eorum, respondet. Conuenit cum hac structura quod DUHALDE de peculiari dentium superiorum apud Sinenses directione memorat *n*), cui quidem OSBECK tribuit quod ipsi quaedam verba singulari et aliis gentibus inimitabili ratione pronuncient *o*).

Ceteroquin egregium hocce cranium perfectissime congruit cum praestantissima icone nautae Sinensis qui aliquamdiu Havniae degens a summo imaginum pictore JENS JUEL artis graphicae professore Regio, pictura olearia mascule exhibitum est, quod iam Cl. SCHEEL, medici apud Havnienses celeberrimi fauore, museum meum ornat.

m) Ex ipsa hac quam innuimus vultus Sinensium varietate explicare licebit diuersas auctorum in describendis eorum craniis obseruationes, sicubi v. c. CAMPERUS ea Vtahitenfibus simillima esse dicat, cum contra illud de quo hic agitur ab Vtahitenfi quod antea exhibuimus (— Dec. III. tab. 26. —) mirum quantum discrepet; aut si DAUBENTONIUS bina Sinensium capita ossea in museo Parisino nullo notabili caractere ab istis suae gentis differre scribat.

Quod vero LINNEUS in systemate naturae Sinenses macrocephalos capite conico vocet et cum Alpium et Patagoniae incolis ad *monstrosas* humani generis varietates releget, ni fallor vnice de sacerdotibus eorum mendicantibus intelligendum quibus NIEUHOFFIUS capita violentis et diu repetitis artificiiis monstrose deformari, quondam contenderat. v. Nic. MELCHIS. THEVENOT *Rélations de divers voyages etc.* T. III. p. 67. fig. 11.

n) *Description de la Chine.* T. II. p. 275. ed. Haganae 1736. 4.

o) *Reise nach Ostindien und China* p. 226.

VARIETATIS TERTIAE
S P E C I M E N.

XLV. BOSJESMANNI HOTTENTOTTAE.

(— Tab. XLV. —)

Cl. LICHTENSTEIN M. D. Helmstädiensis iam feliciter redux ex itinere Africano cuius vberiore notitiam post praestantissima specimina in antecessum ab eo edita auide expectant omnes quorum historiae naturalis ac ethnologiae exoticae incrementum interest, praeter innumera alia quae ex triplici naturae regno per magnum Africae australis tractum ab ipso tanto solidioris doctrinae penu instructo, peragratum collegit, etiam quatuor crania memorabilis istius Hottentottarum stemmatis retulit quod inde a Sec. XVII. medio, hominum filuaticorum (Belg. Bosjesmannen) vulgari etsi minus congruo nomine innotuit *p*). Quaterna haec capita adeo perfecte inuicem conuenire compertum habemus *q*), ut difficile fuerit tantam similitudinem inter bina Europaeorum crania reperire. Integerrimo eorum vir humanissimus supellectilem meam ditauit, cui eo maius pretium accedit quod et facialem cutim cum subiectis musculis adiunxerit, quam a recenti cadauere artificiose soluit, et apto liquore ita seruauit, ut iam eam siue ipsi cranio siue gypseo eiusdem ectypo superinducere adeoque ipsam barbari istius imaginem viuidissimam repraesentare

p) "The Bosjesmans seem to be the true aborigines of the (Hottentot —) country unmixed with any other tribes of people." JO. BARROW in *Travels into the interior of Southern Africa* T. I. p. 158. cf. quoque KICHERER'S *Narrative of his mission to the Boschémen in Transvaal of the Missionary Society* vol. II. N. I. p. 6. Sane longe a vero aberrare qui vulgo Buschmannos pro fugitiuis Hottentottis habuere, pluribus demonstrabit cl. LICHTENSTEIN in ipso quod iam de itinere suo ad prelum parat opere. Cauendum interim ne forte Buschmannos cum Beerjuanis s. Huswannis confundas utpote quae bina stemmata vere ut Hottentottae proprie sic dicti a Caffris differunt, siquidem Beetjuanos ab his, Hottentottas vero a Buschmannis ortum duxisse verisimillimum est.

q) v. GOTTL. E. SCHULZE über Gall's *Entdeckungen die Organe des Gehirns betreffend* p. 26. vbi et V. Cl. curatam horum craniorum ut et vberiore de Buschmannis notitiam dat a LICHTENSTEINIO ipsi suppeditatam.

sentare liceat. Viri est sexagenarii, ex ea Africae australis regione quae fluuium Aurantium (Belg. *Oranje-revier*) et Sacci (*Zackrevier*) interiacet, qui quidem postquam per triginta annos rapina et praedatione colonis Batavis praesertim in districtibus Roggeveld et Nieuweveld formidabilis fuerat, demum m. Maio 1805. comprehensus eodem anno decurrente in carcere obiit.

Characteres primarii. Cranium angustum, ad latera compressum, minus tamen quam in Aethiopibus genuinis. Ossium calvariae proprie sic dictorum vniuersa compages s. receptaculum encephali pro portione mire depressum, retrorsum in occipite valde elongatum. Tubera frontalia prominula. Frons ipsa fere ad perpendiculum descendens. Nasi ossa perangusta, simul autem cum processuum nasalium in ossibus maxillaribus facie antica, fere in eodem plano horizontali posita, ita vt vniuersa area nasalis orbitas discriminans a glabella vsque ad narium aperturam decliuis et late explanata descendat. Nares internae angustae. Ossa turbinata exigua. Processus malaris ossium maxillarium deorsum elongatus et quasi vncinatus. Mentum prominulum, mire angustum et peracutum. Coronae dentium, praesertim incisorum superiorum fere in totum detritae r).

Alia obseruata. Ossa calvariae superiora, verticis inquam, frontis, et pars squamosa temporalium tenuissima, fere translucida. Ossicula nasi inuicem concreta. Pars malaris et sphenoidea orbitae sinistrae vere absorpta, ita vt paries exterior foraminis oculorum magno hiatu quasi pertusus appareat.

Vniuerso ceteroquin habitu memorabile hocce cranium perfecte conuenit cum binis Boschmanni viri eiusque vxoris ad viuum in districto Roggeveld delineatis imaginibus quas Perill. BANKS ex magno suo periplo reportauit, mecumque cum tot aliis exoticarum gentium curatissimis picturis humanissime communicauit.

r) V. BARROW'S *voyage to Cochinchina* p. 82. "It was remarked that the oldest Bosjesmans they saw, had not lost a single tooth, but that in many instances they were worn down in a remarkable manner to mere stumps."

VARIETATIS QVARTAE
SPECIMINA TERNA.

XLVI. ATVRI ORINOCANI.

(— Tab. XLVI. —)

ALEX. DE HUMBOLDT, quem et meis quondam praelectionibus interfuisse perassiduum et maximae spei auditorem gloriari mihi liceat, veteris amici vel in extremo nouo orbe quem itineribus suis impense illustrauit memor, praeter alia quibus apparatus meum rerum naturalium adauxit, inprimis acceptissimo dono cranii de quo hic agitur me affecit, cuius historiam ex ipsis viri perillustreis litteris subnectere liceat.

Exstitit quondam in ea nouae Andalusiae interiore et parum cognita parte quae altum Orinocum ad ingentes Aturi et Maypuri cataractas s) adiacet, populus Aturorum hodie extinctus, qui defunctorum cadauera magno numero et partim singulari modo curata, in cryptis subterraneis sepeliebat, quibus rupes graniticae in ipsis istis cataractis eminentes, excavaatae sunt. Vna harum speluncarum, Atarnipensis nempe, quam indefessus ille peregrinator non sine periculo inuisit, ad sexcenta continebat cadauera, quorum quoduis corbe seu sacco inuolutum erat, ita tamen vt aliis horum inuolucrorum nuda ossa siue candida siue Bixae orellanae rubore tincta, aliis vero eadem mumiarum in modum bitumine et plantarum foliis permixta continerentur; imo vero et praeterea sarcophagi ex argilla non cocta parati et crocodilorum figuris picti adstarent 4 pedes longi, 3 lati et toti quanti ossibus repleti.

Cranium quod iam generosi viri cura ex isto sepulchrali antiquissimo recessu in meum museum transiit eum habitum prae se fert quem ipse iam in egregia dissertatione de Americae incolis aboriginibus descripsit t). Propius ille a Mongolico quam ab Aethio-

s) Locus harum cauernarum sepulchralium notatur sub nomine *Raudal di Atures* in mappa geographica apud ANT. CAULIN, *historia corographica natural y evangelica de la nueva Andalucia*. Madr. 1779. fol. Sitae sunt sub 5° 39' lat. boreal. et 51° longit. occid. inde ab inf. Ferri.

t) In cl. BIESTER *neue Berliner Monatschr.* T. XV. p. 197.

Aethiopico abest. Zygomata quidem non adeo quam in illis complanata et extrorsum eminentia, attamen latiora quam in Aethiopibus, a quibus praeterea et calvariae et mandibulae inferioris latitudine differt. Frons valde reclinata elatiore linea per medium eius decurrente dirimitur. Narium apertura cum vniuersa olfactus officina amplissima; orbitae contra pro portione angustiores. Textura totius calvariae mire compacta et perdura, in locis durante longissima vectura attritu politis marmori aemula.

XLVII. BRASILIANI.

(— Tab. XLVII. —)

Cum ante aliquot annos illustrissimus ARAUJO Lusitaniae status minister, tam summis in rempublicam meritis quam omnigena eruditione aequè clarissimus, me inuiseret, egoque obiter memorassem post repetita et varia, at hactenus incassa conamina spem denique me deficere obtinenendorum ex America Lusitanica craniorum indigenorum. Ille contra se omnem nauaturum operam promisit qua mihi vnum alterumue maxime genuinum Indi Brasiliani caput osseum compararet. Hincque Vlyssiponam reuersus curauit vt, nutu ipsius Supremi Regiminis Regii, Gubernium Parae Brasileense iuberetur desiderata barbarorum indigenorum crania transmittere. Quod quidem ita exsecutum est vt non solum tam virile quam femineum istius gentis cranium adueheretur, verum et tanquam rarissimum cimelium additum esset integrum Indi Brasiliensis caput integerrimum admiranda plane et fere incomprehensibili ratione mumiae ad instar conditum et omni ornatu quem defunctus pro gentis suae more quondam gesserat adhuc instructum. Quae omnia singulari cura perillustis DE MELLO FRANCO medici apud Vlyssiponenses aulici felicissimi, qui quidem ipse in Brasilia natus diu illinc degerat, ad manus meas peruenerunt.

Miro artificio praeparatum caput non quidem a totius cuiusdam corporis medicato funere separatum est, sed statim post mortem defuncti abscissum fuisse oportet, siquidem cutis quae mandibulae inferiora

inferiora tegit et colli anticae parti praefixa erat, aequaliter tensa et fere vsque ad foramen magnum occipitale retracta et absque vlla futura solis bituminibus arcte reliquo capiti inferiori quasi agglutinata est; quod quidem non nisi in recenti cadauere fieri potuisse vel primo intuitu apparet u).

Cutis ipsissimum adhuc ex cupreo fuliginosum colorem prae se fert qui Brasilianis natius est.

Capillamentum circum verticem plane abrasum, in ipso vertice superstes quidem sed breue, pone aures longius, in vniuersum nigerrimum rigidiusculum x).

Barba tenuis in labro superiori et sparsim in mento y).

Orbitae et os duro bitumine repleta. Clausas palpebras significant bacilli ossei vtrinque bini paralleli approximati ex dentibus *Saviae capybarae* sculpti et bitumini firmissime inhaerentes. Ori contra infixa sunt bina extrema laquei gossypini bipedalis longitudinis, quo vt coniectari licet caput ipsum suspendebatur.

Auris vtriusque cartilagineae longis incisuris pro more gentis innexi sunt crassi flocci filorum gossypinorum.

Ipse denique ornatus frontalis ex pulcherrimis pennis auium indigenarum, *Tantali rubri*, *Ramphasti tucani*, et *Psittacorum* praesertim *macaonis* et *araraunae* compositus et funiculis gossypinis artificiose contextus est z).

Omisi haec in icone vt capitis ipsius forma eo melius appareret, quod quidem depressum breue et fere globosum exacte respondet descriptioni Equitis PINTO vicecomitis DE BALSEMAM qui Brasilianorum faciem magis ab ouali remotam esse ait quam in vlla alia fortassis gente a).

u) Pluribus noui orbis barbaris populis moris erat, Cazicorum suorum defunctorum capita a reliquo cadauere separere et seorsim seruare. cf. v. c. HERRERA, *hechos de los Castellanos* Dec. III. L. IV. p. 164. ed. Madr. 1601. et ZOEGER de orig. obeliscorum p. 270.

x) v. ANT. KNIVET in PURCHAS'S *Pilgrims* T. IV. p. 1228 sq.

y) v. BARROW'S *voyage to Cochinchina* p. 110. de Brasilianis quos ipse viderat: "the beard was visible only on the upper lip and under the chin."

z) LERY in DE BRY *Americae* P. III. p. 166. it. MARCGRAV p. 270.

a) ap. ROBERTSON, *history of America* T. II. p. 403. ed. Basil.

XLVIII. FEMINAE BRASILIANAE.

(— Tab. XLVIII. —)

Caput paruum, eleganter conformatum. Frons globosa. Nasus depressior, ampla tamen olfactus officina *b)*, etiam sinus frontales tuberosi, quod in feminis rarum. Maxilla superior parum prominens; inferioris arcus ellipticus magis, non vt in aethiopibus parabolicus.

Conuenit in vniuersum tam cum capite quod antecedente tabula exhibuimus, quam cum eximiis iconibus militis barbari Brasiliiani *c)* et feminae iuuenis eiusdem gentis quae auctore celebri pictore FRANCISCO POST *d)* in pinacotheca Regis Daniae adseruantur, et quorum egregia apographa manu cl. ABILDGAARD artis pictoriae Professoris apud Havnienses elaborata, cl. NEERGAARD M. Dri debeo.

b) Conueniunt cum ea, quae de odoratus Brasiliensium acumine passim memorantur, vt in CL. D'ABBEVILLE *histoire de la mission en l'isle de Maragnon* p. 311. "*Ils ont l'odorat si parfaitement bon qu'ils reconnoistront par iceluy seulement, non plus ne moins qu'un chien, sauf l'humanité, la piste de leurs ennemis; et discernent facilement par l'olfact deux personnes de diuerfes nations.*"

c) Ex eorum numero quorum integras turmas sclopétis et ensibus rite armatas, JO. MAURITIUS Nassoticus Brasiliae quamdiu a Batavis occupata erat, gubernator, formari iusserat. v. J. P. AUGSPURGER'S *Seereisen nacher Brasilien* p. 23. 26. 41.

d) Quem idem MAURITIUS aequae ac Marcgrauium et Pisonem secum in Brasiliam duxit. v. HOUBRAKEN *Schouburgh der Nederlantse Konstschilders* T. II. p. 343.

VARIETATIS QVINTAE
SPECIMINA BIN A.

XLIX. BUGGESSI MACASSARENSIS.

(— Tab. XLIX. —)

Ex memorabili Indicorum craniorum collectione qua apparatus meum ditasse Cl. JASSOY Bataviae medicum supra iam memini.

Viri est 30 circiter annorum nomine La Tua, qui lethali vulnere in nosocomio Bataviae an 1803. obierat.

Buggeffi f. Buggesfi ex quibus ortus erat, singulare plane Malayicae varietatis stemma in australi insulae Celebes plaga constituunt e) ab ipsis reliquis Macassaribus vti peculiari plane lingua et propriis literarum formis et scribendi modo, ita et si ex cranii de quo agimus conformatione aliquid coniectari licet, vultu suo ab aliis Malayicis gentibus haud parum diuersum. Siquidem illud memorabili habitu quibusdam sui partibus aethiopico vultui appropinquare in aliis contra ad mongolicum quodammodo accedere videtur. Vti enim facies decliuis et alueolaris portio ossium maxillarium prominentia cum valde obliqua dentium incisorum superiorum directione caput hoc a latere spectatum aethiopico haud ab simile reddit, ita contra idem ab antica facie spectatum, insigni latitudine ossium iugalium et orbitalium plano latoque naso longe a se inuicem distantium amplitudine etiam mongolici quid prae se ferre videtur.

Praeterea dentibus primoribus superioribus vitrea substantia in facie antica maximam partem gentium istarum more, coticulae ope deleta est f), omnes vero dentes continuo masticatorii vsu ex pipere betel et areca cum calce viua compositi, densa et fusconigricante crusta obducti g).

e) Cf. FOREST'S *voyage from Calcutta to the Mergui — Archipelago* et RADERMACHER in *Verhandelingen van het Bataviaasch Genootschap* T. III. p. 206. Iconem Buggeffi v. in VALENTYN'S *Oostindien* T. II. p. 182. tab. 41.

f) Pluribus de hoc ritu egi libro *de generis hum. varietate* p. 230. ed. 3.

g) Cf. Decad. IV. ad tab. 39.

L. MARQUESANI.

(— Tab. L. —)

Debeo rarissimum et eximium hocce cranium amicitiae dilectissimi quondam auditoris, Cl. LANGSDORFF M. Dris et indefessi naturalis historiae scrutatoris, qui in nupero memorabili periplo, Ruthenorum Augustissimi Imperatoris iussu, duce perillustri et longe meritisimo DE KRUSENSTERN, absoluto, in Nukahiwah primaria novarum Marchionis insularum *h*) acquisiuit, mihiq; dum adhuc per biennium in Aleuticis insulis et vicinis Americae borealis oris remanet, interim per socios laborum et studiorum in tanto itinere feliciter in Europam reduces, dono misit.

Incolae harum insularum ab omnibus qui eas inuiserunt Europaeis, vno ore pro pulcherrimis quod corporis symmetriam et proportionem attinet, non immensi tantum maris pacifici insulanorum, sed et reliqui qua late patet orbis terraquei gentium, declarantur *i*), quod praesertim Cl. TILESII, Russorum Imperatori ab aulae consiliis, meique amantissimi curatae dimensiones viri iuuenis Marquesani testantur *k*), quas iunctim cum insigni apparatu iconum rerum naturalium peritissima manu ab ipso in

C 2

itinere

h) Malo more plerique nuperorum nautarum qui ad hasce insulas appulerunt diuersa noua nomina ipsis imposuerunt; hinc v. c. a gallo MARCHAND vocantur *Iles de la Revolution*, ab anglo VAN COUVER *Hergest's Islands*, a Bostonio-Americanis ROBERT *Washington's Islands*. Aptissime vero nominantur *Novae Marquesanae* cum vicinae sint antiquioribus eiusdem nominis quae ab Hispano nauarcho ALV. DE MENDANA iam a. 1595 inuisa et descripta pridem Europaeis innotuerunt.

i) v. COOK's *voyage to the South-pacific Ocean* T. I. p. 308. "The inhabitants of the Marquesas, collectively, are without exception the finest race of people in this sea. For fine shape and regular features they perhaps surpass all other nations."

k) v. eas in VOIGTII *Magazin für den neuesten Zustand der Naturkunde* T. XII. p. 495. et in eiusdem promptuarii, T. XI. p. 299. iconem manus reginae Nukahiwensis a LANGSDORFFIO curate delineatam, vt specimen exhiberet eximii artificii et symmetricae elegantiae qua memorabiles isti insulani corpora sua a capite vt aiunt vsque ad calcem scarificando mirifice pingunt (quod vulgari Otabeitarum idiomate *tatower* vocatur).

itinere delineatarum et doctissima earum descriptione mecum amice communicavit.

Cranium ipsum Marquesani vti totali quidem habitu propius abest ab eo Otaheitae quod alias (— Dec. III. tab. 36. —) exhibui, ita et in singularium partium fabrica peculiari, vt v. c. iugo elatiore quod frontem mediam ad suturae locum percurrit etc. attamen conformationis elegantia hoc ipsum longe excedit, ad latera magis compressum, verticis fornice pulchrius arcuato, bregmatibus non adeo tuberosis, superciliis osseis prope nasum minus tumidis aliisque vel ex iconum comparatione patentibus momentis.

Ceteroquin caput hoc singulari modo pro more bellicosus istis anthropophagis solemni, qui nempe occisorum crania tanquam trophaea secum gestare solent, ligatum et ad suspendendum aptatum est; quo quidem fine cingulum ex corticis nucem cocos ambientis fibris artificiose plexum per narium meatum decurrens mandibulam inferiorem cum ipsa caluaria firmissime iungit, quod et praeterea ligneo cylindro narium aperturae intruso eo magis immobile redditur; funiculus autem ex iisdem fibris contextus suspendendo capiti inseruit.

I O. FRID. BLUMENBACHII

MED. D. ET PROFESSORIS PRIMARII

REGI A CONSILIIS MEDICINALIBUS PRINCIPE LOCO

ORDINIS GUELPHORUM EQUITIS

SOCIETATIS REGIAE SCIENTIAR. GOTTINGENS. SODALIS

ET A LITTERIS EIUS SECRETIS

DECAS SEXTA

COLLECTIONIS SUAE

CRANIORUM

DIVERSARUM GENTIUM

ILLUSTRATA.

GOTTINGAE

APUD HENRICUM DIETERICH.

MDCCCXX.

IO. THID. BNU MEBACHIT

Cum ante bina et quod excurrit lustra quintam decadem craniorum musei mei exhiberem, vix quidem tot tantaque adhuc nova augmenta istius collectionis expectaram ut selectus saltem rarissimorum et maxime memorabilium sextae adhuc decuriae uberem materiam praeberet.

Crevit tamen ea interim fautorum inprimis et amicorum attento studio et liberalitate adeo, ut iam insigne et ad illustrandam generis humani naturalem historiam gravissimum complementum prioribus istis dissertationibus craniologicis subiungere liceat, utpote quo praesertim biga maxime dissimilium craniorum gentilitiorum exhibetur, quam ad pretiosissima musei mei cimalia refero: alterum nempe pulcherrimum et fere ideale veteris Graeci, alterum vero barbarum et immane Botocudae anthropophagi.

Verum et ex reliquis talia praesertim selegi capita ossea remotissimarum gentium quae illustrando studio anthropologico et

ethnographico secundum ea varia momenta quae in fronte decadis quintae enarravi, egregie inservire poterunt; ad demonstrandam v. c. affinitatem gentium quae, sive aetate qua floruerunt, sive terrarum quas incolunt longa distantia valde diversae videntur, ut veteres Aegyptii et hodierni Indi; Samoiedi et Americani Caucini; aut ad explicandam formam mixtam in craniis hominum quasi hybridorum, ex parentibus nempe diversi stemmatis oriundorum, quod Mulattarum est.

Quae quidem iterum sueto ordine quinarum varietatum in quas universum qua late patet genus humanum proxime ad naturae veritatem dividendum mihi videtur, sigillatim memorabimus.

VARIETATIS PRIMAE
SPECIMINA TERN A.

LI. VETERIS GRAECI.

(— Tab. LI. —)

Praeter crania diversarum quae hodie orbem terraqueum incolunt gentium, etiam antiquitatis populorum capita ossa ad illustrandas generis humani varietates nativas et quatenus vel saeculorum decursu sensim degenerasse dicendae sint, sedulo colligere studui, adeoque plura mumiarum Aegyptiacarum, tum veterum Romanorum, Germanorum, Tschudarum etc. calvarias conquisi; earumque specimina inprimis memorabilia prioribus decadibus exhibui.

Unice *veteris Graeci* cranio potiundi spem post multifaria sed frustranea tentamina fere deposueram, cum haud ita pridem inopinanti mihi contigerit esse tam felici ut SERENISSIMUS PRINCEPS BAVARIAE REGNI HERES, quem inter alumnos suos habuisse gloriatur alma nostra Georgia Augusta, in itinere Italico praeceptoris quondam sui in historia naturali memor, huic eius desiderio penitus et plenissime satisfaceret. Cum enim pro singulari studio quo priscae artis, inprimis Graecae operibus delectatur, inter alia etiam in magna Graecia versatus Reverendissimi Episcopi Nolani museum antiquarium invisens vasculorum pictorum Graecanicorum, quae vulgo Etrusca vocantur, collectioni iuncta videret aliquot crania veterum Hellenorum, cum reliquis ossibus et figlinis istis admirandis in hypogeis antiquis a) reperta
et

a) Iconem eiusmodi hypogei a. 1790. in agro Nolano curante W. HAMILTON Equite eruti v. in fronte Vol. I. egregii operis quod amicissimus W. TISCHBEIN tum temporis academiae pictoriae Neapolitanae
Director

et curiose asservata, uno eorum apprimè formoso ab humanissimo possessore donatus musei mei anthropologici insignem lacunam ipso explere dignatus est.

Aevitatem equidem venerabilis capitis praeter cariam vetustatis qua ossa passim exesa et asperata sunt, testantur praesertim nigrae quasi holosericeae maculae quibus hinc illinc distinguitur et quae tenerrimis plantulis pulverulentis, *Byss*o nempe antiquitatis b) constare, microscopica indagatio monstrat.

Eximia vero pulchritudo huius cranii, cum icone quam exhibemus accurata per se iam oculos artis peritos feriat, verbosius eam persequi supervacuum videtur. Sufficiat ergo monuisse inter CLXX. crania diversarum gentium, ad quem nempe numerum collectio mea dum haec scribo increvit, praeter illud Georgianæ feminae c) ne unum esse quod eximia forma calvariae subglobosae, frontis nobilissime fornicatae, maxillae superioris ossibus sub narium apertura fere ad perpendicularum coadunatis, inaequalibus concinne et modice declivibus, verbo universa vultus venustissima conformatione huic aequiparandum sit.

Si enim verum est ut est verissimum faciei varias formas proxime a cranii quod ipsi pro fundamento est figuratione pendere d), haec de qua agimus calvaria adeo ut cum Nasone loquar

artificum laudatis proxima signis

appa.

Director edidit s. t. collection of Engravings from ancient Vases etc. 1791. fol.

Archetypum tabulae aeneae, artificiosa manu C. H. KNIER calamo pictum, iam museum meum ornat.

b) *Byssus nigra velutina* HALL. Iconem v. in DILLENII *hist. muscor.* Tab. I. Fig. 18.

c) Dec. III. Tab. XXI.

d) Cf. post alios idoneos iudices doctiss. SALVAGE in splendido opere, *Anatomie du gladiateur combattant*, ubi v. c. pag. 2. Introduct. ait:

“J’ai

apparebit harum rerum peritis, ut vel hocce insigni exemplo ea ultro ad oculum comprobentur quae alias contra nuperorum quorundam opinionem de vultus forma quam *idealem* vocant, et linea faciali veterum Graecorum (— *Griechisches Profil* —) monui *e*), quam nempe non ad ipsam naturae veritatem, sed ut Quinctilianus ait, decore addito supra verum, effictam autumant *f*); cum potius si hoc de quo agitur cranium cum pulcherrimis humani capitis formis contuleris quae in artis priscoe Graecanicae omnis generis operibus perfectissimis supersunt, ea utique symmetria et proportionem perfecte cum hoc ipso convenire, fateri oporteat.

“J’ai anatomisé sur plâtre deux têtes d’Apollon, et me suis convaincu que son air noble et plein de Majesté dépend absolument du caractère osseux qu’elle comporte.”

et LAVATERI contra querelam in *physiognom. Fragm.* Vol. IV. p. 247.

“Dass so manche der grössten Anatomisten und Zeichner für die so unendlich auffallende, und unendlich wichtige Verschiedenheit der Schädel wenig Sinn haben” etc.

e) *Specim. historiae naturalis antiquae artis operib. illustratae.* Commentat. Vol. XVI. p. 179 sq.

f) Quam IV. C. DE PAUW in *Recherch. sur les Grecs* T. II. p. 97. “un style de dessin” vocat “adopté dans quelques écoles.”

LII. MUMIAE AEGYPTIACAE TERTIAE.

(— Tab. LII. —)

LIII. INDI-BENGALENSIS.

(— Tab. LIII. —)

Cum in itinere Anglico versato musea Londinensia uberem praeberent occasionem tam in Indicis variae aetatis artis operibus quam in veteris Aegypti monumentis, utriusque terrae incolarum vultus gentilitios invicem comparandi, insignem quae passim eos intercedit similitudinem admiratus, posthac ea ad illustrandas veterum Aegyptiorum varias aborigines usus sum g).

Ipsam vero eam analogiam ultro et luculenter probat biga craniorum istarum gentium quae non obstante sive aevi quo vixerunt, sive terrarum quas incolere distantia, ita ad amissim inter se conveniunt ut in collectione mea vix ac ne vix quidem alias duas dissitarum nationum calvarias sibi adeo persimiles videre liceat h).

Utrumque caput iuvenile est.

Altero, medicati nempe funeris Aegyptii, supellectilem meam anthropologicam auxit cl. GALL qui id ipsum Vindobonae a doctiss. CRIPPS collegii Iesu quod Cantabrigiae est sodali ex itinere Aegyptio reduce accepisse me docuit; alterum Indi Bengalensis debeo experientissimo OTTONI chirurgo urbico Dantiscano qui illud ex India Cisgangetana reportaverat.

Conveniunt ut universo habitu ita praesertim frönte, facie ad malas angustiore, nasi ossibus parum prominulis sed a glabella leviter decurrentibus, et orbitis amplis.

In

g) *Beyträge zur Naturgeschichte*. II. Th. p. 134 sq.

h) *Conf. coniunctiss. HEEREN Ideen über die Politik etc.* I. Th. 2te Abth. p. 693. ed. 3.

In mumiae vero capitulo praeterea adhuc tria alia observanda:

Cavum nempe cranii omni bitumine vacuum, aequè ac in mumia Cantabrigiensi a CON. MIDDLETON descripta *i*) et in ea quae in museo Academiae Georgiae Augustae adservatur *k*).

In vertice vero asphalti reliquiae quibus involucrorum Bysinorum vestigia impressa supersunt, eodem modo quo oculatissimus medicus Arabs ABDOLLATIPH Baghdadensis ea ante hos sexcentos annos in mumia aliqua observasse memorat *l*).

Demumque nares ut in tot aliis veteris Aegypti medicatis funeribus ad educendum cerebrum sursum pertusae *m*).

i) V. EJ. *germana antiquitatis eruditae monumenta*. p. 261.

k) Desideratiss. HEYNE commentat. Vol. IV. p. 14.

l) *Historiae Aegypti compend.* ex ed. IO. WHITE. Oxon. 1800. 4. p. 151.

"Vidi super calvaria vestigium amiculi feralis, vestigiumque operis textorii, in quo notae apparerent similes iis quae conspici solent in cera vesti impressa."

m) Cf. Dec. IV. ad Tab. XXXI.

VARIETATIS SECUNDAE
SPECIMINA BINA.

LIV. SAMOJEDI.

(— Tab. LIV. —)

Debeo hocce cranium clarissimo Nudow, medico provinciali in celebri Archangeli emporio. Gentis est magnam partem nomadicae longe lateque per Sibiriae occidentalis plagas sparsae, et hodieque Mongolici stemmatis habitum prae se ferentis. Adeoque et caput de quo agimus facie lata plana, naso depressiore, verum et universa conformatione proxime abest ab aliis eiusdem varietatis specimenibus; praesertim autem similis apparet Groenlandorum calvariis quarum bigam Decade quarta exhibuimus n). Convenit enim cum his praeter cetera ossium planorum tenuitate et inde maxime pendente totius cranii insigni levitate, nasi ossibus valde elongatis sed angustis, aliisque quae iconum comparatione per se patent.

Verum et ipsam hanc quae Samojedis cum Groenlandis intercedit similitudinem iam ante bina fere secula ex autopsia notavit oculatissimus et accuratissimus naturae observator, ADAM. OLEARIUS o).

Cranio autem quod exhibemus respondet quoque in univ-
ersum unanimis consensus auctorum autoptarum qui de nativo habitu et caractere gentilitio istius gentis egerunt p).

n) Tab. XXXVI et XXXVII.

o) *Reyse nach Muscow und Persien*. ed. 2. 1656. p. 158.

p) Cf. v. c. post tot alios: *Mémoire sur les Samojedes et les Lapons*, (auctore Russici status Consiliario T. M. DE KLINGSTÆDT) p. 38. et ex antiquioribus classica illa GER. DE VERA *descriptio trium navigationum admirandarum* (WML. BARENTSZ ad novam Zemblam etc.) p. II b. ed. lat. Amst. 1598. fol. quam quidem versionem (quod obiter monere liceat cum nusquam observatum meminerim) aeque ac eas itinerum Harrioti in Virginiam et Laudonnerii in Floridam, curavit vir summus et incomparabilis CAR. CLUSIUS.

LV. SCHITGAGANI.

(— Tab. LV. —)

In litore Americae Caurinae quae nempe Septentrionem inter et occidentem ad maris pacifici partem borealem oblique excurrit inprimis memorabilis est sub 57mo latitudinis gradu, Sinus Norfolkkii pretiosae Lutrae marinae dives, cuius accolae se ipsos *Schitgaganos* vocant, Russi *Kaluschos*. Curatissimam huius populi, eiusque morum admodum singularem, notitiam debemus viro mei amantissimo auditori quondam dilectissimo, iam Augustissimi Russiae Imperatoris Consuli generali in Brasiliae regno, perillustri DE LANGSDORFF q), utpote qui Generosissimi DE KRUSENSTERN per maximam celebris sui peripli partem comes, postea in istis Americae borealis occidentalibus oris per integrum fere annum resitit et collectionem meam craniorum ipso hocce Schitgagani ditavit.

Adeo vero memorabilis haec calvaria facie depressa et malarum ossibus late extantibus et quasi alatis insignitur ut tanquam pro specimine ideali Mongolicae ut vocatur, in genere humano varietatis, haberi possit r).

q) V. EJ. *Bemerkungen auf einer Reise um die Welt* etc. T. II. p. 96.

r) Peropportune accidit, ut dum hanc prelo tradenda pararem alterum eiusdem stemmatis cranium ad manus perveniret, priori isti caractere quem diximus nationali simillimum, quod quidem exoptabile munus amicitiae egregii Viri, SAM. PERKINS celebris mercatoris Bostoniensis debeo, cuius rogatu IO. BANCROFT navis mercatoriae praefectus cum nuper Norfolkkii sinum inviseret hocce caput osseum Schitgagan; reportavit.

VARIETATIS TERTIAE
SPECIMEN.

LVI. MULATTAE.

(— Tab. LVI. —)

Acceptum refero egregium et memorabile hocce cranium viro cl. FR. BENEKER M. Doctori et chirurgo primario Regii Belgarum exercitus, qui integro capite Mulattae in nosocomio militari recter defuncti me donavit. Viri iuvenis est in colonia Guayanensi Demerari nati matre aethiopissa, patre vero Batavo Haarlemensi.

Cranii forma in universum spectata proxime abest ab ea quam Batavorum, Germanorum, aliarumque Caucassii stemmatis gentium capita ossea prae se ferunt, contra vero si forte a maxillaribus ossibus paullo porrectioribus discefferis, vix ullum eorum characterem in eo invenies quibus alioquin aethiopum calvariae distinguuntur. Omnia heic quam in Nigritarum craniis latiora; imprimis calvariae proprie sic dictae ossa, frons spatiosa, temporaliū ossium squamae tumidae, bregmata vero amplissima, protuberantia.

Novo adeo exemplo characteris paterni, a curatis naturae indagatoribus tam in ipso genere humano s), quam in progenie aliorum animantium mammalium domesticorum t) observati, quo quidem constat, in prole a diversi stemmatis parentibus nata, capitis formam maxime a patre genitore impertiri.

s) Cf. v. c. HACQUETI de Armenis observationem. Dec. V. ad Tab. XLI.

t) V. post DAUBENTONIUM aliosque de re pecuaria auctores inter nostrates CHR. STURM *über die Rassenzeichen der Hausthiere*. p. 13. C. W. AMMON ad G. FR. SEBALD *Geschichte des Pferdes*. T. I. p. 147. 157. imprimis autem JOS. AD. BACHMANN doctam commentationem a Soc. Regia a. 1817 praemio ornatam *über Züchtung und Kreuzung der Hausthiere* in promptuario Hannoverano 1818. p. 163.

VARIETATIS QUARTAE
SPECIMINA BINA.

LVII. FEMINAE COROATAE

(— Tab. LVII. —)

Vir Generosissimus W. C. DE ESCHWEGE Hallus, Regi Lusitaniae et Brasiliae Praefectus locumtenens architecturae militaris et Director generalis aurifodinarum Capitaniae quae Minas geraes audit, rara opportunitate usus qua per plures annos eam Americae Lusitanicae partem incoluit, non subterraneos tantum ditissimi istius regni thesauros sed et alia quae naturalem eius historiam attinent aequae ac barbarorum indigenorum naturam et mores indagandi.

In egregio diario Brasiliensi *u)* cuius hactenus bini fasciculi prodierunt praeter tot alia memorabilia *Coroatorum x)*, stemmatis Indorum barbarorum, hucusque parum noti, habitum et vitae genus describit, simulque etiam ipsum de quo agimus cranium memorat, quo vir egregius meique amantissimus et auditor quondam perassiduus collectionem meam auxit.

Caput est osseum feminae 20 circ. annorum, cuius cadaver pro more istius gentis amphora siglina conditum et in tugurio quod tum a familia superstite deferitur, sepultum fuerat.

In universum quidem satis simile est cranium Brasilianae mulieris ex gubernio Para quod superiore decade (— Tab. XLVII. —) exhibuimus; differt tamen ab eo facie angustiore et magis elongata,

u) *Journal von Brasilien*. Vinar. 1818 sq. 8.

x) Quod *coronatos* significat, nomine Lusitano a capillorum singulari tonsura ipsis imposito.

gata, imprimis autem maxillae superioris ossibus sub narium apertura in prominentiorem cristam coadunatis, quod quidem magni nominis apud Londinenses pictor, BENJ. WEST ad characteres principes physiognomiae gentilitiae Iudaeorum refert y), quocum ea bene congruunt quae perill. DE ESCHWEGE postea in opere laudato de vultu Coroatorum memorat z), quem iudaico adeo similem dicit, ut facies inter eos occurrant, maxime genuinis Israelitarum vultibus plane equiparandae.

y) Pluribus de hoc argumento differui libro de *generis humani varietate nativa* p. 196. ed. 3.

z) P.I. p. 162. 164.

LVIII. BOTOCUDI

ANTHROPOPHAGI BRASILIENSIS.

(— Tab. LVIII. —)

Unico hactenus exemplo Principem Germanicum SERENISSIMUM nempe MAXIMILIANUM NEOVIDENSEM, nuper vidimus historiae naturalis studio, cui et in alma nostra litterarum universitate perassidue incubuerat, remotissimas novi orbis plagas adeuntem, et inter ipsos barbaros Indos diu versantem ut ditissimam rerum naturalium copiam, et quod maius est, uberem de ipsis observationum messem, istinc reportaret.

Inter multifarias accessiones quibus doctissimus Princeps museum meum, ipsi dum scholas nostras frequentabat probe notum, auxit, maxime memorabile et gratissimum refero cranium *Botocudi a)* populi ex Tapuiarum gente vere anthropophagi, cuius uberiores notitiam in itineris descriptione a Serenissimo auctore propediem edenda, avidi exspectamus *b)*.

Viri

a) Nomine ipsis aequae ac Coroatis a Lusitanis indito; et quidem *Botocudis* a vaegrandibus discis ligneis quorum bigam in mire extensis appendicibus auricularum, tertium vero in labii inferioris enormi incisura gestant; cuiusmodi quidem cylindrici orbes, qualibus v. c. ad orificia doliorum obturanda utuntur, vernacula Lusitana lingua *botoques* vocant.

Plures horum discorum quibus isti barbari anthropophagi se insigniunt et quos ex ligno *Bombacis ventricosae* parari Princeps MAXIMILIANUS me docuit, in suppellectili mea anthropologica servo, quorum unus, in auris loco gestatus, quod ipsi debeo, IV prope uncias, alius vero labialis ut ita dicam, (quo me cum binis eiusmodi discis in auribus multisque aliis Brasilianis memorabilibus donavit cel. FREYREISS Francofurtensis, naturalis historiae studiosissimus, in ista novi orbis plaga degens), tres fere uncias diametro transversali aequat, crassitie omnium ad eam digiti accedente.

b) Cf. etiam DE ESCHWEGE l. c. P. I. p. 88 sq.

Viri est 25 circa annorum qui hostilitate qua antea cum popularibus suis in vicinas Lusitanorum stationes irruerat, demum composita, ab eo inde tempore ipsum horum praesidium ad Fluv. dulcem (*Rio doce*) subinde frequentavit, ibique haud ita pridem morbo occubuit.

Cranium ipsum magnum, ex ossium textura densa et dura c) calvariaeque crassitie valde ponderosum, in universum autem dummodo a mandibula inferiore et ab orbitalum figura et intervallo, spina nasali porrecta aliisque quae homini propria sunt, momentis discesseris, toto habitu propius ad eam *Simiae satyri* accedens d), quam ullum aliud barbari stemmatis caput osseum in collectione mea visendum, etsi in aethiopum uno alterove maxilla superior magis antrorsum promineat, a quibus ceteroquin praeter alia ingalibus ossibus latioribus et bregmatibus extrorsum utrinque tumescentibus differt.

Inprimis vero memorandus venit scrobiculus quasi digito cerae impressus quo post casum dentium primorum alveoli eorum compressi, imo magnam partem plane absorpti sunt; id quod, ut Princeps me docuit omnibus in universum Botocudis adolescentibus ex perenni gestamine disci istius lignei, de quo modo in nota egimus, contingit, adeo ut vix unquam tricennarium inter eos videas istis dentibus adhuc instructum.

c) Monachus Lusitanus seculo XVI. ad finem vergente ad convertendos Indos in Brasiliam missus, cuius egregium diarium SAM. PURCHAS classicae suae itinerum collectioni inseruit (Vol. IV. p. 1296.) craniorum eorum duritiem his verbis memorat:

"As they goe bare-head, they have the heads so hard that ours in comparison of theirs are like a Pompon, and when they will injurie any white-man, they call him soft-head."

d) Ita et NIC. DU TOICT (S. DEL TECHO in *Relat. tripl. de rebus Indicis* Antwerp. 1654. 8. p. 34.) Caayguas (aliud Brasiliensem tribum ex Cariorum stemmate) tam simiis similes quam hominibus vocat.

VARIETATIS QUINTAE

SPECIMINA BINA.

LIX. PUELLAE MACASSARENSIS.

(— Tab. LIX. —)

Et si per se iam rara sit occasio ex adeo remotissimis Indiis orientalibus crania indigenorum acquirendi, longe vero difficillimum est, in tanta gentium varietate ex quibus mancipia, praesertim in Batavorum coloniis conquiruntur, ut de genuina origine eiusmodi capitum ossorum citra omnem dubitationis aleam certus fieri possis. Ideoque inter maxime memorabilia musei mei anthropologici refero collectionem craniorum *malaicae* praesertim generis humani varietatis, quam, ut iam Decade quinta (— ad tab. XLV. —) memini, carus quondam auditor, doctiss. JASSOY Bataviae urbis physicus et in nosocomio medicus primarius mei causa paravit, subiuncta cuivis capiti nitide purgato uberiore ex actis forensibus et diariis medicis excerpta notitia de origine et vitae genere defunctorum de quibus sumta erant.

Bina eorum heic exhibere liceat eaque feminea, Macassariese alterum, alterum Baliense.

Illud virginis 22 annorum in Provincia *Mandhaar* submersione interfectae, perquam venustae tam statura quam vultu.

Calvaria eleganter subglobosa, frons convexa, glabella plana, lata; nasi ossa depressa, facies panda e); maxillae superioris
limbus

e) Cf. graphicam Macassariae feminarum descriptionem in F. VALENTYN *Oost-Indien*. III. D. 2. St. (Vol. IV.) p. 137. ubi inter alia: "ze zyn door de bank veel schooner, netter besneden van wezen, en veel blanker, dan alle andere Indiaanze Vrouwen — zeer fraai van oogen, mooi, doch wat plat van wezen" etc.

limbus anterior prominulus; inferior mandibula angustior; dentes pigmento masticatorio Indiae orientalis gentibus indigenis usitatissimo denigrati f).

f) De quo praeter ea quae decade IV. (ab Tab. XXXIX.) diximus, videtis quoque THUNBERGII iter T. I. P. II. p. 255 sq. version. German. W. MARSDEN'S *history of Sumatra* p. 281 sq. ed. 3. 1811. W. VINCENT'S *Periplus of the Erythrean Sea*. Vol. II. Append. p. 52. 735 sq. ed. alt. 1807 et ALARDI *éloge historique de F. PÉRON* p. 34 sq.

LX. PUELLAE BALIENSIS.

(— Tab. LX. —)

Iavae orientali orae vicina adiacet parva insula *Bali* g) ex qua (ut ex tot aliis archipelagi orientalis insulis) numerosa mancipia in Batavorum colonias importantur h). Erat in his puella 18 annorum cuius cranium exhibemus quae in Bataviae nosocomio autochira obiit.

Convenit hoc ipsum totali habitu cum Macassariae quod modo diximus, capite; calvaria, fronte, maxillae superioris ossibus antrorsum porrectis etc. inprimis vero glabellae et nasi ossei eidem subiecti planitie et latitudine.

Differt vero, praeter alias minoris momenti, osseae compagis partes, praesertim mandibulae inferioris arcu obtusiore, latiore.

Dentium autem coronae ut in antecente aliisque quae prius exhibuimus *malaicae* varietatis craniis crusta fusca, betulinæ quam perpetuo mandunt compositionis, obductae.

g) Uberiorem de hac insula notitiam exhibet TH. STAMF. RAFFLES in *history of Java*. Vol. II. Append. p. 231 sq.

h) Icones binarum servarum Baliensium v. ap. DE BRUIN *Reizen over Moskovie* etc. p. 361. tab. 102. 103.

IO. FRID. BLUMENBACHII

ORDINIS GUELPHORUM COMMENDATORIS, MED. D. ET PROFESSORIS PRIMARIJ,
REGI A CONSILIIS MEDICINALIBUS PRINCIPE LOCO, SOCIETATIS REGIAE
SCIENTIAR. GOTTINGENS. SODALIS ET A LITTERIS EIUS SECRETIS,

N O V A
PENTAS COLLECTIONIS SUAE
C R A N I O R U M

D I V E R S A R U M G E N T I U M

TANQUAM COMPLEMENTUM PRIORUM DECADUM

G O T T I N G A E

S U M T I B U S D I E T E R I C H I A N I S.

M D C C C X X V I I I.

TO THE HONORABLE

THE SENATE OF THE UNITED STATES
IN SENATE
JANUARY 1871

REPORT

OF THE

COMMISSIONERS OF THE

LAND OFFICE

W

Ex denis inde annis postquam sextam decadem craniorum diversarum gentium sodalitis nostro exhibueram, collectio mea ethnographica capitum osseorum augmentis memorabilibus adeo ditata est, ut jam operae pretium videatur saltem quinas istarum accessionum tanquam complementa antecedentium coronidis loco exhibere. Et quidem ex pluribus tales selegi calvarias quae integrorum gentium historiam, habitum corporis et vitae genus illustrare poterunt.

LXI. VETERIS GERMANI.

(— TAB. LXI —)

Atque vt ab antiquis orbis veteris gentibus oriar, prout antea de craniis priscorum Aegyptiorum, Hellenorum, Romanorum et Tschударum disserendi occasio mihi data est, ita iam de popularium nostrorum, veterum inquam Germanorum capitibus osseis paucis agere liceat.

Et quidem quanquam difficile sit aevum quo quondam vixerint, imo vero stirpem gentilitiam ad quam referenda sint, curatius definire, nullus tamen destiti huiusmodi reliquias conquirere, earumque satis magnam copiam per Germaniam inde a Cimbricis tumulis ad Austriacos, et a Rhenanis ad Lusaticos vsque erutam, colligendi et invicem comparandi mihi data est occasio.

Rarissimum vero est vnum alterumue craniorum integrum ex tumulis eruere, quale hac tabula exhibetur, prope Romsted in terris Vinariensibus cum multifariis aliis eius aevi et gentis reliquiis detectum, quarum notitiam dedit Perillustris DE GOETHE, societatis nostrae sodalis *a)*, cui Viro mei amantissimo hoc ipsum cranium debeo; quod habitu vniuerso symmetricum et formosum spectatur, et quidem pro coronae dentium integritate extremisque adhuc latentibus *iuvénile*, et si frontem globosam et limbi alveolaris angustiore arcum spectes, *femineum* videtur, crassitie tamen ossium planorum insigne, hincque et pondere alia eiusdem magnitudinis capita ossea superans.

Quotquot vero praeter hanc ipsam alias veterum Teutonum calvarias e tumulis erutas, etsi minus integras, imo vero et magnam copiam fragminum osseorum, ex urnis praesertim sepulcralibus desumptorum comparavi, in his omnibus ne vnicum quidem reperi

a) Ueber Kunst und Alterthum T. II. P. I. pag. 195.

quod magnitudine insolita similes sceleti partes nostri aevi Germanorum,

qualia nunc hominum producit corpora tellus,

superare dixeris *b)*, adeo ut ad hanc ipsius naturae veritatem sublestior videatur fides et ad licentiam si non poeticam certe politicam referenda relatio scriptorum Romanorum de veterum Germanorum corporibus ingentibus, immanibus, altissimis *c)*.

Quamquam enim nemo dubitauerit extitisse etiam inter veteres Germanos passim aeque ac inter hodiernos, et plerasque alias gentes individua vulgarem staturam popularium suorum mire superantia, adeo rara tamen et tunc ea fuisse ex modo dictis apparet, ut ad exceptiones quod aiunt, regulam potius confirmantes, pertineant.

b) Perbene iam eo argumento vsus est ad diluenda *Jo. Picardti* somnia de giganteo veterum Westphaliae et Frisiae incolarum habitu *Io. H. Cohausen* in *ossilegio historico-physico*. 1714. 4. pag. 19.

Ex nuperrimis vero Teutonicorum tumulorum curatis indagatoribus eandem de mediocri tantum veterum ad quos pertinuerunt incolarum statura declarantibus, videsis praesertim *H. Schreiber* in *neuentdeckten Hünengräbern im Breisgau*. Friburgi 1826. 8. pag. 27 et 66.

c) Adeant, quibus volupe est, siluam eorum in *Cluveri Germania antiqua* pag. 92. ed. L. B. 1631. Fol. et *Conringii* l. *de habitus corporum Germanicorum antiqui et noui causis*, c. annotat. *Burggravii* Francof. 1727. 8. pag. 128 et al.

LXII. *KAMTSCHADALI GENUINI.*

(— TAB. LXII. —)

Uti ad maxime memorabiles in historia generis humani eventus referre oportet integrarum nationum non una ex causa extinctionem, ita et crania eorum in museo meo anthropologico superstita ad cimelia eius inprimis memorabilia numero.

Exhibui ex horum ordine prioribus iam decuriis calvarias genuinorum Caribaeorum rubeorum (probe a nigris maronibus aethiopicae originis distinguendorum) et mumiae Guanchi, incolae aboriginis insularum fortunatarum.

Iam vero contigit mihi esse tam felici alius adhuc gentis hodiernum ut videtur prorsus extinctae cranium acquirendi, sinceri nempe Kamtschadali, ab aliis istius peninsulae incolis Mongolici stemmatis, quales Koraeki et Tschudae sunt, plane diversi.

Numerum horum Kamtschatkae aboriginum (qui se ipsos *Itialmen* vocabant) jam inde a classici super iis auctoris, STELLERI tempore indies magis magisque ita decrevisse constat, ut meritissimus navarcha, sodalis noster perillustris DE KRUSENSTERN jam ante vicanos et quod excurrit annos in celebri suo periplo exiguos saltem eorum superesse memoret, hosque ipsos paucis fortasse annis plane extinctos fore praedicet.

Pridem iam spe decideram genuini aboriginis Kamtschadalici cranium museum meum locupletandi, postquam et Aschii nostri, qui ipsum istud tanta liberalitate ditaverat, et Krusensternii itineris sociorum conatus eo scopo frustranei fuerant, cum nuper AUGUSTARUM VINARIAE PRINCIPUM gratia, quibuscum desiderii huius mentio inciderat, ex itinere Petropolitano reducum, ipso hocce de quo iam agitur cranium donarer, uno ex binis quae ibi in Museo historiae naturalis servabantur.

Facies in universum respondet tam iis quas quondam STEPH. KRASCHENINNIKOW de Kamtschadalis aboriginibus notavit, vultum nempe eorum etsi aliis nonnullis Sibiriae gentibus depressa planitie similem, tamen zygomaticum late extantium prominentia singulater insignem conspici *d*), tum vero et curatis et vere characteristicis iconibus istorum hominum, omnium maxime vero muliebri imagini, quae Cookii ultimi itineris historiae inserta visitur. *e*).

d) *Description du Kamtchatka* pag. 14. ed. Paris. 1768. 4.

e) Vol. III. (Cptn KING's continuation) tab. 76.

LXIII. *BATAVI GENUINI.*

(— TAB. LXIII —)

Cum longe diversissima sit ratio formae gentilitiae eorum populorum, qui cum aliis vicinis seu aduenis per longas iam generationum series mixti sunt, et e contrario eorum, qui aut patriae glebae fideliter adscripti haeserunt, aut saltem etiamsi longe lateque dispersi fuerint, tamen non extra nativam stirpem coniugia ineunt; facile intelligitur horum etiam crania constantem magis formam prae se ferre, cuiusmodi exempla ex Europaeis gentibus iam prioribus detadibus exhibui Iudaeorum et genuini Cingari.

Eorum autem qui fixis sedibus inde a longo tempore adhaeserunt, memorabilia specimina nactus sum terna eaque singula reliquis quoad characterem gentilitium aequalia genuinorum inquam Batavorum ex insulis sinus australis (*Zuyder - Zee*) Marken, Urk et Shokland.

Interim tamen illud hic exhibendum selegi quod eum characterem, praesertim frontem valde reclinatam, glabellam contra cum arcubus superciliaribus, et maxillaribus ossibus prominentem, maxime prae se fert.

Hoc ipsum debeo cl. D. PRINS, reliquos medicis meritissimis CRULL, KUYPER et VAN SWINDEREN, quibus omnibus istae quas dixi insulae earumque incolae propius notae sunt.

LXIV. *FEMINAE SINENSIS HYBRIDAE.*

(— TAB. LXIV. —)

Prout iam prioribus decuriis de characteristico habitu agendi occasio data est eiusmodi aut populorum aut singulorum hominum qui ex diversorum stemmatum connubio ortum suum duxerunt, quales Mulatti sunt, aut passim Kirgisi et Jacutae medium inter Tataricum et Mongolicum vultum tenentes; ita nunc memorabile specimen huiusmodi progeniei mixtae, et quidem Malaicae generis humani varietatis cum Mongolica exhibere mihi licet.

Cranium inquam Javanae quae matrem quidem Malaicam, patrem vero Sinensem habuit, quod ex itinere sexenni Indico unice ad illustrandam remotissimarum istarum plagarum historiam naturalem et anthropologicam instituto retulit celeberrimus mihiq̃ue amicissimus C. G. C. REINWARDT Prof. Leidensis, qui simul rarissimae huic calvariae hybridae aptissime iunxit bigam aliorum, integri inquam Sinensis et genuini Malaici Bantamensis.

Collatum cum his cranium hybridae progeniei de quo iam agitur, singulari leuitate insigne, paterno stemmati praeter alia glabellam planam et ad nasum declivem, materno vero mandibulas prominentiores debere videtur.

LXV. *VETERIS PERUANI.*

(— TAB. LXV. —)

Cum in humani generis naturali historia praeter nativas varietates etiam ad eas attendere oporteat quae artificiosae tantum encheiresi debentur, per longas generationum series constanter iteratas, earum quae cranii formam spectant exempla in Caribaeis et Indis Americae borealis exhibui, et nubem testium inde ab Hippocratis macrocephalis ad pontum Euxinum et veteres Siginnos apud Strabonem usque ad recentioris aevi cultioris Enropae nationes pridem alias congressi. *f*).

Inprimis memorabilis videtur ritus priscis Peruanis *Incarum* aevo sollemnis neonatorum capitula in singularem formam diffingendi; cuius encheiresin curate descripsit auctor de rebus Peruviae classicus Jo. DE TORQUEMADA *g*). Tempus vero quo mos ille gentilitius sensim exolevit, augurari licet ex cardinalis DE AGUIRRE collectione conciliorum novi orbis *h*).

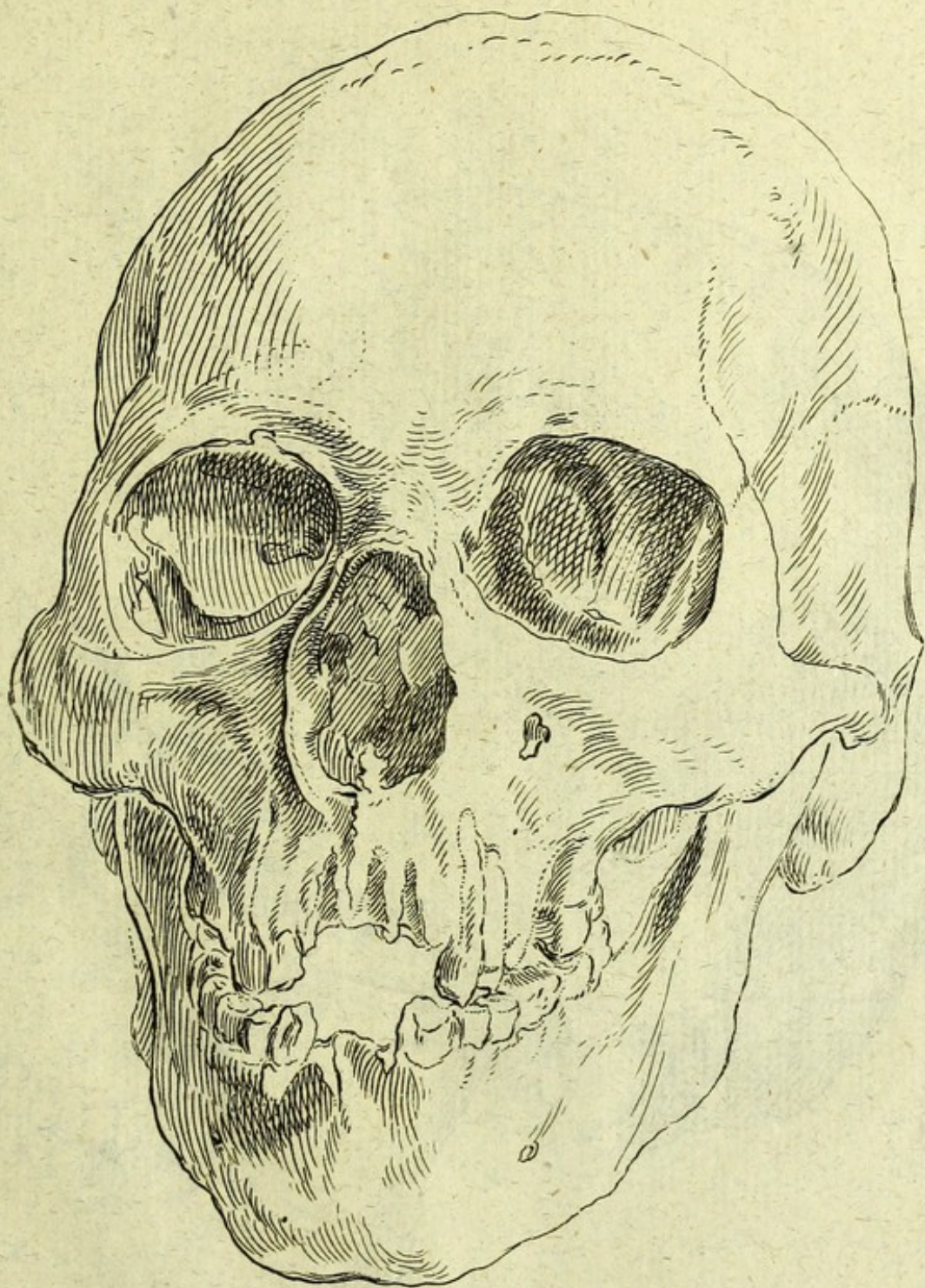
f) de generis humani varietate nativa pag. 214—23. quibus adde duumaviros anthropologiae peritissimos W. LAWRENCE in *Lectures on the natural History of Man* pag. 368 sqq. et J. C. WARREN in *the sensorial and nervous Systems*. pag. 100 sq. et 131 sq. Atamen et hodiernum extant viri physiologice docti, qui capitis infantilis in gentilitiam quandam formam redigendi artificia in dubium vocant, ut cl. KNOX in *Memoirs of the Wernerian Society* Vol. V. P. I. p. 218. et cl. DESMOULINS in *Histoire naturelle des Races humaines* p. 308.

g) *Monarchia Yndiana*, Seville 1615. fol. T. II. l. XIV. cap. 25.

h) Vol. VI. ed. Romanae 1755. fol. pag. 193—208.

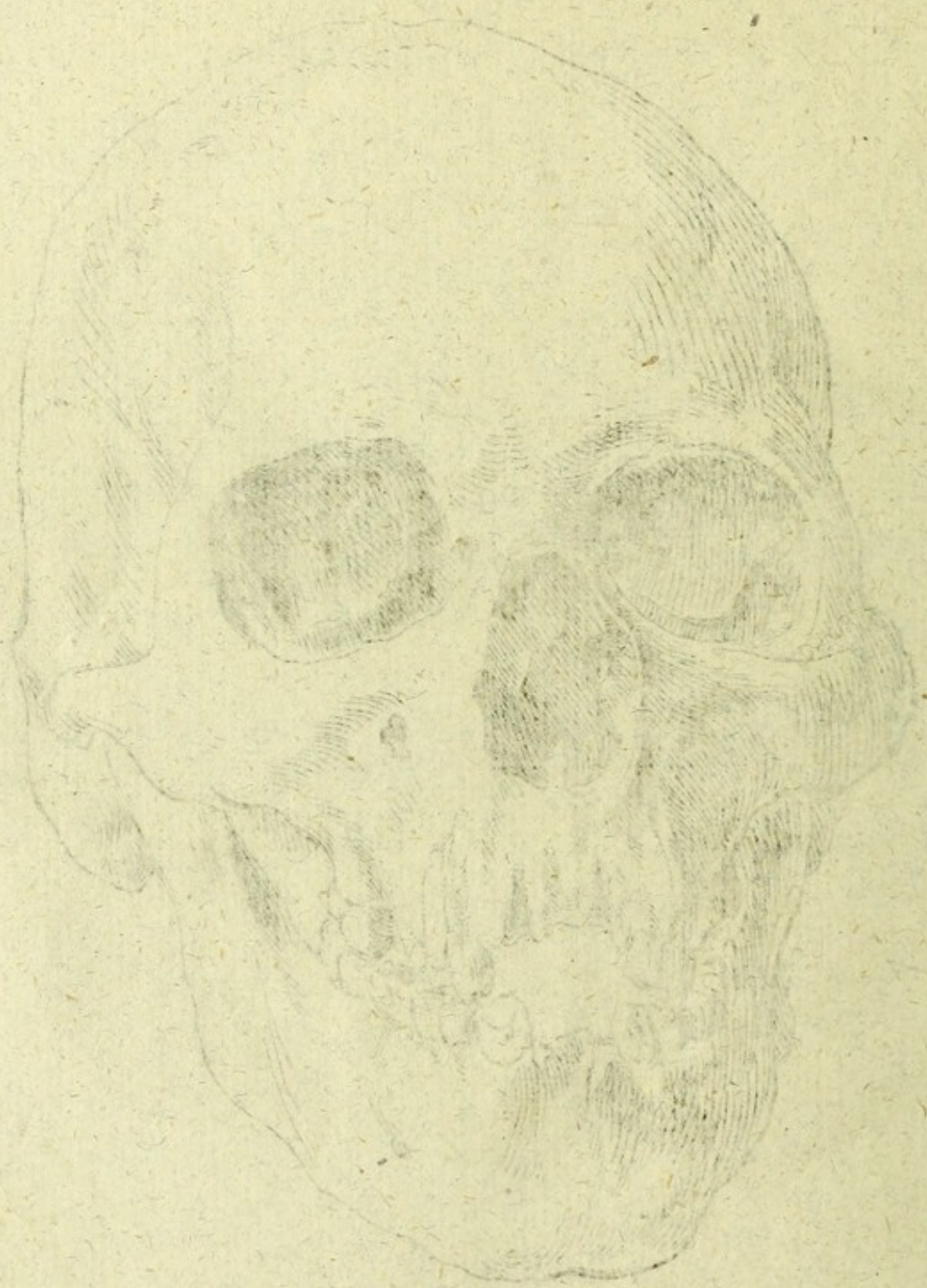
Ipsa autem huiusmodi crania singulari ex pressura contra naturae modulum transformata hodiernum adhuc in catacombis sepulcralibus veterum Peruviae incolarum reperiri, praeter bigam eorum, gypso ad prototypa effictorum, quae cel. chirurgus Londinensis J. C. CARPUE servat, iam ipsissima genuina Indi calvaria docet ex veteri tumulo (quos Peruani *Guakas* vocant) prope *Quilcam* effossa, qua cl. ALEX. CALDCLEUGH (descriptione itineris triennis per magnam Americae australis partem celeberrimum) museum meum ditavit.

Catagrapho quod explicatione haud eget subiunxi minorem iconem eiusdem calvariae secundum *normam verticalem* quam alias commendavi delineatae.

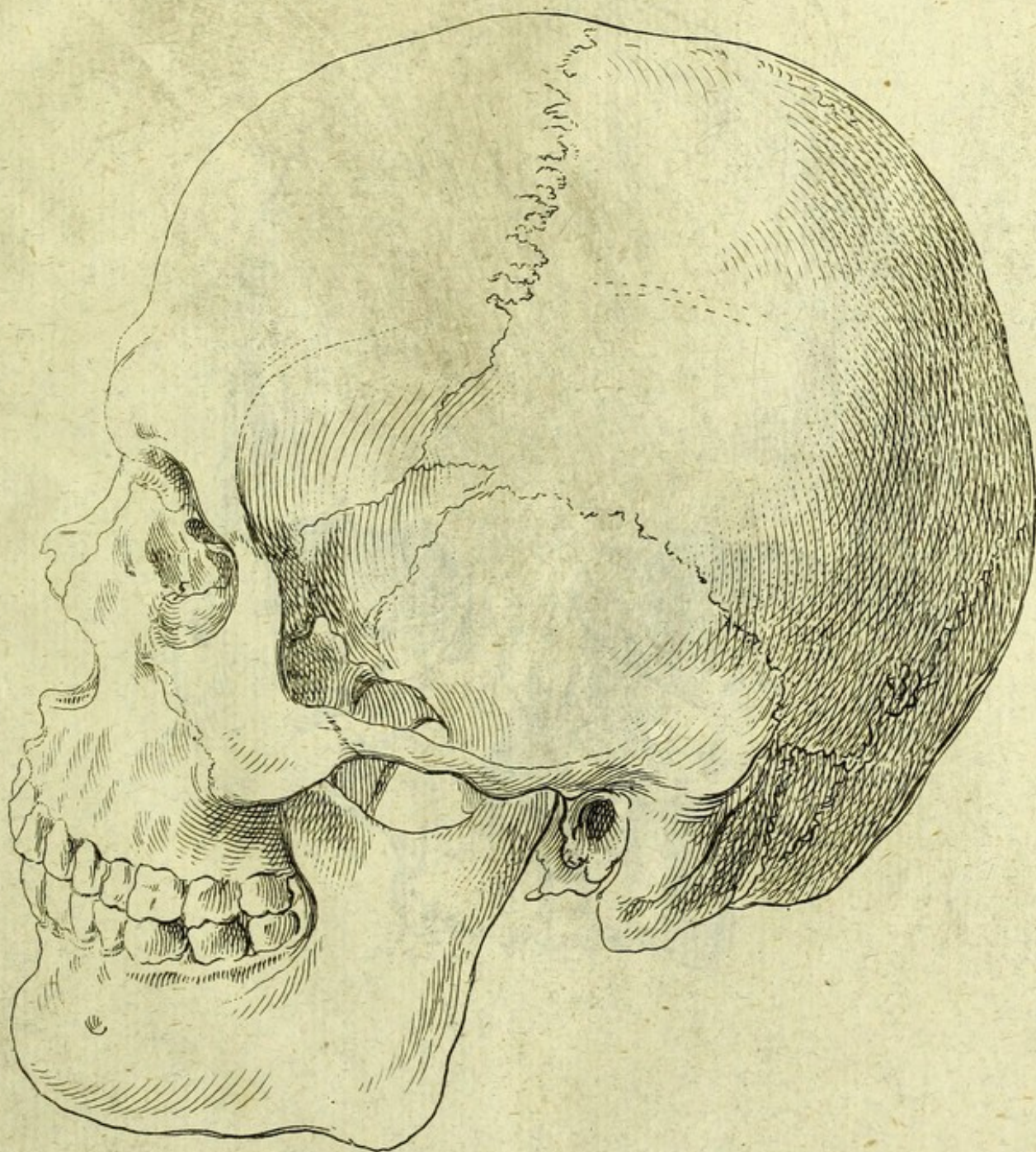

I. *Mumiae Aegyptiacae.*

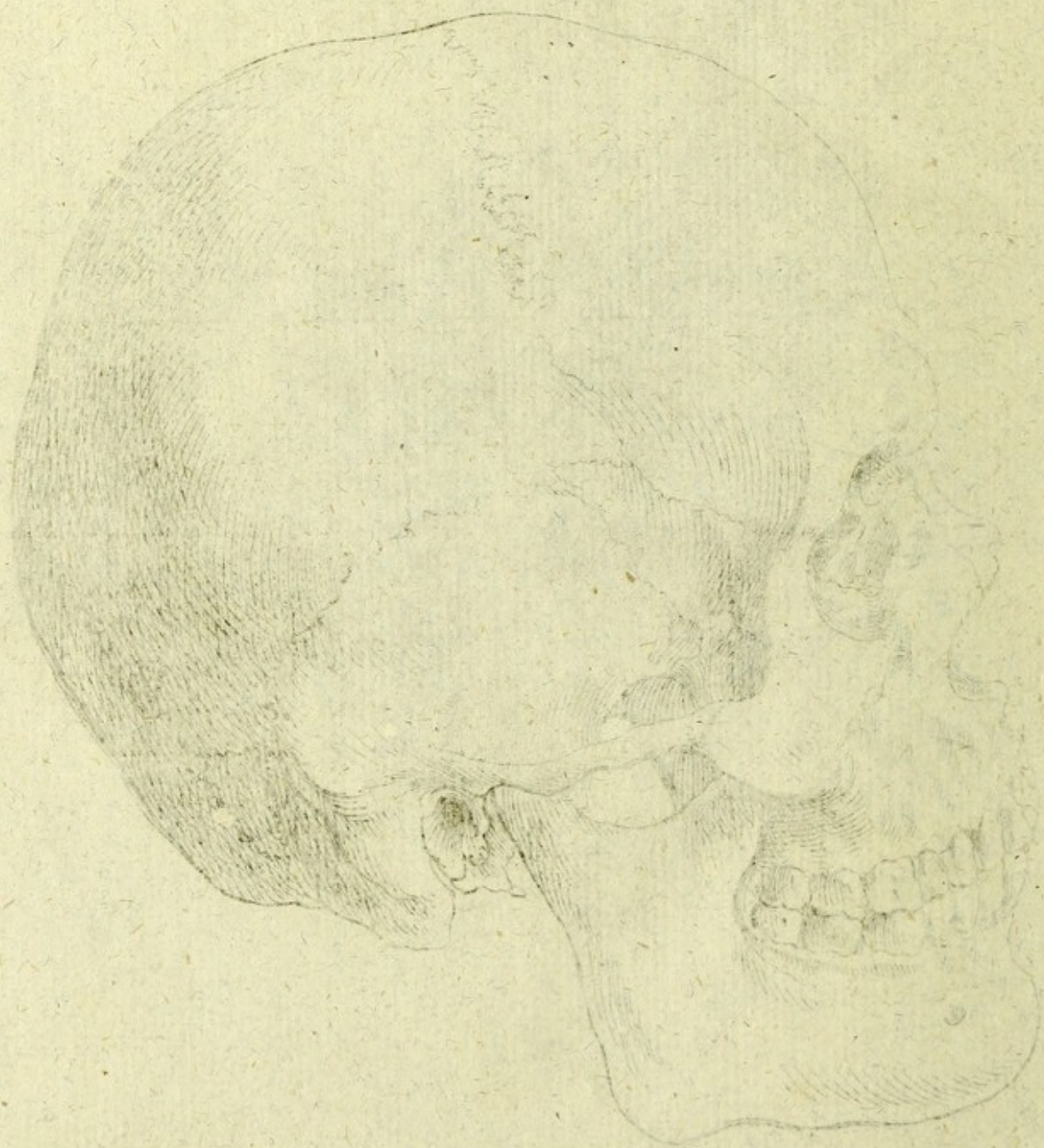
J. Zömer del. • Riquenh. f.

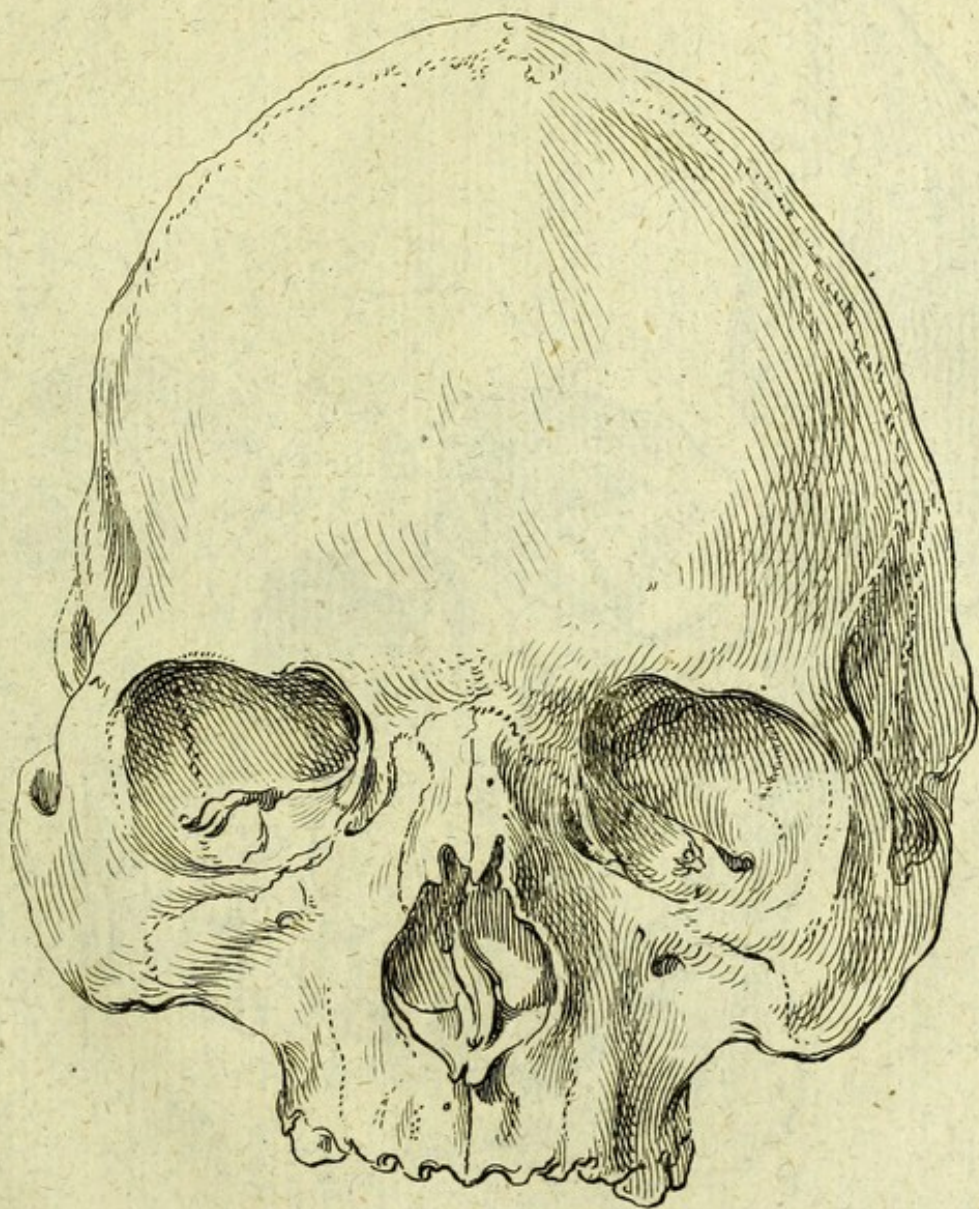

Human Skull
Drawing by [illegible]

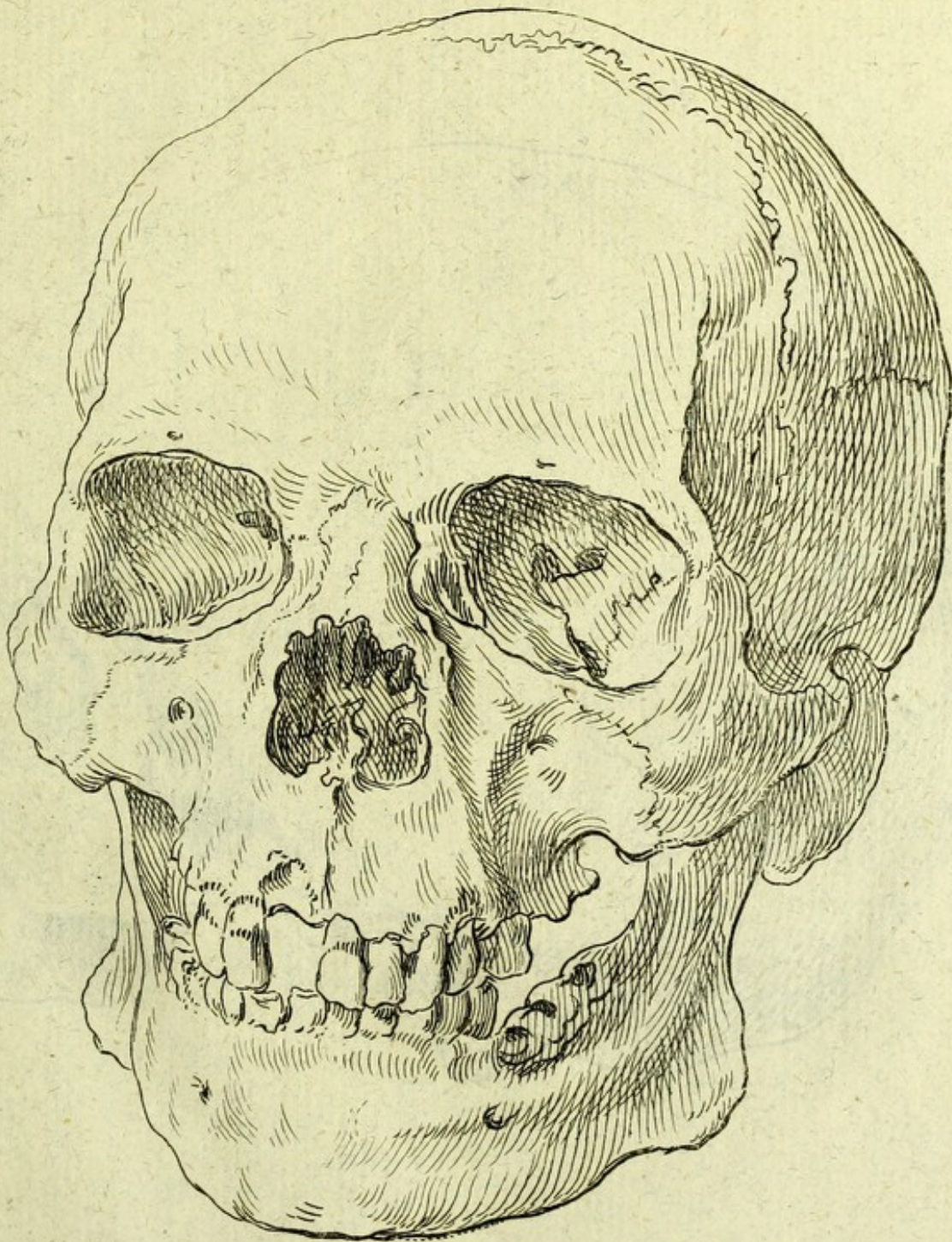

III. Turcae.

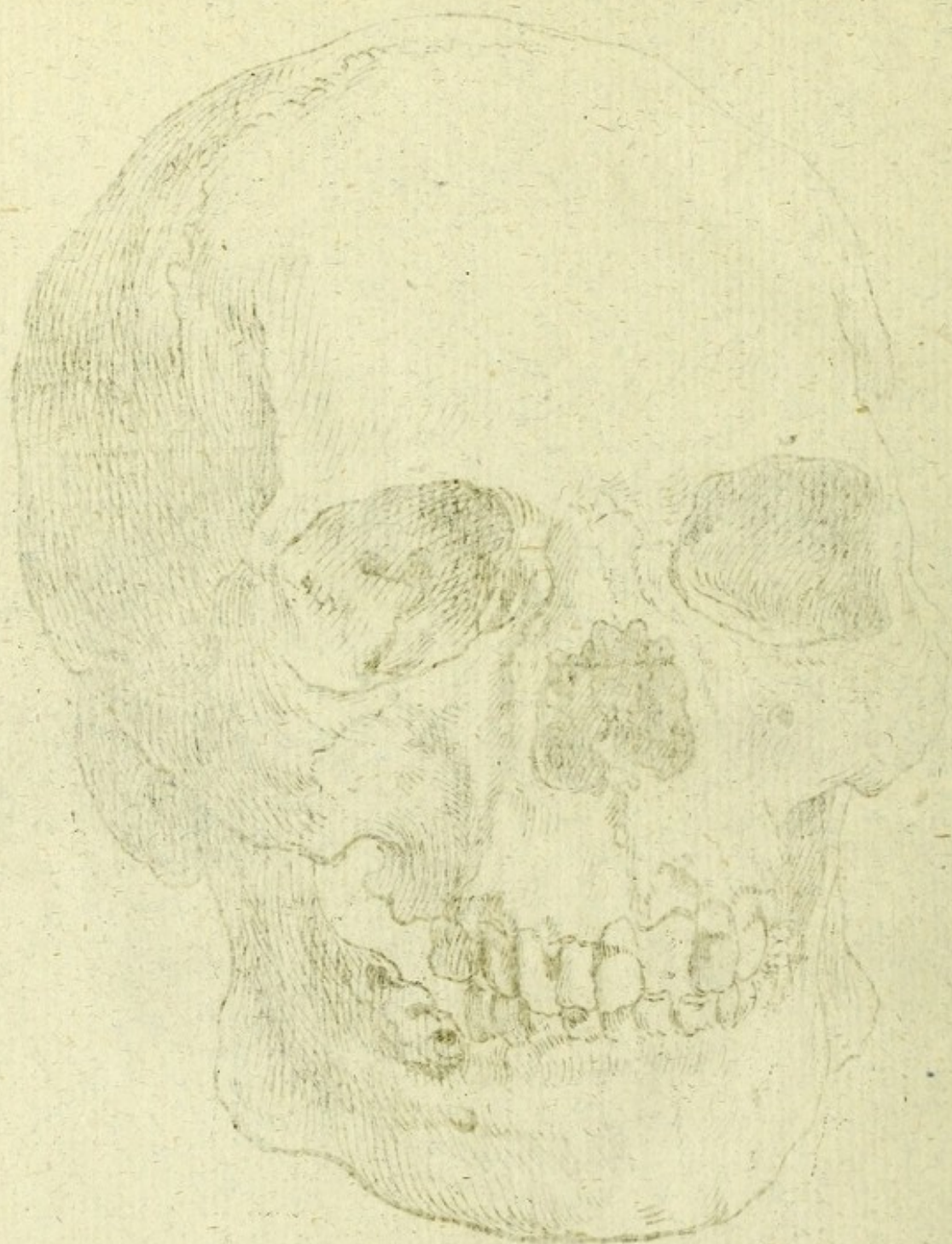

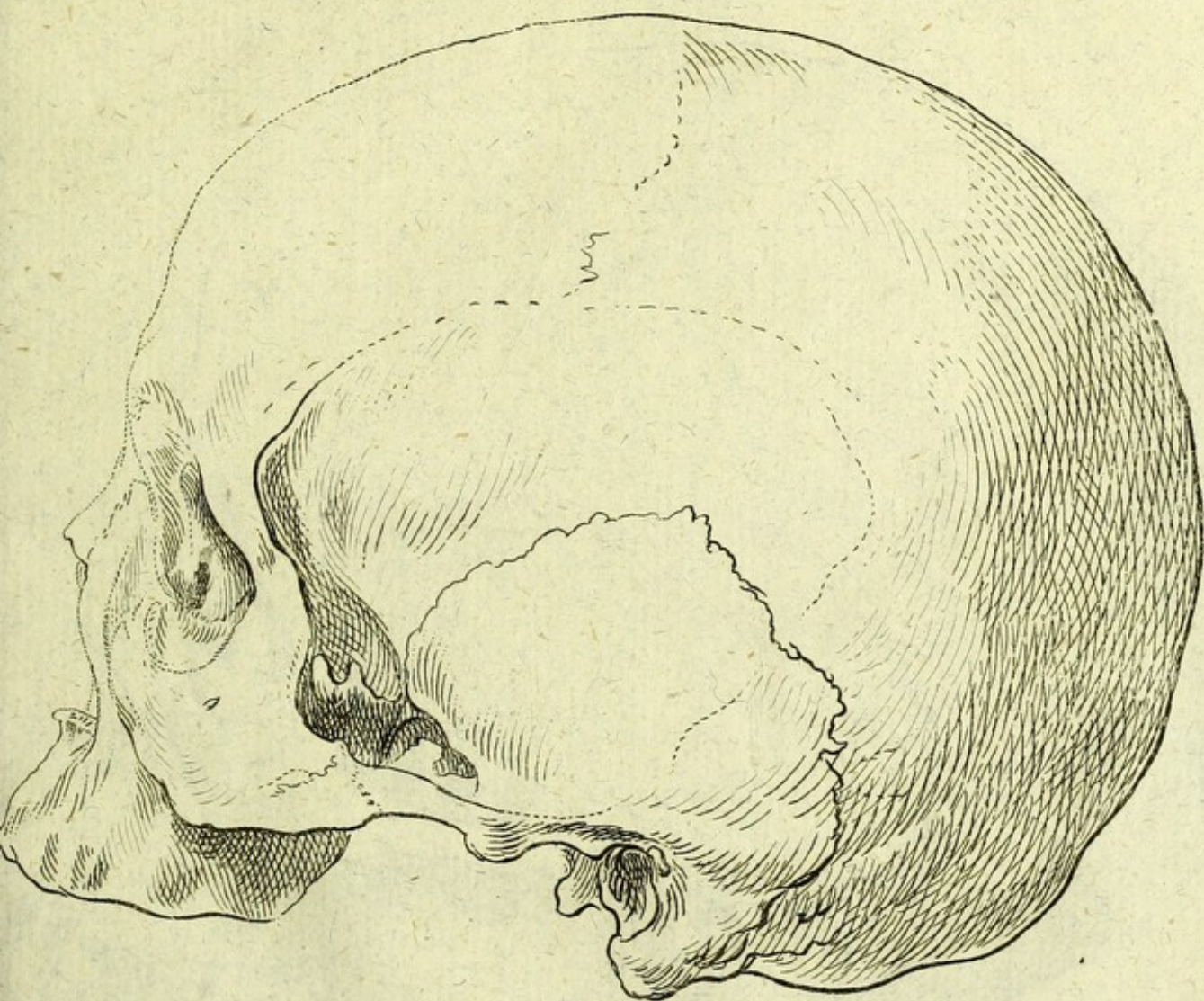

III. *Asiatae macrocephali.*

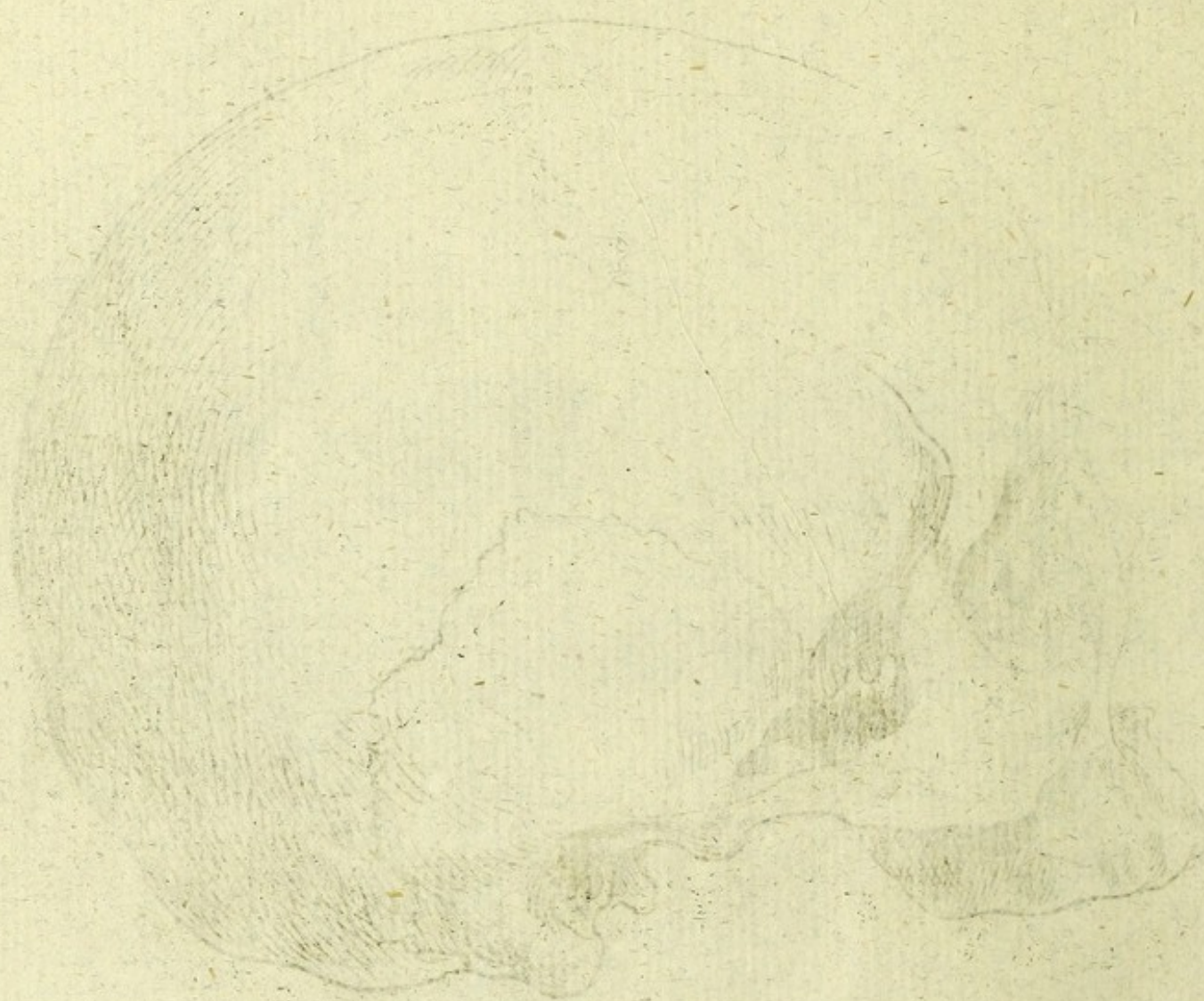

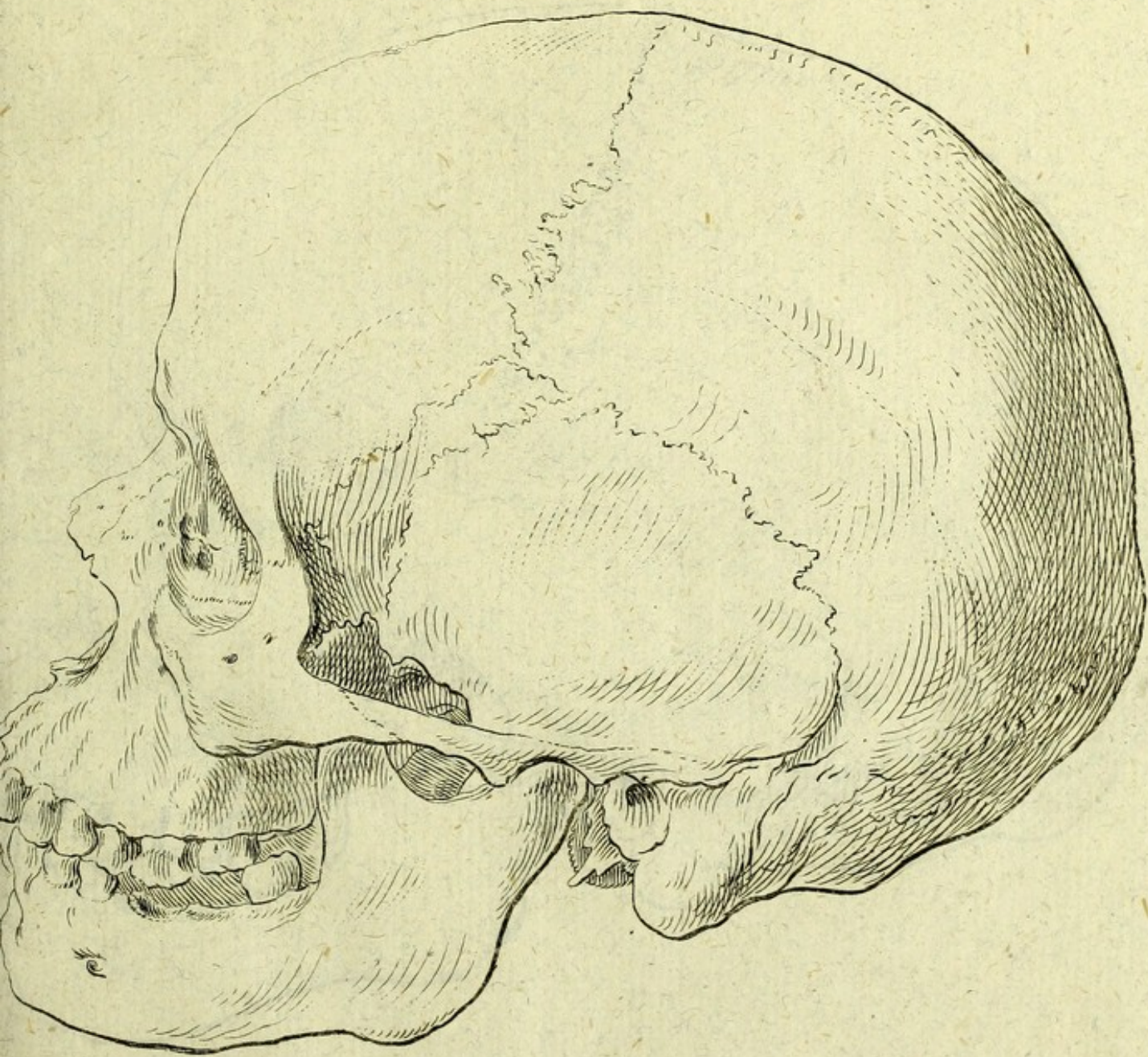
IV. *Cafacci Donensis.*

V. Calmucci.

VI. *Aethiops mi.*

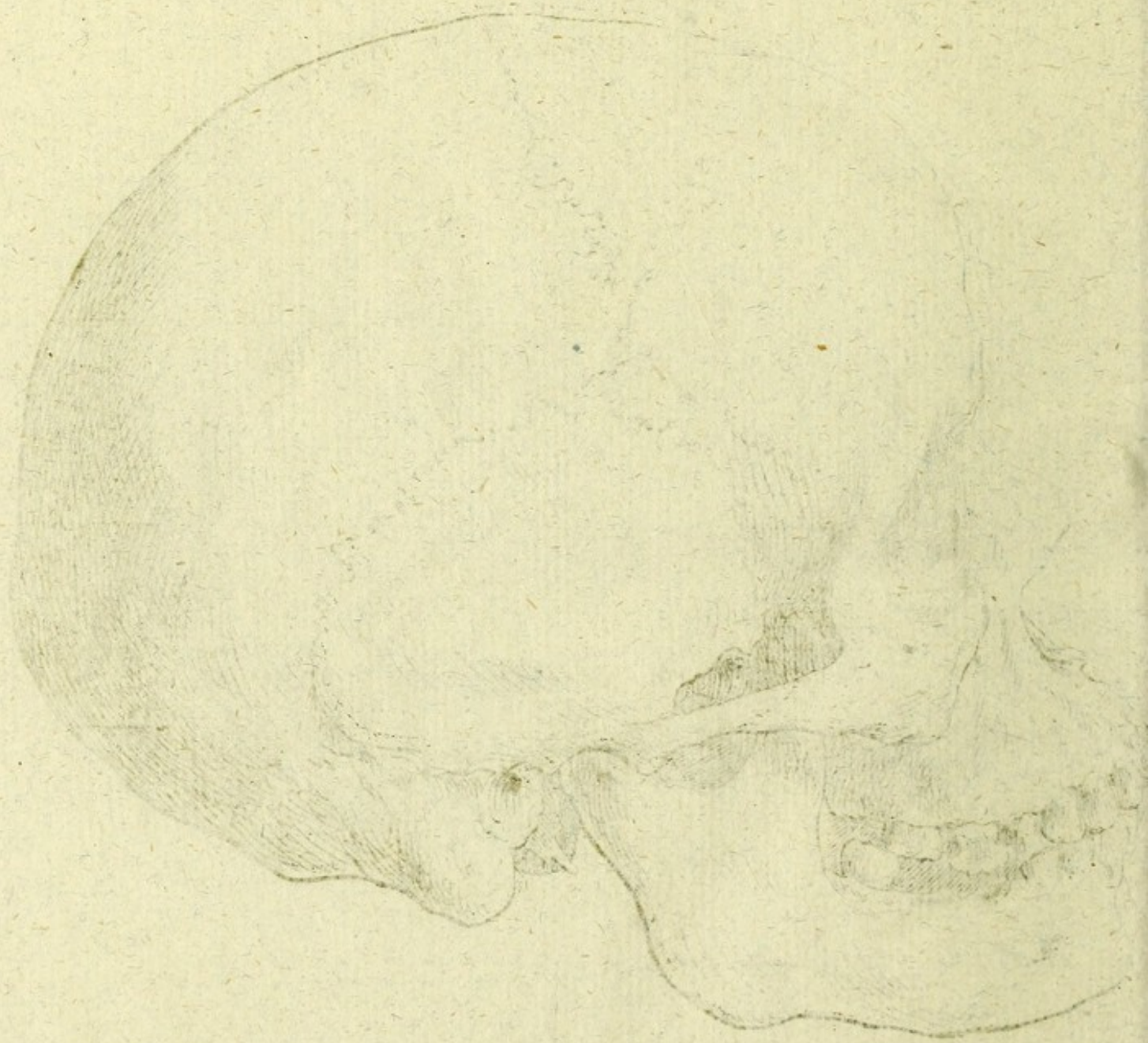
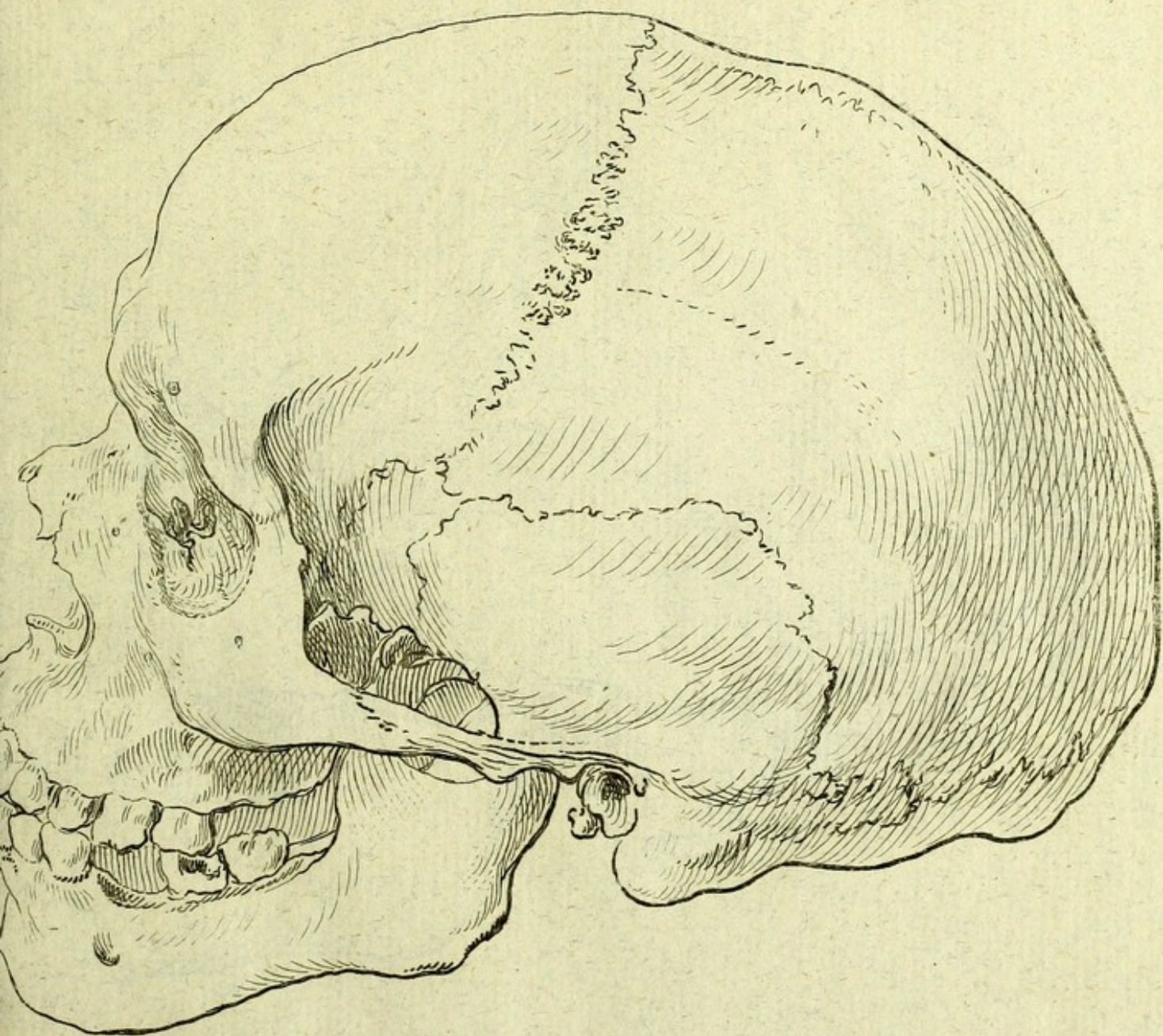
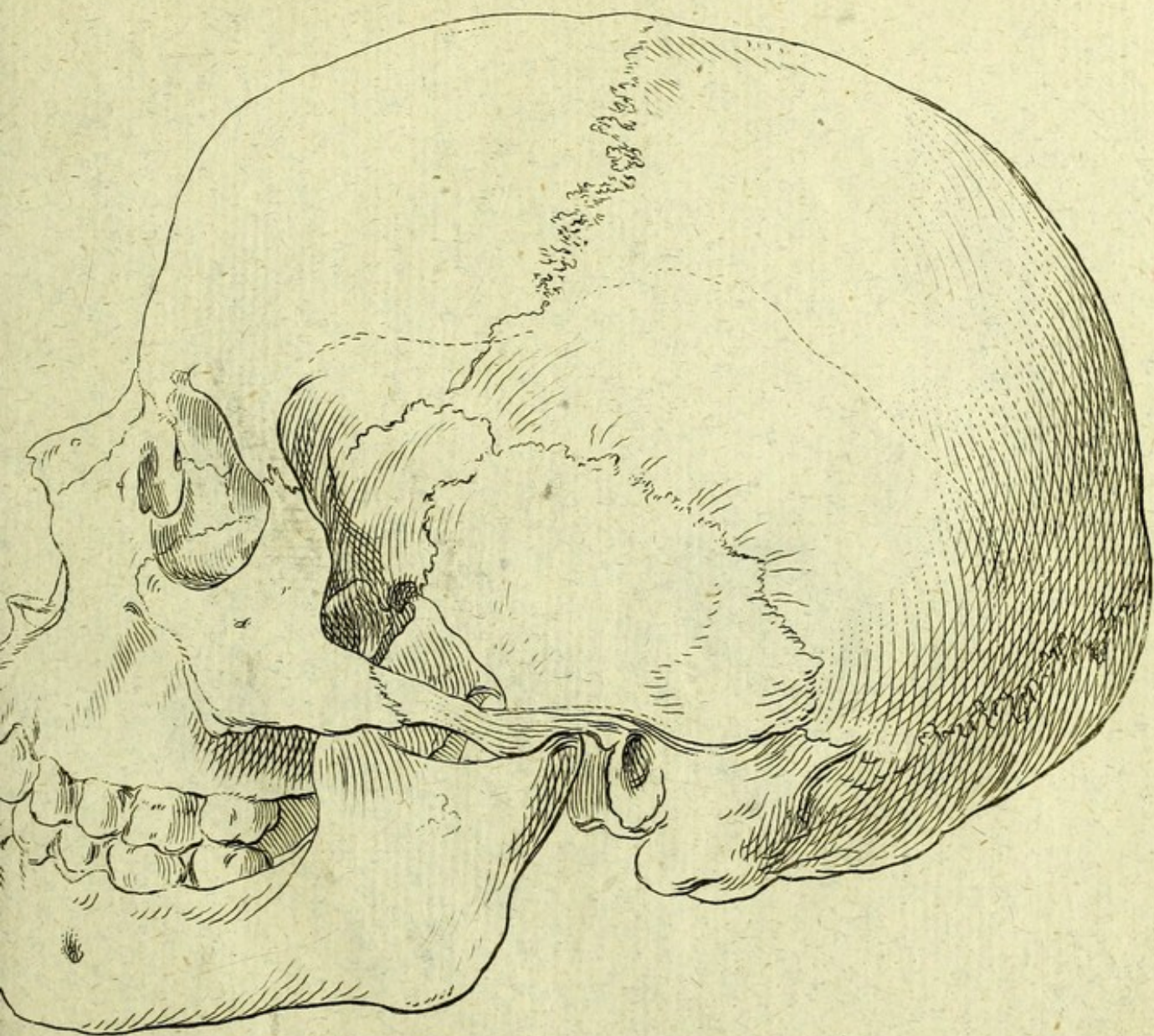

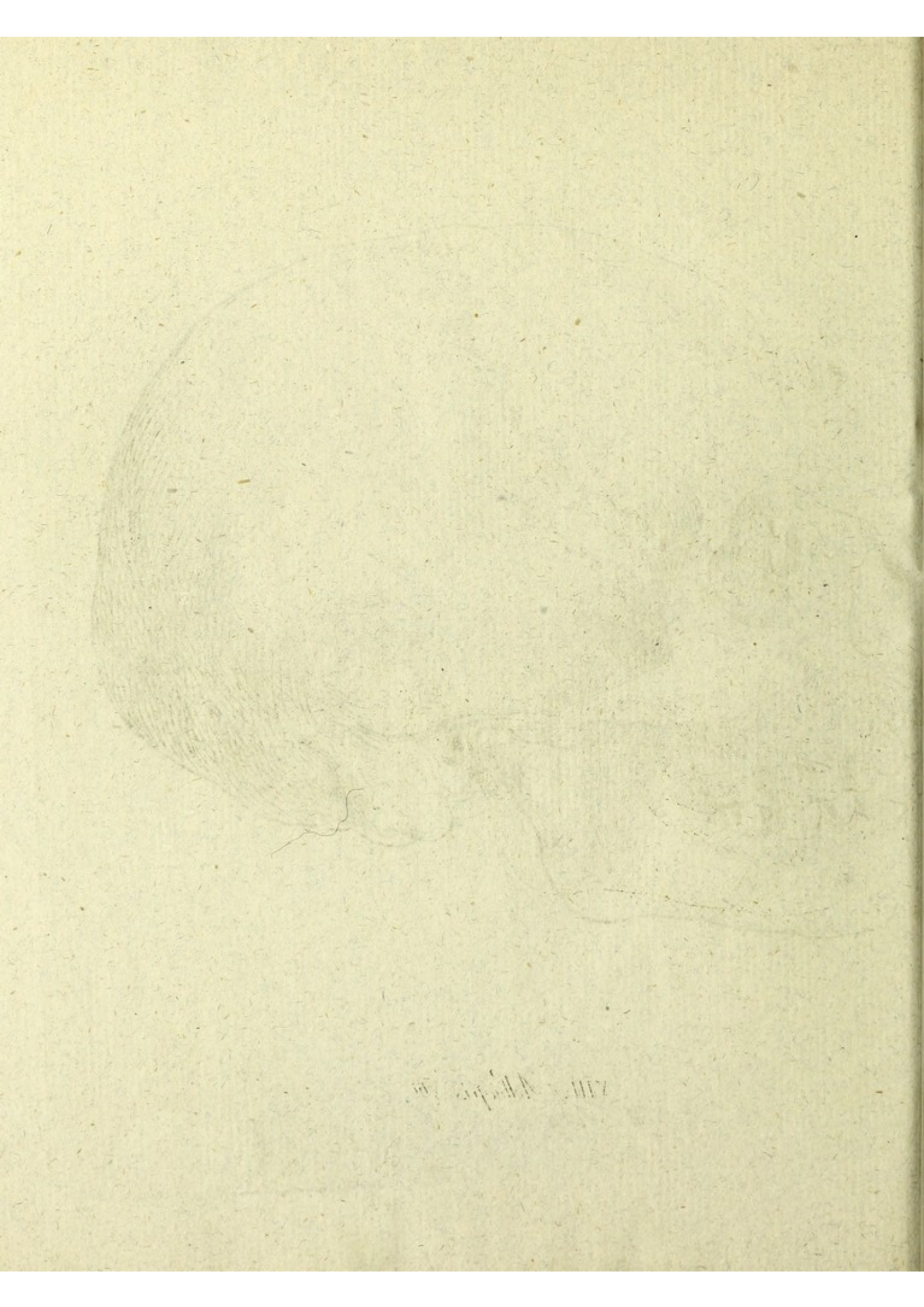
Fig. 1. Skull of a human being.

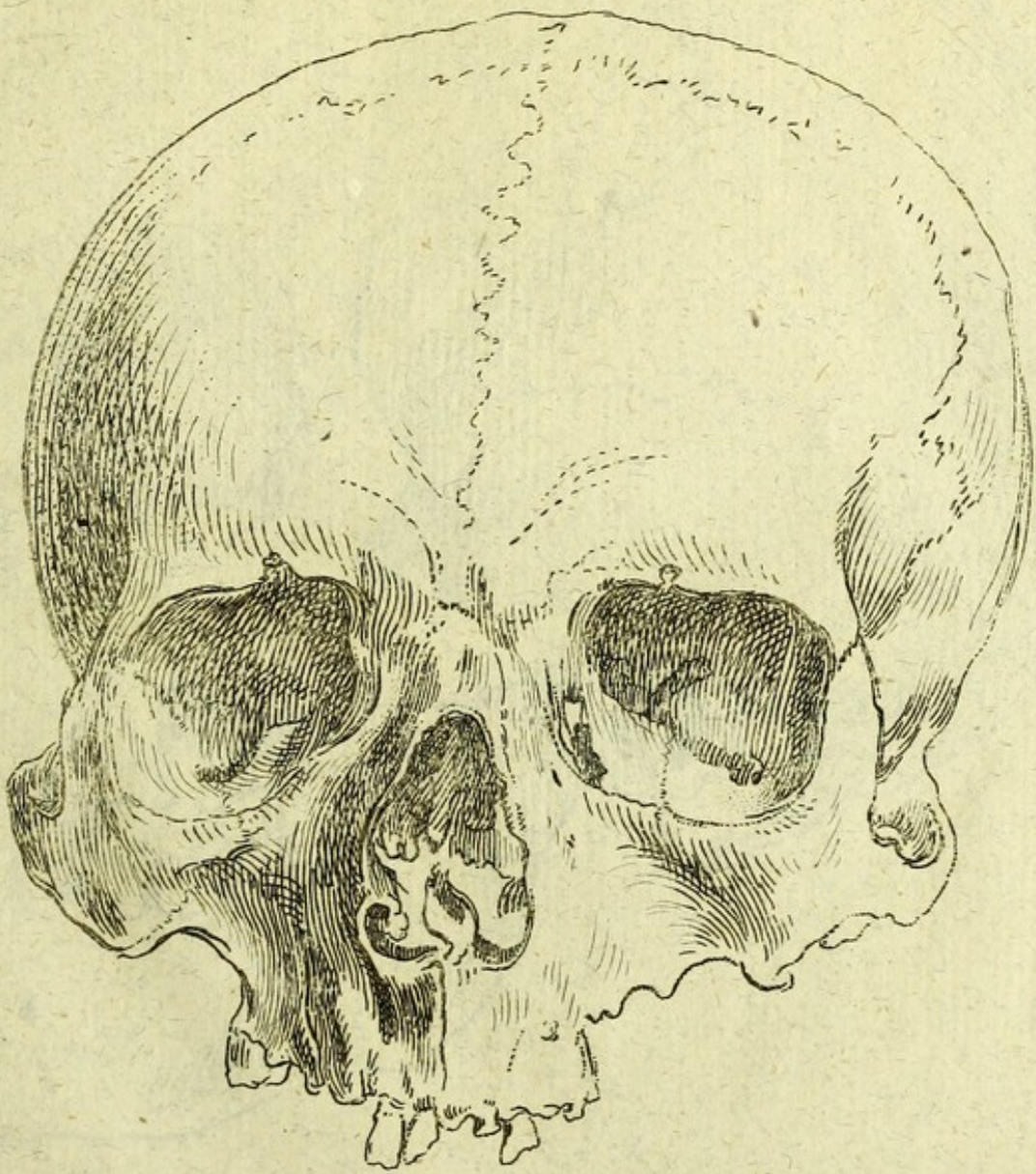

VIII. *Acthiopis 2^{di}.*

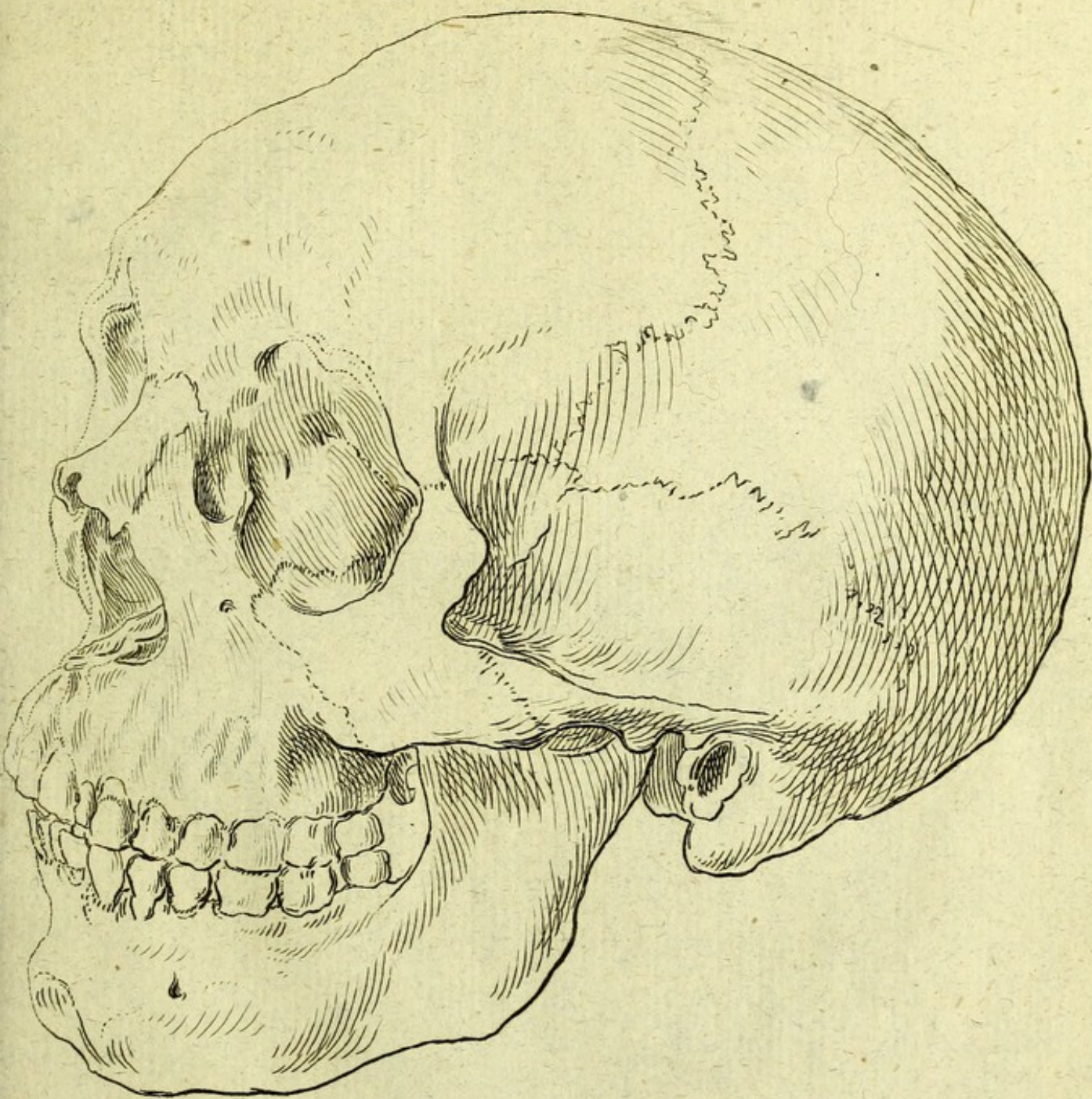

VIII. *Aethiops 3^{tu}.*

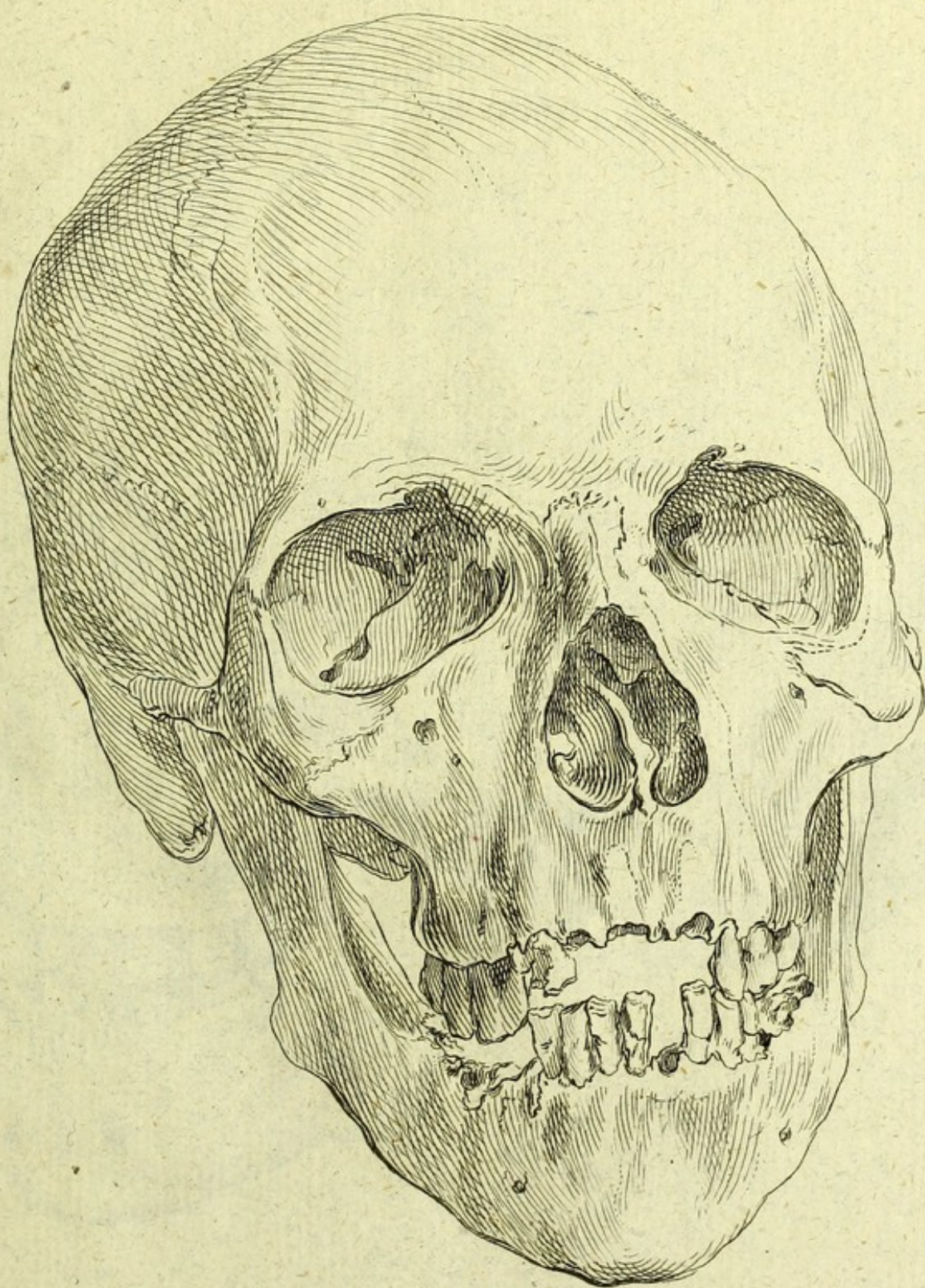

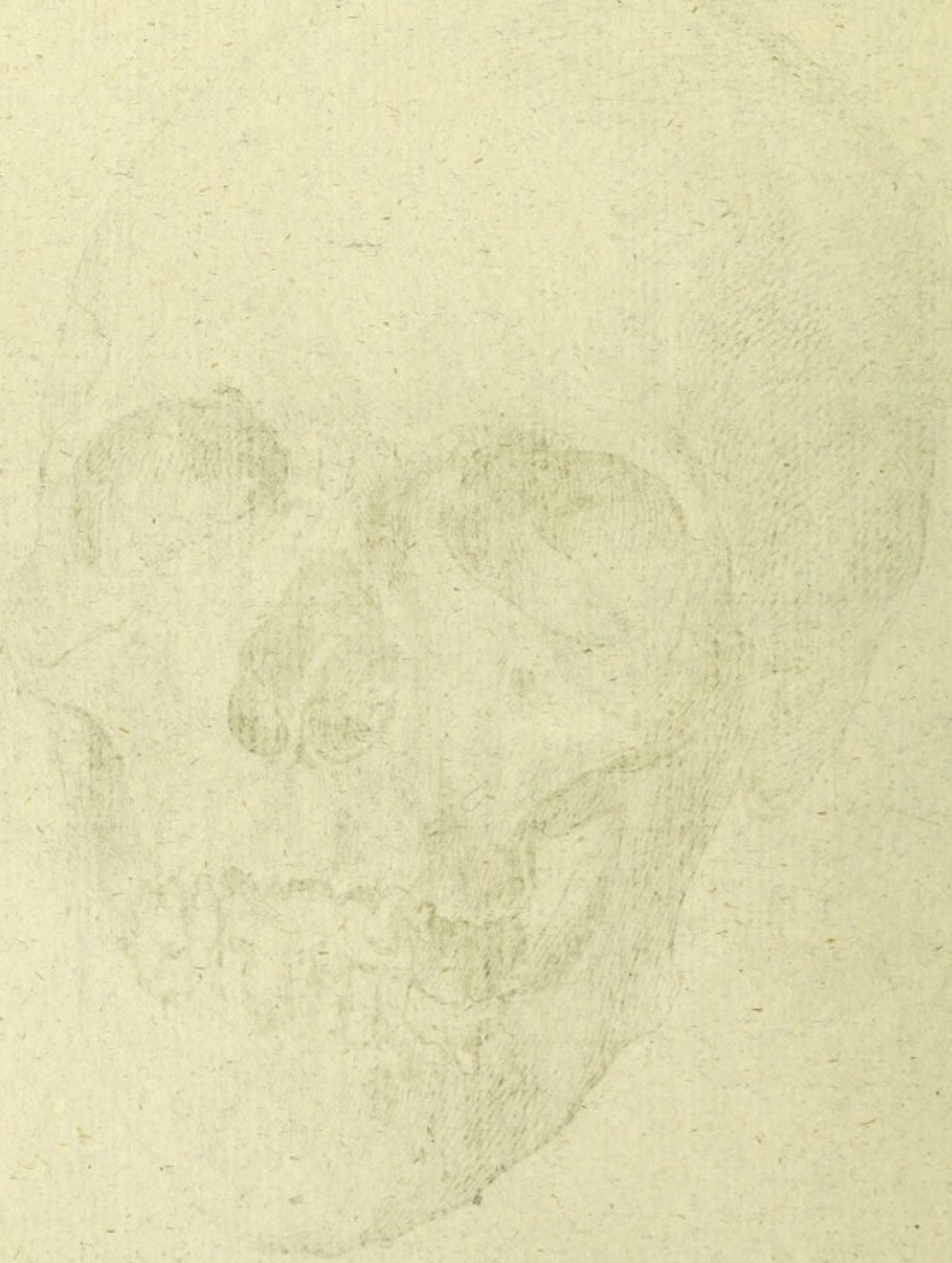
IX. *Indi Americae septentrionalis.*

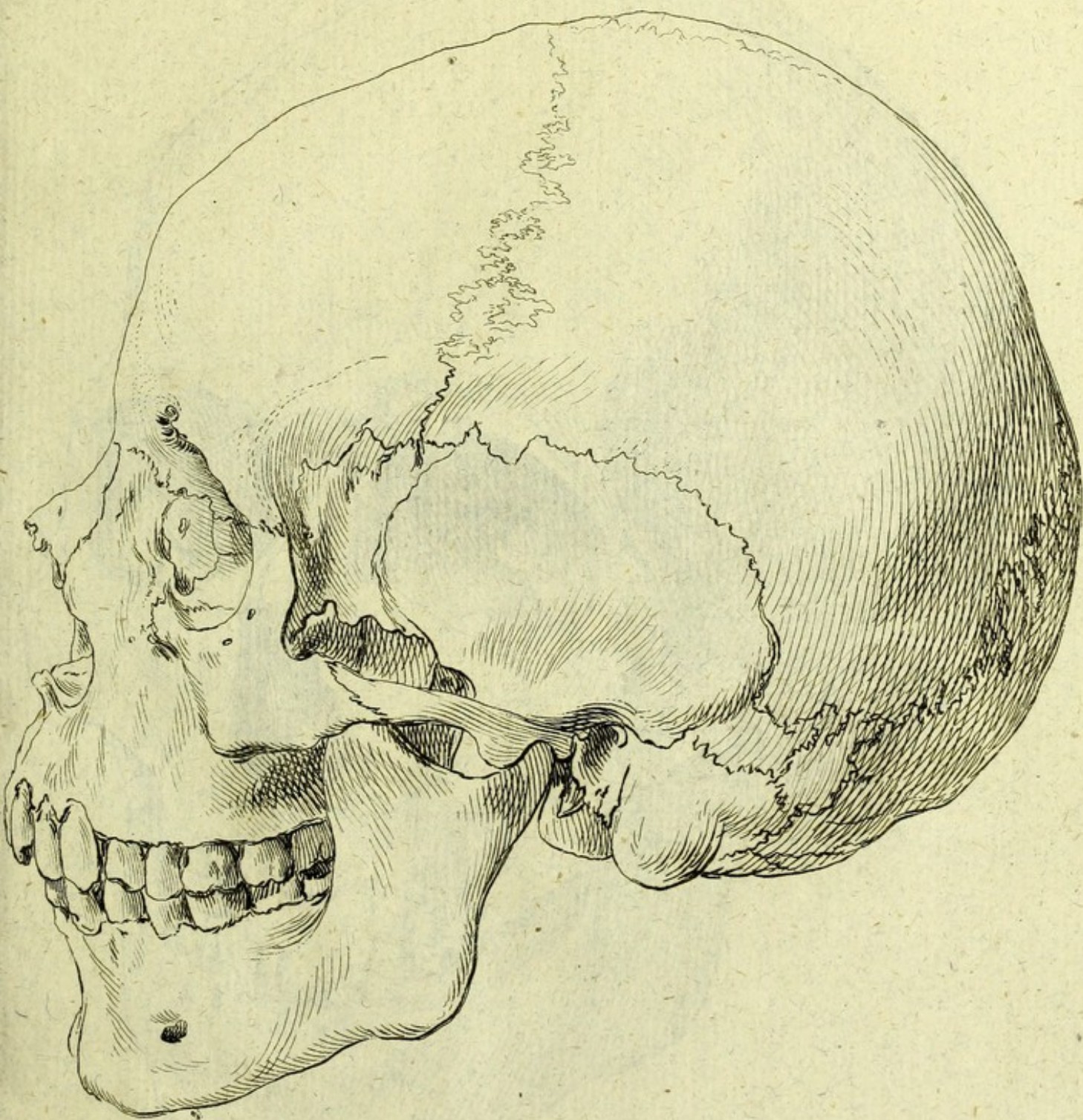
X. Caribaci ex inf. *Sti Vincentii*.

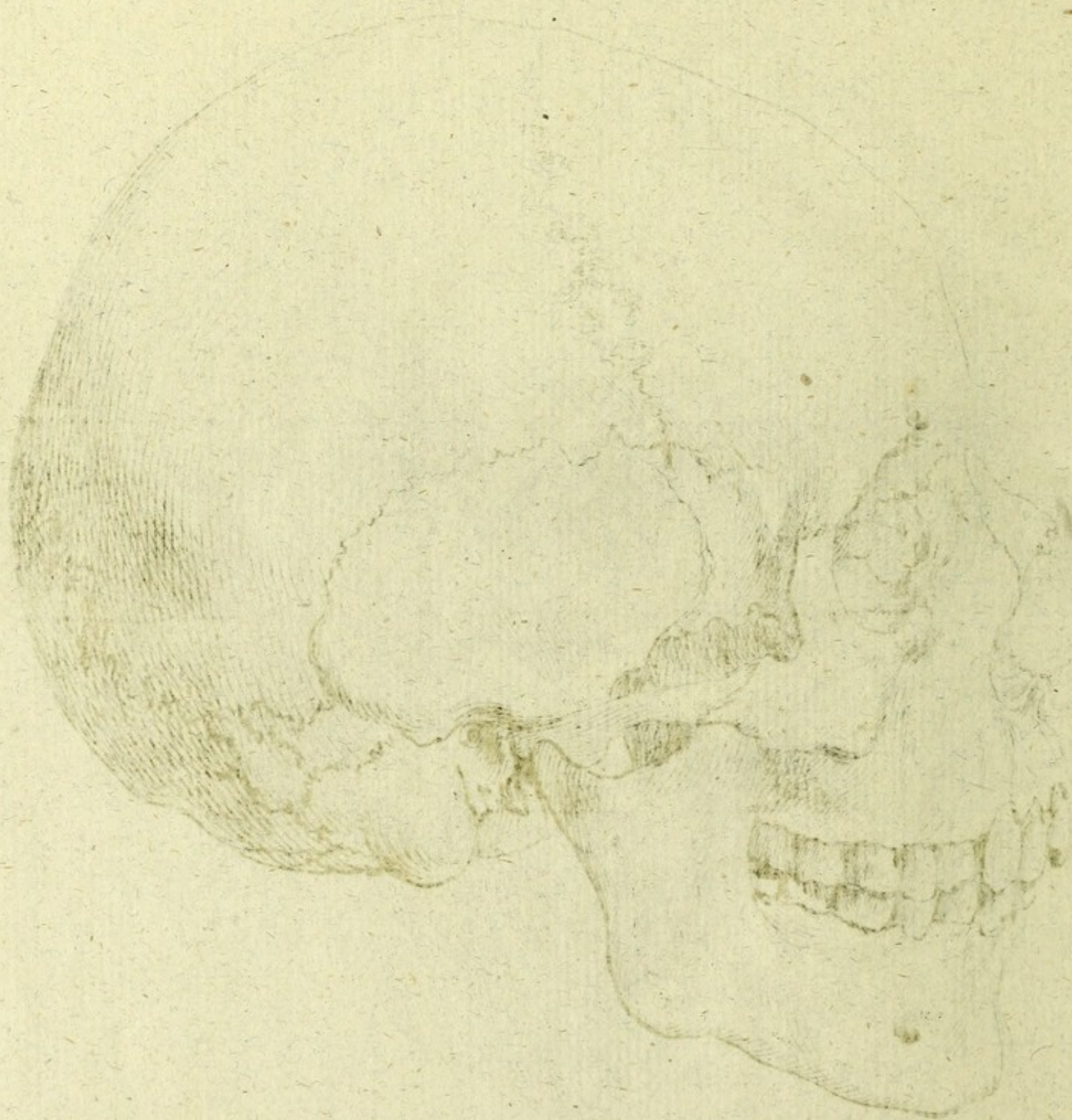
XI. *Cingari genuini*.

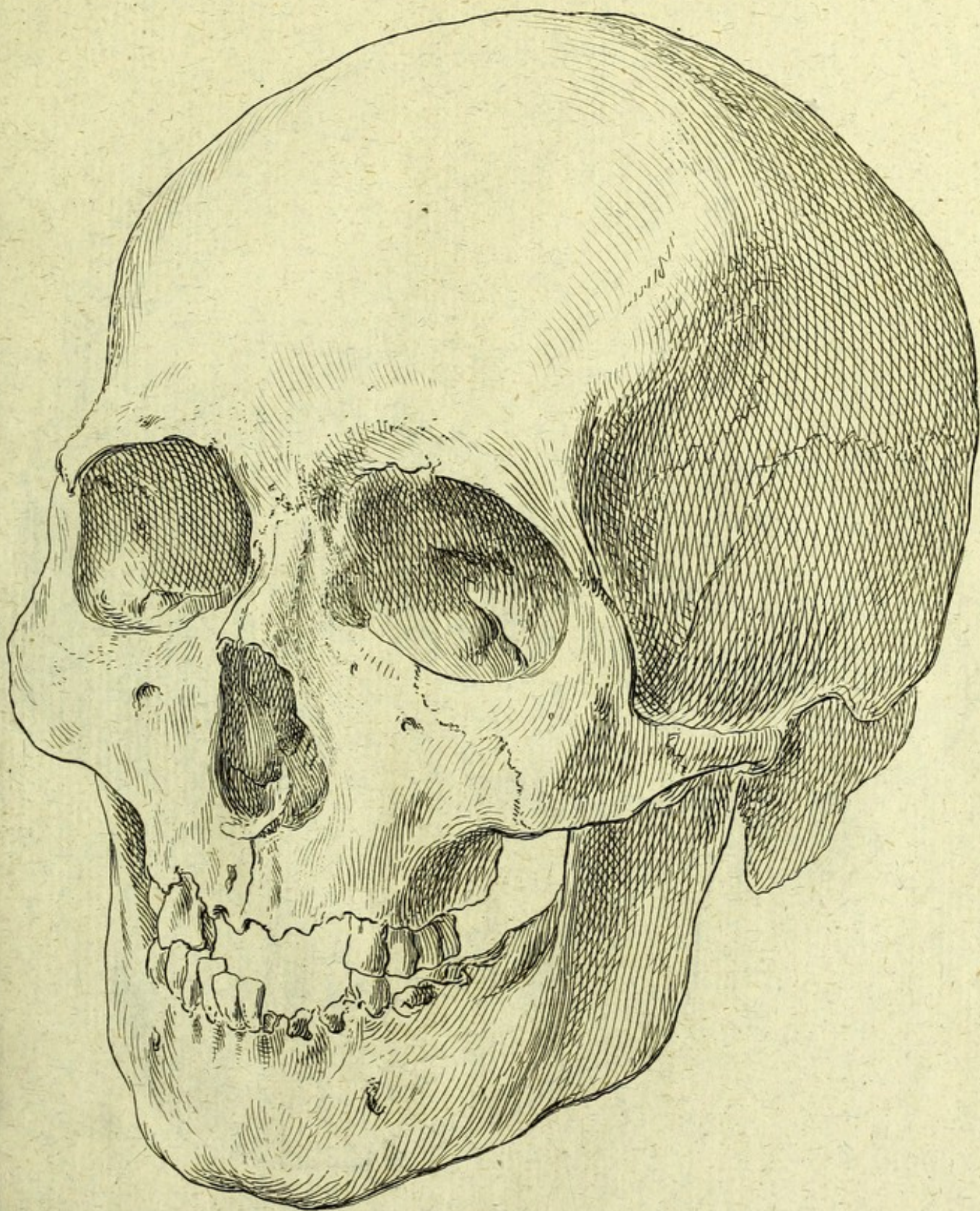
Human skull

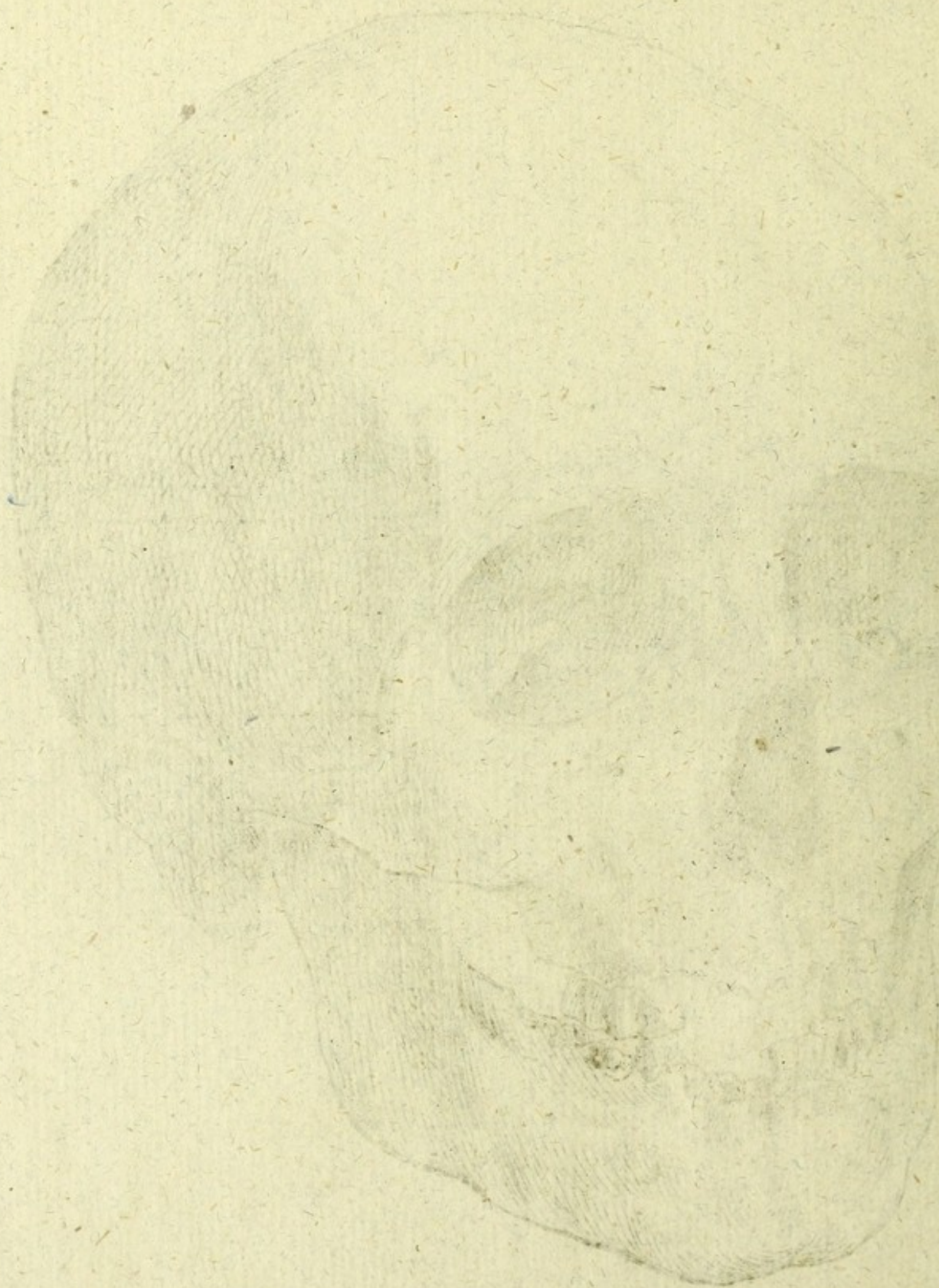
XII. *Tatari casanensis.*

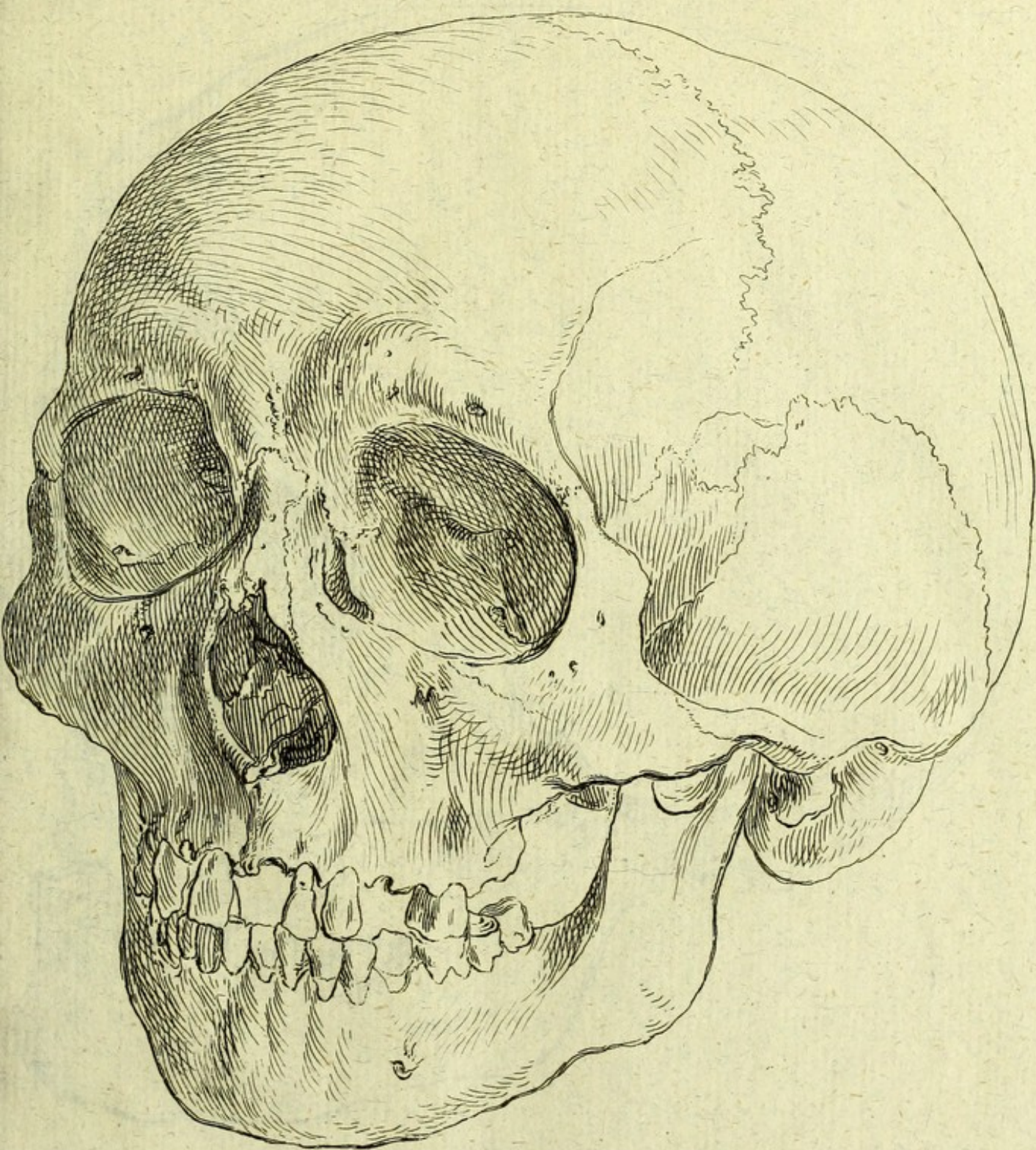
VII. *John C. C. C.*

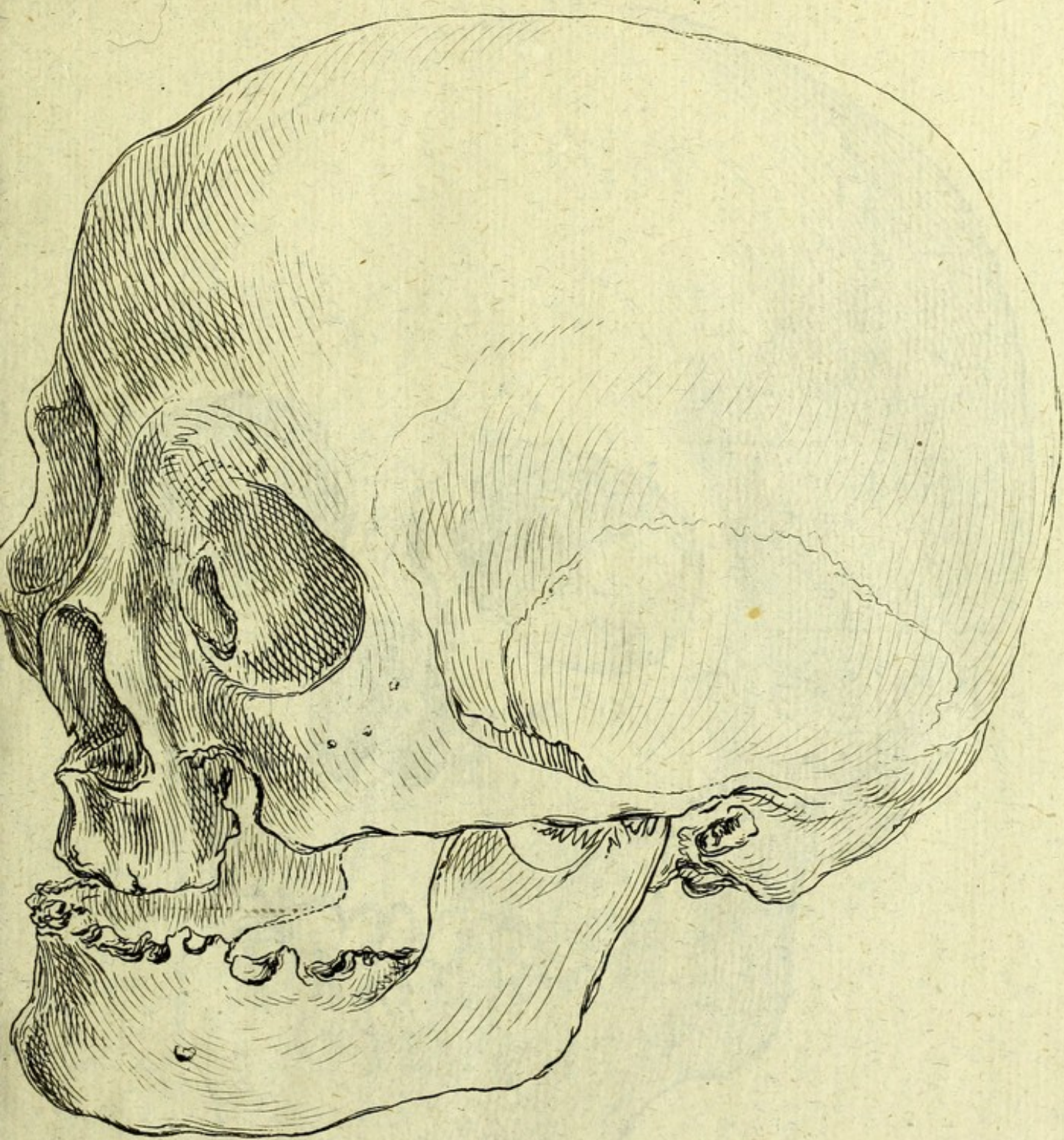
XIII. *Kirgisae - Caisacci.*

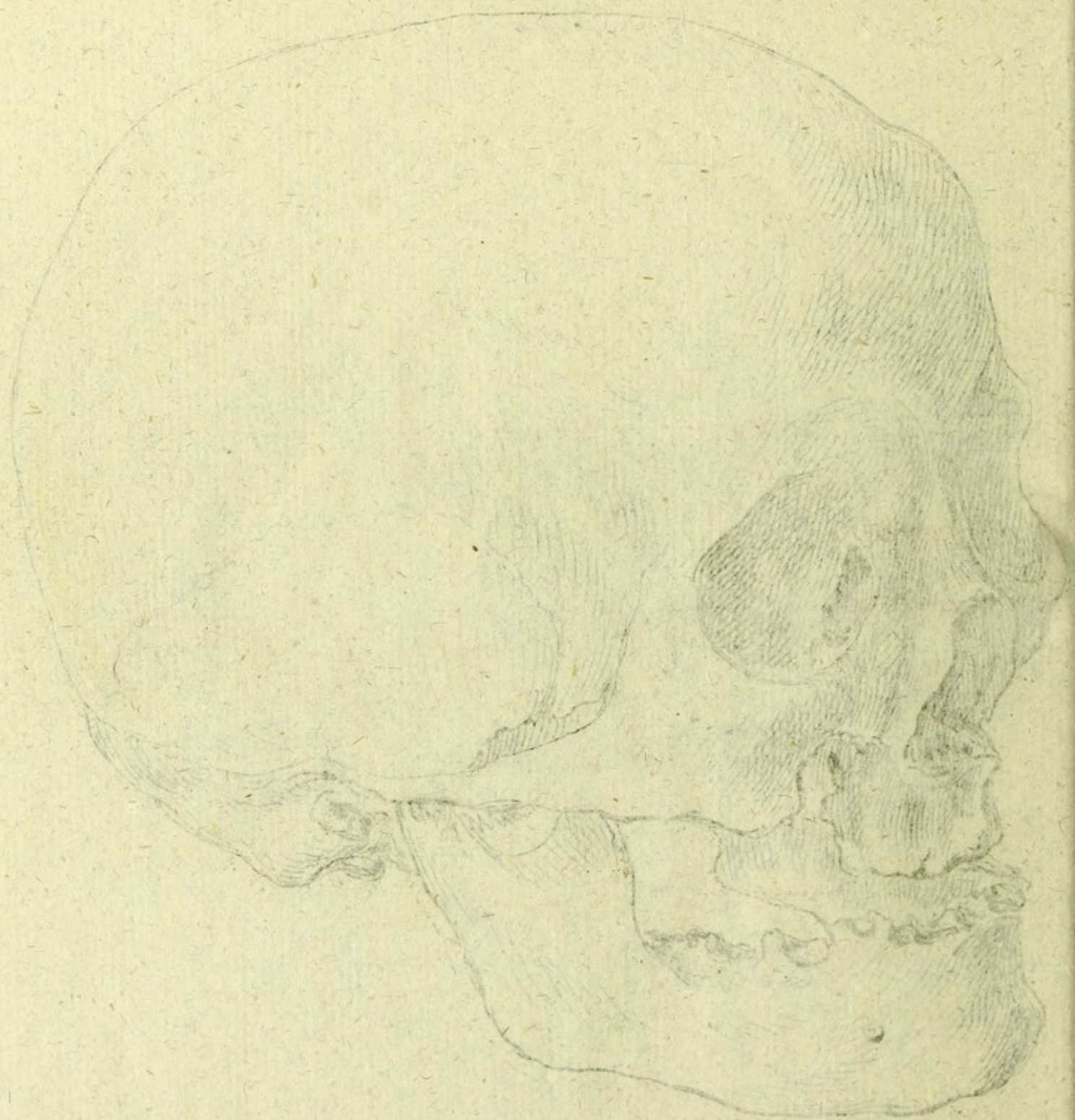
THE VIRGINIA COMMONS

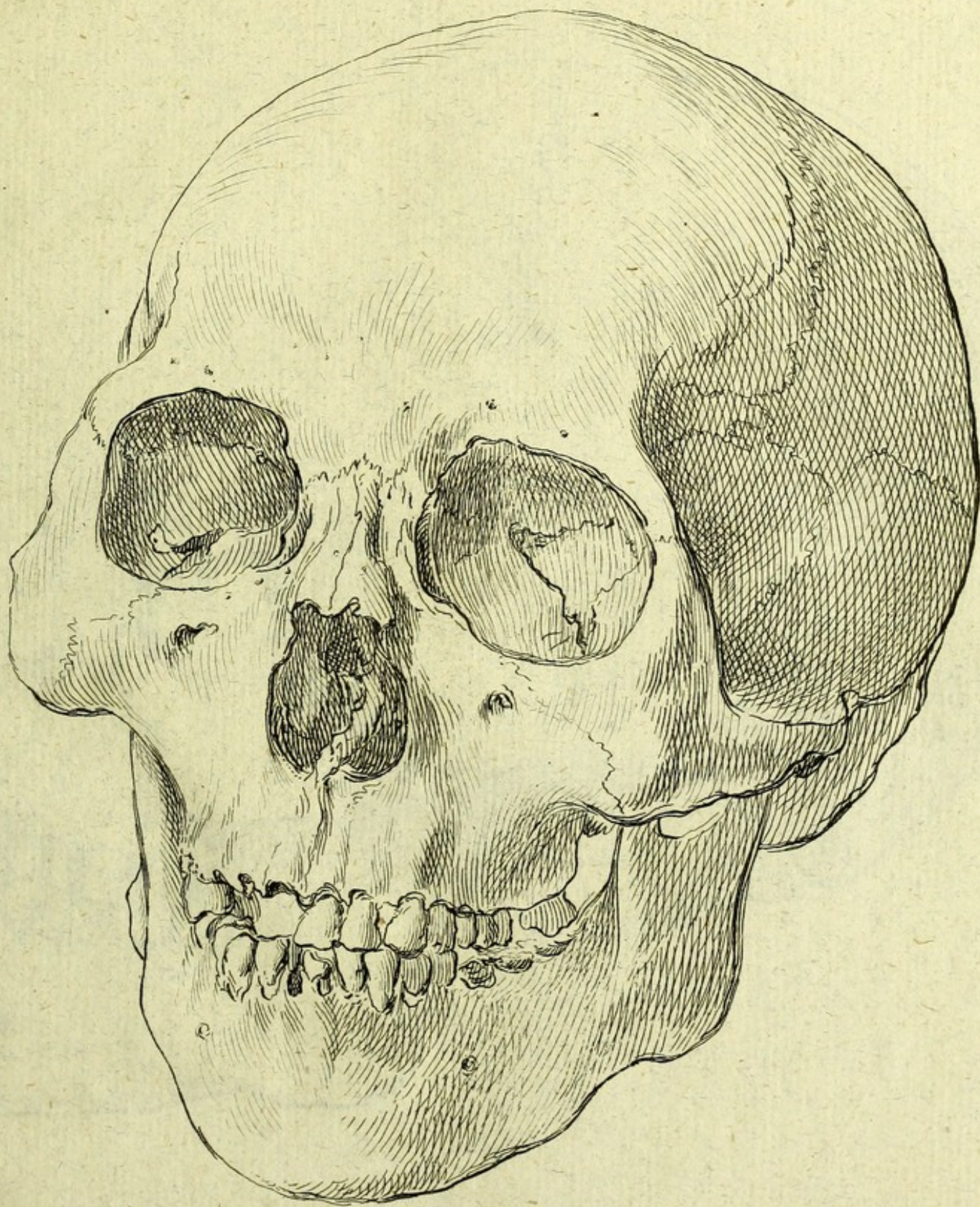
XIV *Calmucci secundi.*

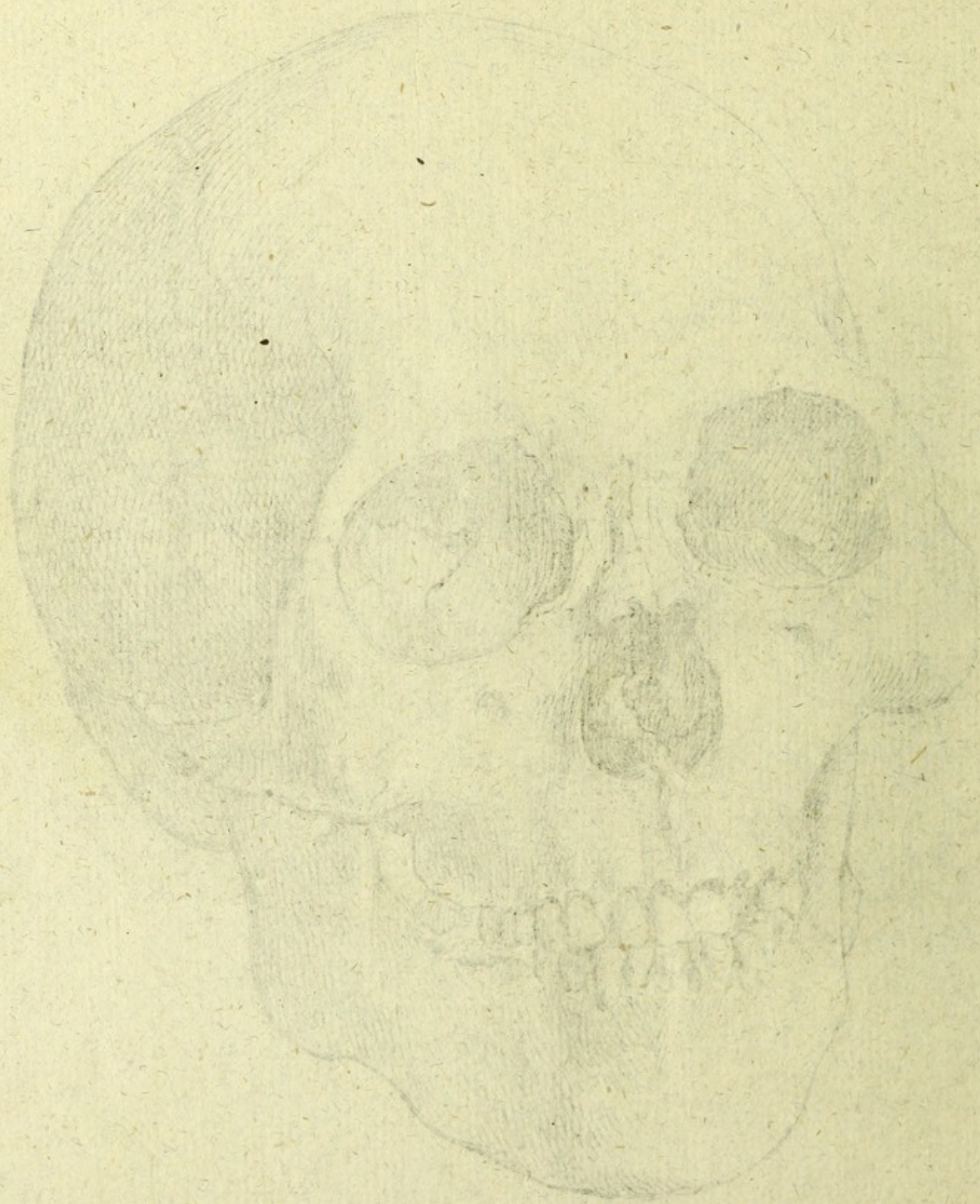
XV. *Jacutae.*

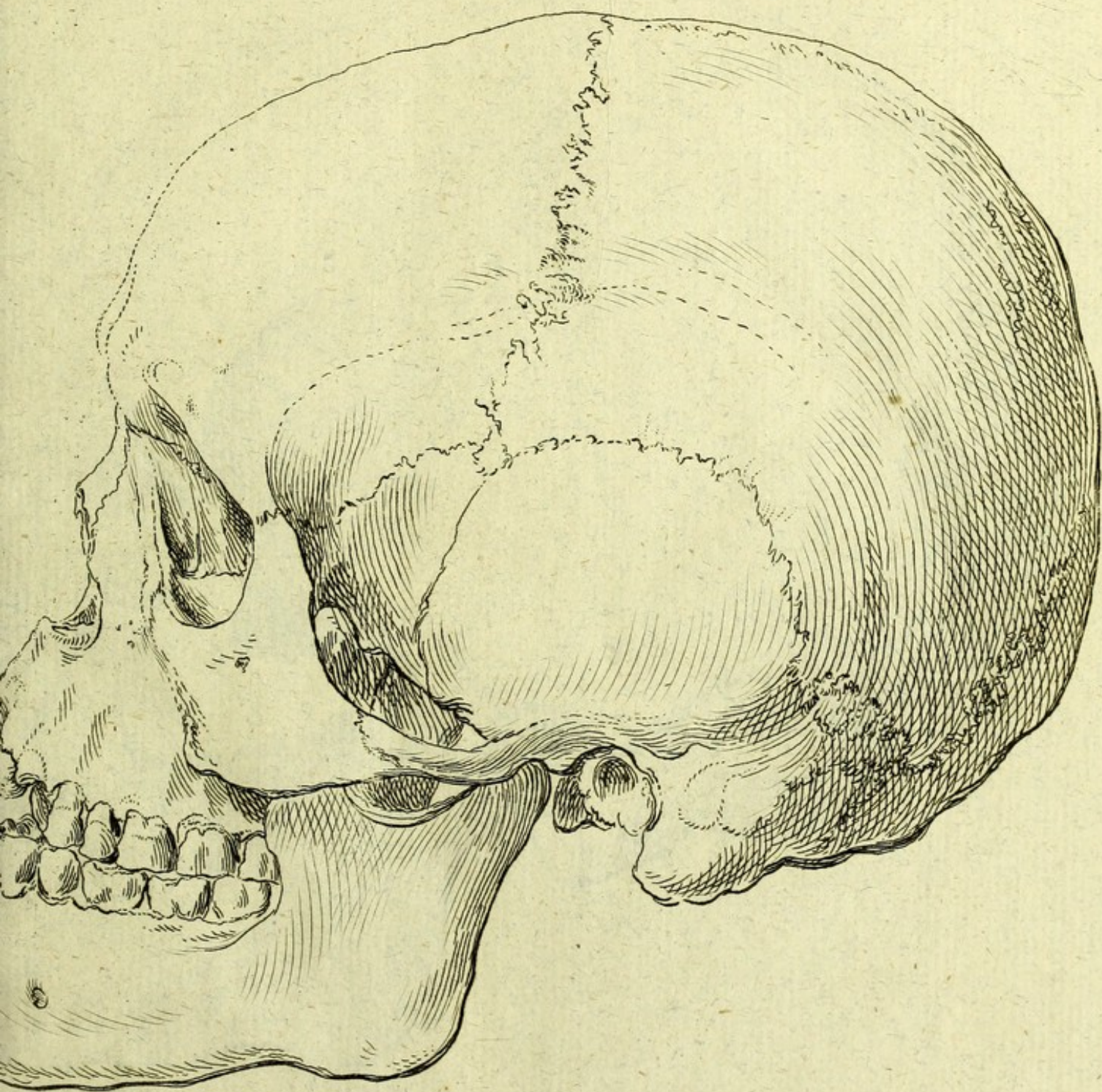
W. H. H. H.

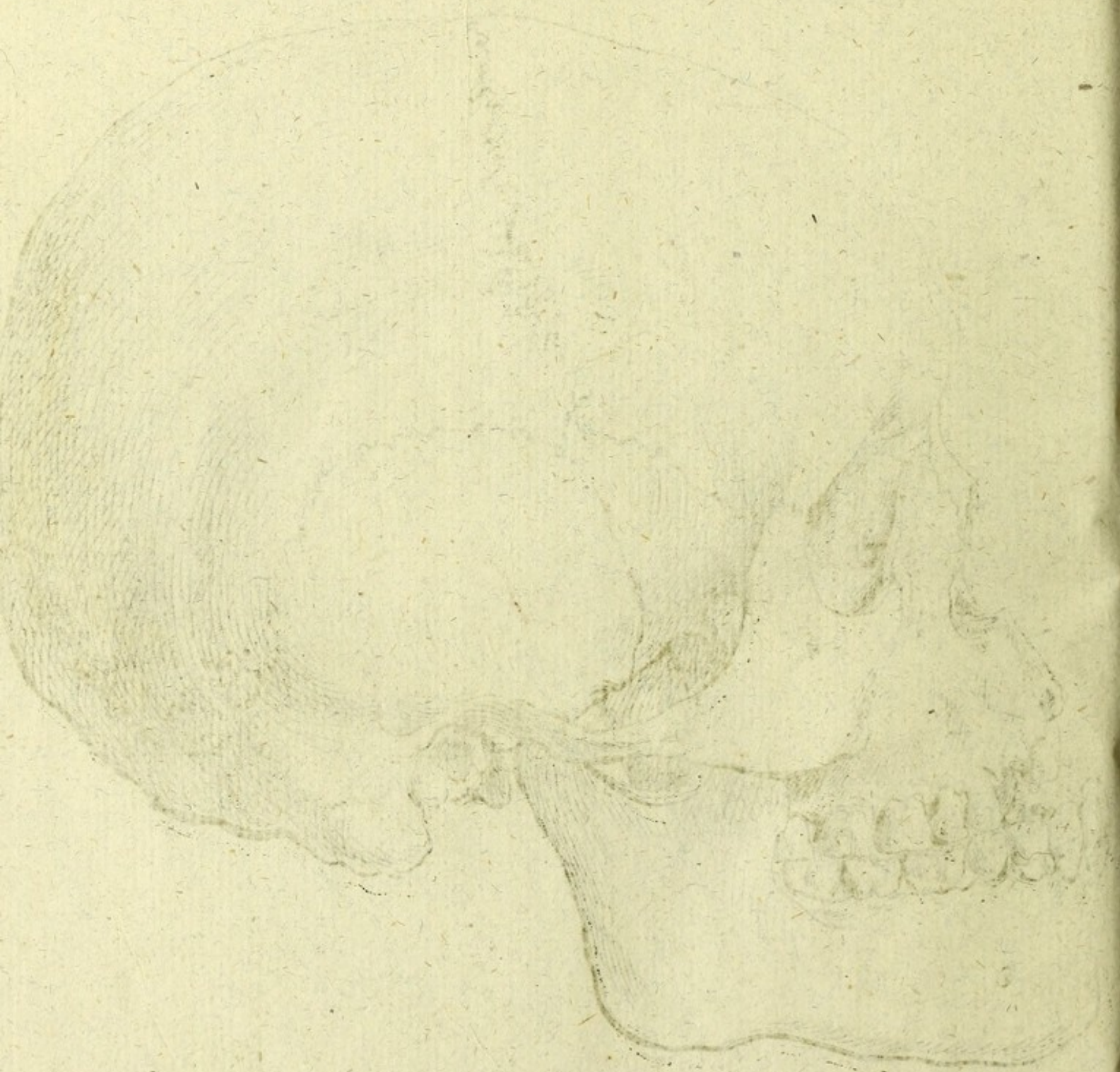
XVI *Tungusae*

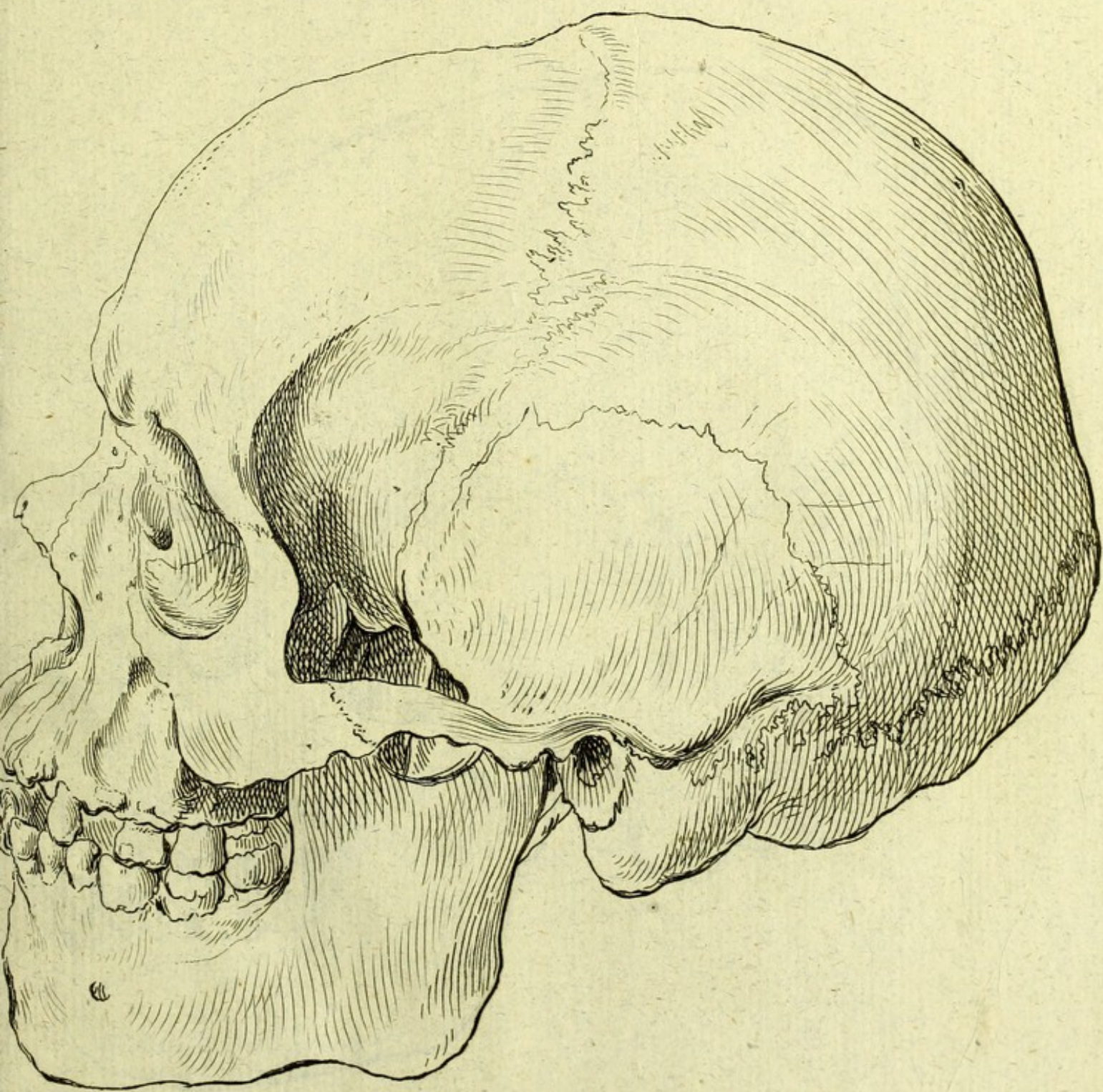
Wm. Thompson

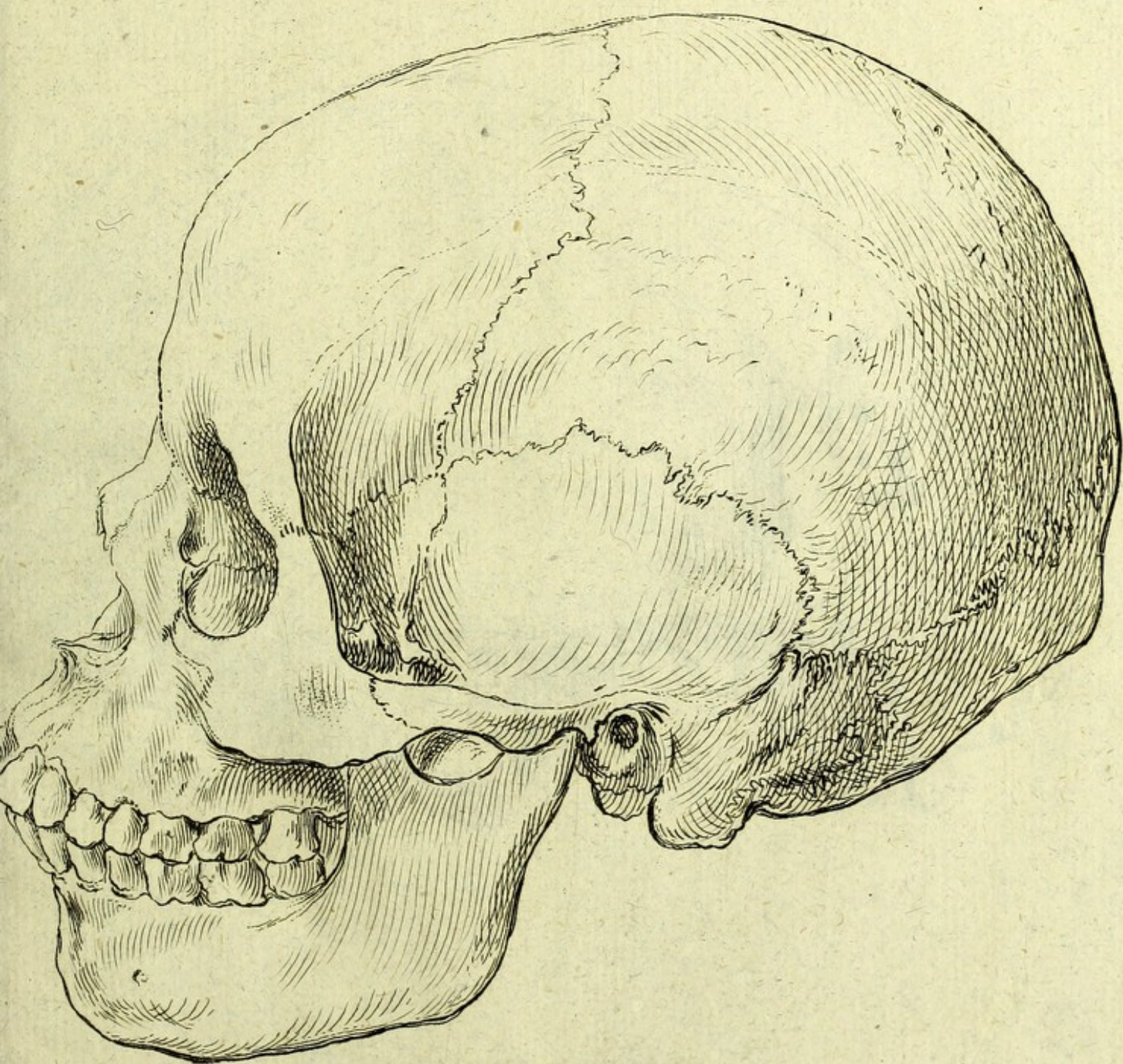
XVIII. *Aethiopsis quarti.*

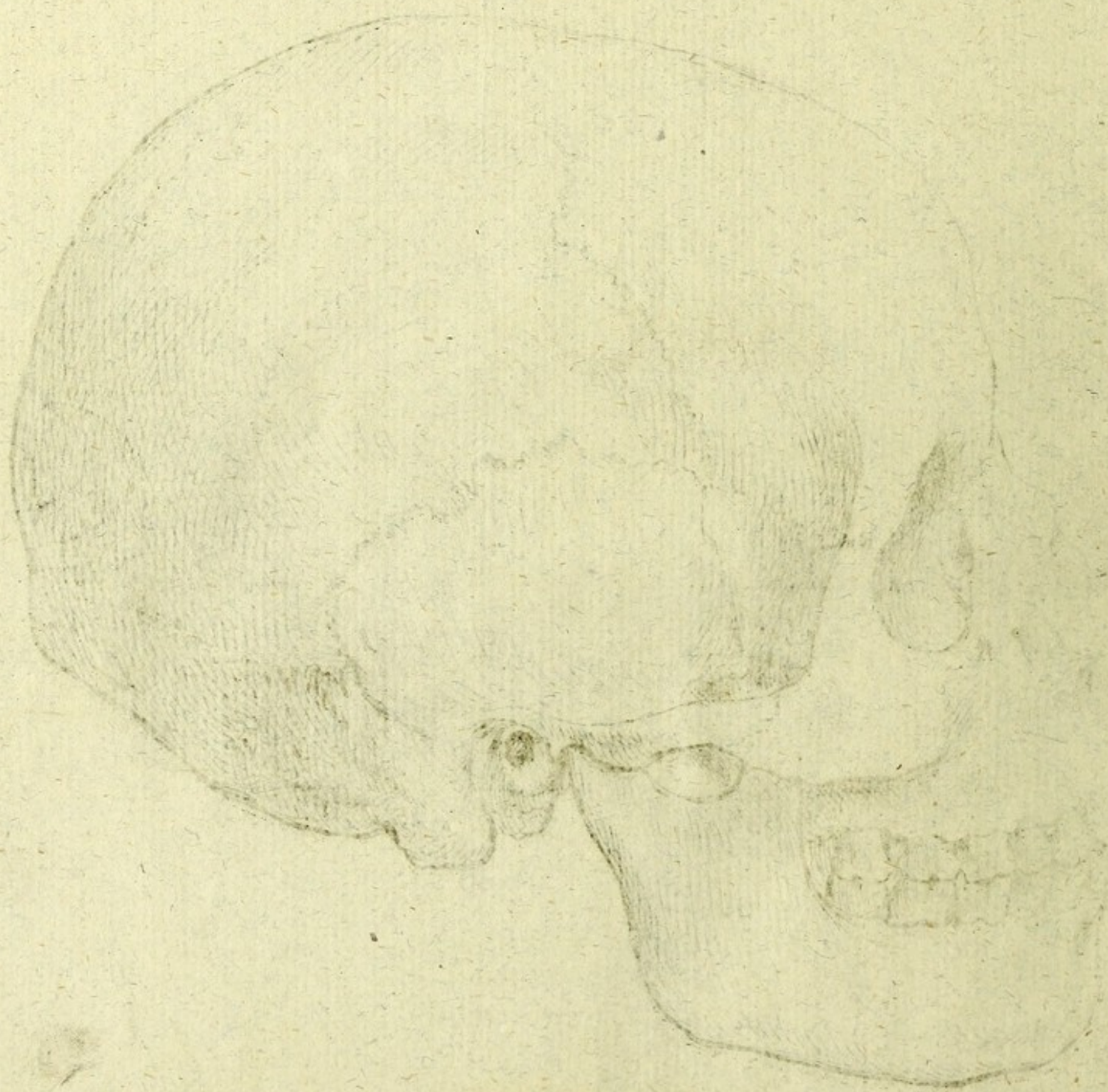
1871-1872

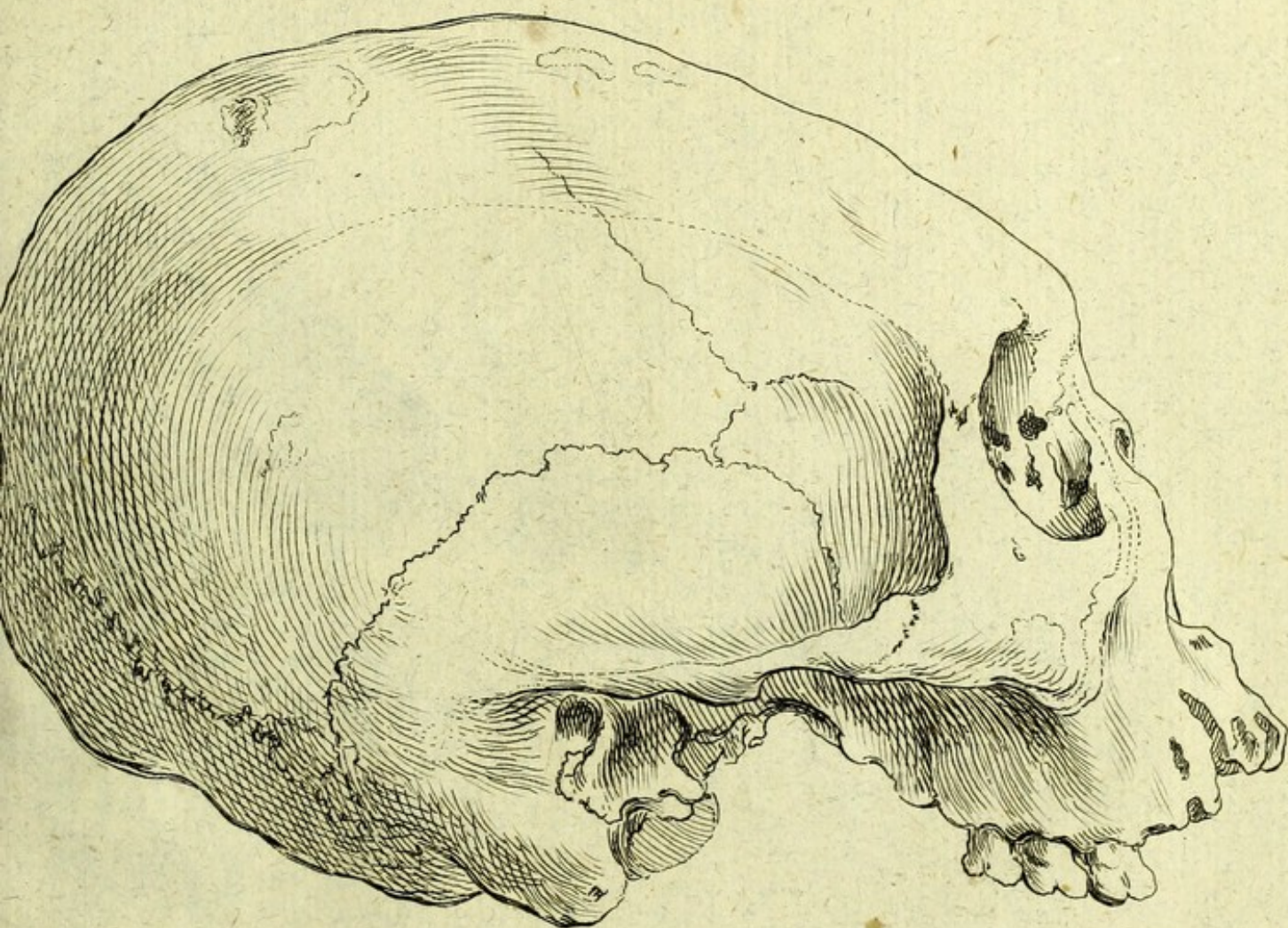
XVIII. *Aethiopsis quinti Congensis.*

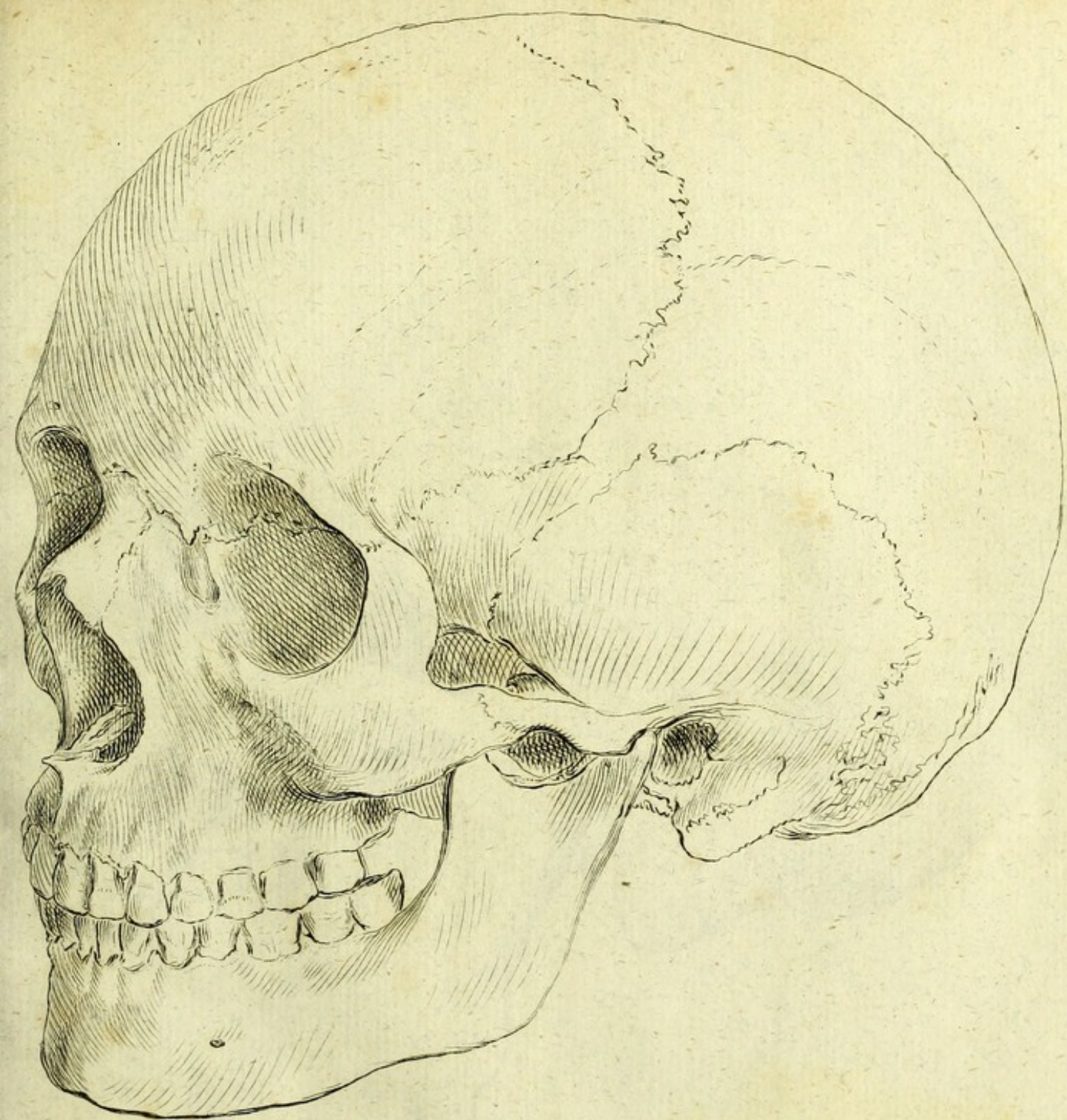
XIX. *Aethiopsae Guineensis.*

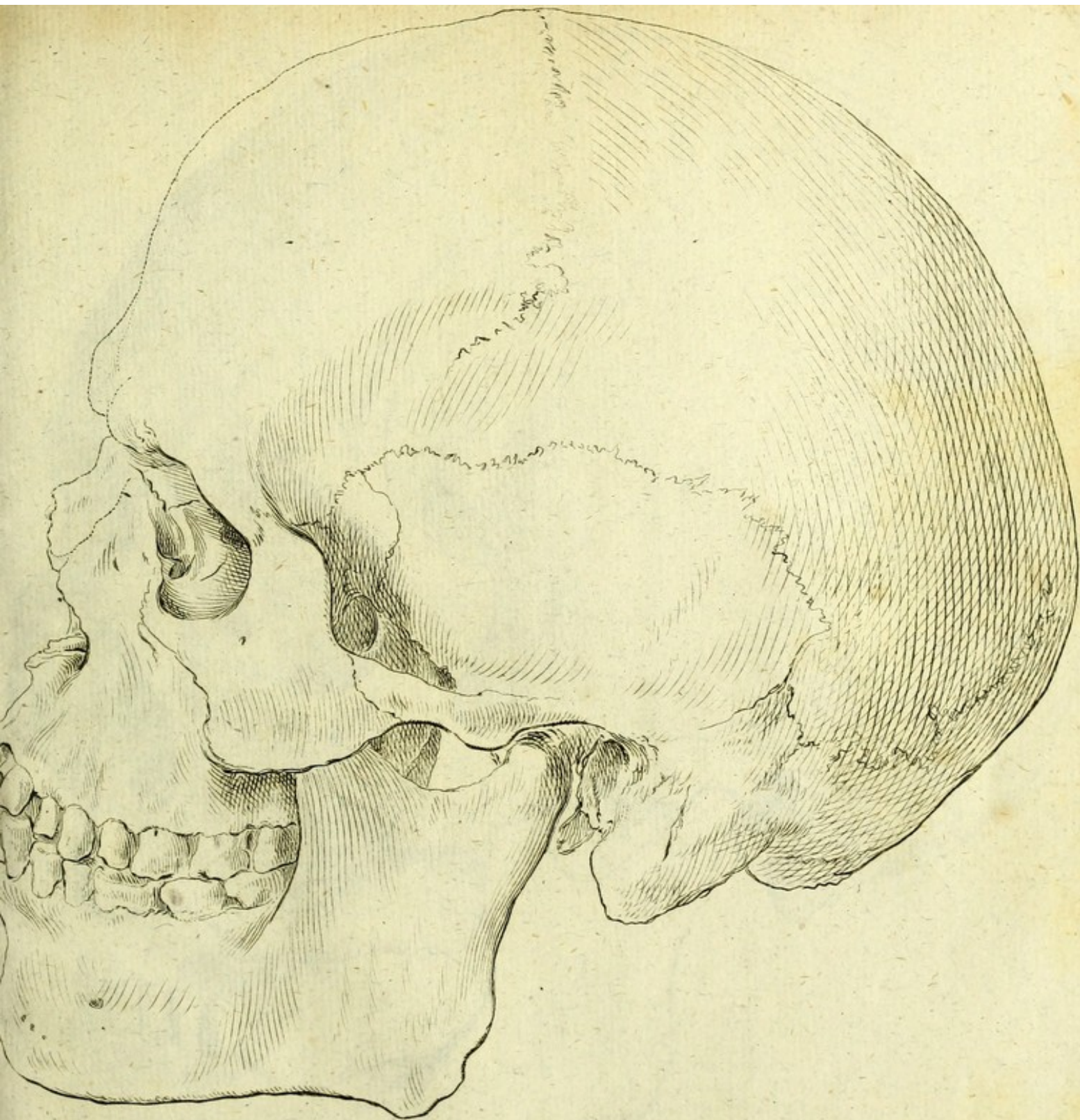
127. - *Pharyngodon* *gambusia*

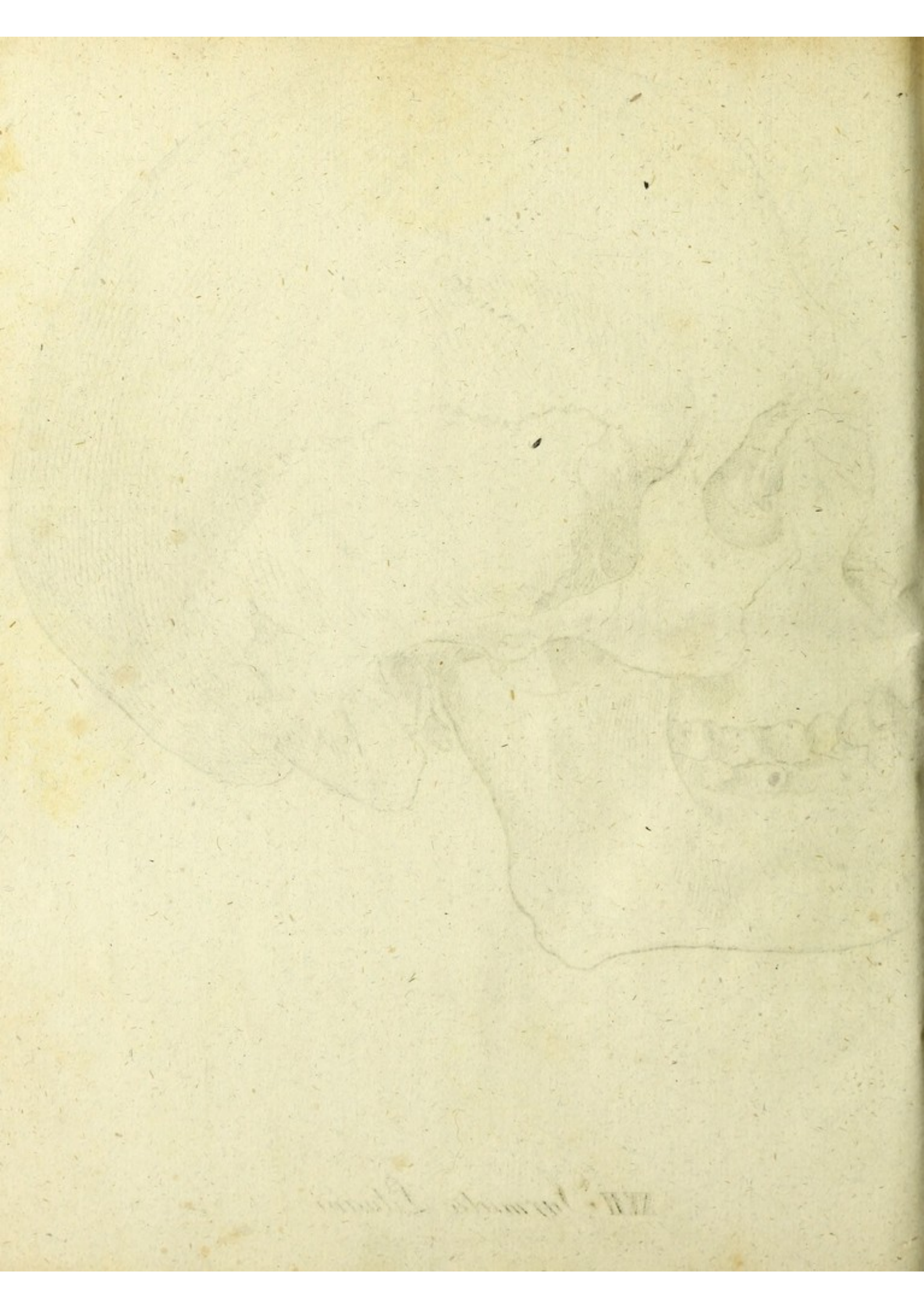
XX. *Feminae caribaeae*
ex insula S^{ti} Vincentii.

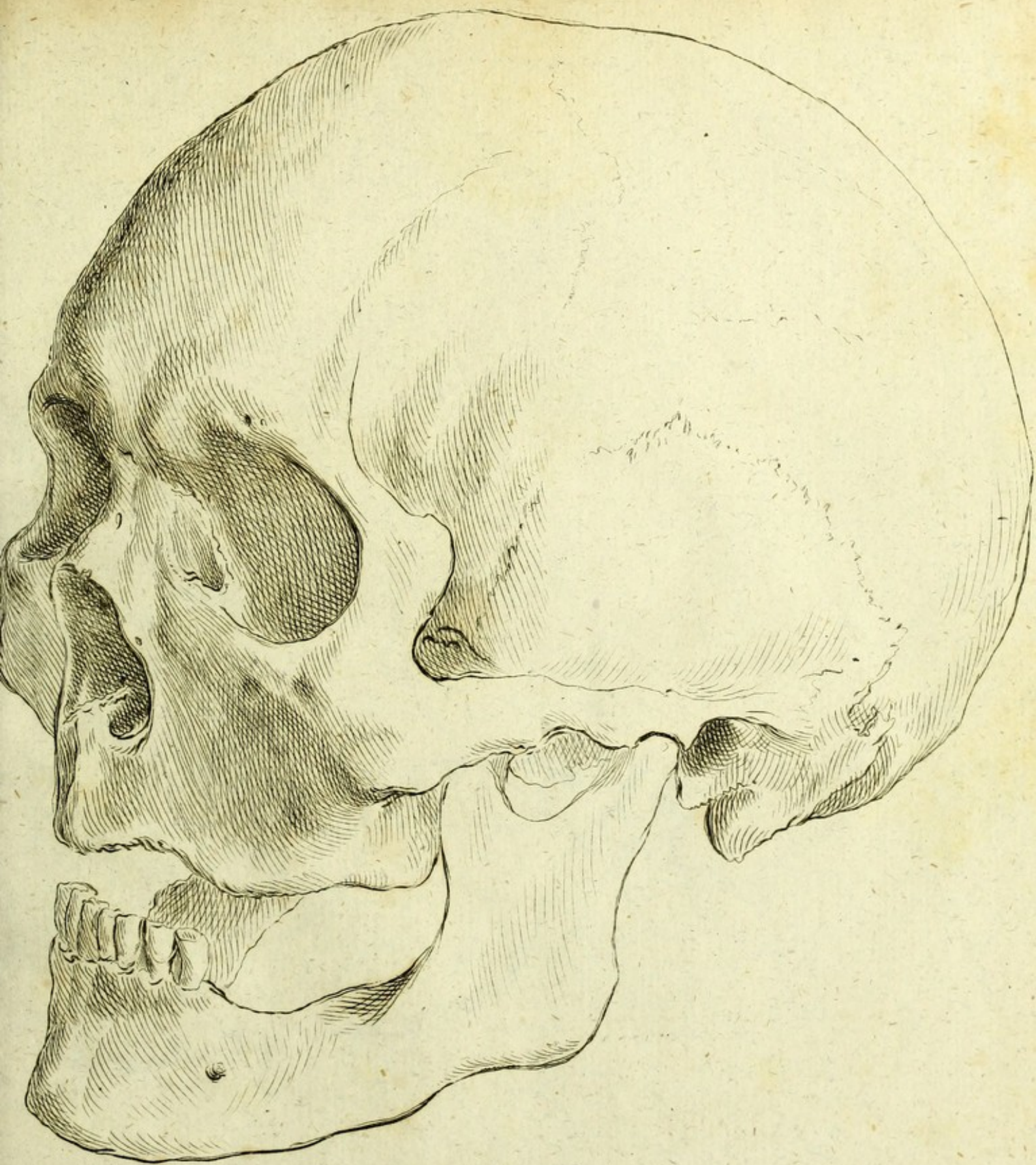
XII. *Femina Georgiana.*

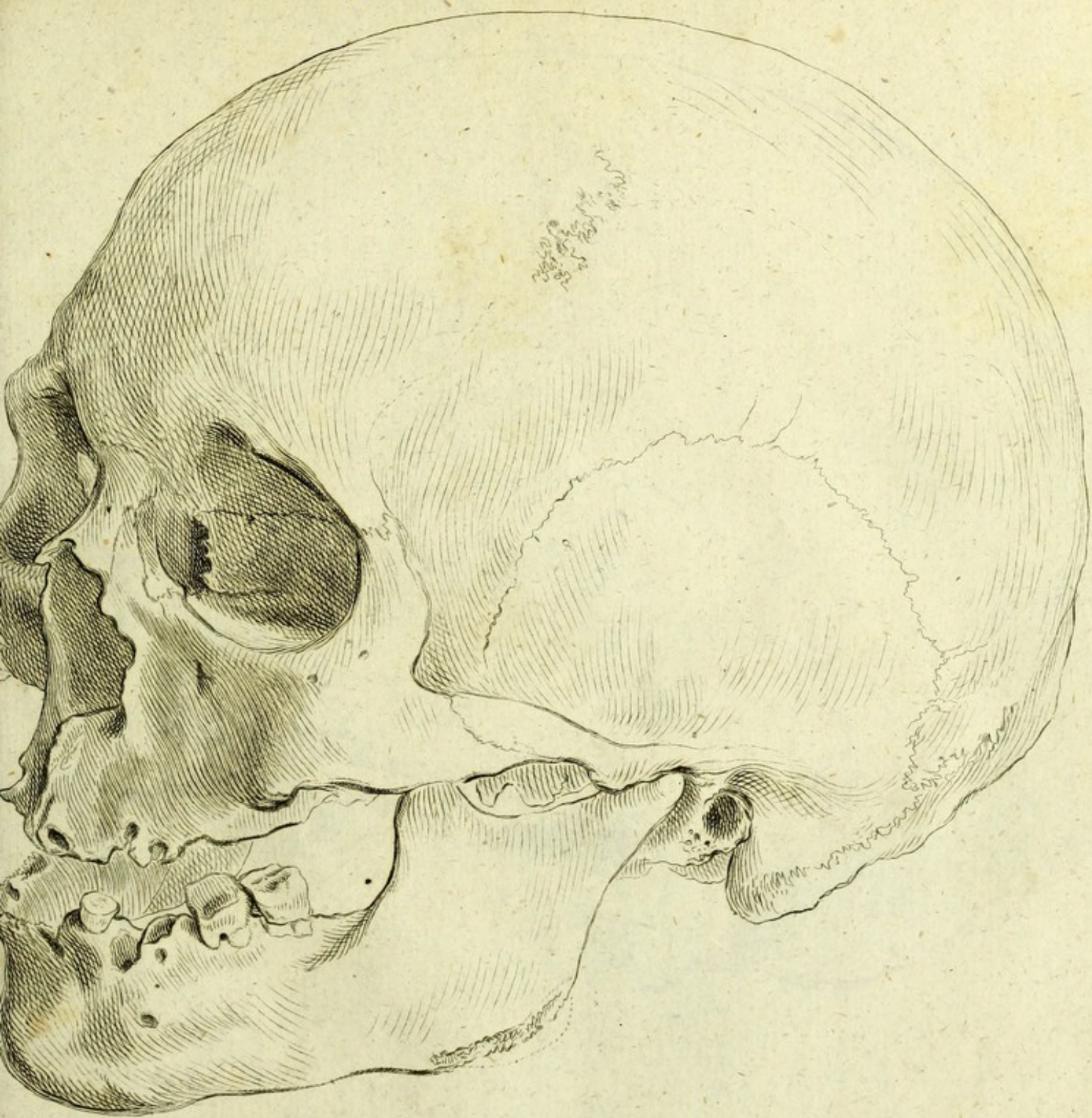
XVII. *Sarmatae Lituani.*

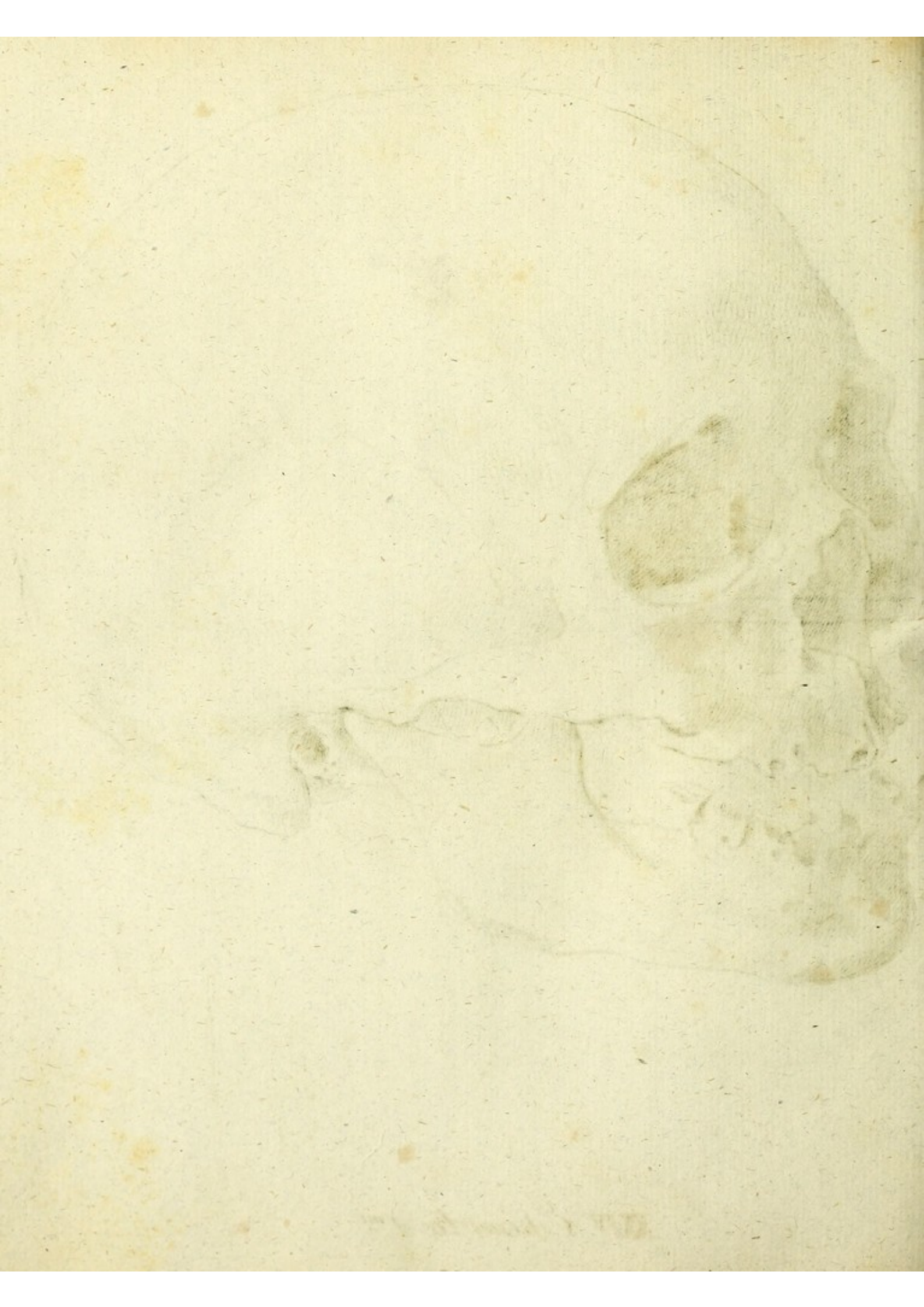
Wm. L. ...

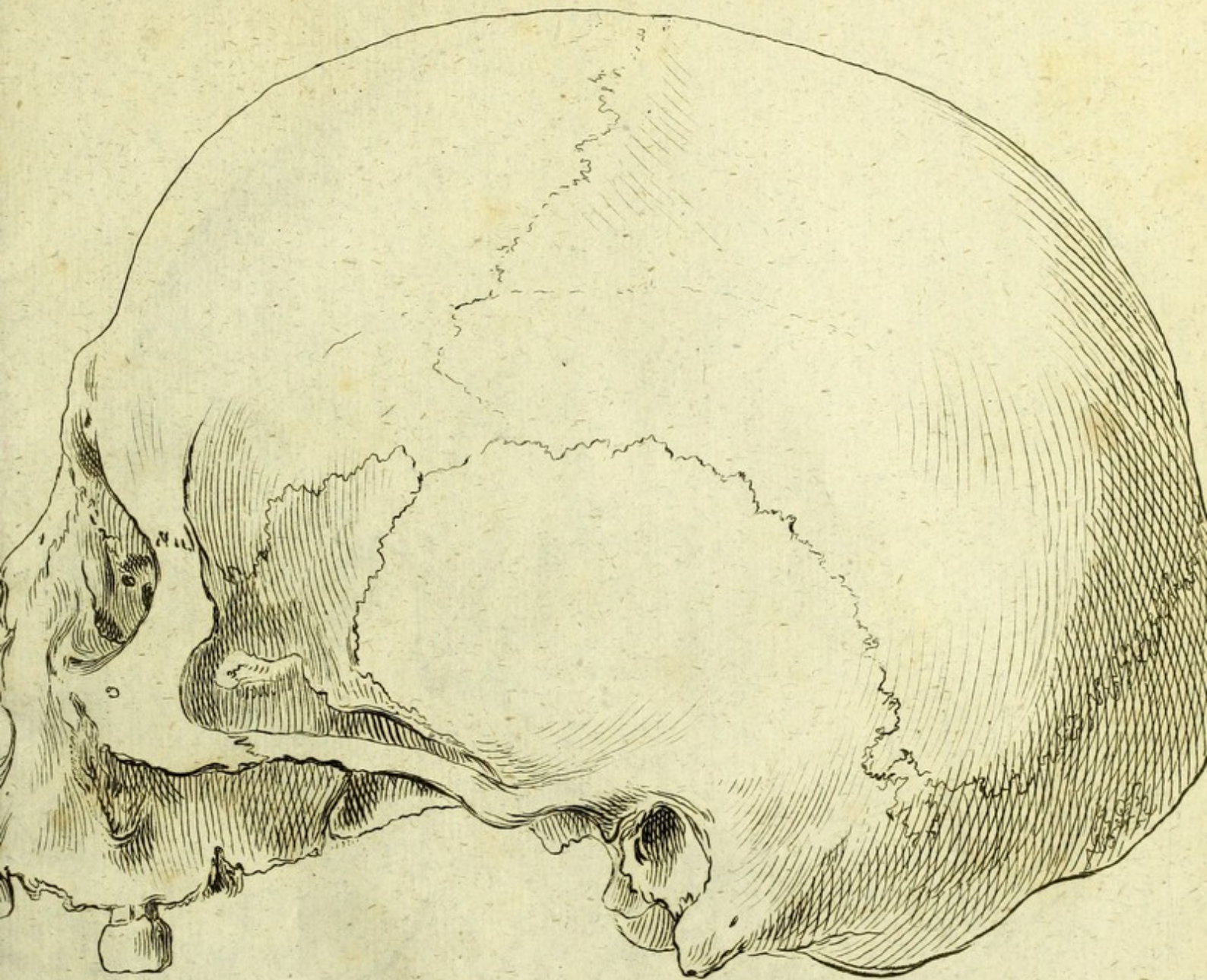

XVIII *Sinensis Daurici.*

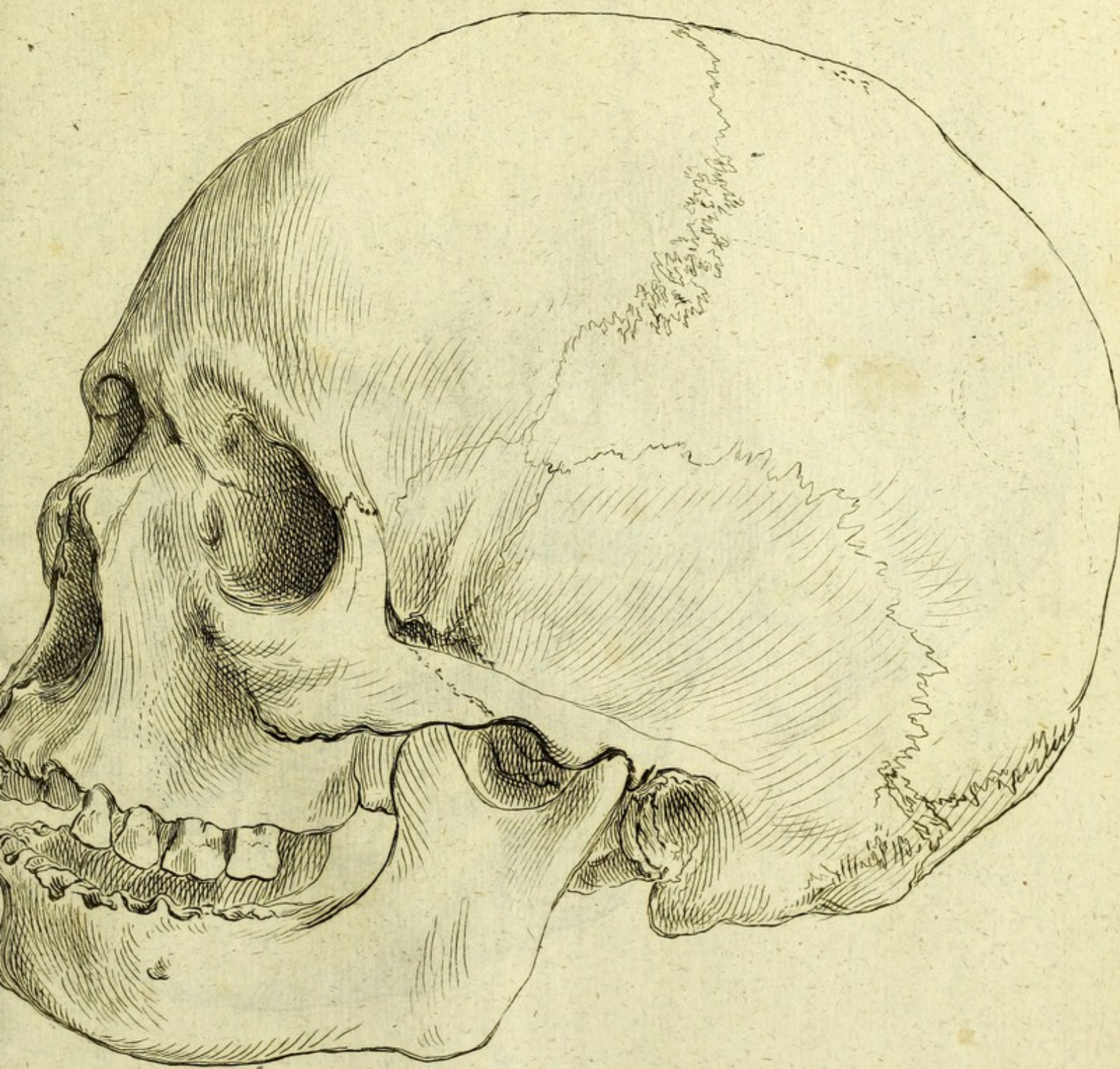

XXIV *Eskimotæ* 1^{mi}.

XXV Eskimote 2^d

XXVI *O. taheita*.

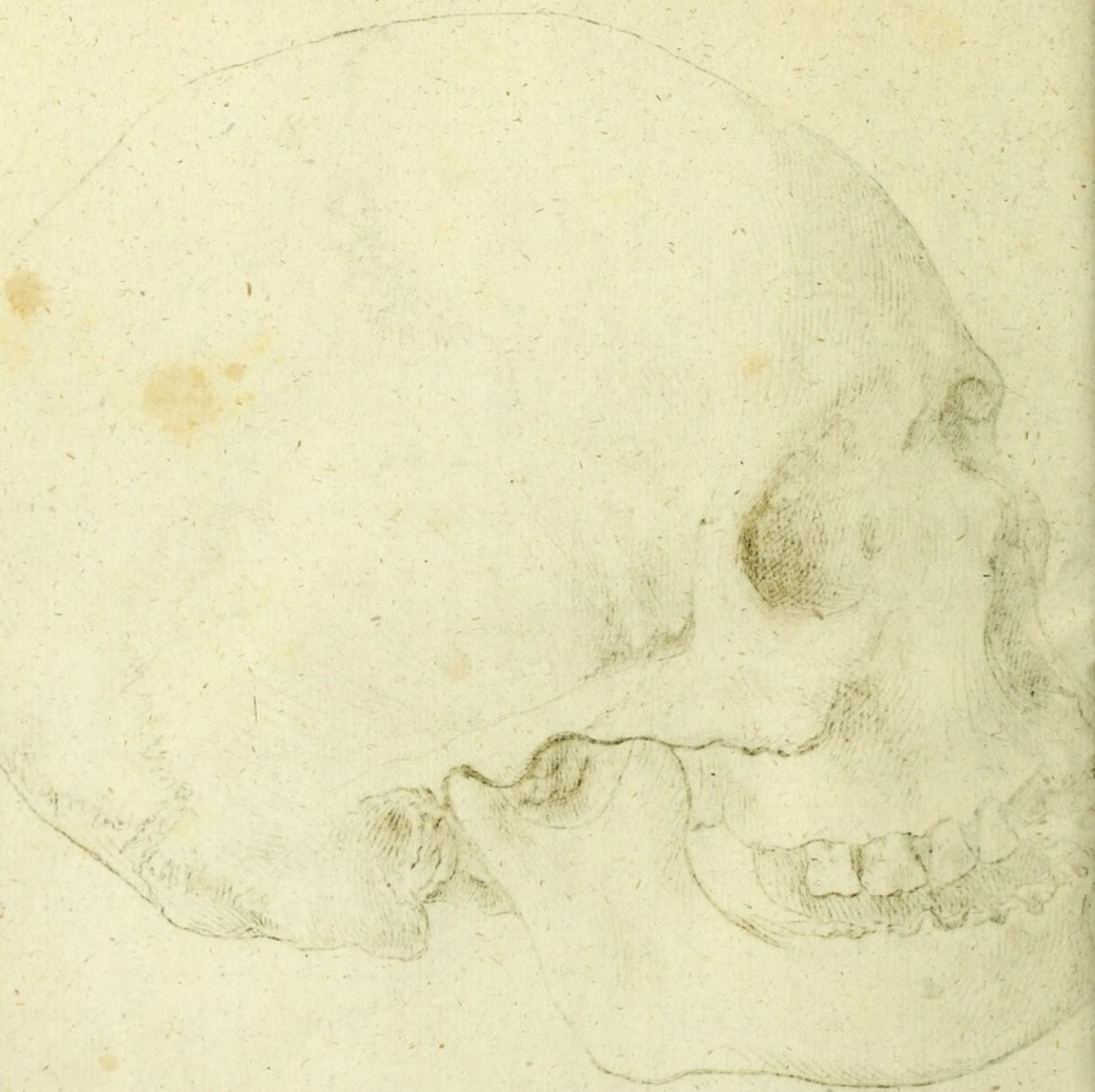
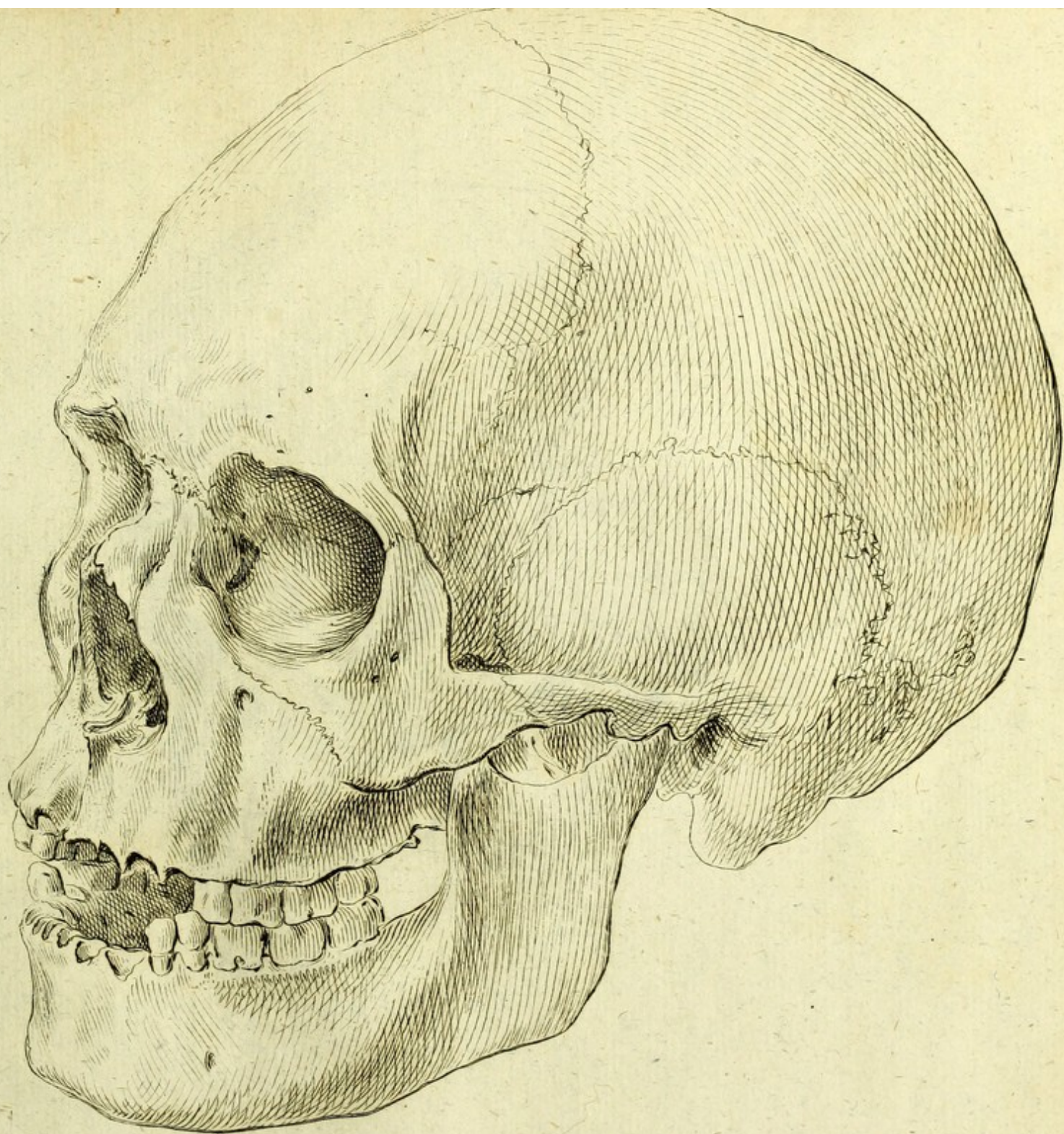

PLATE I. Skull of a human being.

XXVII. *Novo-Hollandi.*

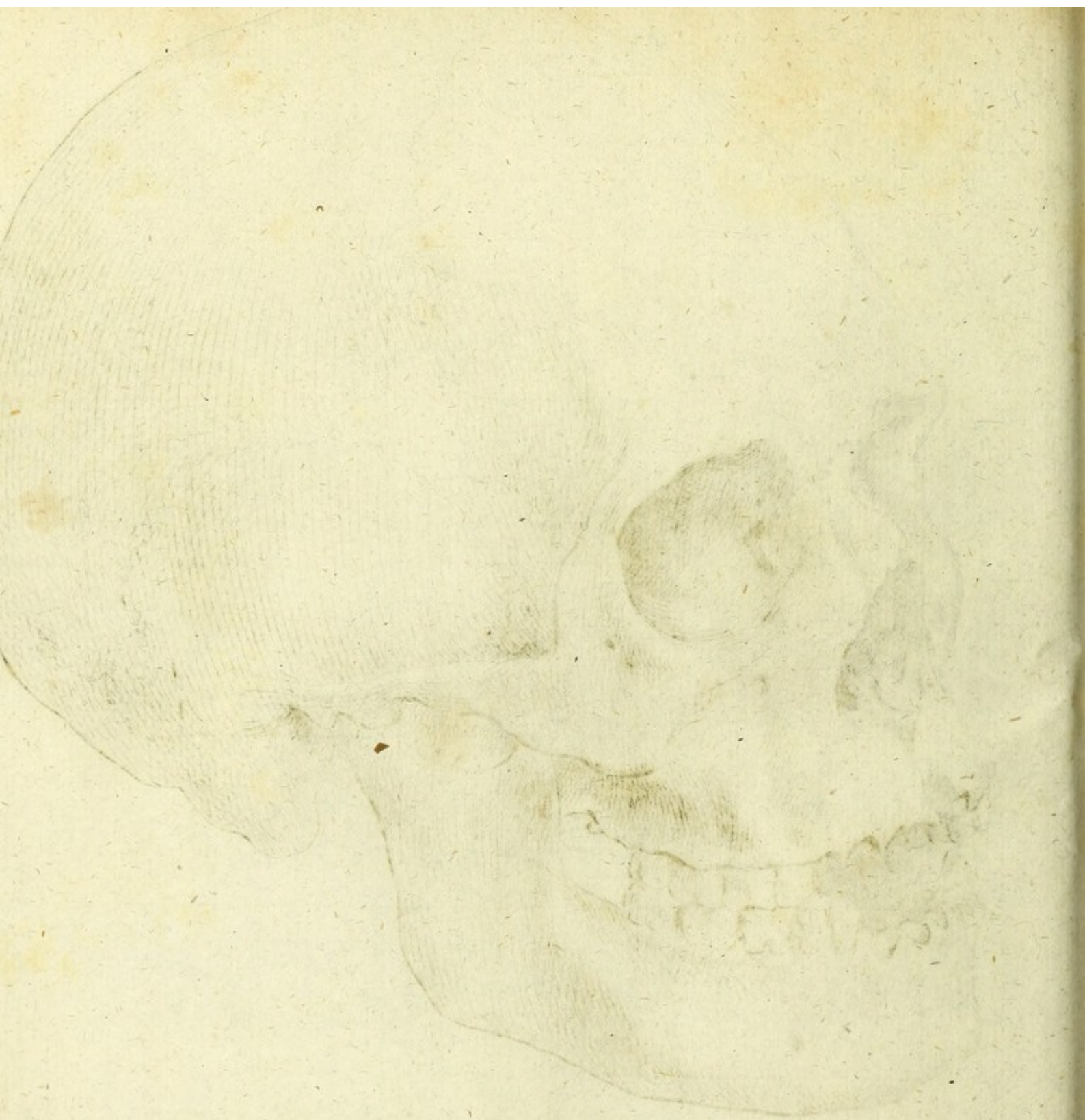
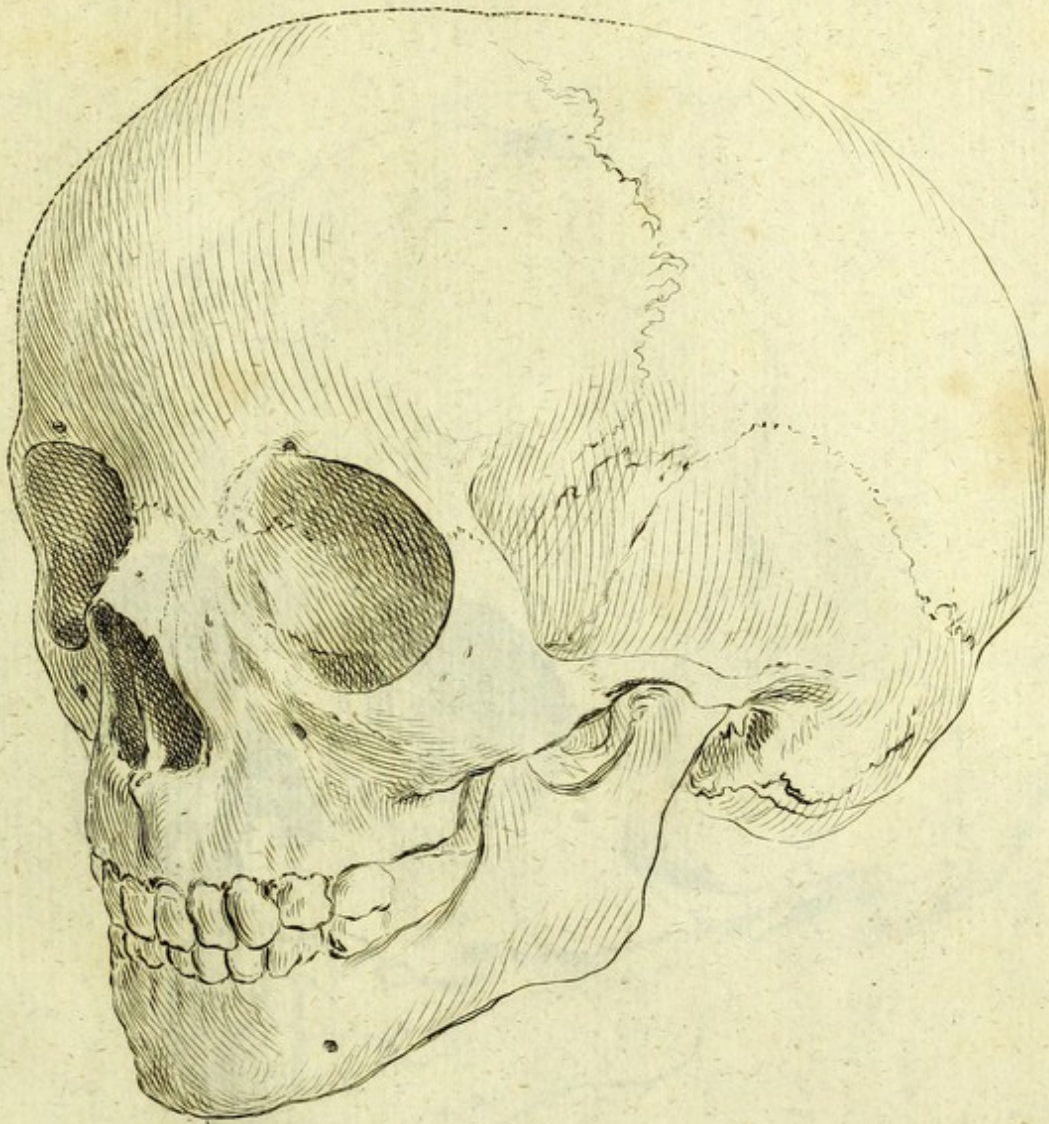

PLATE IV
The Skull

XXVIII Puellæ Judaicæ.

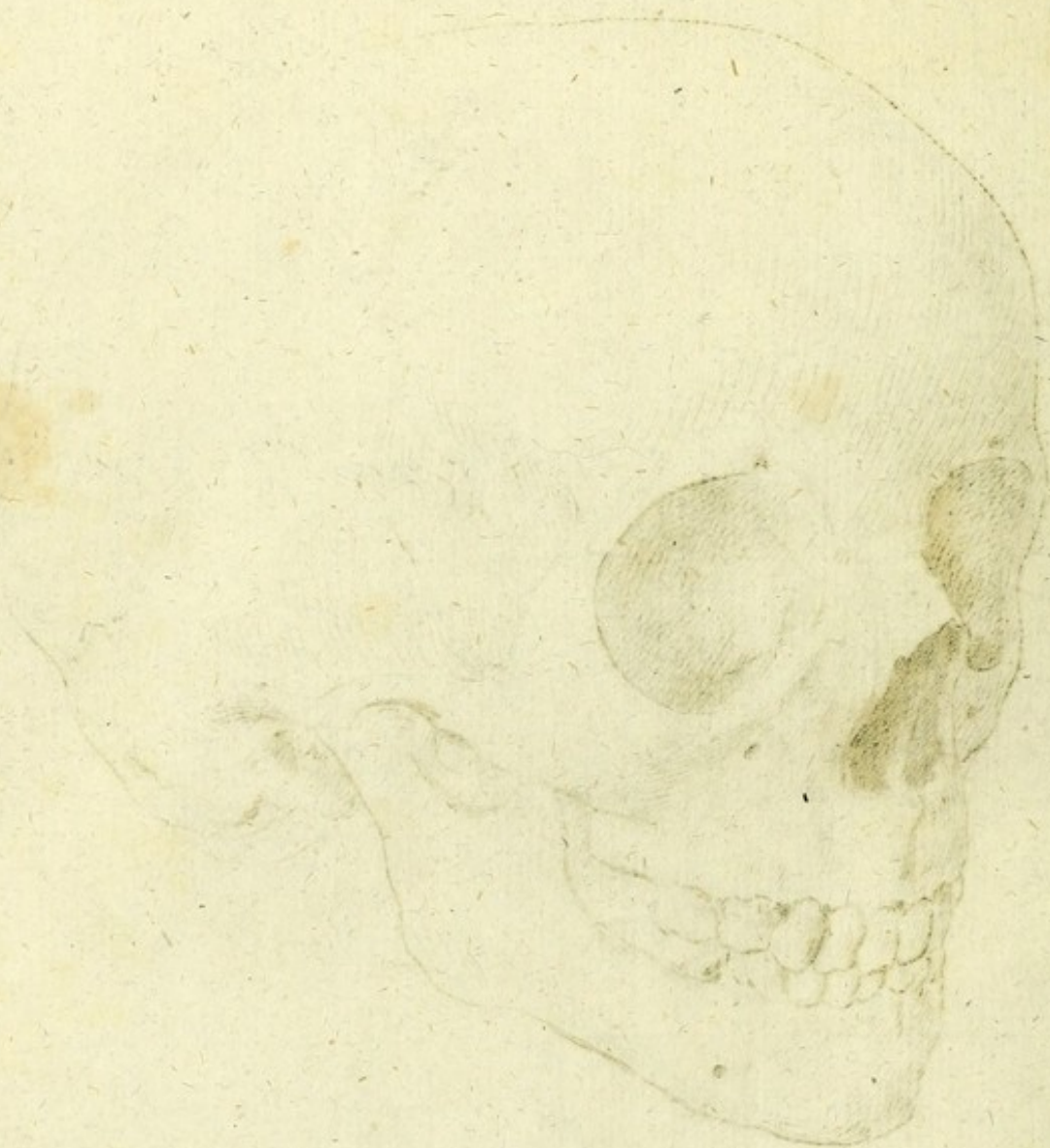
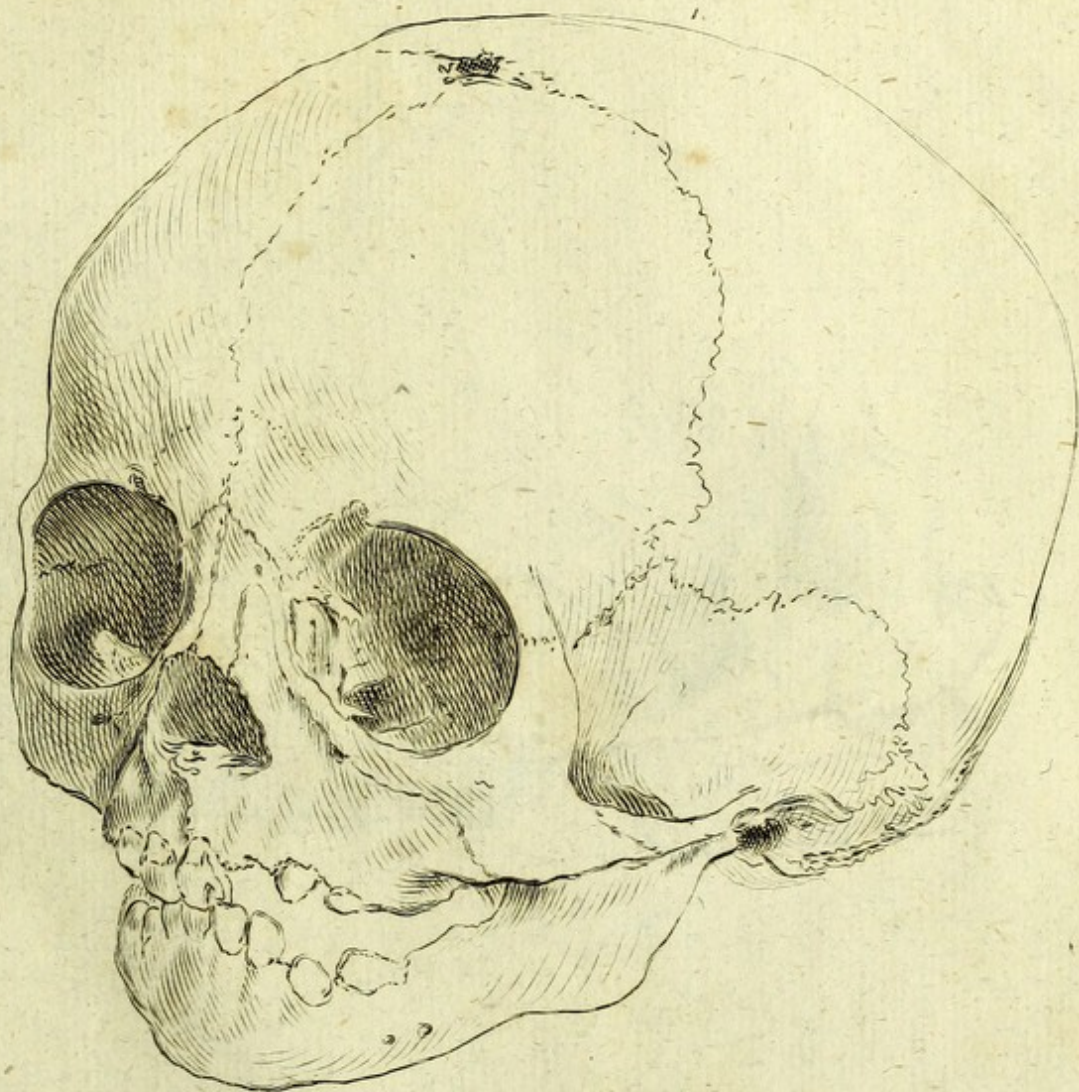
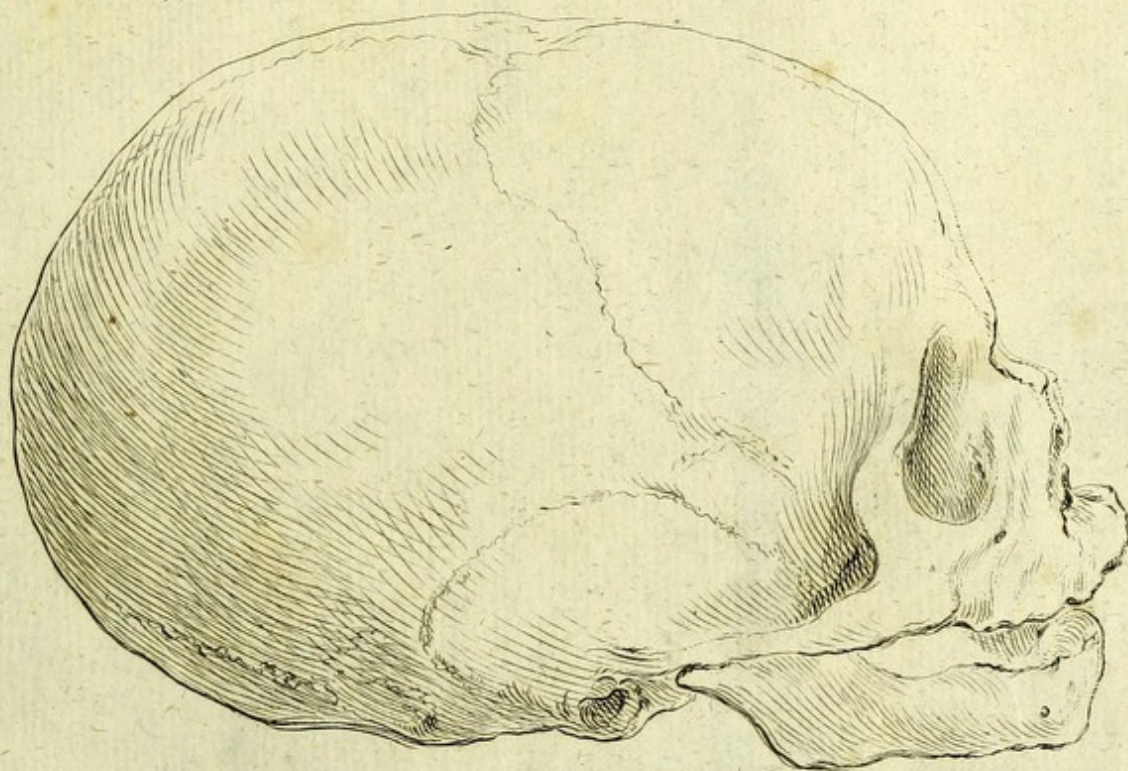

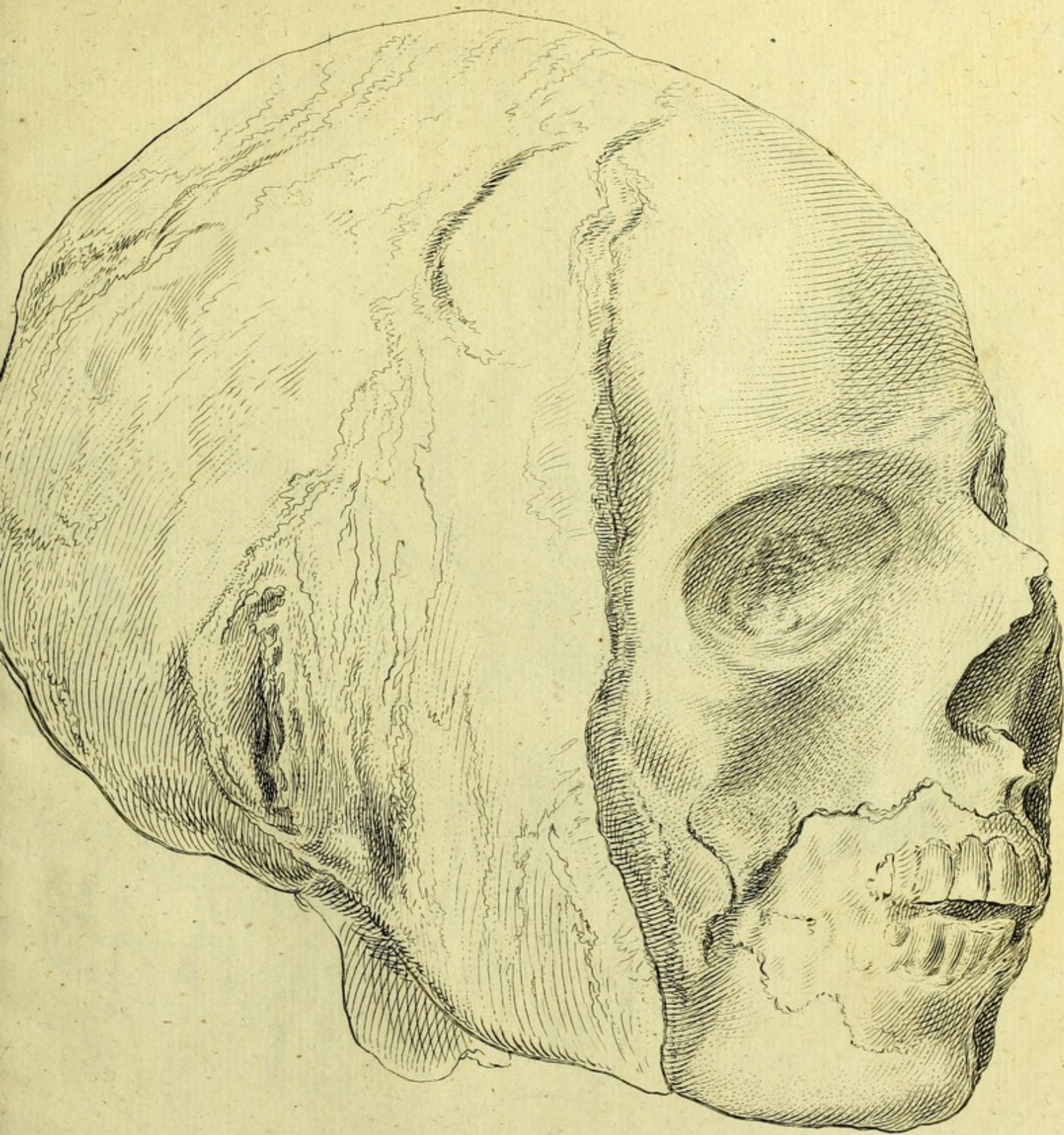
PLATE 1. THE SKULL

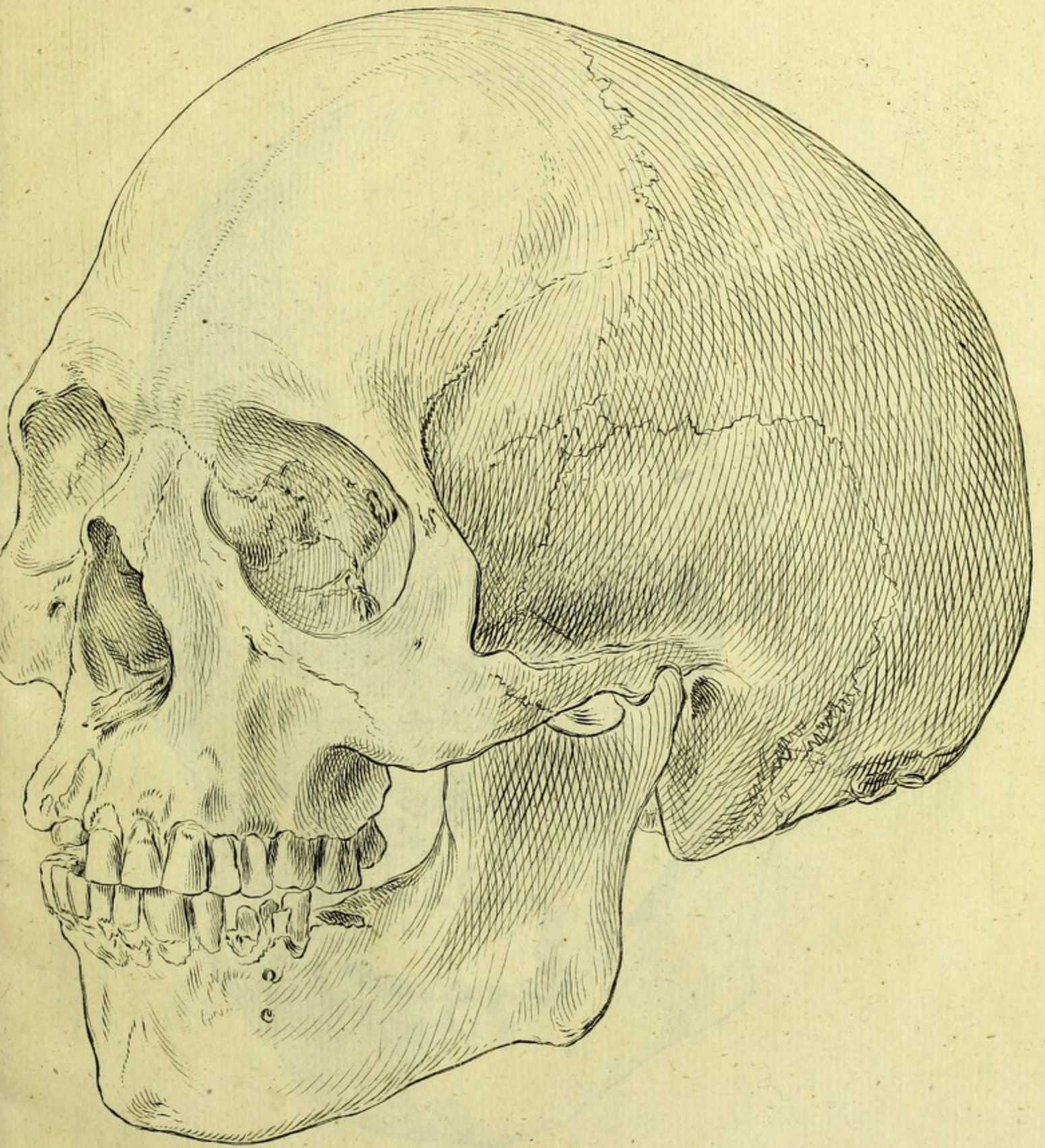
XXIX *Infantis Buræti.*

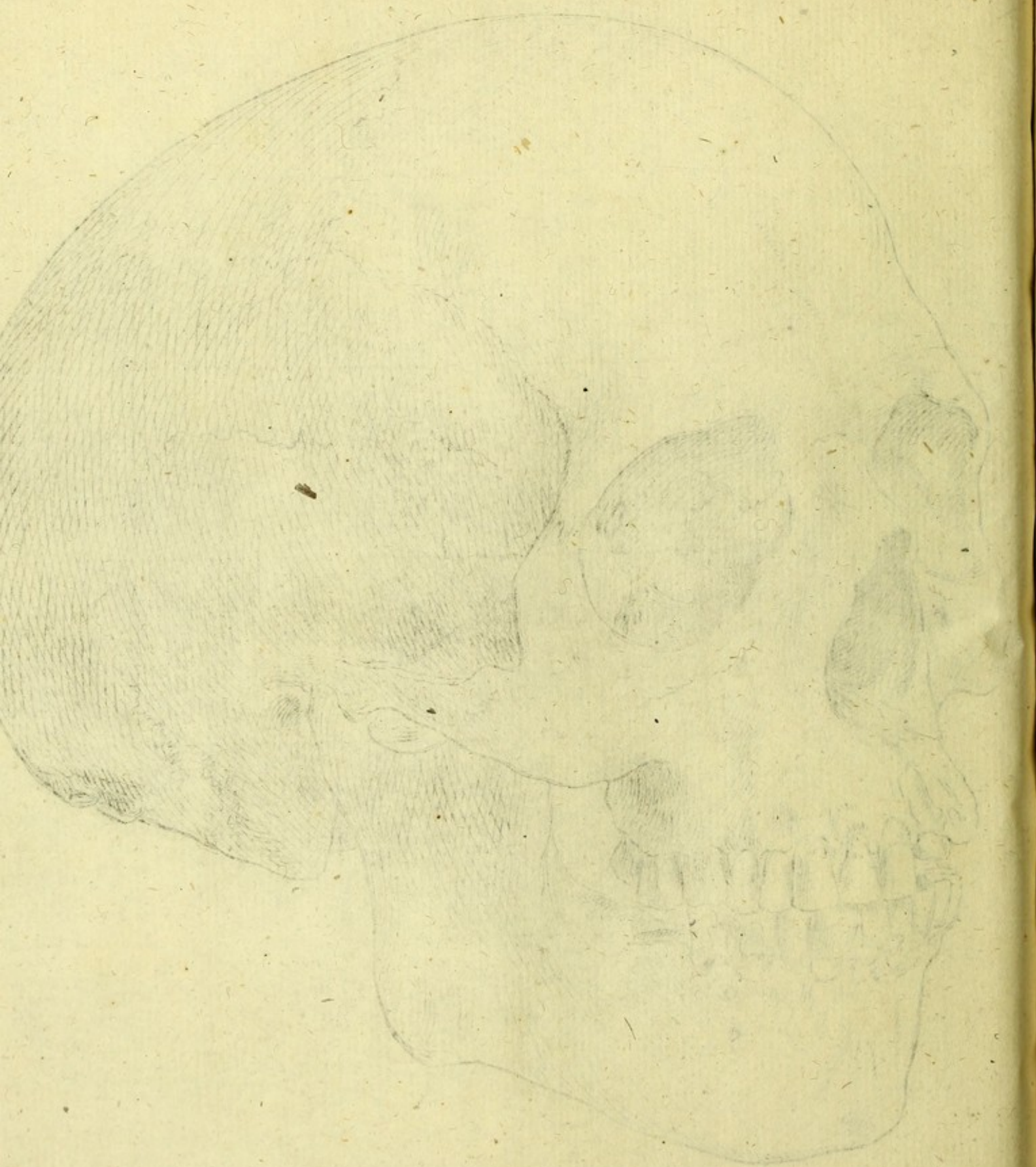
XXX. *Aethiopsis neonati.*

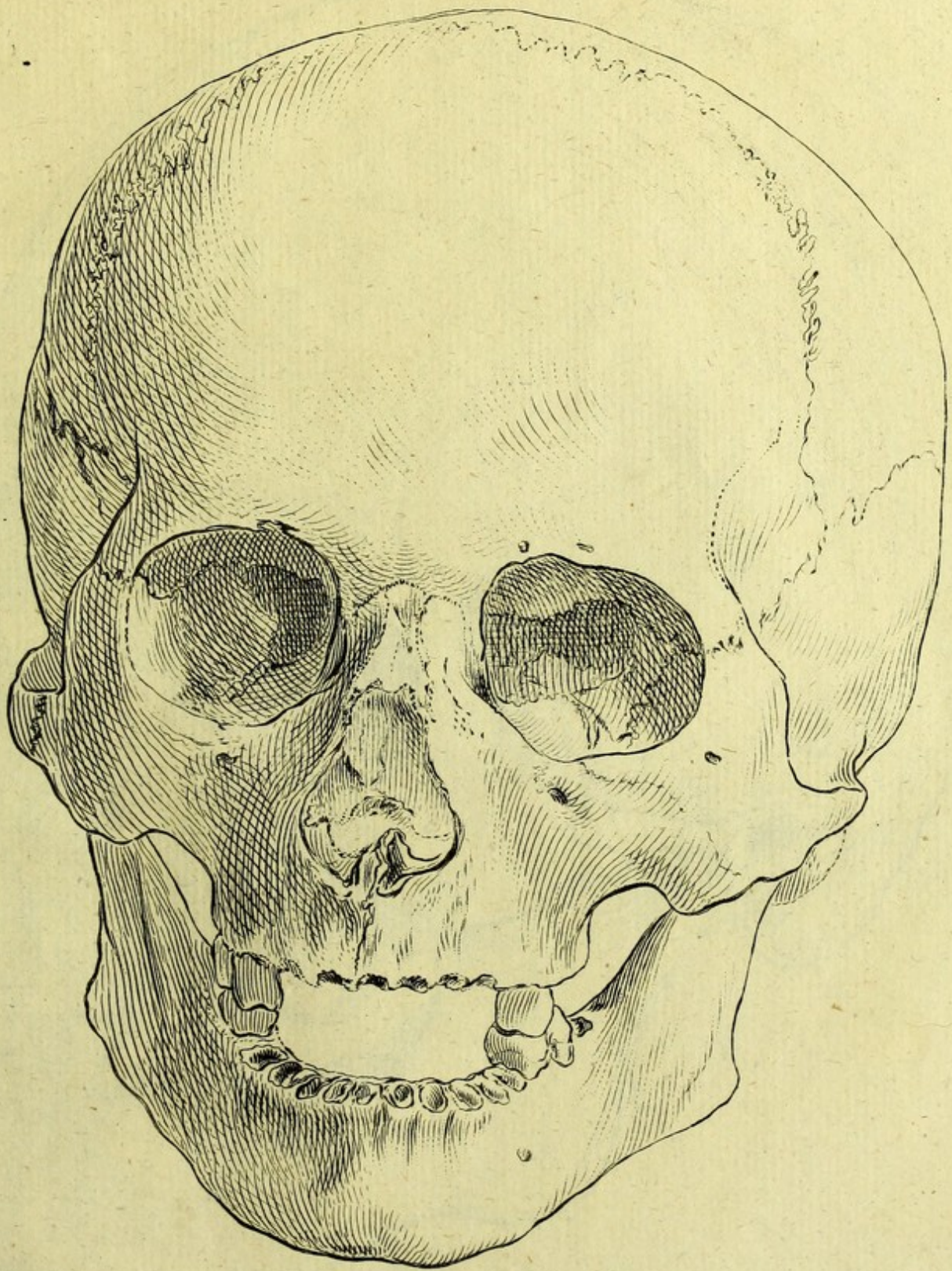
XXXI. *Mumiae Aegyptiacae 2^dae.*

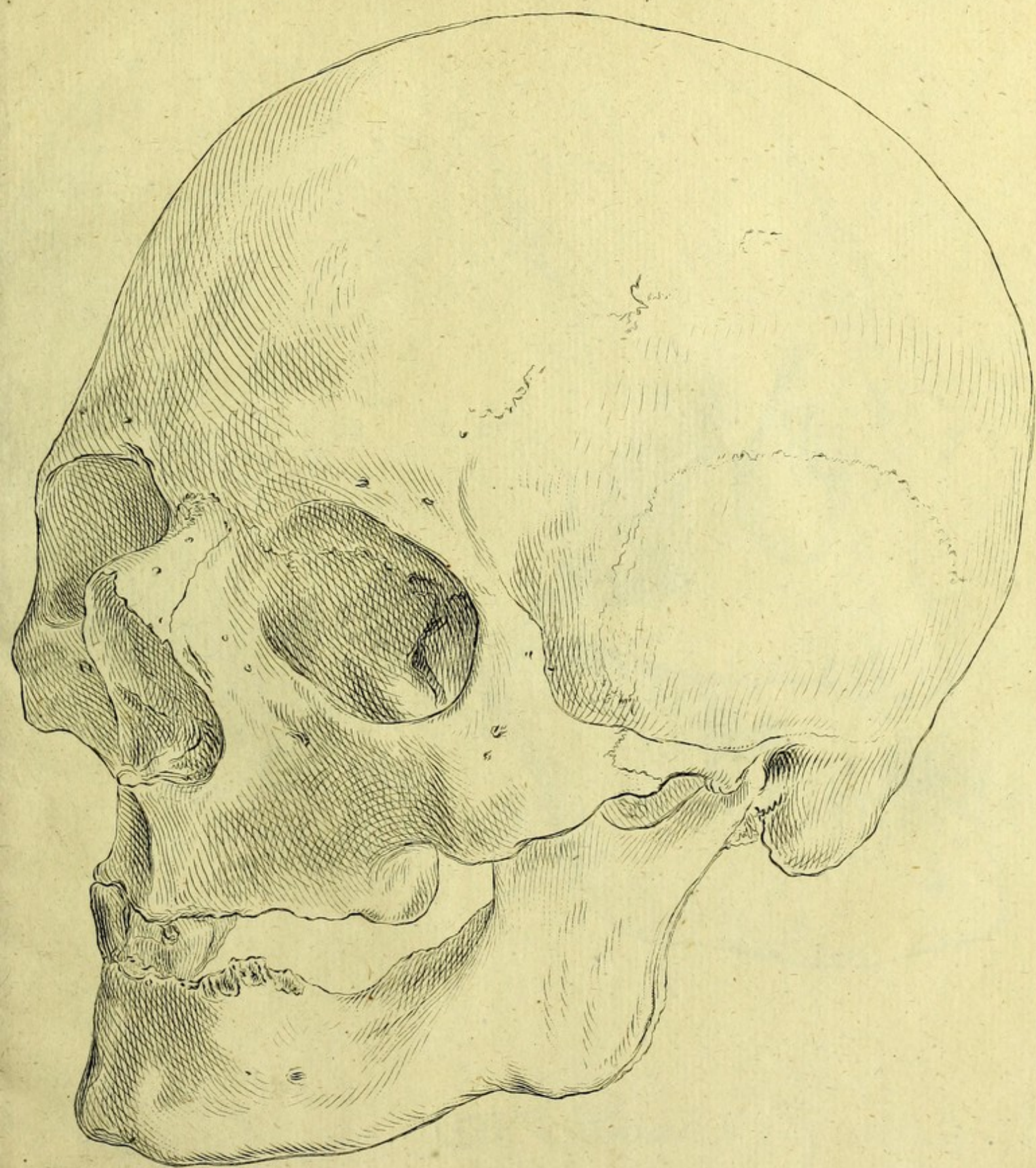
XXXII. *veteris Romani militis
praetoriani.*

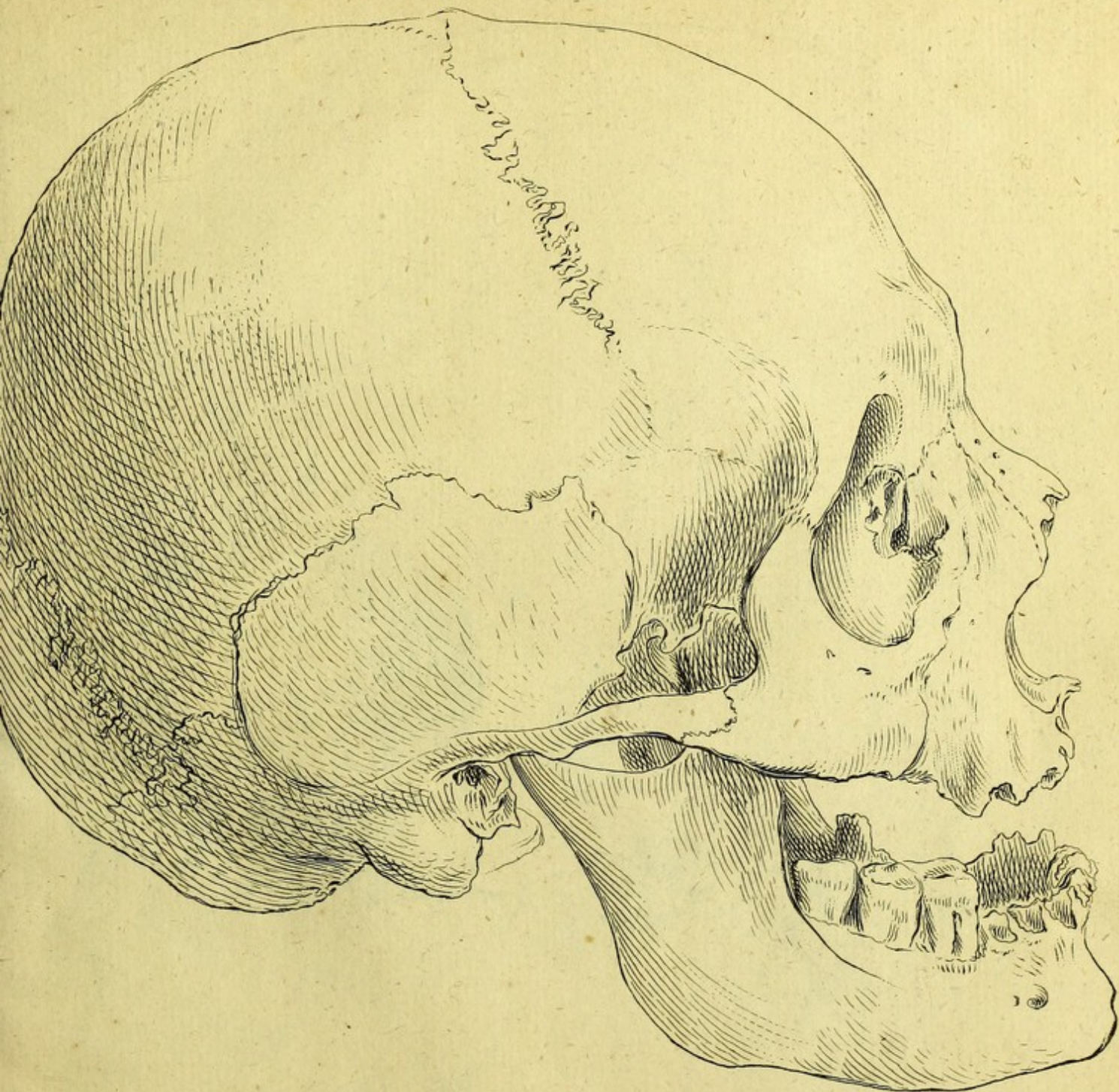
Human skull - 1871

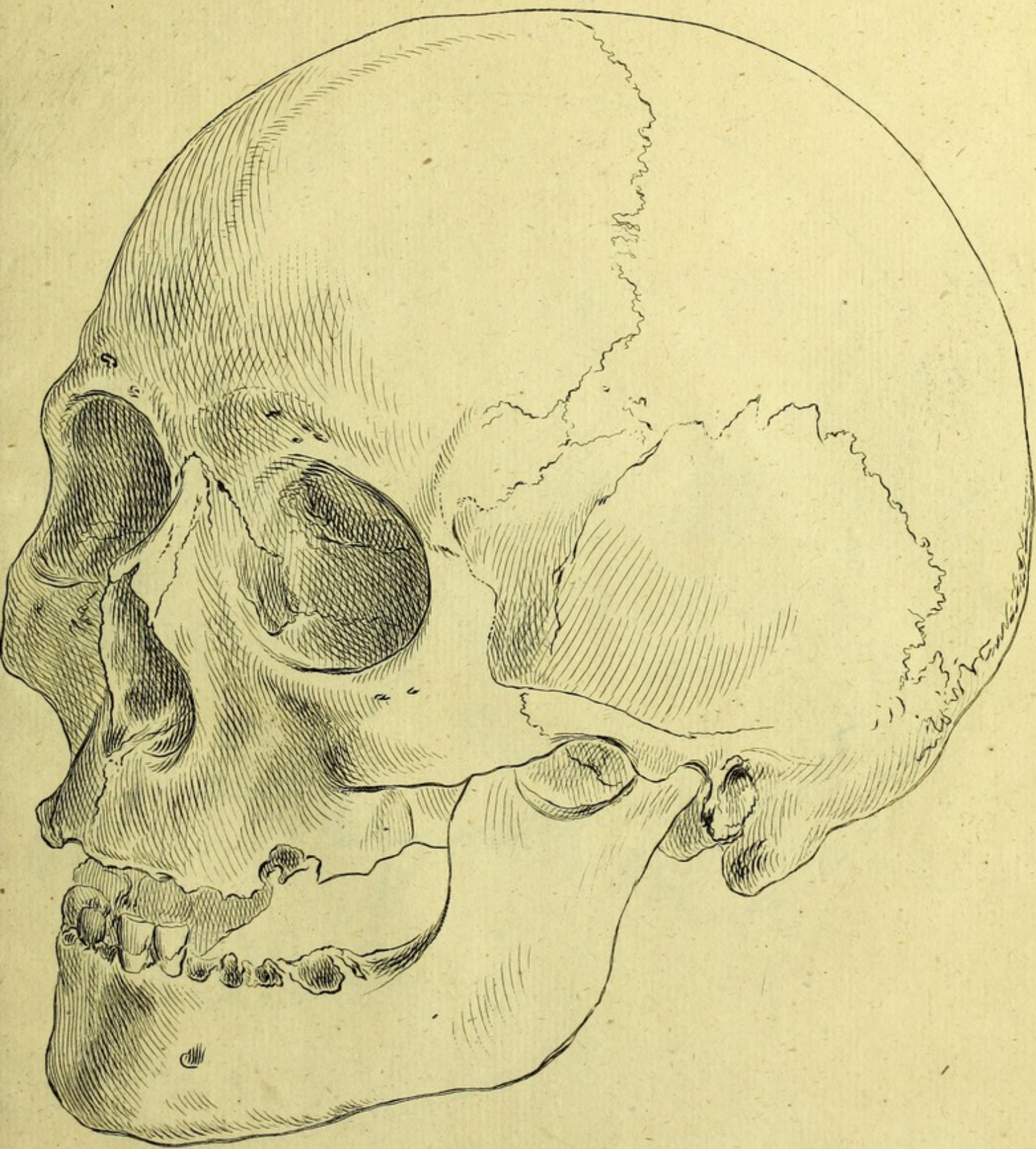
XXXIII. veteris Tschudae.

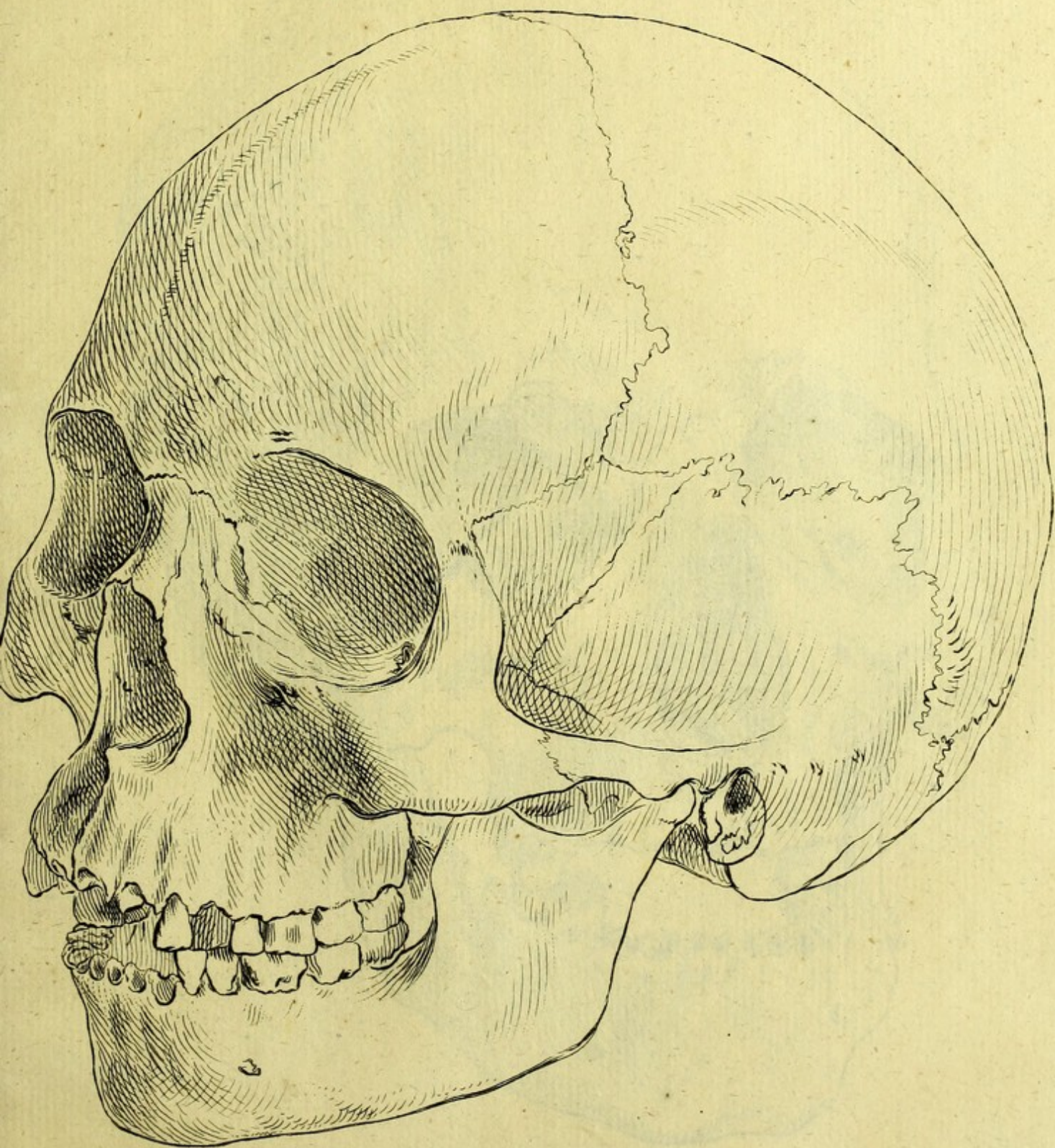
XXXIV *Judaei centenarii.*

XXXV. *Persae.*

XXXVI. *Groenlandi.*

XXXVII. *Feminae Groenlandicae.*

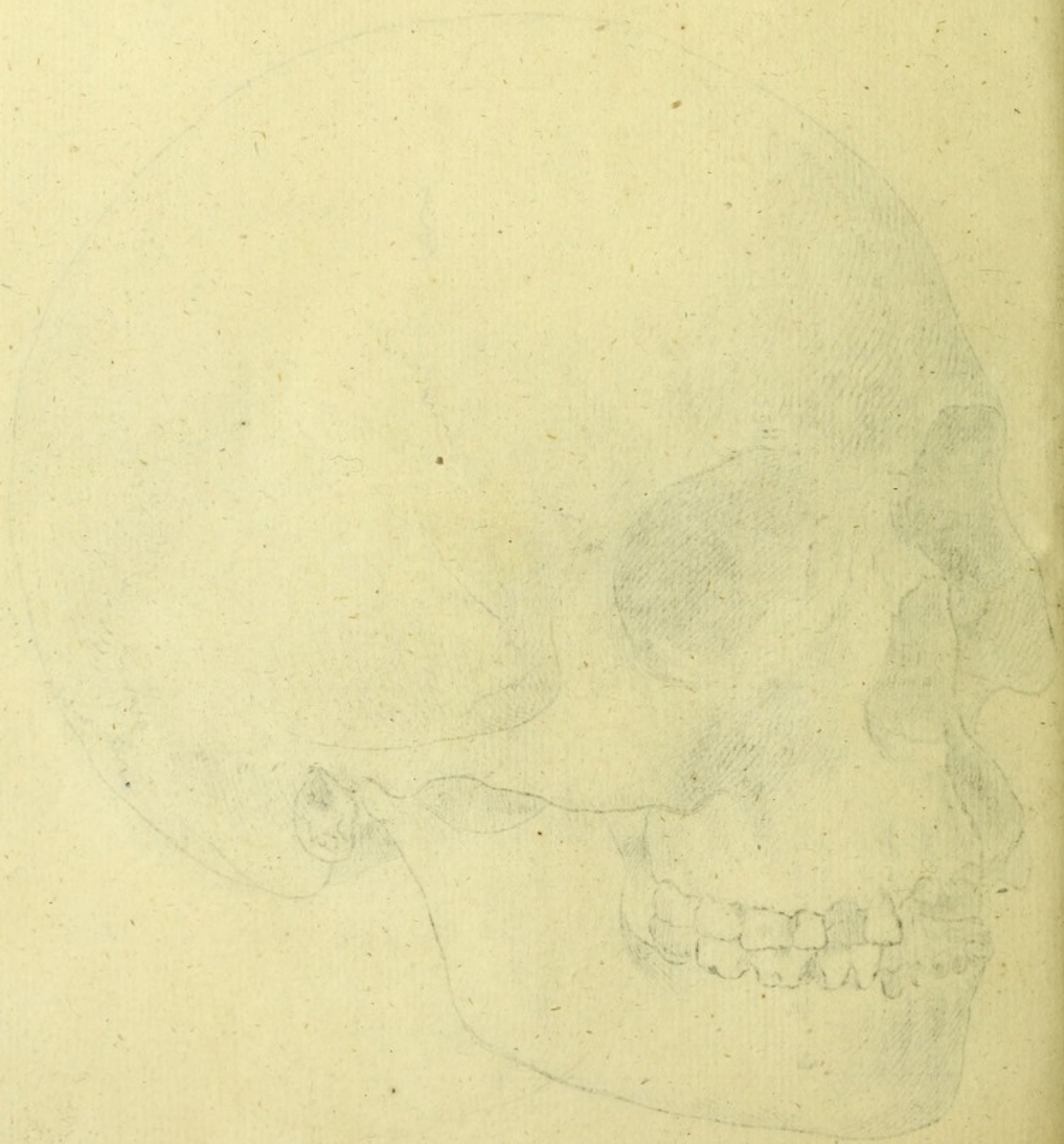
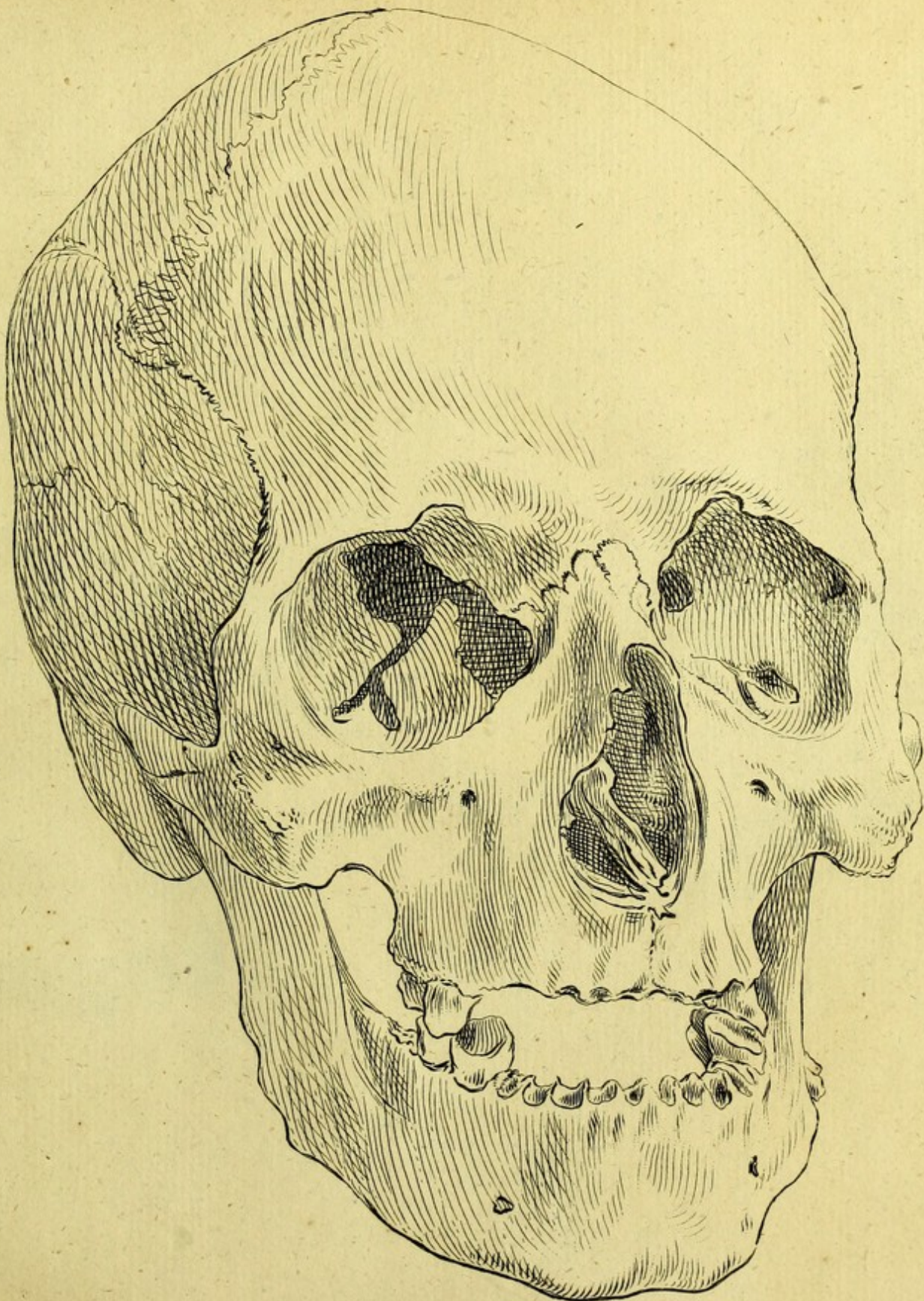
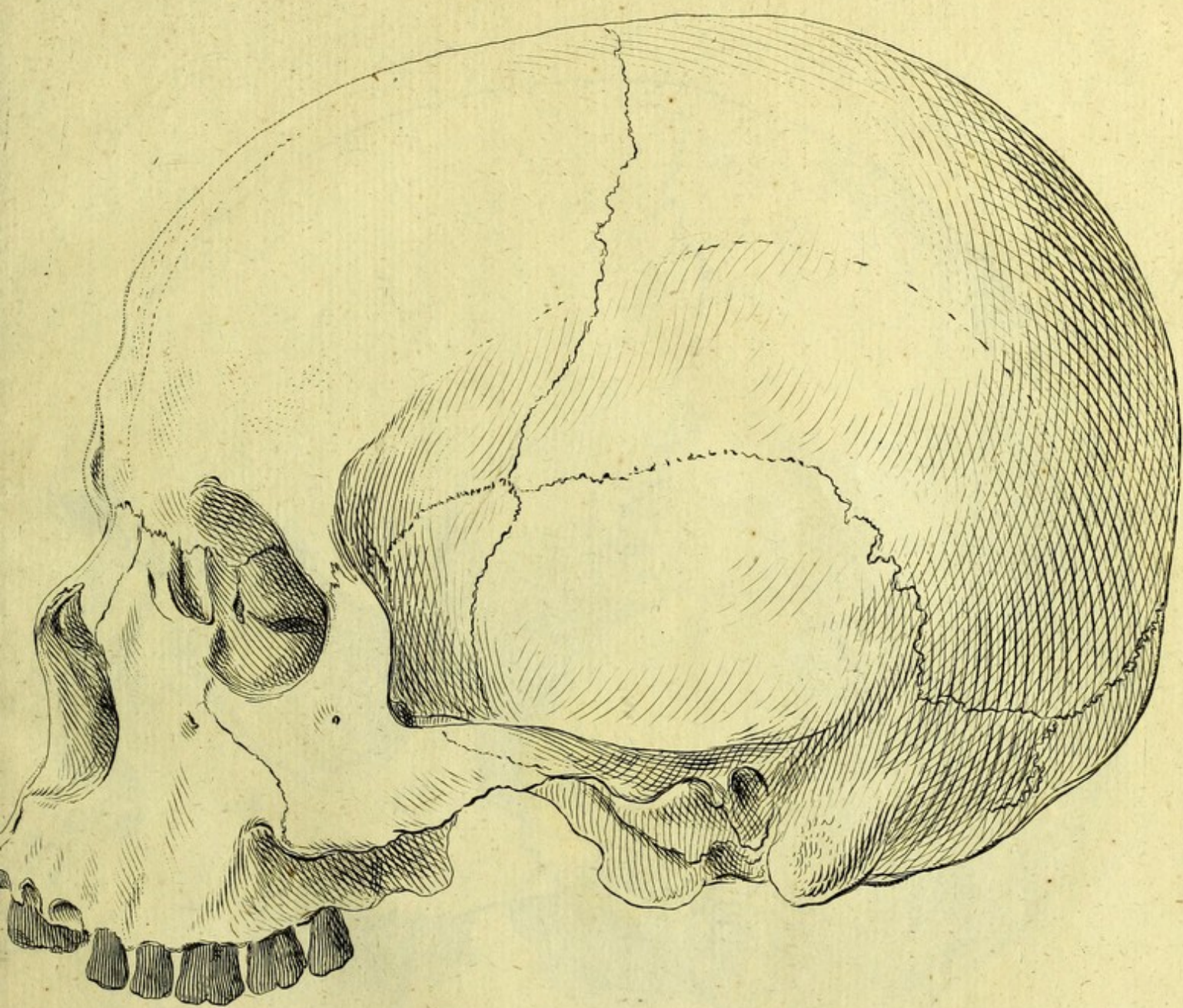

PLATE 1. Human Skull.

XXXVIII. *Americani Minoici.*

XXXIX. *Javani.*

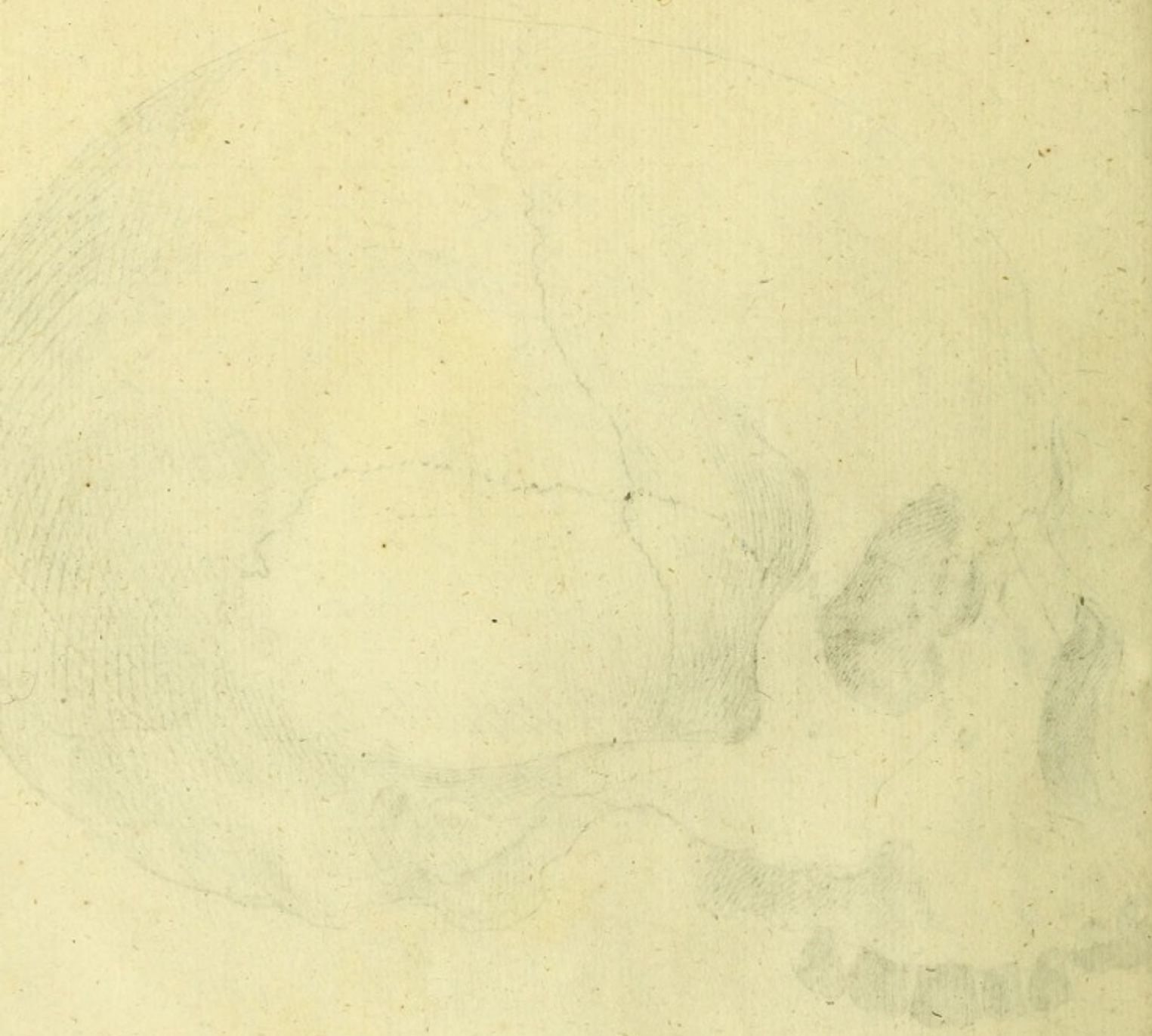
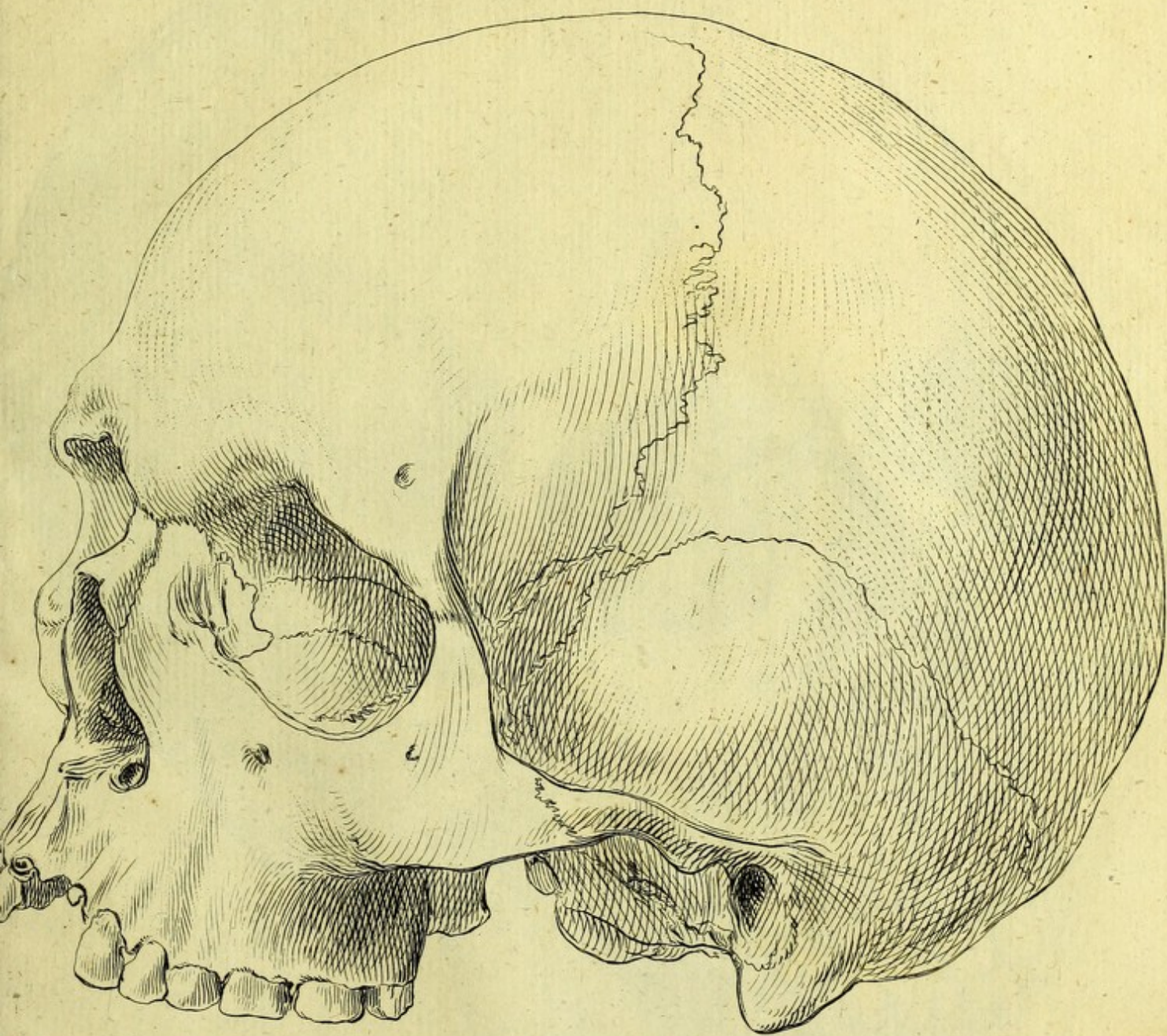
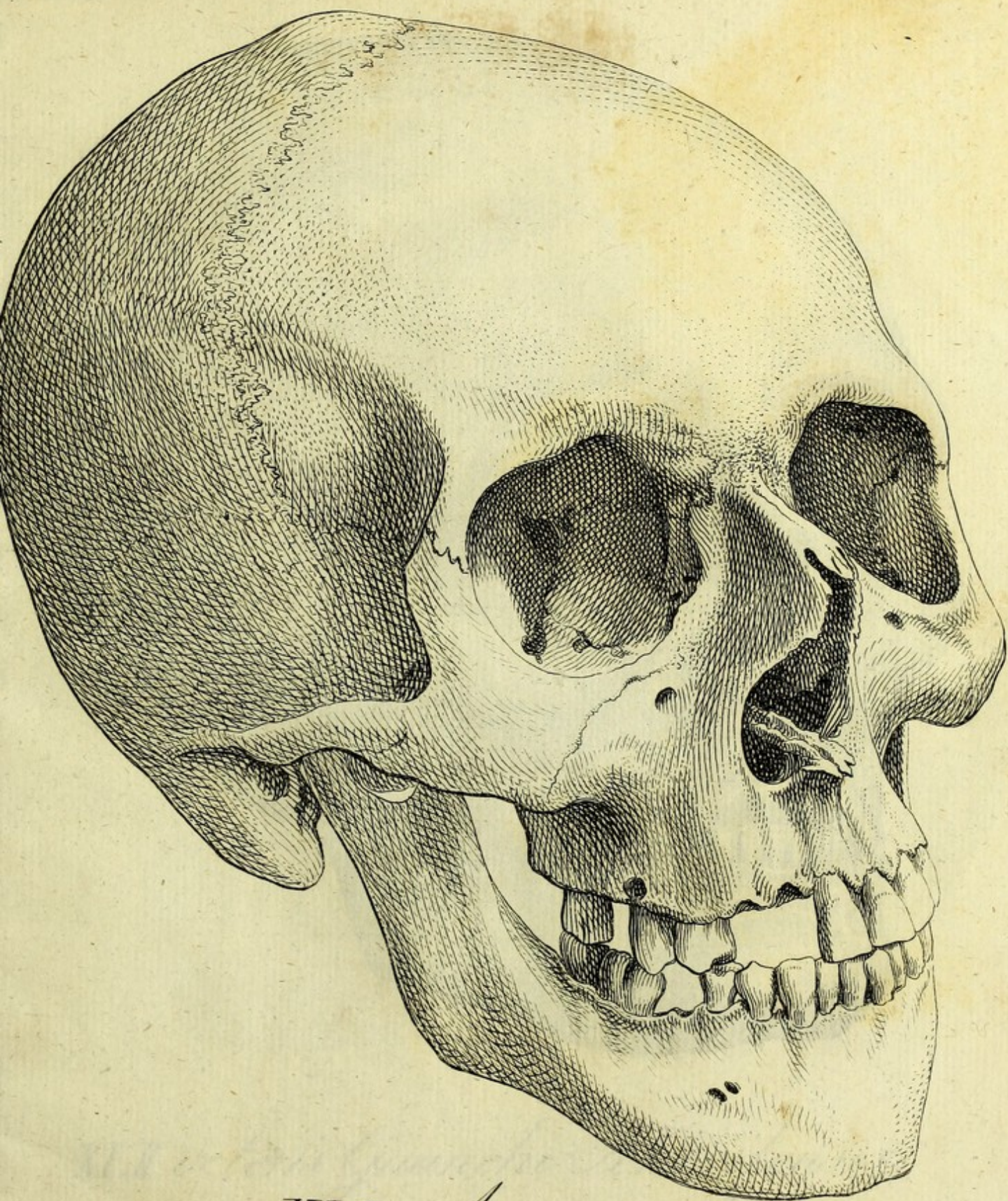

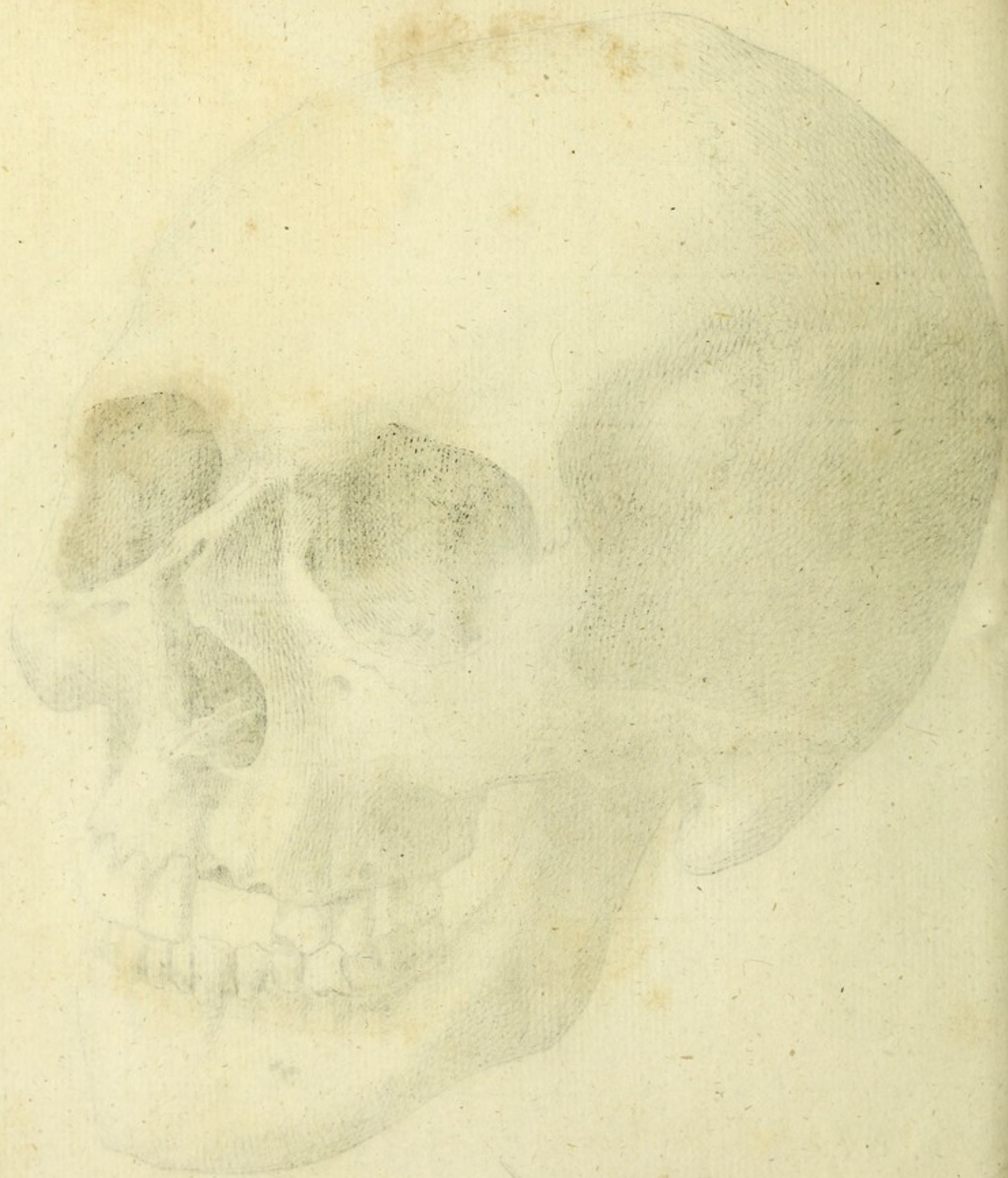
PLATE 1. 1811

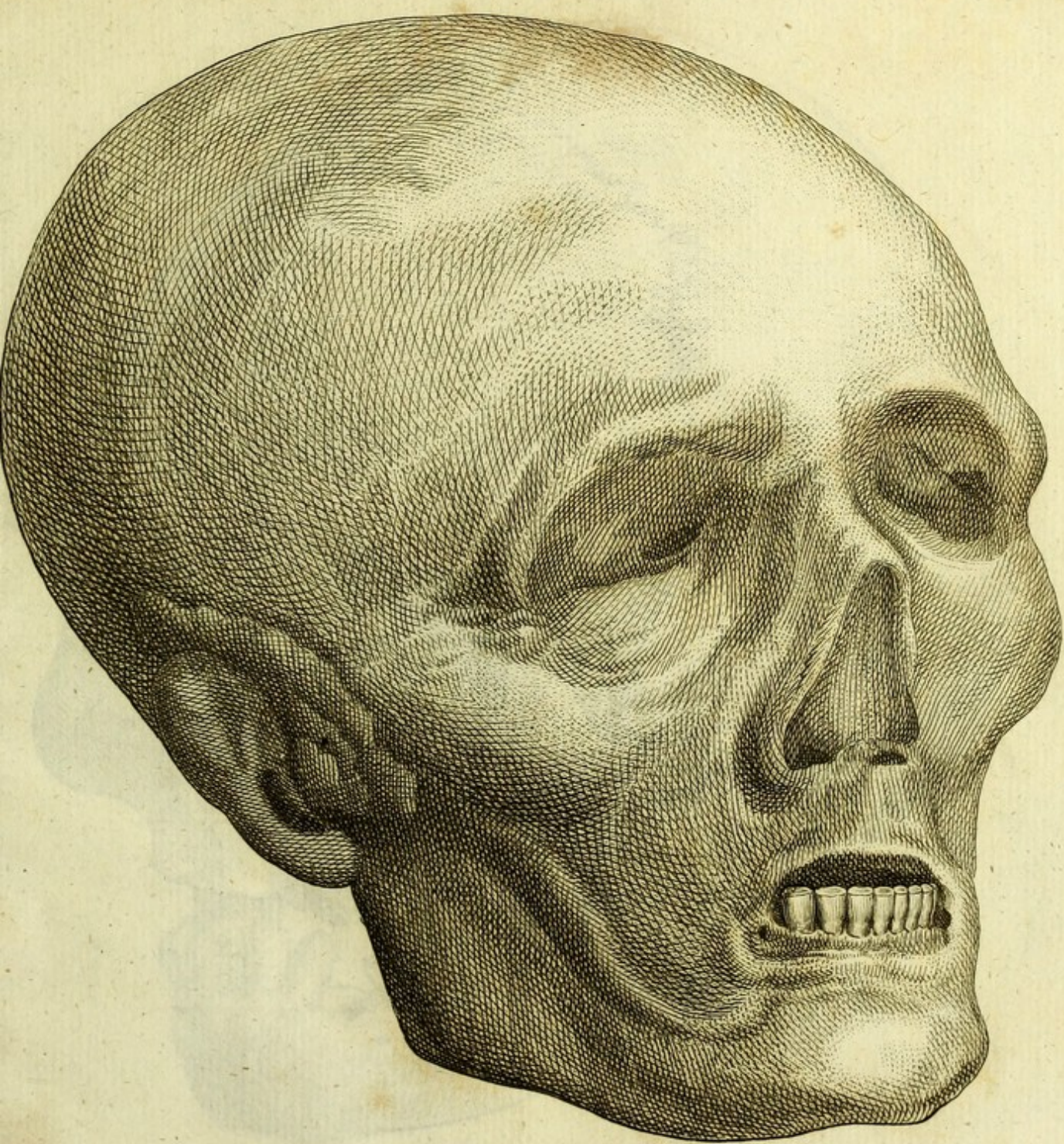
XL. Novo-Hollandi 2da.

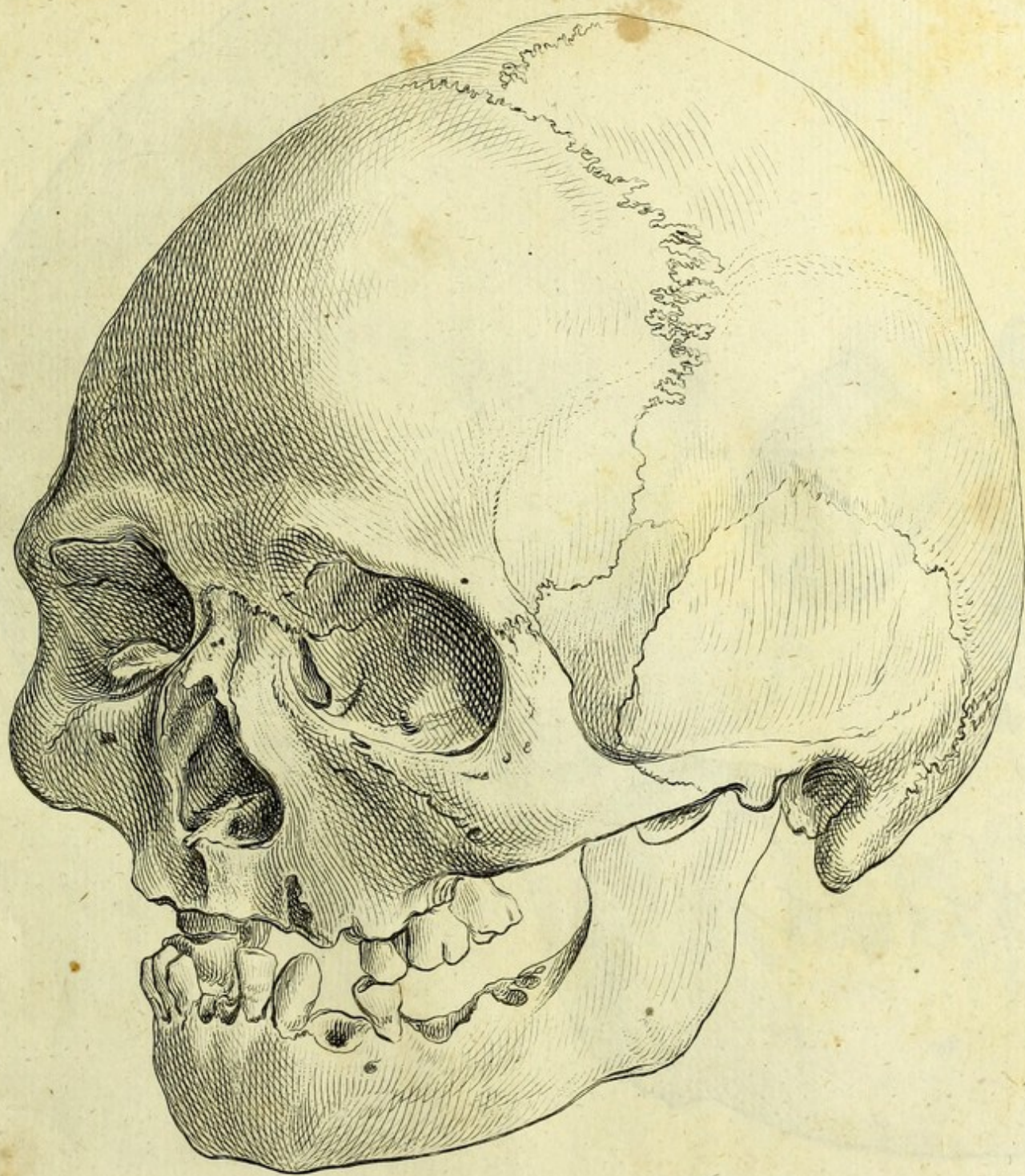
XLI. Armeni.

XXXI. *Human*

XLIII veteris Guanchi Tenerifensis.

XLIII *Feminae Lapponicae.*

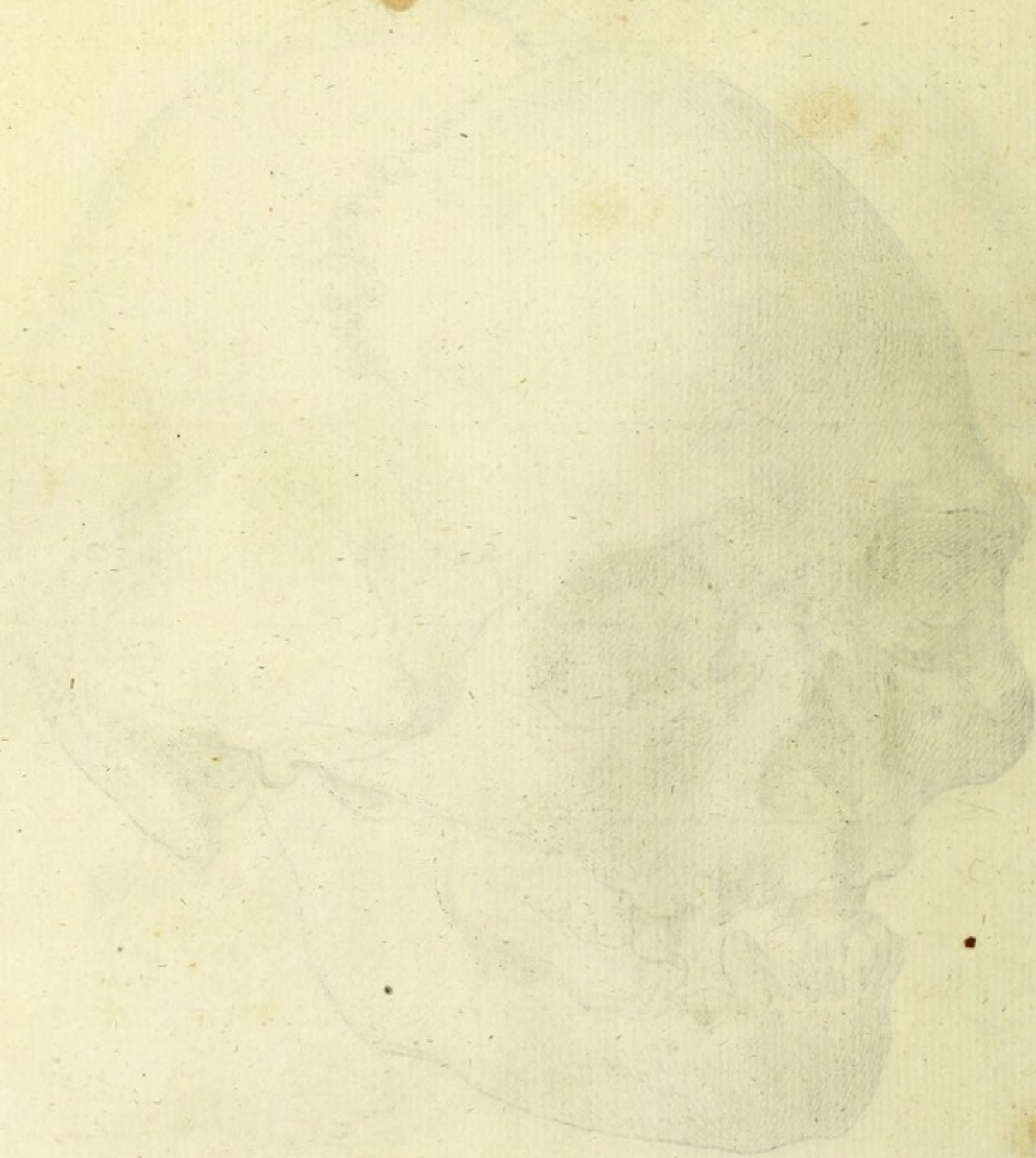
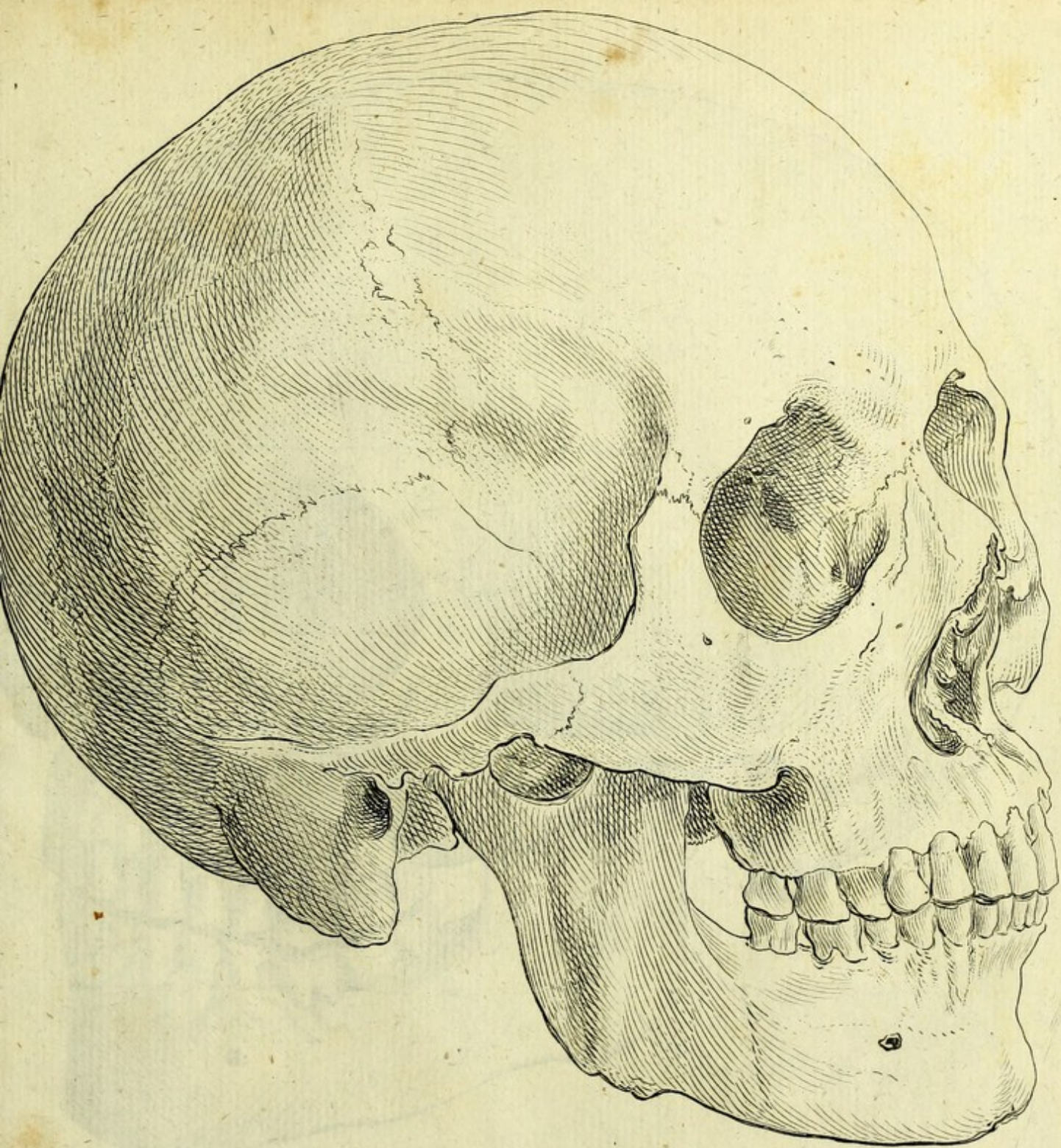
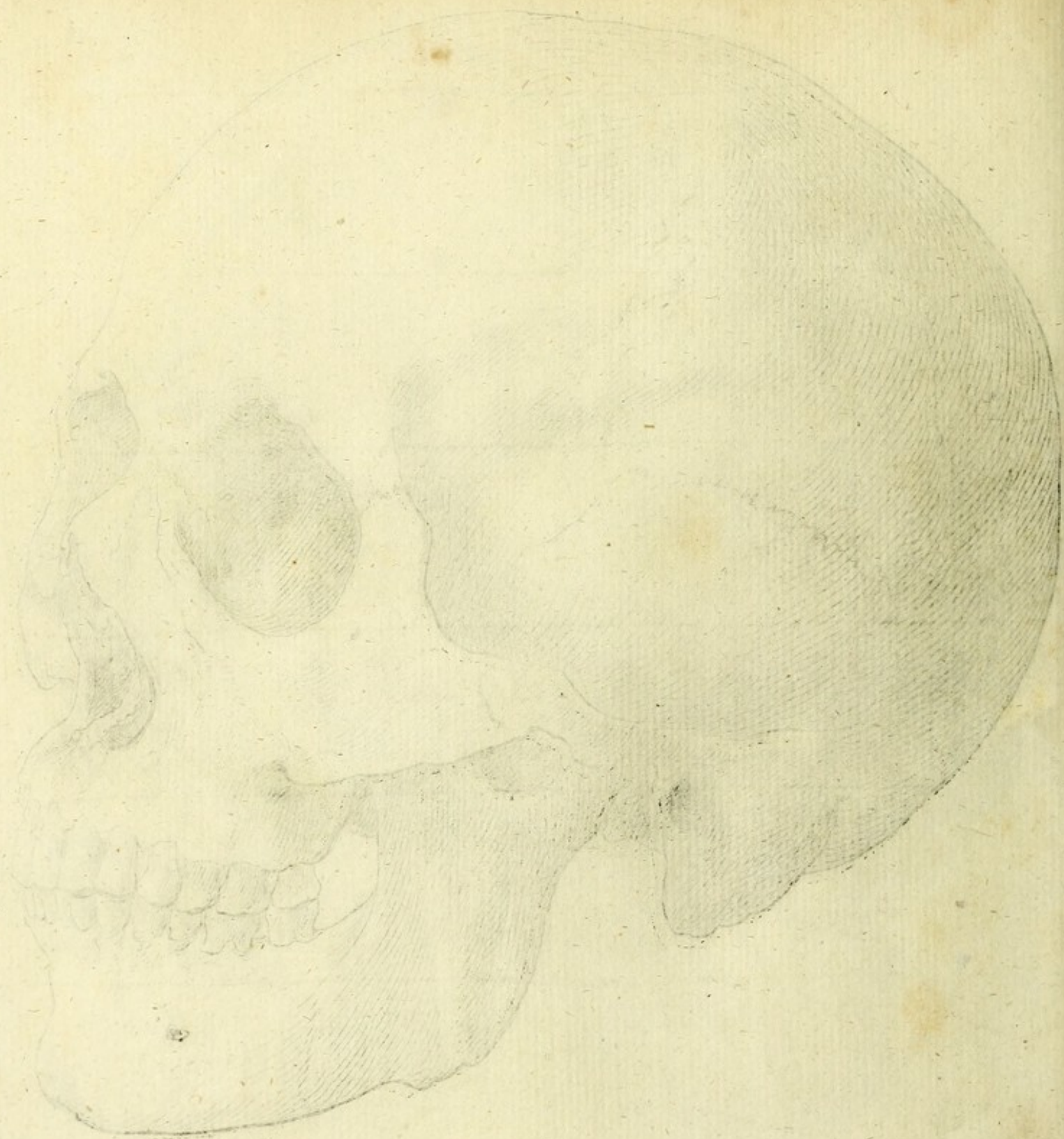

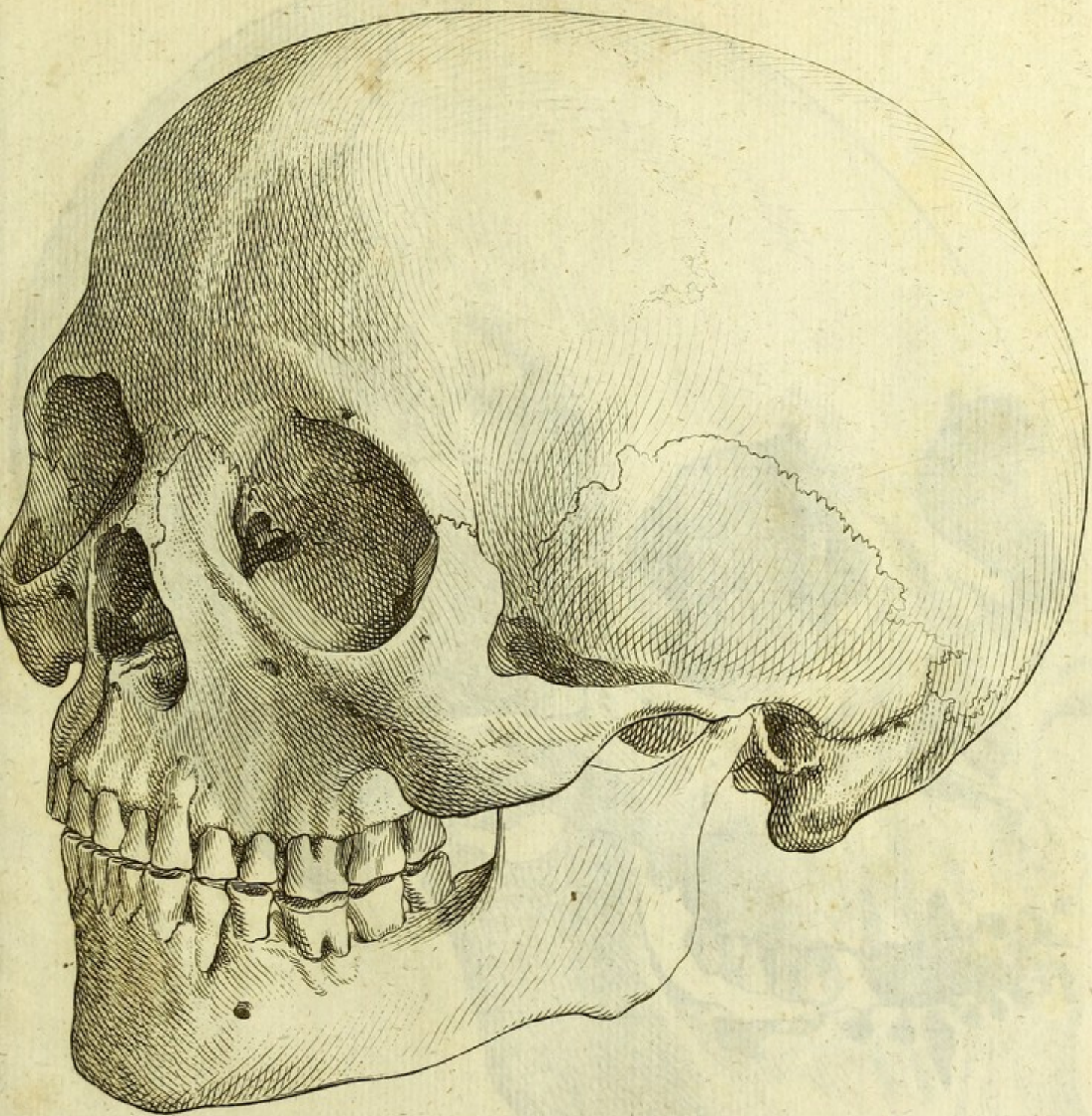
PLATE XIX

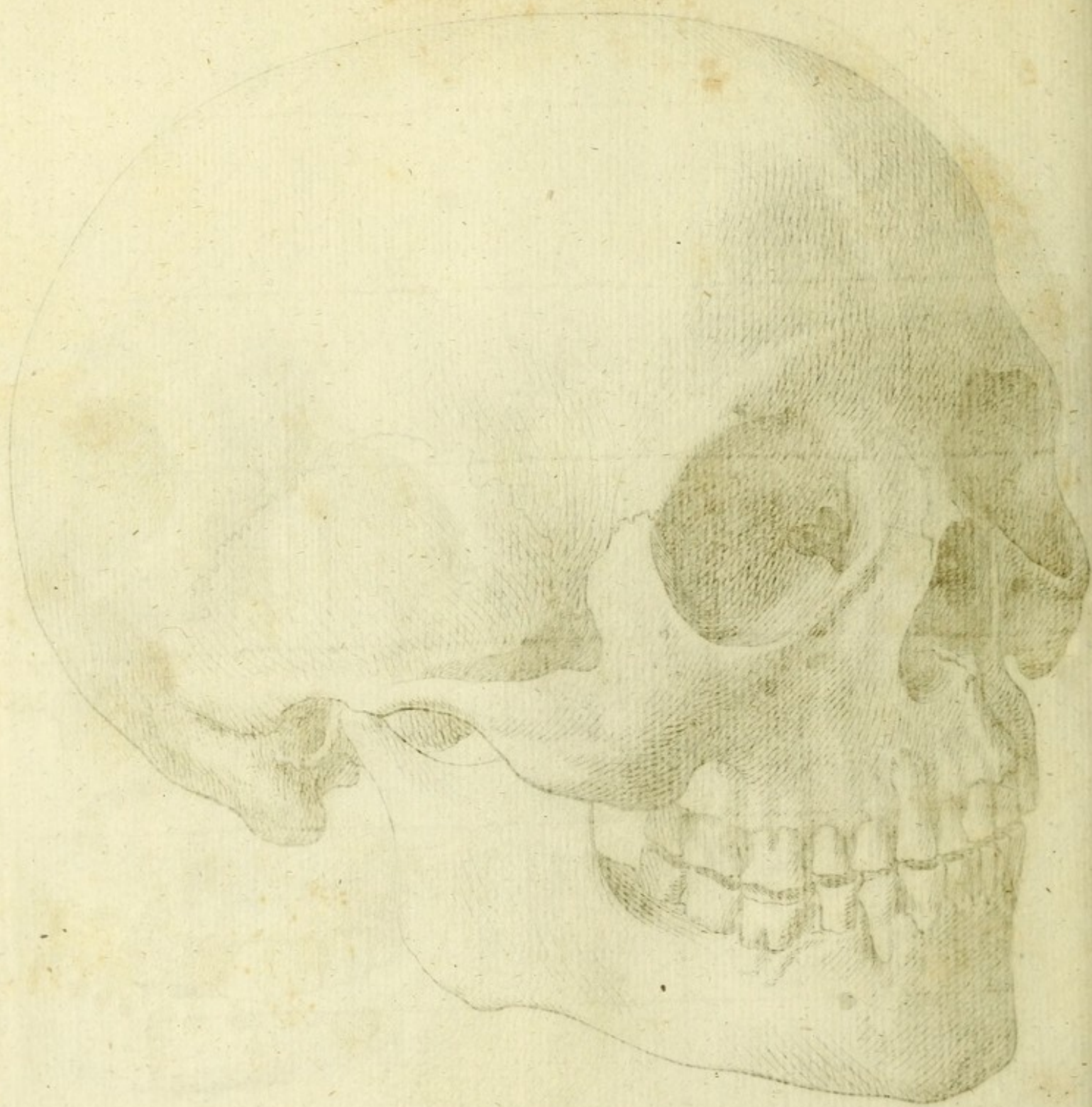
XLIV *Sinensis*

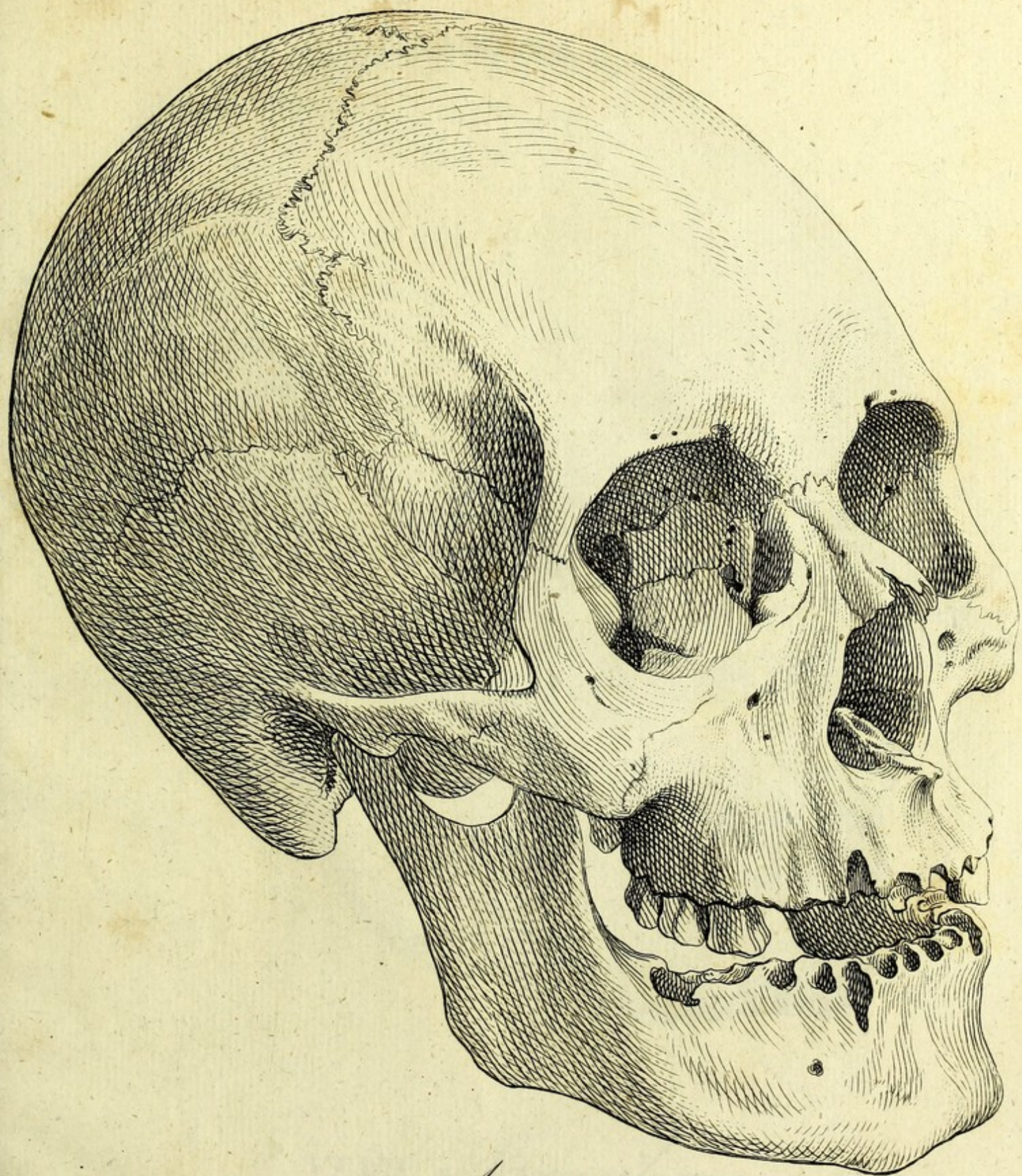
XVII. 2. 1790

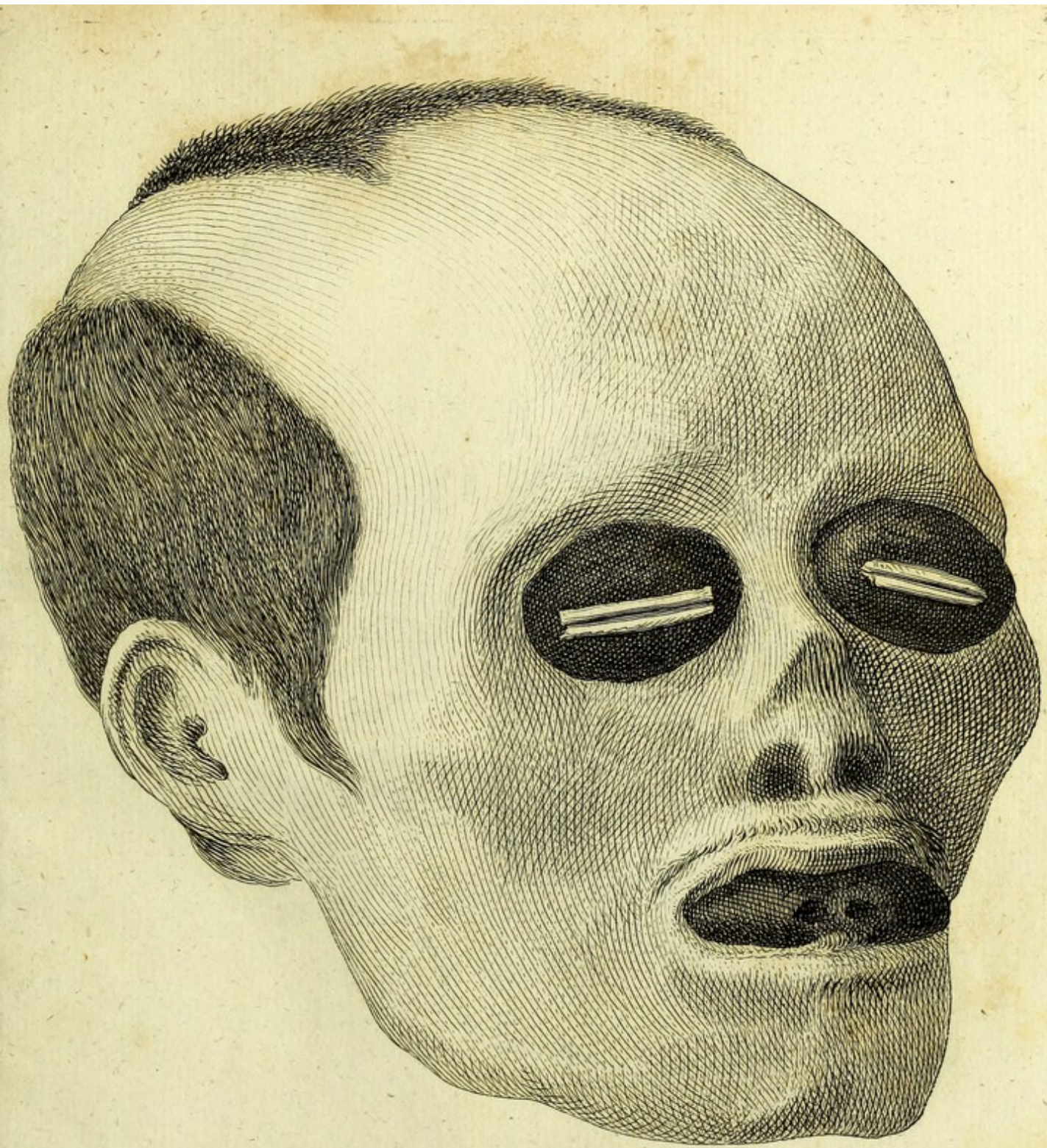
XLV *Bosjesmanni Hottentotta.*

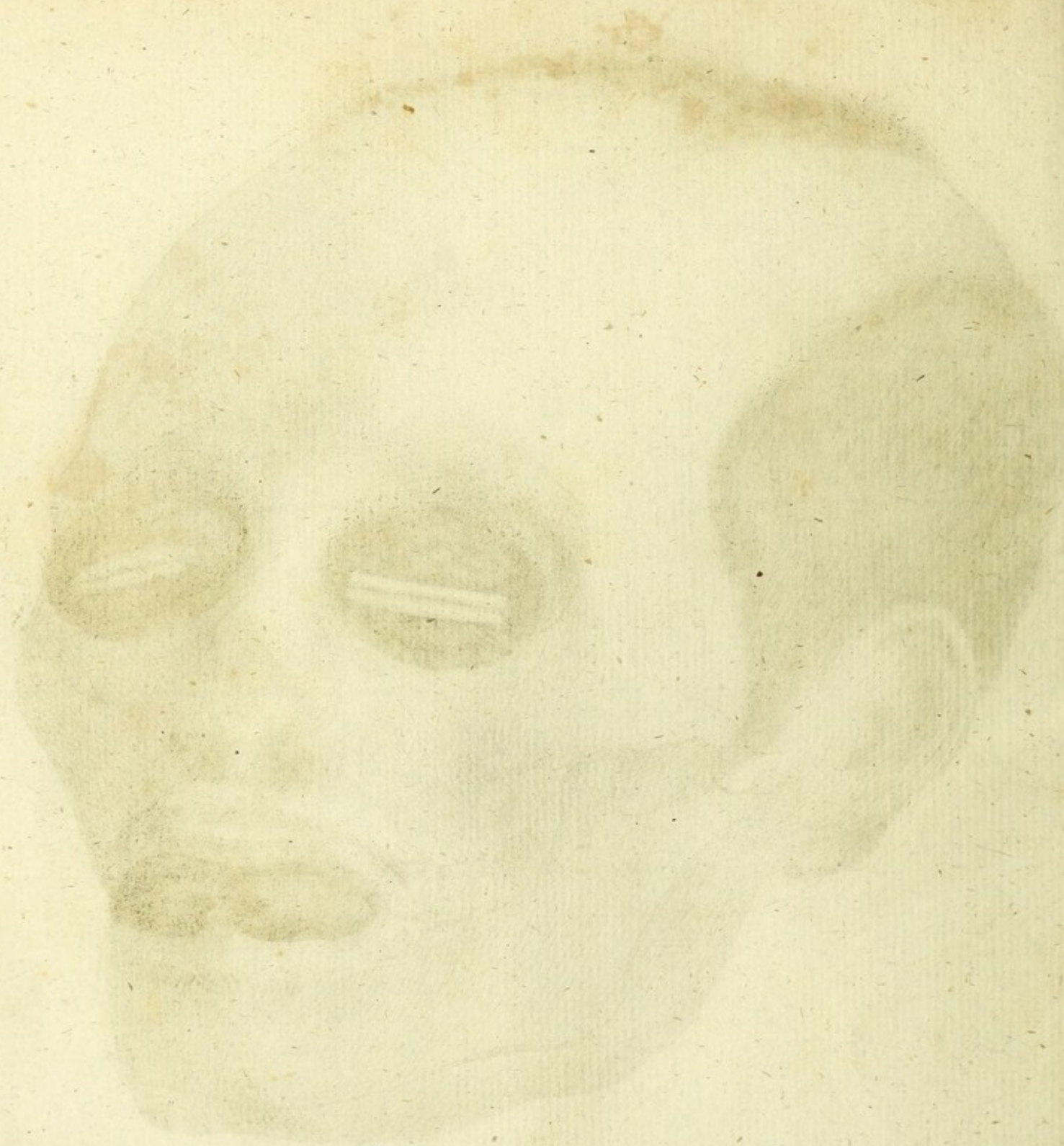
XIV. *Bojanianus Hottentotte.*

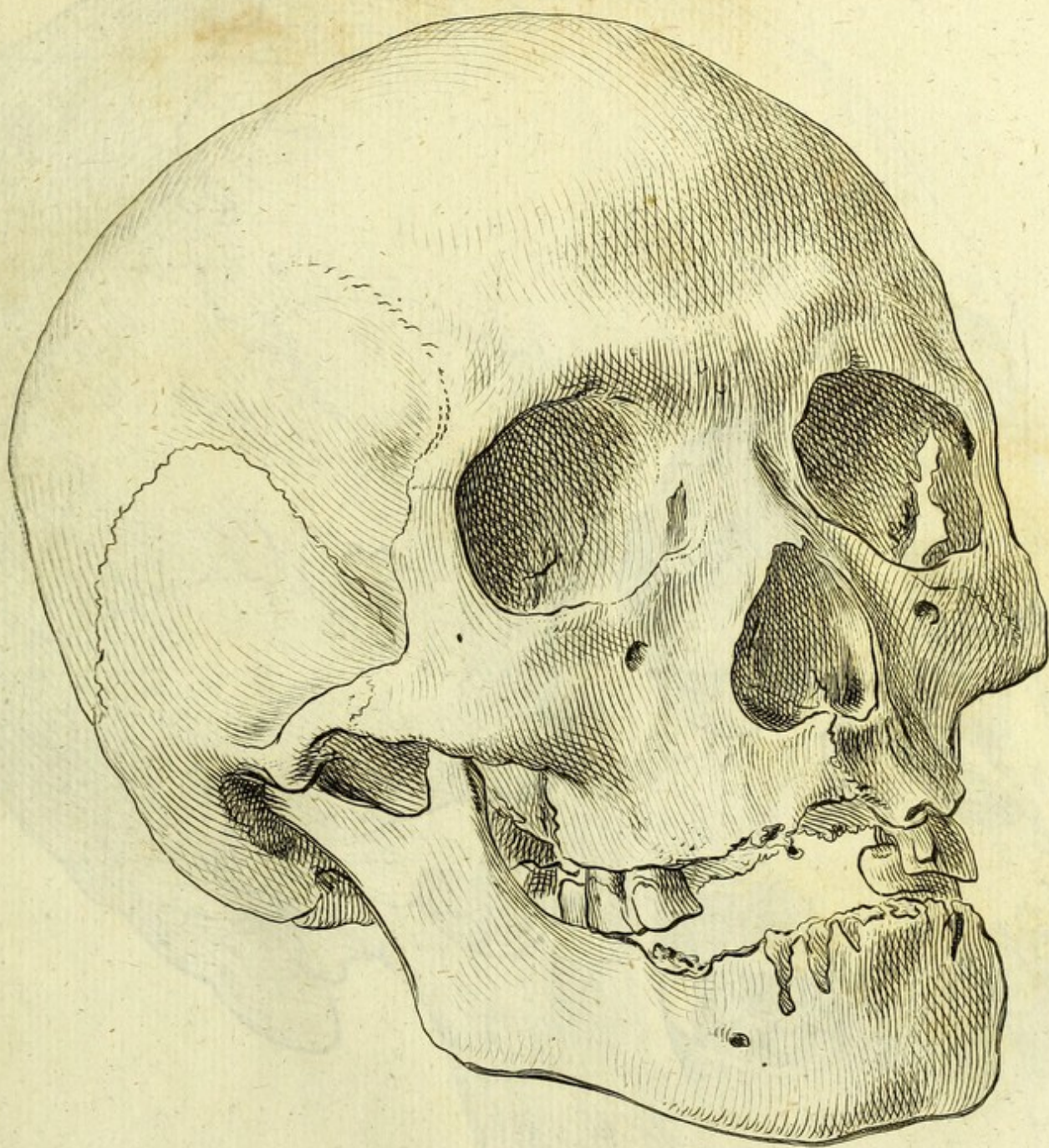
XLVI veteris Aturi.

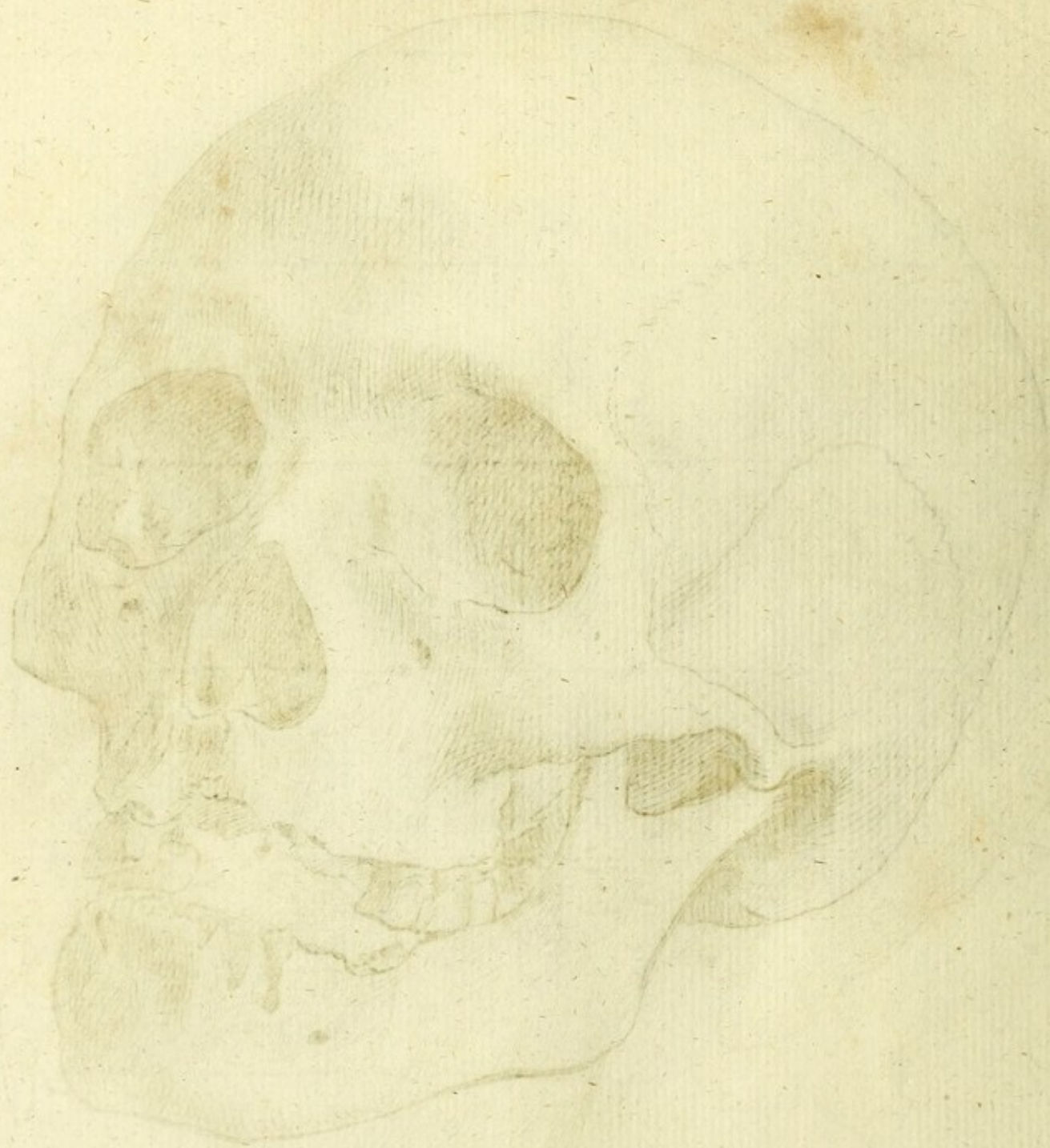
XLVII *Brasiliani.*

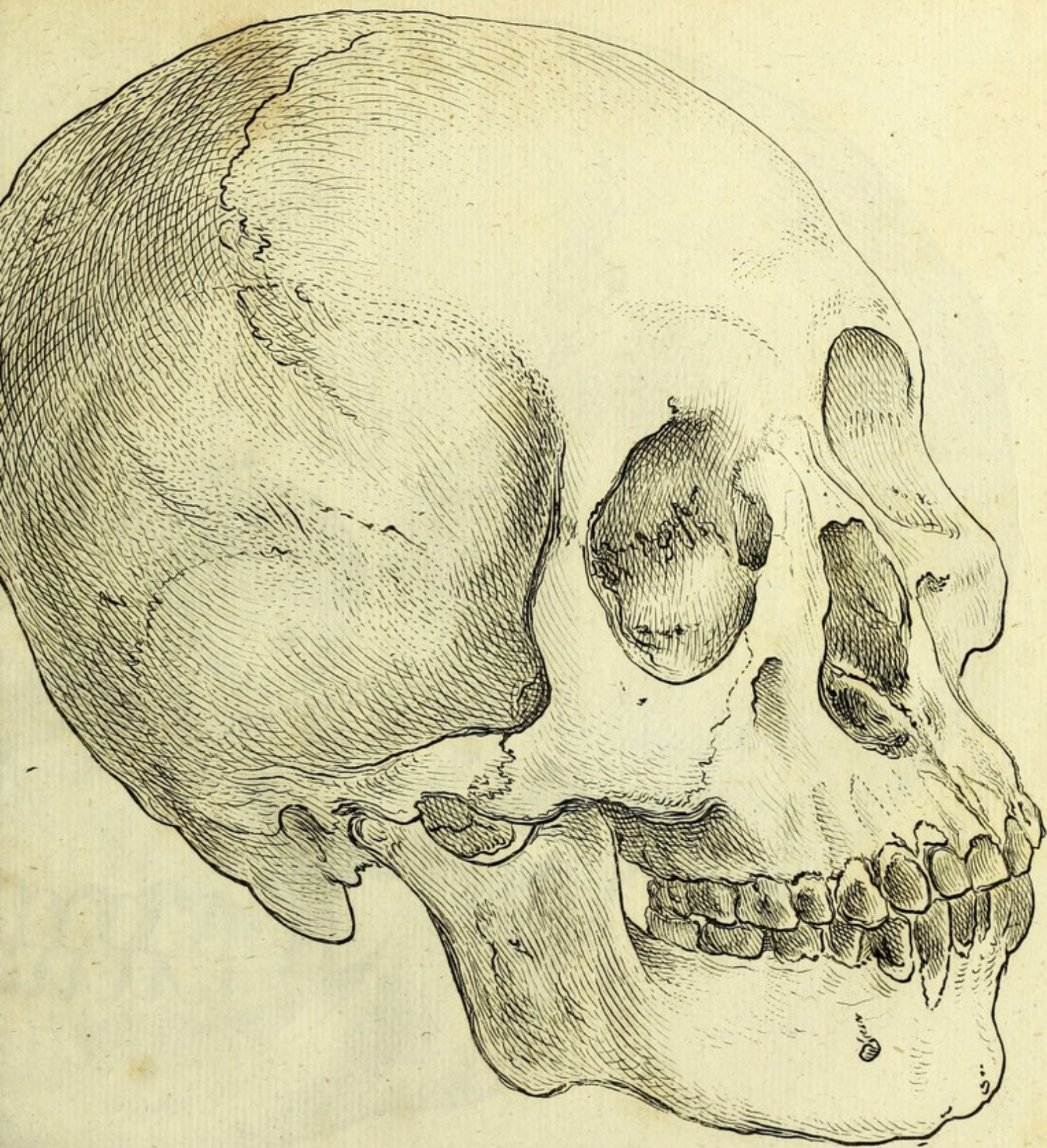
James M. Smith

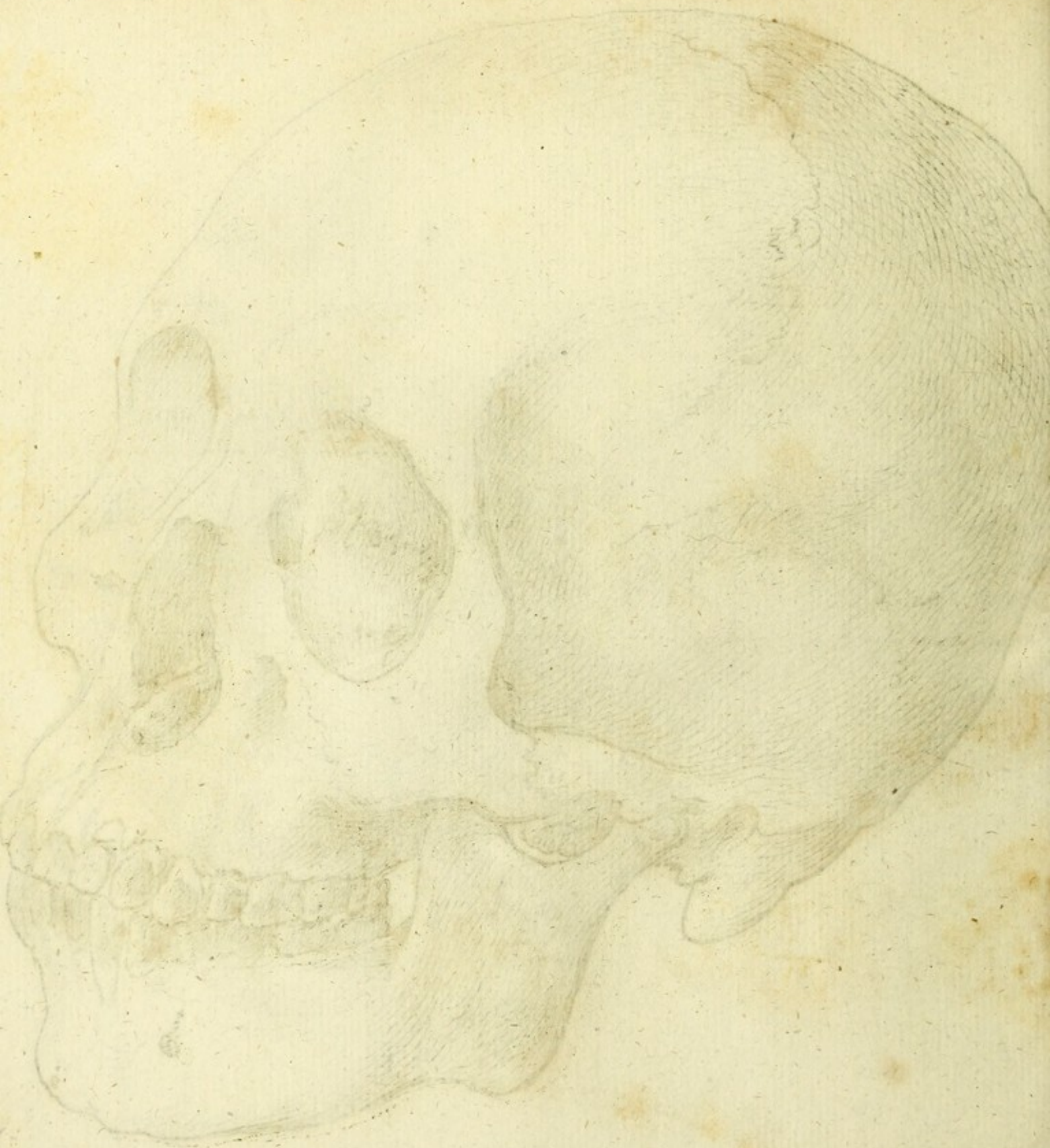
XLVIII *Feminae Brasilianae.*

XLVIII. *Humanus - Pterodactylus*

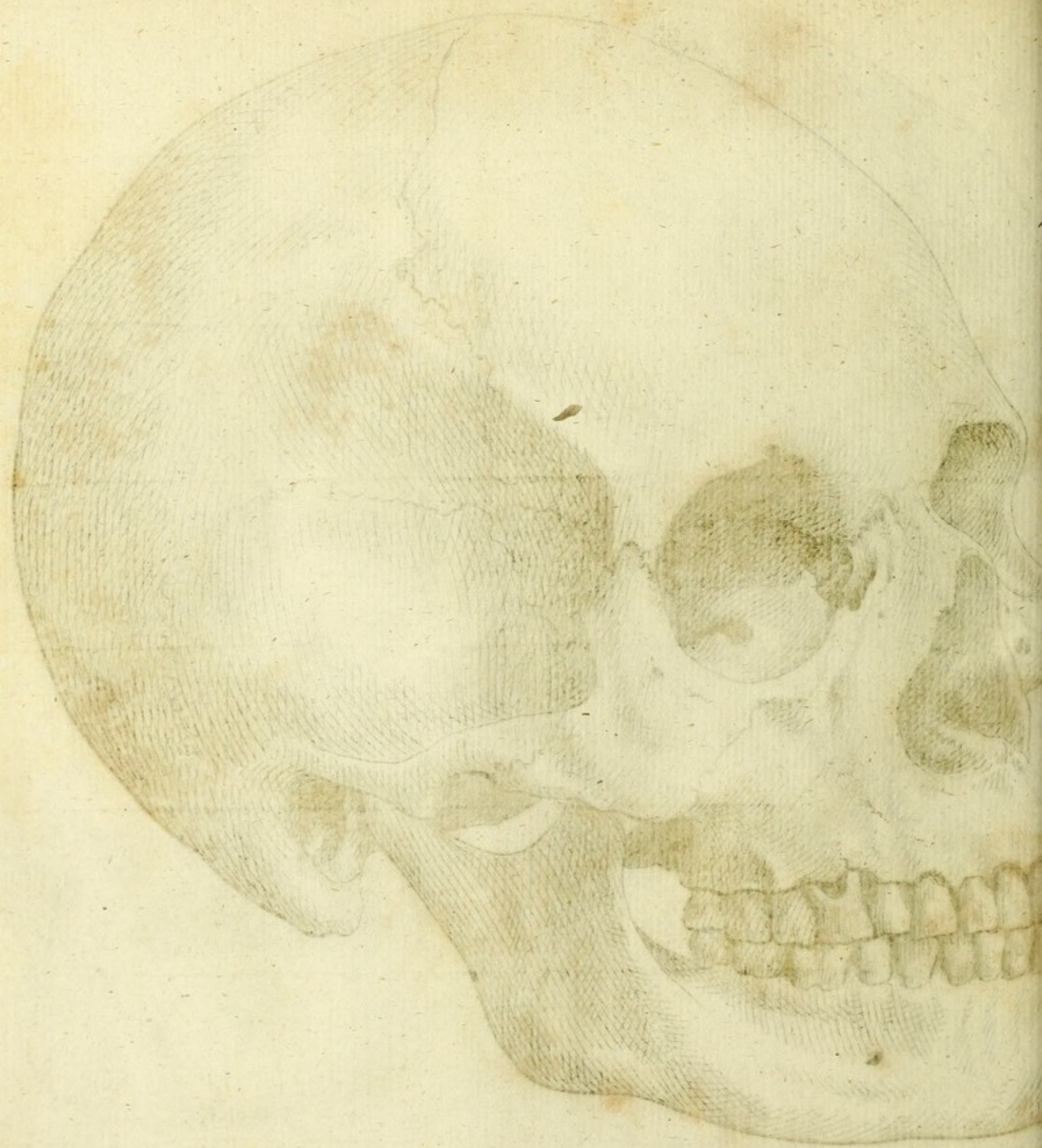
XLIX *Buggepsi Macassarensis.*

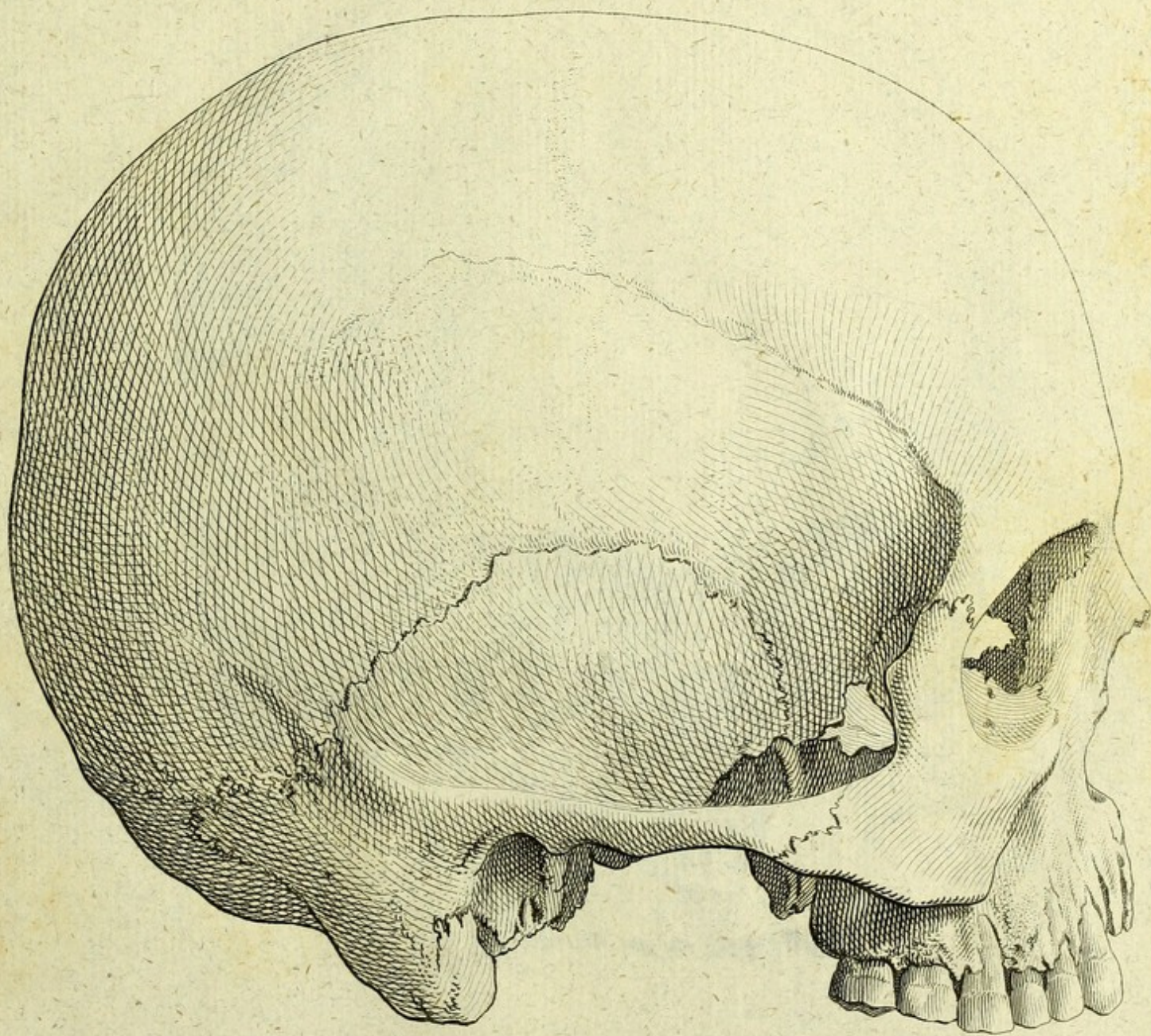
XIX. *Protophys. Maculosa.*

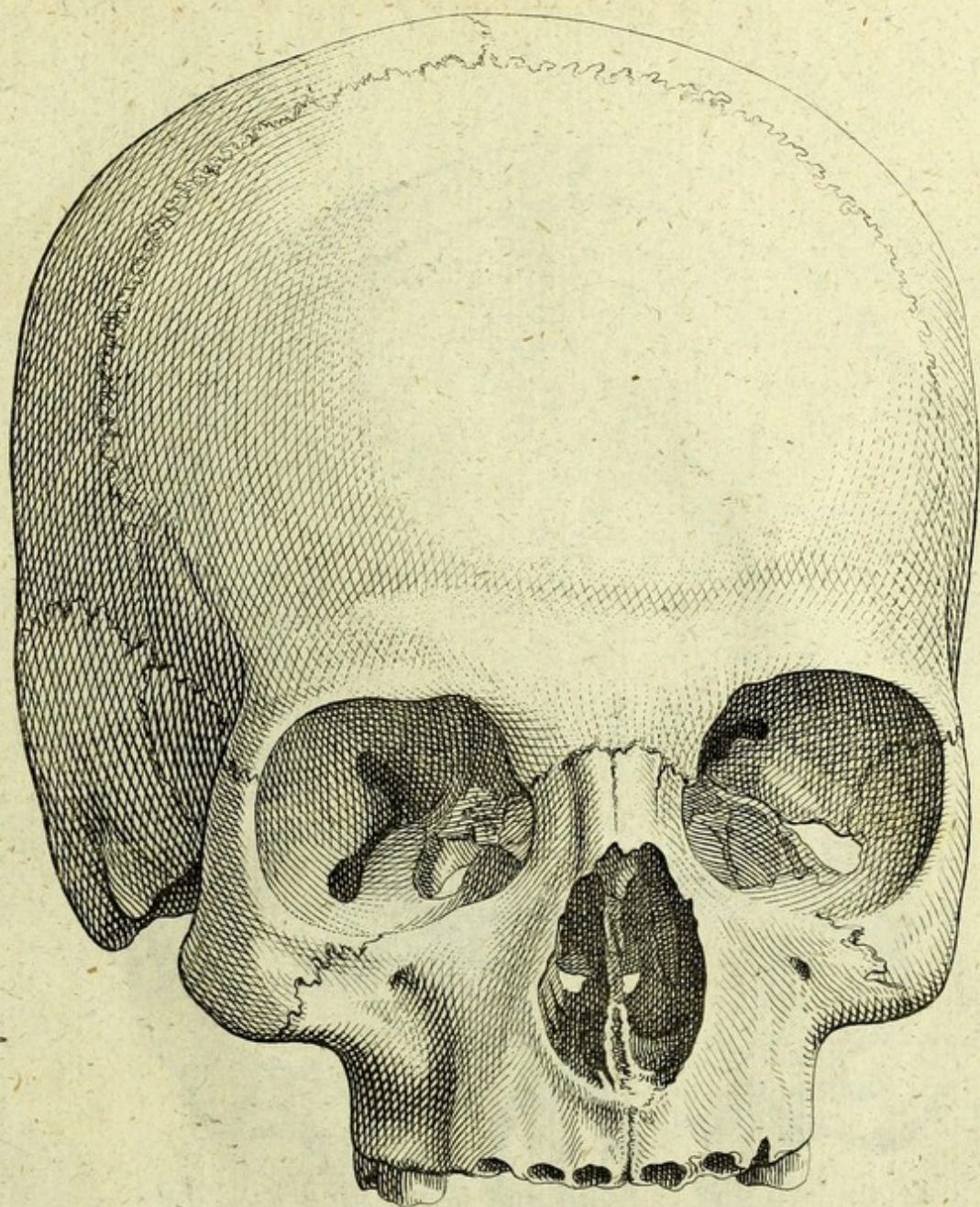
L Marquesani.

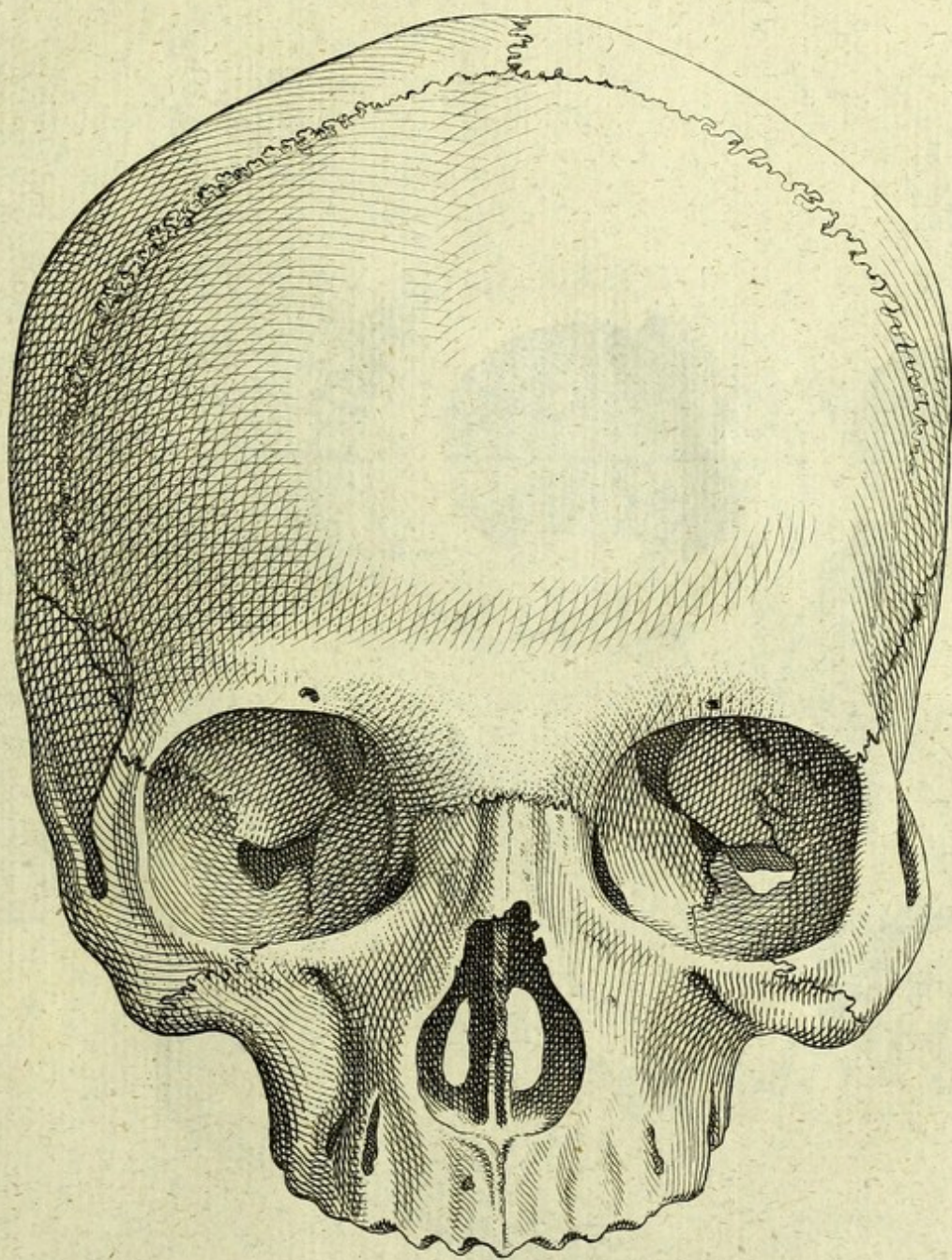
L. Manducum

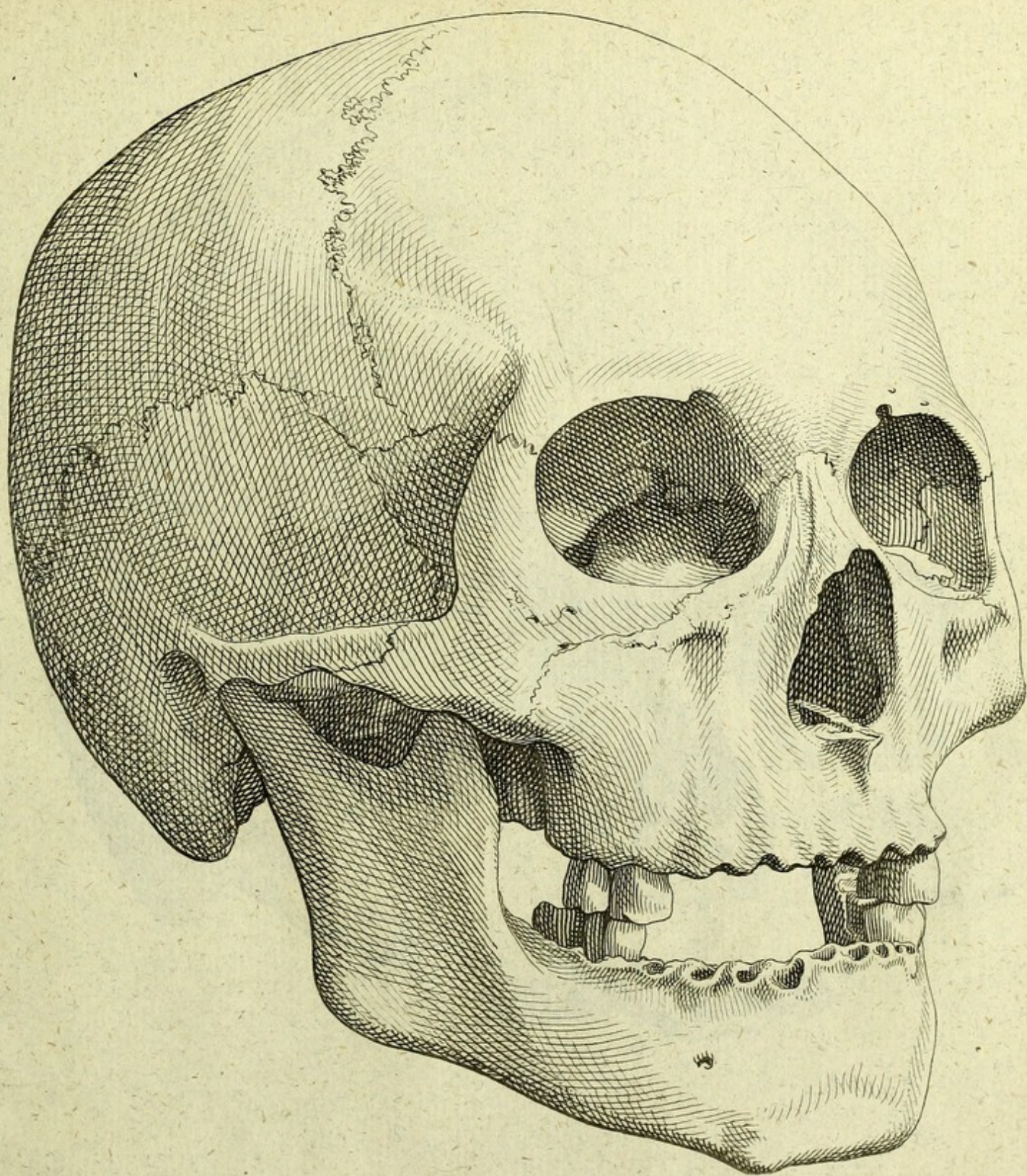
LI. veteris Græci.

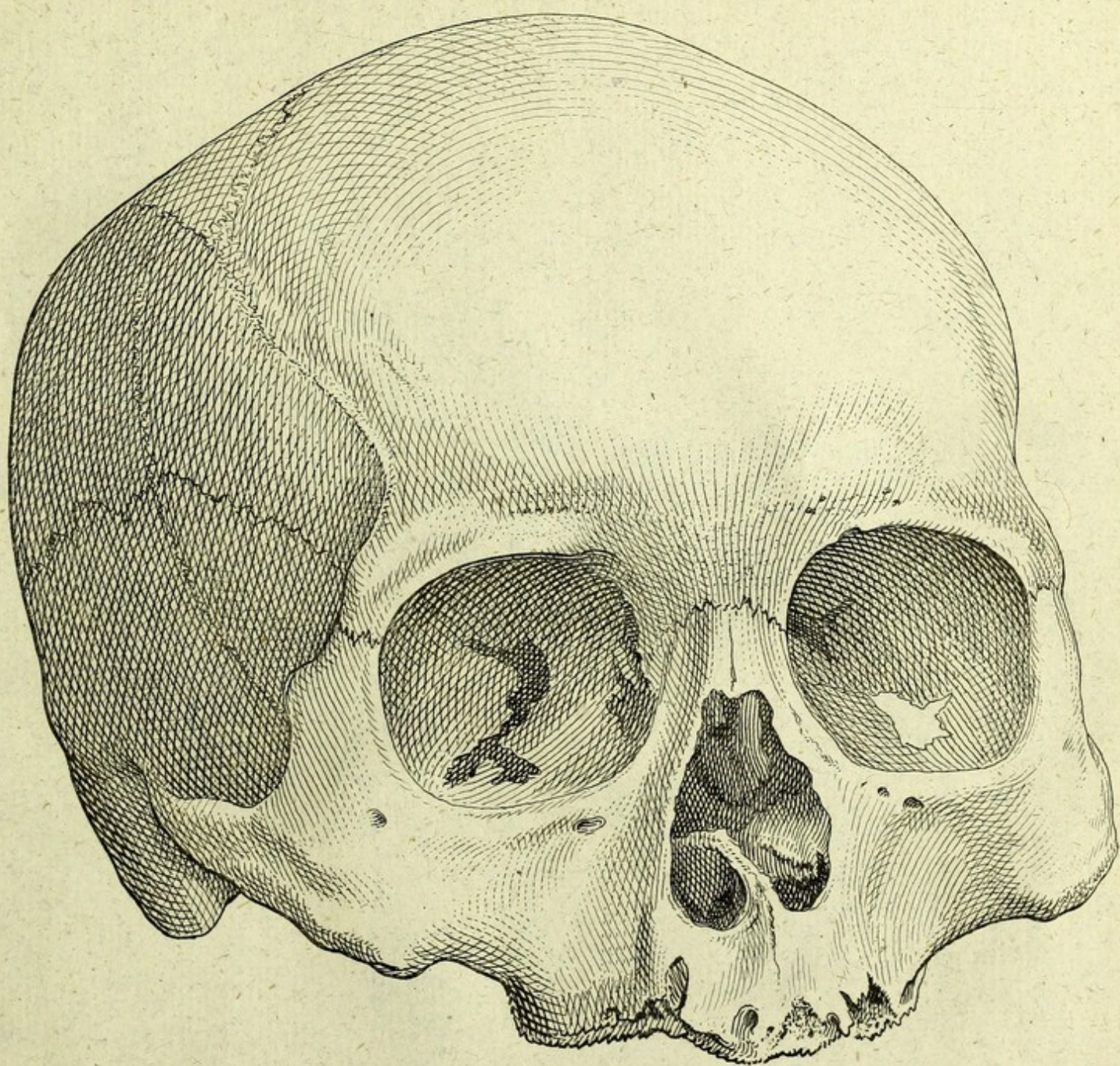
LII. *Mumiae Aegyptiacae* 3^{tie}.

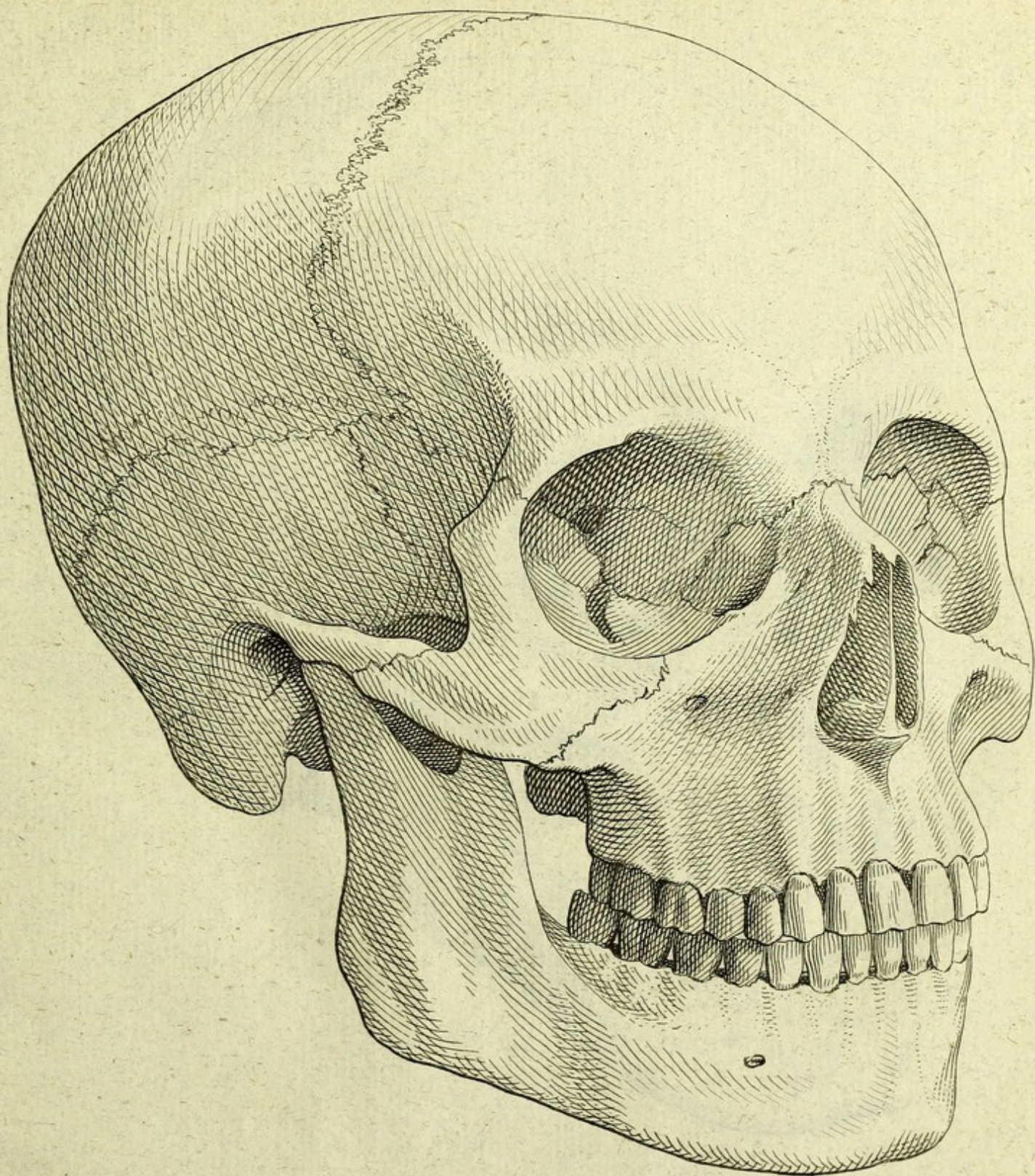
LIII. *Indi Bengalensis.*

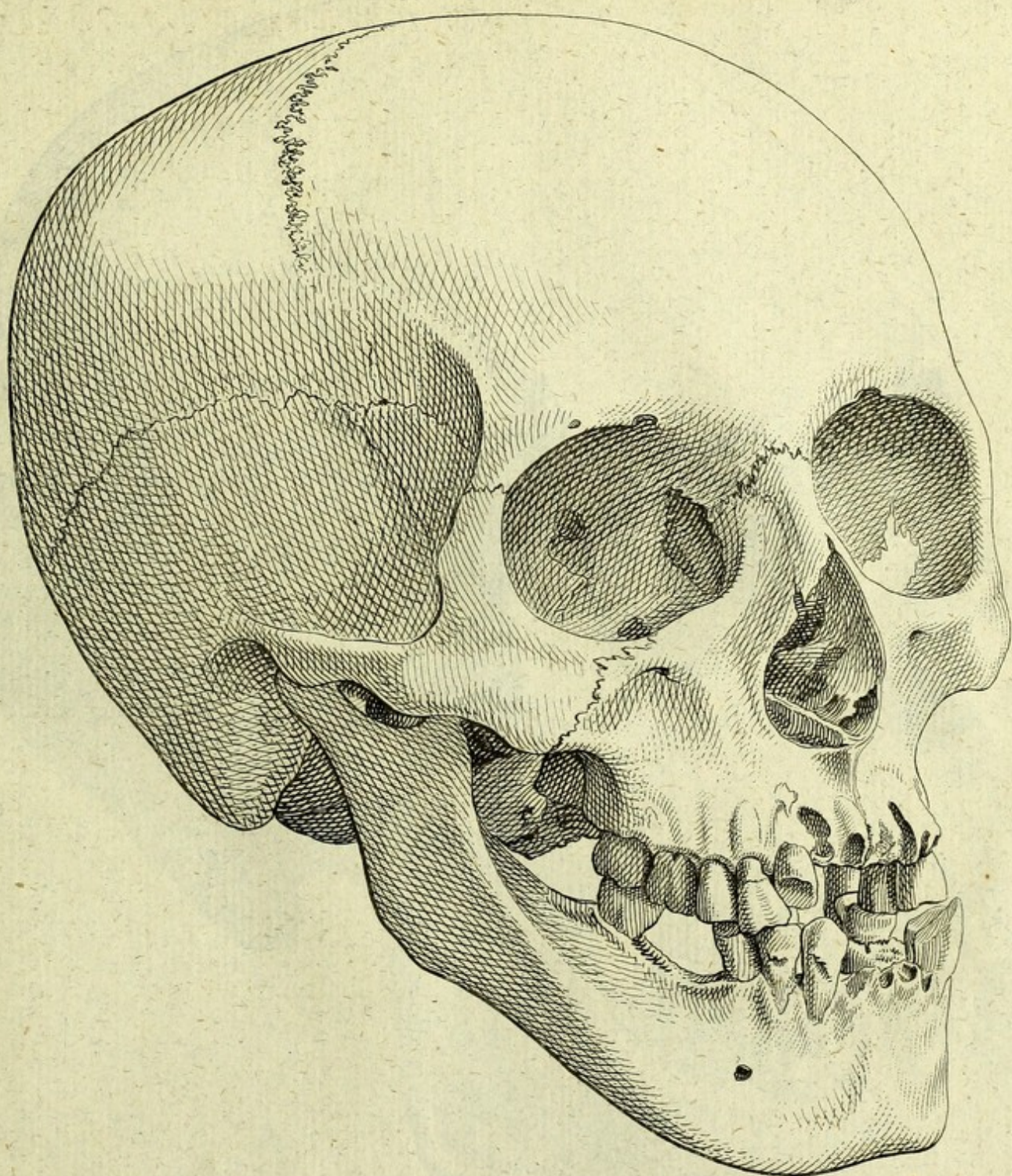
LIV. *Samojedi.*

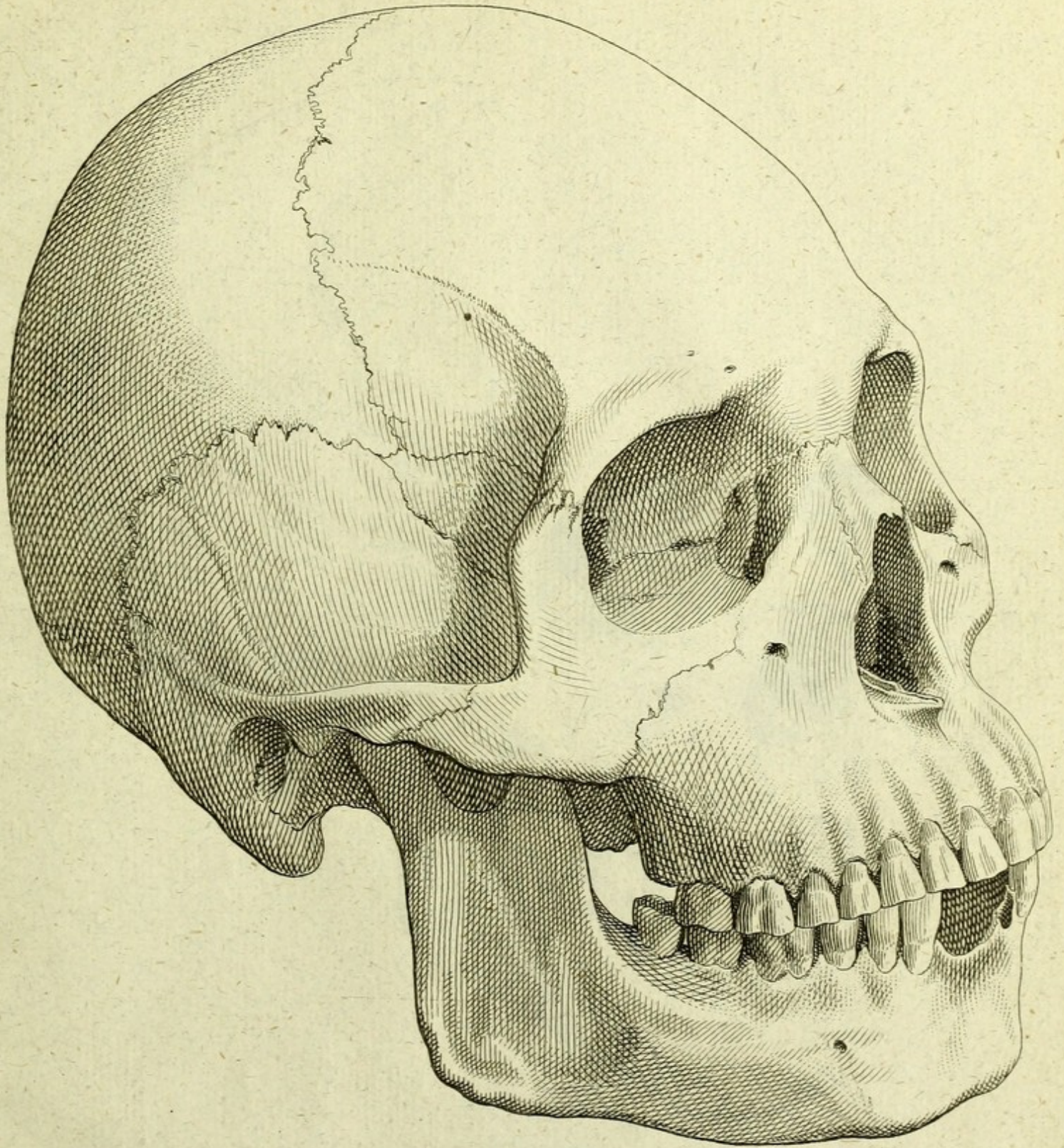
LV. *Schitgagani.*

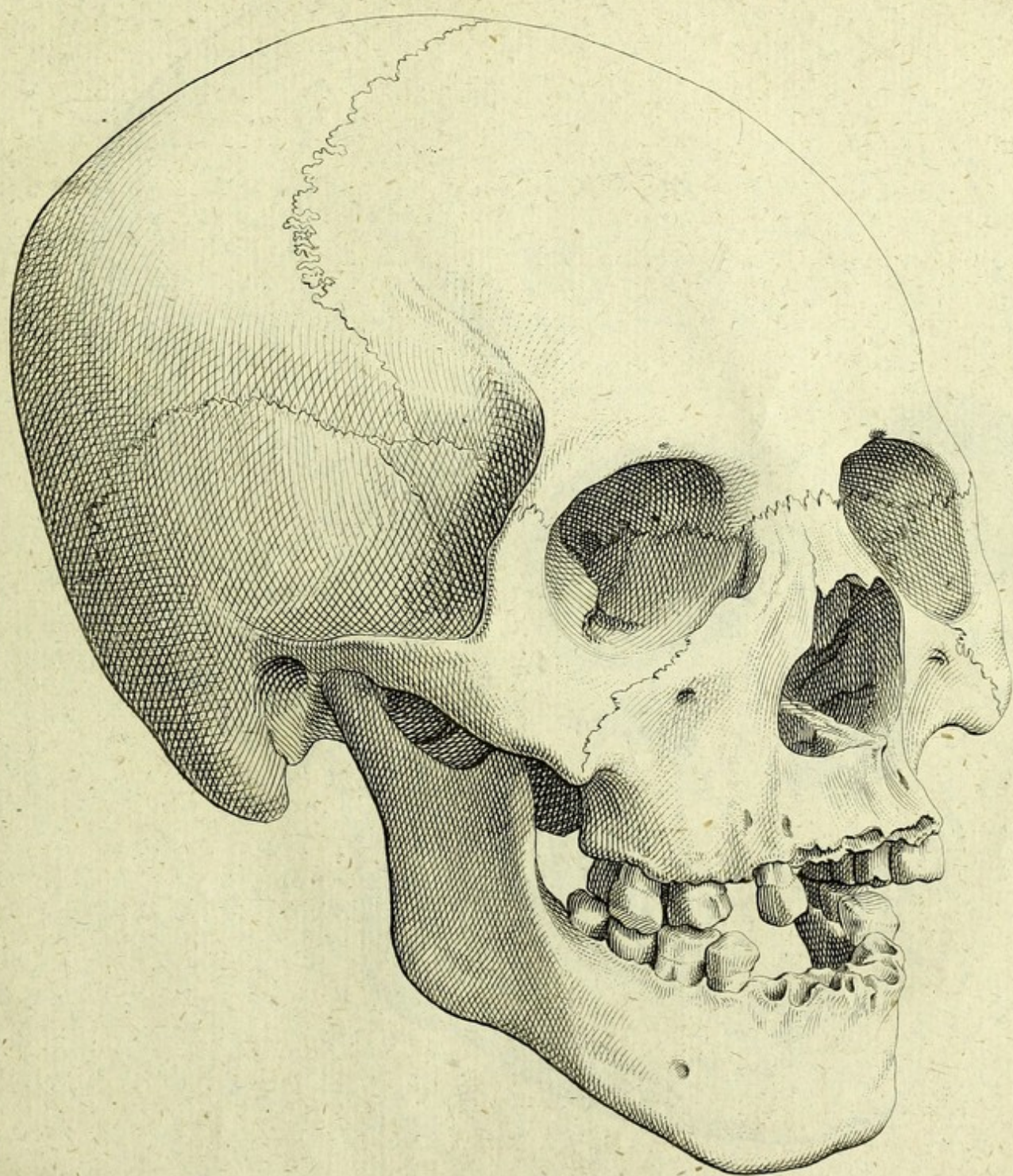
LVI. *Mulattæ.*

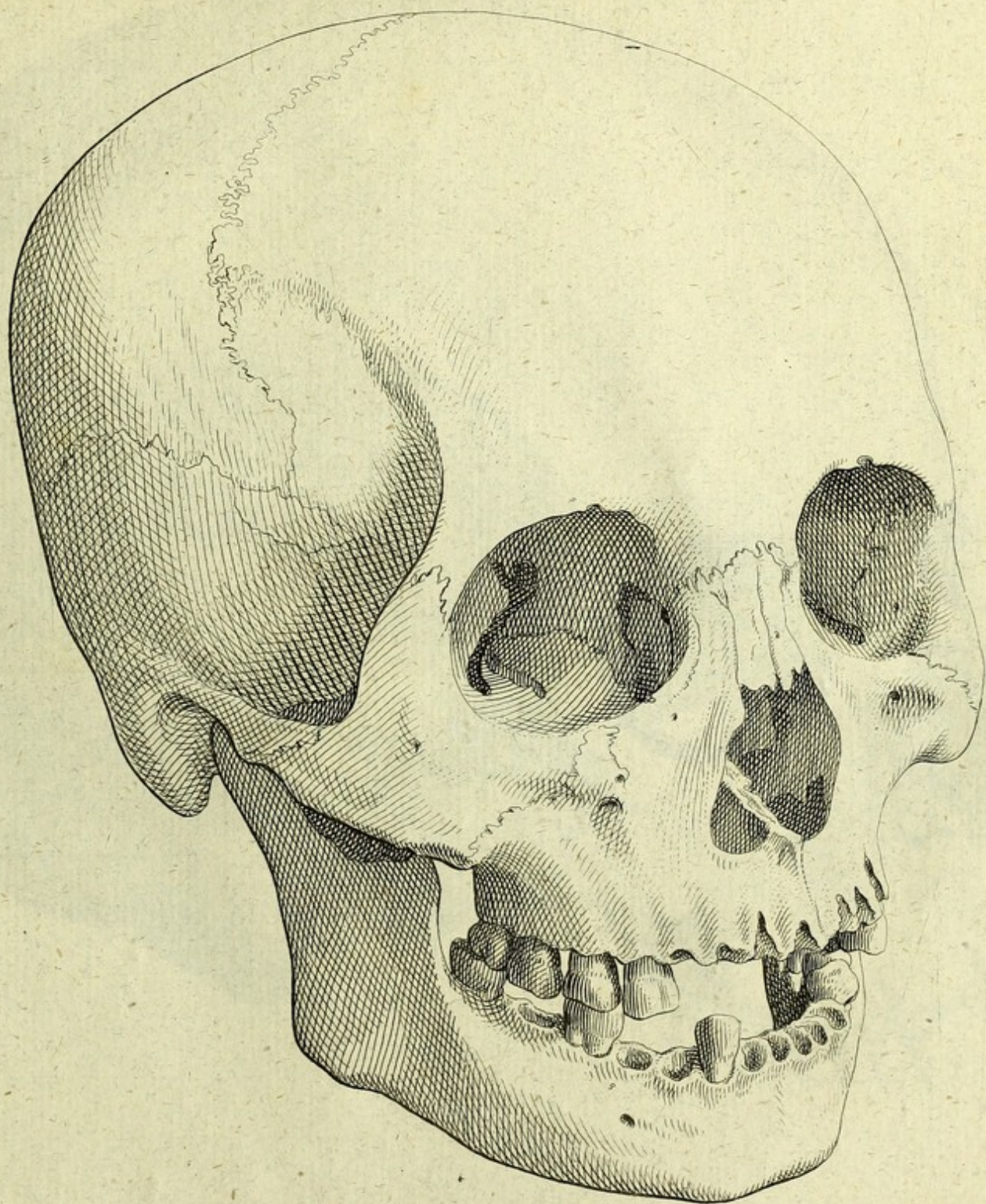
LVII. *Feminae Croatae.*

LVIII. *Botocudi.*

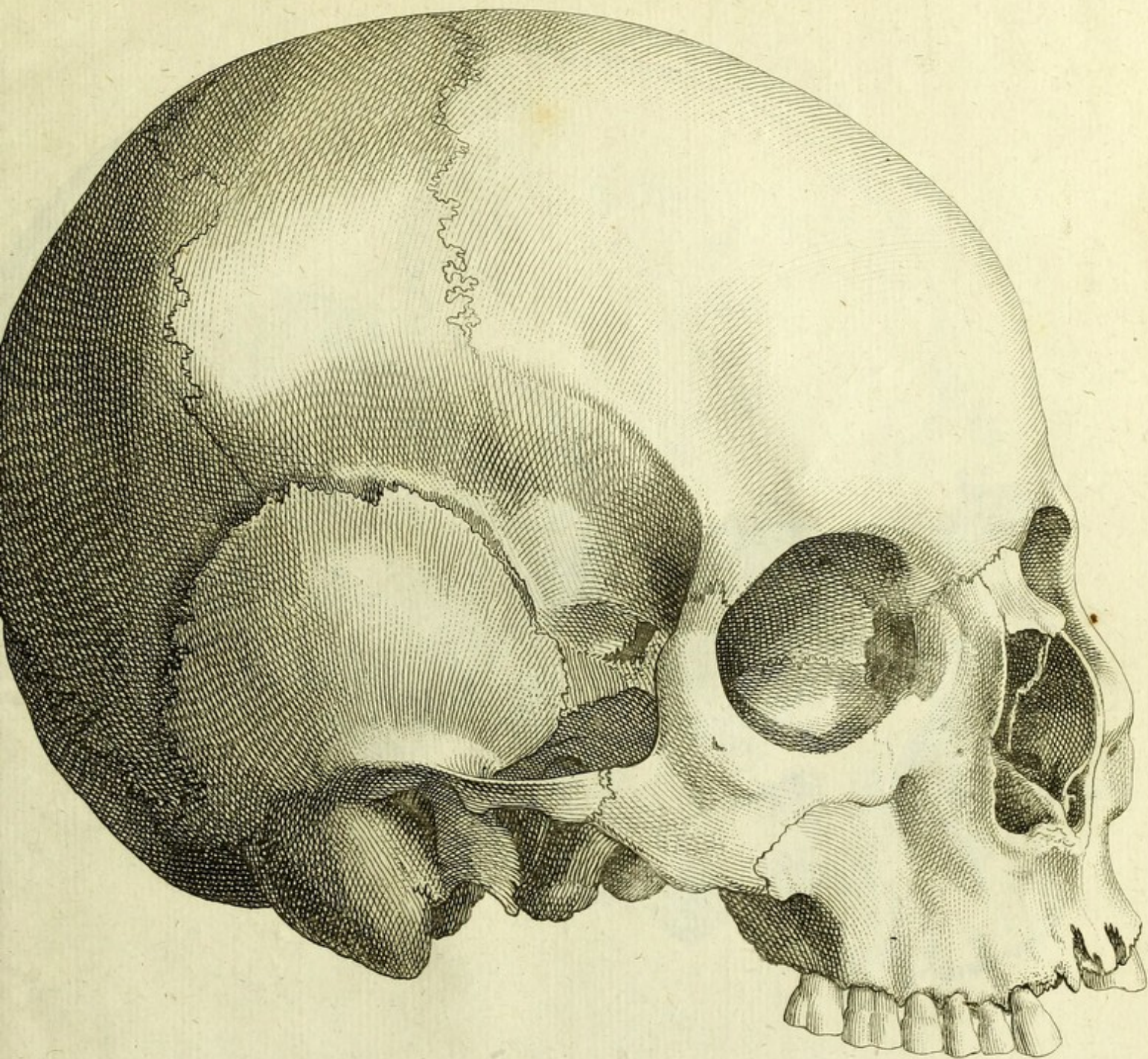

LIX. puellæ Macassarensis.

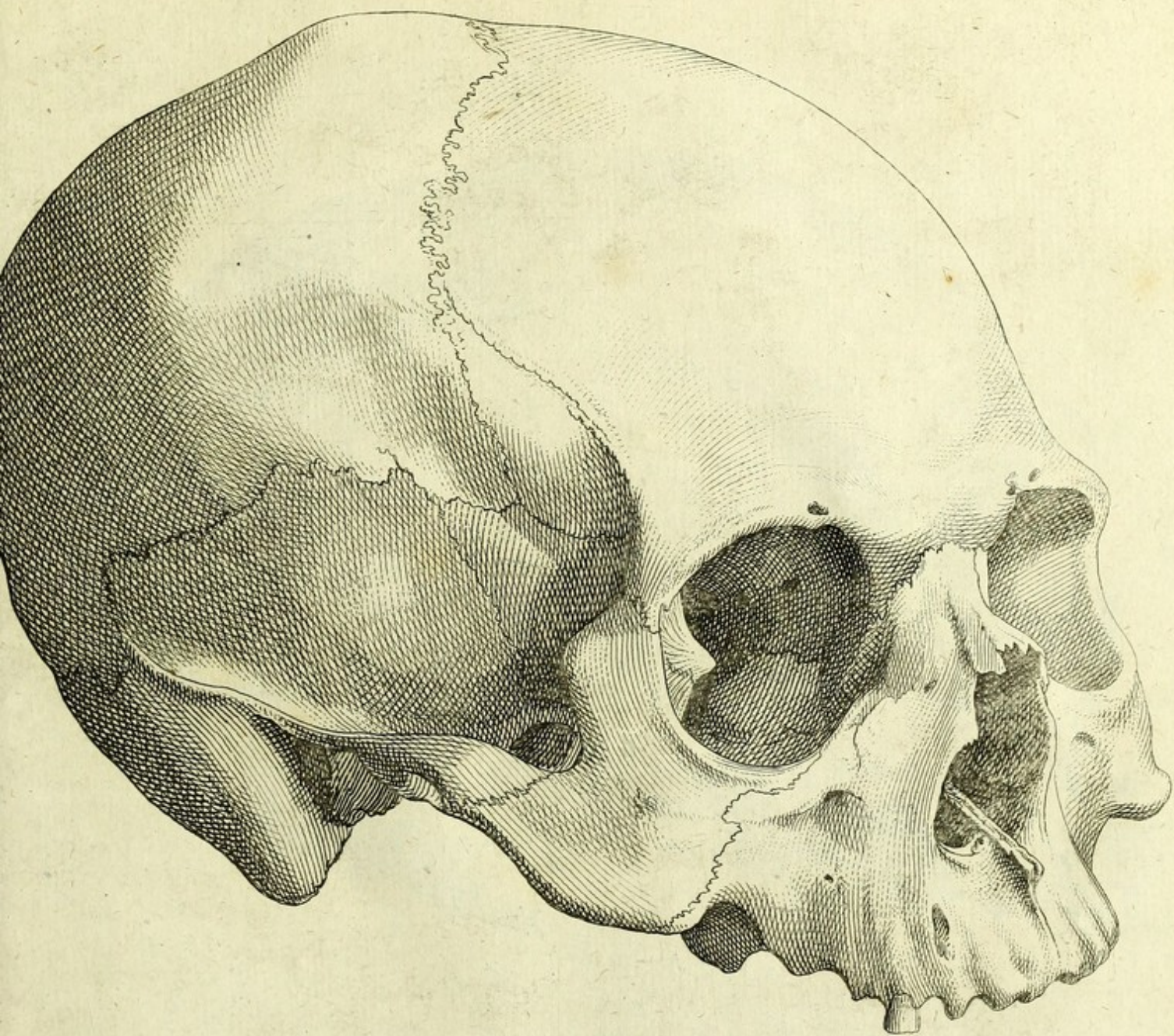

LX. puellæ Baliensis.

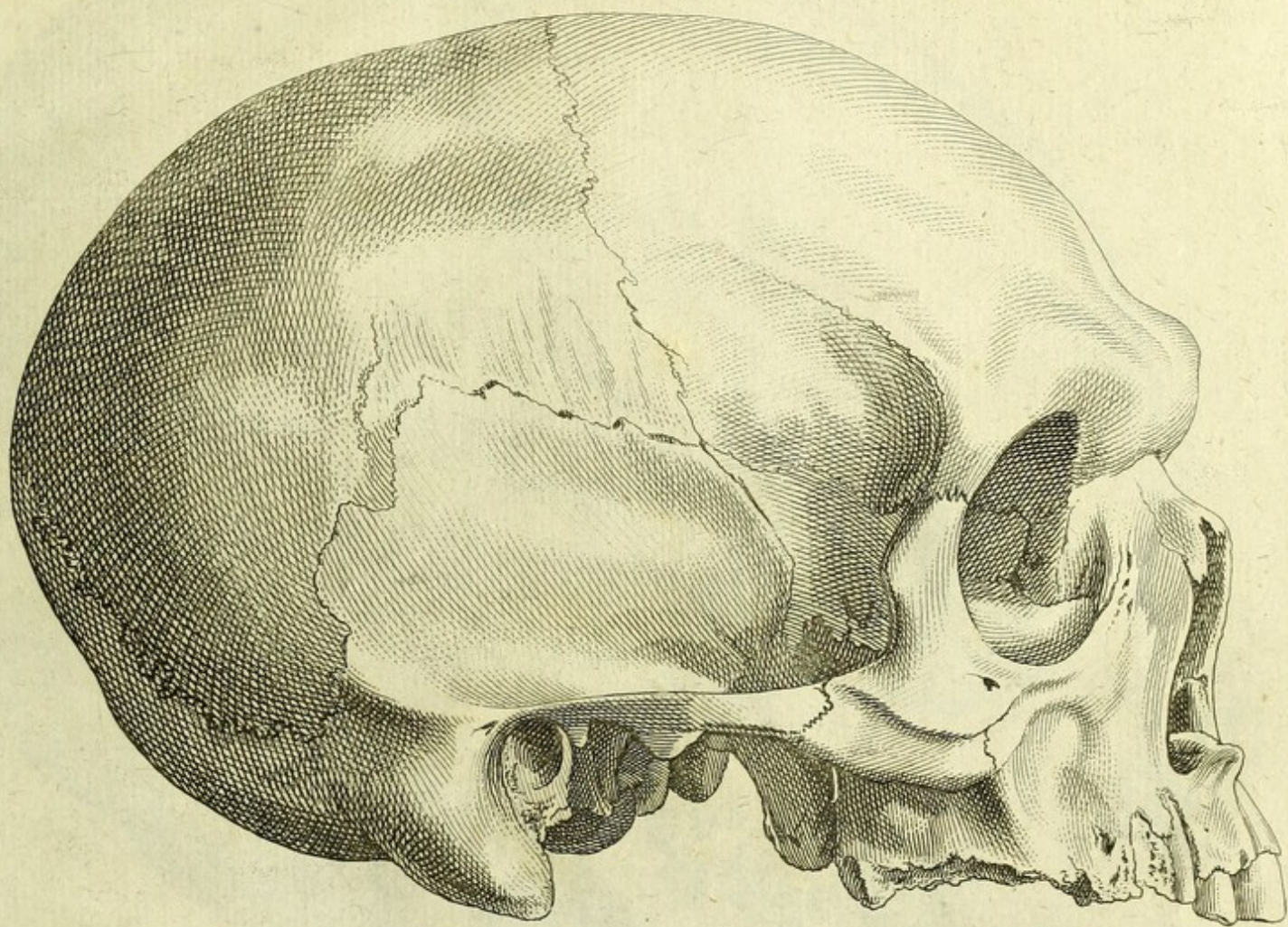
W. H. P. del. & sc.

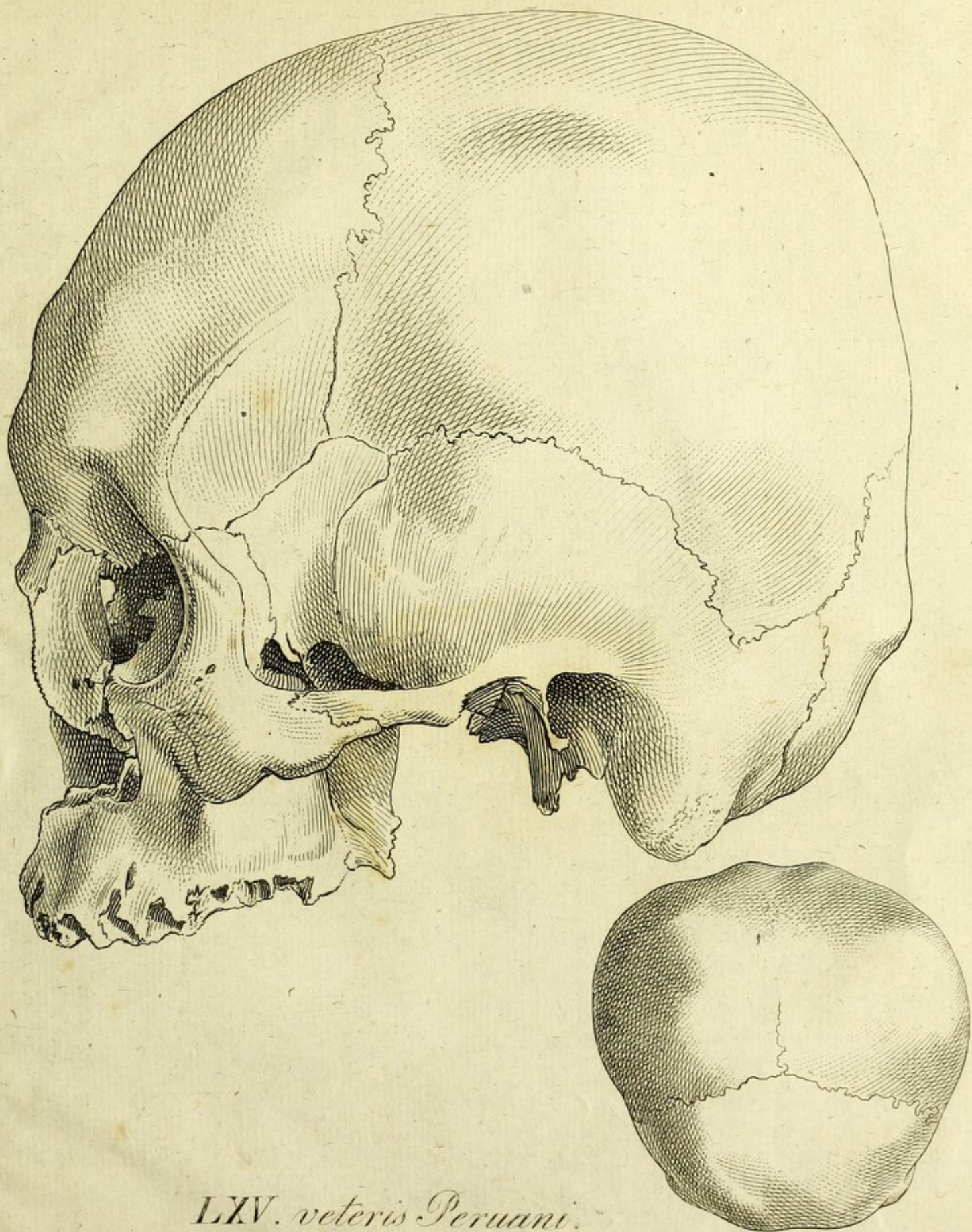
LXI. veteris Germani.

LXII. *Kamtschadali genuini.*

LXIII. Batavi genuini.

LXV. veteris Peruviani.

